

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 55

Ljubljana, petek 4. oktobra 1996

Cena 800 SIT

ISSN 1318-0576

Leto VI

PRESEDNIK REPUBLIKE

3163.

Na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 7. člena zakona o odlikovanju častni znak svobode Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/92) izdajam

U K A Z

o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije

Za zasluge in osebni prispevek pri mednarodnem uveljavljanju Republike Slovenije podeljujem
zlato častni znak svobode Republike Slovenije Hansu van den Broeku, članu Evropske komisije.

Št. 996-01-37/96

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

MINISTRSTVA

3164.

Na podlagi devetega odstavka 18. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O

o videzu in uporabi certifikacijskega znaka za označevanje proizvodov, ki jih je treba certificirati

1. člen

S to odredbo se določata videz in uporaba certifikacijskega znaka (v nadaljnjem besedilu: znak) za označevanje proizvodov, za katere je certificiranje predpisano s tehničnim ali drugim predpisom (v nadaljnjem besedilu: predpis).

2. člen

Proizvodi morajo biti označeni z znakom, preden so dani v promet. Za označitev je zadolžen proizvajalec, zastopnik tujega proizvajalca oziroma uvoznik (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj).

3. člen

Dobavitelj z označitvijo certificiranega proizvoda zagotavlja, da je bil proizvod preskušen in certificiran na predpisan način, da ima v trenutku označitve za proizvod velja-

ven certifikat in da je proizvod v skladu z zahtevami predpisov, ki se nanj nanašajo.

4. člen

Znak ima obliko pravilnega šesterokotnika, vrisanega v krog s premerom 1, s tem da krog ni njegov sestavni del. Vodoravno postavljeni znak je razdeljen na tri dele, pri čemer je višina srednjega dela enaka polovici premera kroga, zgornji in spodnji del pa sta enako velika. V sredini srednjega dela je napis "SVN" v velikosti 3/10 premera kroga, ki je mednarodna tričrkovna oznaka Republike Slovenije v skladu s standardom SIST ISO 3166. Napis je v pisavi Futura medium, debelina črk napisa pa je enaka debelini črt v znaku in znaša 1/40 premera kroga.

V zgornji del znaka se vpišeta zadnji dve številki letnice izdaje certifikata o skladnosti, ki je bil izdan za proizvod, ki je označen z znakom. V spodnji del znaka se vpiše akreditacijska številka certifikacijskega organa.

Če certificiranje proizvoda ureja več predpisov in je certificiranje izvedlo več certifikacijskih organov, se v spodnji del znaka vpiše številka tistega izmed njih, ki ga izbere dobavitelj, ki mora pri njem shraniti tudi kopije certifikatov o skladnosti, ki so jih izdali drugi certifikacijski organi.

Znak ima videz, prikazan na risbi, ki je v prilogi k tej odredbi in je njen sestavni del.

5. člen

Znak mora biti viden, čitljiv in neizbrisen.

Če ni s posameznim predpisom določeno drugače, mora biti znak visok najmanj 5 mm.

6. člen

Označevanje se opravi praviloma tako, da se znak vtisne na proizvode, na katere ga je mogoče vtisniti in trajno ohraniti, ne da bi se proizvodi pri tem poškodovali. Znak se lahko vtisne tudi na ploščice s podatki, ki so trajno nameščene na proizvodih.

Proizvodi, na katere ni mogoče vtisniti znaka, se označijo tako, da se znak odtisne z neizbrisno barvo.

Proizvodi, na katere ni mogoče vtisniti ali odtisniti znaka, se označijo tako, da se znak vtisne ali odtisne na nalepko, privesek, garancijski list ali navodilo za uporabo.

7. člen

Znak mora biti na proizvodih praviloma na mestu, ki je po njihovi vgraditvi v objekte ali naprave dostopno za pregled. Na proizvodih, namenjenih nadaljnji obdelavi, pa mora biti znak na mestu, ki se ne bo več obdelovalo.

Pri vgraditvi proizvodov v objekte ali naprave in pri obdelavi proizvodov se mora znak ohraniti.

8. člen

Ob desni strani znaka je dovoljeno dodati logotip certifikacijskega organa, ki je izdal certifikat o skladnosti za proizvod. Višina logotipa ne sme presegati višine znaka.

9. člen

Dobavitelj mora hraniti sredstva za označevanje tako, da je izključena njihova zloraba.

10. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe se preneha uporabljati odredba o videzu in uporabi atestnega znaka (Uradni list SFRJ, št. 4/79 in 31/81).

11. člen

Proizvodi, za katere je bila skladnost s predpisi ugotovljena pred uveljavitvijo te odredbe oziroma bo ugotovljena v roku treh mesecev po njeni uveljavitvi, so lahko označeni v skladu z odredbo o videzu in uporabi atestnega znaka (Uradni list SFRJ, št. 4/79 in 31/81) in se lahko dajejo v promet v Republiki Sloveniji najpozneje do 31. 12. 1997.

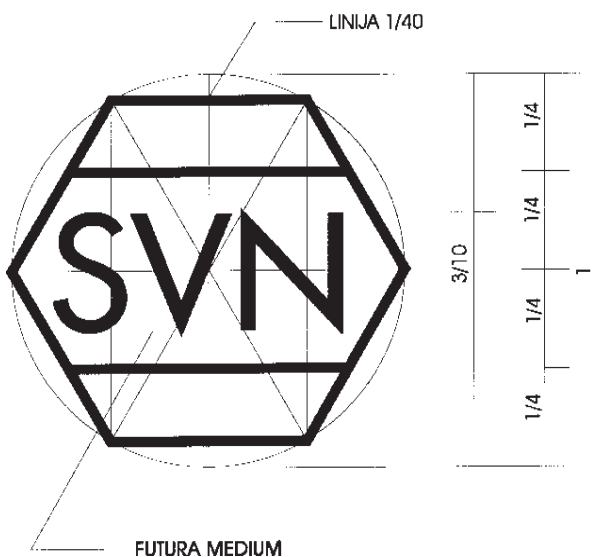
12. člen

Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 009-15/96

Ljubljana, dne 23. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

3165.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO
o homologiranju cestnih vozil glede na zaviranje
(št. 13.09)

1 SPLOŠNO

1.1 Vozila kategorij* M, N in O morajo biti homologirana skladno s to odredbo.

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na zaviranje motornih vozil kategorij M in N ter priklopnih vozil kategorije O. Pojem "priklopno vozilo" vključuje tudi polpriklopna vozila, če ni posebej navedeno drugače.

2.2 Določila te odredbe ne veljajo za:

2.2.1 vozila, katerih konstrukcijsko določena hitrost ni večja od 25 km/h;

2.2.2 priklopna vozila, ki ne smejo biti priklopljena na vozila, katerih konstrukcijsko določena hitrost je večja od 25 km/h;

2.2.3 vozila, prirejena za telesno prizadetega voznika.

3 ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Zavorna instalacija

3.1.1.1 Vsi deli vozila, ki lahko vplivajo na zaviranje, morajo biti konstruirani, izdelani in vgrajeni tako, da kljub morebitnim vibracijam in drugim vplivom omogočajo, da vozilo ob normalni rabi ustreza zahtevam te odredbe.

3.1.1.2 Še posebej mora biti zavorna instalacija konstruirana, izdelana in vgrajena tako, da uspešno kljubuje vplivom korozije in staranja, ki jim je izpostavljena.

3.1.1.3 Zavorne obloge ne smejo vsebovati azbesta.

3.1.2 Zahteve, ki jim mora ustrezati zavorna instalacija

3.1.2.1 Delovno zaviranje

Delovno zaviranje mora pri vseh hitrostih in obremenitvah vozila ter na vseh vzponih in spustih omogočati nadzor gibanja vozila in zanesljivo, hitro in učinkovito ustavitev. Delovanje delovnega zaviranja mora biti prilagodljivo potrebam. Voznik mora doseči zeleni učinek zaviranja s svojega sedeža, ne da bi za to moral odmakniti roke s krmilne naprave.

3.1.2.2 Pomožno zaviranje

Pomožno zaviranje mora omogočati zaustavitev vozila v primerni razdalji, če odpove delovno zaviranje. Delovanje mora biti stopnjevano. Voznik mora doseči zeleni učinek zaviranja s svojega sedeža, pri tem pa mora vsaj z eno roko držati krmilno napravo. Pri tem se predpostavlja, da pri delovnem zaviranju hkrati ne nastopi več kot ena motnja.

3.1.2.3 Parkirno zaviranje

Parkirno zaviranje mora zadrževati vozilo v mirovanju tudi, ko voznik ni prisoten. Učinkovati mora tudi na strmini (na vzponih in spustih). Vsi zavorni elementi morajo biti v tem primeru izključno pod vplivom mehanične sile. Voznik mora doseči polni učinek tega zaviranja s svojega sedeža, pri tem je treba upoštevati izjeme za priklopna vozila, navedena v točki 3.2.2.10.

Hkratna vključitev parkirne zavore na vlečnem vozilu in pnevmatske zavore na priklopnem vozilu je dovoljena samo pod pogojem, da ima voznik možnost v vsakem primeru zagotoviti, da je učinek parkirnega zaviranja celotne skupine vozil, ki ga ustvarjajo samo mehanični elementi, zadovoljiv.

3.1.2.4 Pnevmske povezave med vlečnim in priklopnim vozilom

Pri pnevmatskih zavornih napravah mora biti povezava med vlečnim in priklopnim vozilom dvo- ali večvodna. Na vsak način pa mora že dvovodna povezava zagotoviti izpolnjevanje vseh zahtev te odredbe. Zaporni elementi, ki ne delujejo samodejno, niso dovoljeni.

Pri zglobovih vozil morajo biti gibljivi deli vodov del vlečnega vozila, v vseh drugih primerih pa del priklopnega vozila.

3.2 Lastnosti zavorne instalacije

3.2.1 Vozila kategorij M in N

3.2.1.1 Zahteve za delovno, pomožno in parkirno zaviranje veljajo za celoto zavornih naprav nekega vozila.

3.2.1.2 Naprave za delovno, pomožno in parkirno zaviranje imajo lahko skupne dele, če izpolnjujejo naslednje predpise.

3.2.1.2.1 Obstajati morata najmanj dve med seboj ločeni napravi za aktiviranje zavor, ki morata biti vozniku lahko dosegljivi. Pri vseh kategorijah vozil, z izjemo M2 in M3, mora biti vsaka naprava za aktiviranje zavor (razen naprave za aktiviranje retarderja – upočasnjevalne naprave) izvedena tako, da se pri sprostitvi vrne v izhodiščno lego. Ta zahteva ne velja za napravo za aktiviranje parkirne zavore, ko je mehanično blokirana v delovnem položaju.

3.2.1.2.2 Naprava za aktiviranje delovne zavore mora biti ločena od naprave za aktiviranje parkirne zavore.

3.2.1.2.3 Če imata delovna in pomožna zavora skupno napravo za aktiviranje, se povezava med to napravo za aktiviranje in različnimi prenosnimi elementi ne sme po določenem času delovanja spreminjati.

3.2.1.2.4 Če imata delovna in pomožna zavora skupno napravo za aktiviranje, mora biti parkirna zavora izvedena tako, da jo je mogoče uporabiti tudi med vožnjo.

Ta zahteva pa ne velja, če je mogoče – tudi samo delno, delovno zavoro vozila aktivirati z neko dodatno napravo za aktiviranje.

3.2.1.2.5 Pri poškodbi – lomu kakega dela, razen dela same zavore oziroma delov, navedenih v točki 3.2.1.2.7, ali pri katerikoli drugi motnji na napravi delovne zavore (pomankljivo delovanje, delno ali popolno izčrpanje zaloge energije za zaviranje) mora biti mogoče vozilo zaustaviti samo s pomožno zavoro ali s tistim delom delovne zavore, ki ni prizadet, seveda pod pogoji, ki veljajo za pomožno zaviranje.

3.2.1.2.6 V primeru, da imata delovna in pomožna zavora skupno napravo za aktiviranje in skupne prenosne elemente, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji.

3.2.1.2.6.1 Če se delovno zaviranje vozila dosega samo s pomočjo mišične moči voznika in s pomožno močjo iz enega ali več energijskih virov – energijskih zalog, je treba doseči pomožno zaviranje pri izpadu te podpore samo z mišično močjo voznika. Pri tem pa potrebna mišična sila ne sme presegati dovoljenih vrednosti.

3.2.1.2.6.2 Če sila, potrebna za delovno zaviranje, nastaja in se tudi prenaša iz energijskega vira – energijske zaloge, ki jo upravlja izključno voznik, morata biti na voljo najmanj dva energijska vira, vsak s svojim prenosnim delom, ki sta med seboj popolnoma neodvisna. Vsak energijski vir sme delovati samo na zavore dveh ali več koles, ki so tako izbrana, da lahko že sama zagotovijo pomožno zaviranje pod predpisanimi pogoji. Pri takem zaviranju ne sme biti prizadeta stabilnost vozila. Vsak energijski vir mora biti opremljen z opozorilno napravo po določilih točke 3.2.1.13.

3.2.1.2.7 Če so določeni deli zavornega sistema, kot so zavorni pedal in njegov ležaj, glavni zavorni valj s svojim batom, zavorni ventil in vzvodje med pedalom in glavnim zavornim valjem ali zavornim ventilom, zavorni valji s svojimi bati ter zavorne gredi in odmikala na zavorah, zadostno dimenzionirani in lahko dostopni za vzdrževanje, se predpostavlja, da ne more priti do okvare. Če lahko odpoved enega samega takega dela prepreči zaviranje vozila, mora biti tak del izdelan iz kovine ali materiala, ki ima enake lastnosti, in se pri normalnem delovanju ne sme deformirati.

3.2.1.3 Pri ločenih napravah za aktiviranje delovne in pomožne zavore njuna hkratna vključitev ne sme povzročiti izpada ene ali druge zavore. To velja tako v primeru, ko oba zavorna sistema brezhibno delujeta kot tudi v primeru, da na enem sistemu nastopi okvara.

3.2.1.4 Ne glede na to, ali je sistem delovne zavore kombiniran s pomožno zavoro ali ne, mora biti le-ta takšen,

da pri izpadu enega dela prenosnega sistema zagotovi zaviranje na zadostnem številu koles. Ta kolesa morajo biti izbrana tako, da zavorni učinek delovne zavore ustreza zahtevam te odredbe za tak primer.

3.2.1.4.1 Ta zahteva pa ne velja za sedlaste vlačilce, če je prenosni sistem polpriklopnika neodvisen od prenosnega sistema vlečnega vozila.

3.2.1.4.2 Na izpad enega dela hidravličnega prenosnega sistema mora voznika opozoriti rdeča kontrolna lučka, ki se prižge najpozneje v trenutku aktiviranja zavornega sistema in sveti toliko časa, dokler traja okvara, seveda če je vžig vključen. Dovoljena je tudi rdeča kontrolna lučka, ki se prižge, ko pade nivo zavorne tekočine v rezervoarju pod predpisano mero. Kontrolna lučka mora biti dobro vidna tudi pri dnevni svetlobi, voznik pa mora imeti možnost, da lahko s svojega sedeža enostavno nadzoruje brezhibnost stanja te kontrolne lučke.

3.2.1.5 Če se za zaviranje namesto mišične moči voznika uporablja nek drug vir energije, zadošča en sam energijski vir (kompresor, hidravlična črpalka in podobno), vendar mora biti pogon tega energijskega vira kar najbolj zanesljiv.

3.2.1.6 Zahteve iz točk 3.2.1.2, 3.2.1.4 in 3.2.1.5 morajo biti izpolnjene brez uporabe neke avtomatične naprave, katere izpad bi lahko ostal neopažen zato, ker bi deli, ki so normalno v legi mirovanja, postali aktivni samo v primeru okvare zavorne naprave.

3.2.1.7 Delovna zavora mora delovati na vsa kolesa vozila.

3.2.1.8 Učinek delovne zavore mora biti smiselno porazdeljen na posamezne osi.

3.2.1.9 Učinek delovne zavore mora biti na posamezni osi simetrično porazdeljen na kolesa – glede na vzdolžno os vozila.

3.2.1.10 Delovna zavora in parkirna zavora morata delovati na zavorne površine, ki so s kolesi v stalnem oprijemu prek dovolj trdnih delov.

3.2.1.11 Obrabo zavor je treba izravnati z nastavitvijo zavor. To mora biti lahko izvedljivo z ročno ali pa z avtomatsko napravo. Poleg tega morata imeti naprava za aktiviranje zavore in prenosni mehanizem dovolj rezervnega pomika in po potrebi tudi elemente za izravnavanje, da je normalno zaviranje zagotovljeno brez takojšnje nastavitve tudi, ko se zavore segrejejo ali delno obrabijo.

3.2.1.11.1 Do nastavitve zavor, ki je potrebna zaradi obrabe, mora priti pri delovni zavori samodejno. Za terenska vozila kategorij N2 in N3 ter za zavore na zadnjih kolesih vozil kategorij M1 in N1 pa se taka naprava lahko vgradi. Naprava za samodejno nastavljanje zavor mora biti izvedena tako, da omogoča učinkovito zaviranje tudi, ko se zavora segreje in nato zopet ohladi.

3.2.1.11.2 Obrabo zavornih oblog delovne zavore mora biti mogoče nadzorovati z zunanje ali spodnje strani vozila, in to samo z orodjem, ki je dobavljeno skupaj z vozilom. Kot alternativa so dovoljene tudi optične ali akustične signalne naprave, ki opozorijo voznika, da je potrebna zamenjava zavornih oblog. Snemanje koles zaradi kontrole stanja zavornih oblog je dovoljeno samo pri vozilih kategorij M1 in N1.

3.2.1.12 Pri hidravličnih zavornih sistemih mora biti odprtina za nalivanje na posodi za zavorno tekočino lahko dostopna. Poleg tega mora biti sama posoda izdelana tako, da je mogoče brez odpiranja posode nadzorovati raven zavorne tekočine. Če ta pogoj ni izpolnjen, mora imeti posoda za zavorno tekočino opozorilno napravo, ki opozori voznika v primeru, da je raven tekočine v posodi tako upadla, da bi lahko prišlo do motenj v zaviranju. Voznik mora imeti možnost na preprost način preverjati brezhibno delovanje te na-

prave. Oznaka zavorne tekočine, ki se uporablja v zavornem sistemu vozila, mora biti v obliki predpisanega simbola nameščena na vidnem mestu, oddaljenem največ 100 mm od odprtine za nalivanje.

3.2.1.13 Opozorilna naprava

3.2.1.13.1 Vsako vozilo, ki za delovno zaviranje uporablja uskladiščeno energijo (npr. komprimiran zrak), mora imeti, kadar pomožnega zaviranja ni mogoče doseči brez pomoči energije iz zaloge, poleg manometra še opozorilno napravo. Ta naprava mora z optičnim ali akustičnim signalom voznika opozoriti, da zaloga energije zadošča samo še za pomožno zaviranje vozila v skladu z določili te odredbe. Opozorilna naprava mora biti stalno in neposredno priključena na instalacijo. Pri normalnem delovanju motorja in brezhibnem zavornem sistemu se med preskušanjem vozila skladno s to odredbo opozorilna naprava ne sme vklopiti.

3.2.1.14 Kadar je za normalno delovanje zavornega sistema potrebna pomoč, mora biti zaloga energije taka, da ne glede na določilo iz točke 3.1.2.3 tudi pri izpadu izvora energije ali pri mirujočem motorju zadošča za ustavitve vozila pod predpisanimi pogoji. Kadar mora biti mišična moč voznika pri aktiviranju parkirne zavore povečana z neko pomožno silo, je treba pri izpadu pomožnega vira energije zagotoviti dodaten izvor, ki je neodvisen od tistega, ki se normalno uporablja. Izraz "aktiviranje" pomeni tudi popuščenje zavore.

3.2.1.15 Pri motornih vozilih, s katerimi je dovoljeno vleči priklopno vozilo, katerega zavore upravlja voznik vlečnega vozila, mora biti delovna zavora vlečnega vozila opremljena z napravo, ki omogoča zaviranje po določenih pomožnega zaviranja v primeru izpada zavorne naprave na priklopniku ali ko se pnevmatske (ali drugačne) povezave med vlečnim in priklopnim vozilom prekinejo. Ta naprava se mora nahajati na vlečnem vozilu.

3.2.1.16 Pomožne naprave morajo biti oskrbovane z energijo tako, da so med njihovim delovanjem dosežene predpisane vrednosti pojemka in da celo v primeru okvare vira energije delovanje pomožnih naprav ne more povzročiti, da bi zaloga energije, ki napaja zavorne sisteme, padla pod nivo, ki je naveden v točki 3.2.1.13.

3.2.1.17 Če je predvideno priklopno vozilo kategorij O3 ali O4, mora s celotnim zavornim sistemom upravljati voznik, potreben vir energije pa je lahko skupen ali ločen. Potreben izvor energije je lahko iz enega izvora (ki je lahko mišična moč voznika) ali iz dveh ločenih virov energije, od katerih je eden lahko mišična moč voznika.

3.2.1.18 Pri motornem vozilu, s katerim je dovoljeno vleči priklopno vozilo kategorij O3 in O4, morajo zavorni sistemi izpolnjevati naslednje zahteve:

3.2.1.18.1 pri aktiviranju pomožne zavore vlečnega vozila mora biti zagotovljeno stopnjevano zaviranje tudi na priklopnem vozilu;

3.2.1.18.2 pri izpadu enega od najmanj dveh neodvisnih delov delovne zavore vlečnega vozila morajo ostali deli (ali del) omogočiti aktiviranje zavornega sistema priklopnega vozila v celoti ali vsaj delno;

3.2.1.18.3 v primeru pretrganja ali netesnosti enega od veznih pnevmatskih vodov in če se v skladu z določili te odredbe ni že vključila zavorna naprava priklopnega vozila sama, mora imeti voznik možnost aktivirati zavorni sistem priklopnega vozila v celoti ali vsaj delno, in sicer z napravo za aktiviranje delovne, pomožne ali parkirne zavore.

3.2.1.18.4 pri pnevmatskih dvovodnih zavornih sistemih se šteje, da ustrezajo točki 3.2.1.18.3, če izpolnjujejo naslednje zahteve:

3.2.1.18.4.1 pri popolni vključitvi predvidene naprave za vključevanje zavore iz točke 3.2.1.18.3 mora tlak v napa-

jalnem vodu pasti na vrednost 1,5 bara najpozneje v 2 sekundah;

3.2.1.18.4.2 pri padanju tlaka v napajalnem vodu za najmanj 1 bar v sekundi mora nastopiti samodejno zaviranje priklopnega vozila, še preden pade tlak v napajalnem vodu na 2 bara.

3.2.1.19 Pri motornih vozilih, ki so predvidena za vleko priklopnih vozil, opremljenih z električno delovno zavoro, morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

3.2.1.19.1 naprava za proizvodnjo električnega toka (alternator in električni akumulator) vlečnega vozila mora imeti zadostno kapaciteto, da lahko zagotovi potrebno električno energijo tudi za delovno zavoro priklopnega vozila;

3.2.1.19.2 v primeru okvare delovne zavore vlečnega vozila, če le-ta sestoji iz najmanj dveh med seboj neodvisnih zavornih krogov, mora biti mogoče aktiviranje zavornega sistema priklopnega vozila (v celoti ali vsaj delno) s pomočjo ostalega brezhibnega zavornega kroga vlečnega vozila;

3.2.1.19.3 uporaba stikala in tokovnega kroga za zavoro luč tudi za aktiviranje električne zavorne instalacije je dovoljena le, če je električna instalacija za električno zavoro vključena vzporedno z zavorno lučjo in sta stikalo in električni krog zadostno dimenzionirana.

3.2.1.20 Pri pnevmatski delovni zavorni napravi, ki sestoji iz najmanj dveh med seboj neodvisnih krogov, mora biti vsako puščanje zraka med tema krogoma na napravi za vključevanje zavore ali za njo vedno odvedeno v atmosfero.

3.2.1.21 Avtobusi za medkrajevni in turistični promet kategorije M3 s skupno maso več kot 12 ton morajo biti opremljeni z antiblokirno napravo (ABS) kategorije 1, ki mora ustrezati zahtevam dodatka št. 13 k pravilniku ECE R 13.09.

3.2.1.22 Motorna vozila kategorij M2, M3, N2 in N3 z ne več kot štirimi osmi morajo biti opremljena z antiblokirno napravo (ABS) kategorije 1, ki mora ustrezati zahtevam dodatka št. 13 k pravilniku ECE R 13.09.

3.2.1.23 Pri vozilih, ki lahko vlečejo priklopna vozila kategorij O3 ali O4, se lahko vključi zavorni sistem priklopnega vozila samo skupaj z delovno, pomožno ali parkirno zavoro vlečnega vozila.

3.2.1.24 Motorna vozila, prirejena za vleko priklopnega vozila, opremljenega s sistemom ABS, z izjemo vozil kategorij M1 in N1, morajo imeti vgrajen poseben optični opozorilni signal za antiblokirni sistem priklopnega vozila, ki ustreza zahtevam členov 4.1, 4.2 in 4.3 dodatka št. 13 k pravilniku ECE R 13.09. Vozila morajo biti opremljena tudi s posebnim električnim konektorjem za antiblokirne sisteme priklopnih vozil, skladno z dodatkom št. 13 pravilnika ECE R 13.09, točka 4.4.

3.2.2 Vozila kategorije O

3.2.2.1 Priklopna vozila kategorije O1 so lahko brez delovne zavore. Če so kljub temu opremljena z zavoro, mora le-ta ustrezati predpisom za kategorijo O2.

3.2.2.2 Priklopna vozila kategorije O2 morajo biti opremljena z delovno zavoro, ki jo lahko aktivira samo voznik vlečnega vozila hkrati z zavoro vlečnega vozila, izvor energije pa je lahko isti ali pa različen. Ta priklopna vozila so lahko opremljena tudi z naletno zavoro. Taka zavora je dovoljena samo za priklopna vozila, ki niso polpriklopna vozila. Dovoljene so tudi električne delovne zavore, če ustrezajo zahtevam te odredbe.

3.2.2.3 Priklopna vozila kategorije O3 in O4 morajo biti opremljena z delovno zavoro, ki jo lahko vključi samo voznik vlečnega vozila hkrati z zavoro vlečnega vozila, izvor energije pa je lahko isti ali pa različen.

3.2.2.4 Delovna zavora mora delovati na vsa kolesa priklopnega vozila.

3.2.2.5 Učinek delovne zavore mora biti smiselno porazdeljen na vse osi priklopnega vozila.

3.2.2.6 Učinek vsake zavorne naprave mora biti na kolesih iste osi simetrično razdeljen glede na vzdolžno os vozila.

3.2.2.7 Zavorne površine, potrebne za doseganje predpisanega zavornega učinka, morajo biti v stalnem oprijemu s kolesi.

3.2.2.8 Obrabo zavor je treba izravnati z nastavitvijo zavor. To mora biti lahko izvedljivo z ročno ali pa z avtomatsko napravo. Poleg tega morata imeti naprava za vključevanje zavore in prenosni mehanizem dovolj rezervnega pomika in po potrebi tudi elemente za izravnavanje, da je normalno zaviranje zagotovljeno brez takojšnje nastavitve tudi, ko se zavore segrejejo ali delno obrabijo.

3.2.2.8.1 Do nastavitve zavor, ki je potrebna zaradi obrabe, mora priti pri delovni zavori samodejno. Na vozila kategorij O1 in O2 pa se taka naprava lahko vgradi. Naprava za samodejno nastavljanje zavor mora biti izvedena tako, da omogoča učinkovito zaviranje tudi, ko se zavora segreje in nato zopet ohladi**.

3.2.2.8.2 Obrabo zavornih oblog mora biti mogoče nadzorovati z zunanje ali spodnje strani vozila, in to samo z orodjem, ki je dobavljeno skupaj z vozilom.

3.2.2.9 Zavorne naprave morajo biti izvedene tako, da se pri pretrganju vezi med vlečnim in priklopnim vozilom med vožnjo priklopno vozilo samo zavre. Ta predpis ne velja za enosna priklopna vozila – z izjemo polpriklopnih vozil – katerih največja dovoljena masa ne presega 0,75 t, pod pogojem, da je poleg veznih elementov uporabljena še varnostna povezava (veriga, vrv), ki v primeru pretrganja zveze med vlečnim in priklopnim vozilom prepreči dotik vlečnega dela priklopnega vozila s tlemi in omogoči vodenje priklopnega vozila.

3.2.2.10 Pri vseh priklopnih vozilih, ki morajo biti opremljena z delovno zavoro, mora biti parkirno zaviranje zagotovljeno tudi, ko je priklopno vozilo ločeno od vlečnega. Parkirno zavoro mora biti mogoče aktivirati z zunanje strani priklopnega vozila, medtem ko mora biti pri priklopnih vozilih za prevoz oseb to mogoče iz notranjosti. Pojem "aktivirati" pomeni tudi sprostiti zavoro.

3.2.2.11 Pri priklopnih vozilih, ki imajo pripravo, ki omogoča izključitev zavorne naprave (razen parkirne zavore), mora biti ta priprava izvedena tako, da se samodejno prisilno izklopi najpozneje takrat, ko se pnevmatska napeljava priklopnega vozila ponovno napolni s komprimiranim zrakom.

3.2.2.12 Priklopna vozila kategorij O3 in O4 s pnevmatsko dvovodno zavorno napravo morajo ustrezati zahtevam iz točke 3.2.1.18.4.

3.2.2.13 Priklopna vozila kategorij O3 in O4 morajo biti opremljena z antiblokirno napravo (ABS), ki mora ustrezati zahtevam dodatka št. 13 k pravilniku ECE R 13.09.

3.2.2.14 Pomožne naprave morajo biti oskrbovane z energijo tako, da med njihovim delovanjem v rezervoarju zraka delovne zavore znaša tlak vsaj 80% najnižjega dotičnega tlaka vlečnega vozila, kot je navedeno v točki 3.1.3.2 dodatka št. 10 k pravilniku ECE R 13.09.

3.2.2.14.1 Če se pojavi razpoka ali če pride do puščanja v sistemu pomožnih naprav ali na katerihkoli priključnih ceveh, mora vsota sil na obodu zavrtih koles znašati vsaj 80% vrednosti, ki je predpisana za priklopno vozilo, kot to predpisuje točka 3.1.2.1 v dodatku št. 4 k pravilniku ECE R

13.09. Kjer pa taka razpoka ali puščanje vpliva na krmilni signal posebne naprave, navedene v 6. točki dodatka št. 6 k pravilniku ECE R 13.09, veljajo zahteve za delovanje zavor te točke.

4 PRESKUŠANJE VOZILA

4.1 Preskušanje vozila v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 13.09. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 13.09 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA VOZILA

5.1 Homologacija vozila v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 13.09. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnevi uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o homologiranju cestnih vozil glede na zaviranje (št. 13.08) – (Uradni list RS, št. 15/96).

7.2.1 Novo homologiranje tipa vozila se opravlja po določilih te odredbe (ob upoštevanju točke 7.2.5) od 1. oktobra 1998 dalje;

7.2.2 Ugotavljanje skladnosti pri uvozu in izdelavi vozil se opravlja po določilih te odredbe (ob upoštevanju točke 7.2.5) za vsa nova vozila od 1. oktobra 2000;

7.2.3 Ugotavljanje skladnosti pri uvozu se opravlja po določilih te odredbe (ob upoštevanju točke 7.2.5) za vsa vozila, ki se prvič registrirajo v Republiki Sloveniji od 1. oktobra 2001.

7.2.4 Za vozila kategorije M1 in N1, za katera je bila homologacija tipa vozila podeljena pred 1. julijem 1995, kot tudi za poznejše razširitve te homologacije, ostane ta homologacija veljavna do 1. aprila 2001. Seveda pa se to ne nanaša na zahtevo, vsebovano v točki 3.1.1.3 te odredbe, ki se uporablja za vsa nova vozila od 1. oktobra 1998 dalje.

7.2.5 Antiblokirne naprave

Vozila morajo izpolnjevati zahteve, navedene v točkah 3.2.1.22 in 3.2.2.13 te odredbe, kot je navedeno v naslednji tabeli:

Kategorija vozila	Homologacija novega tipa (točka 7.2.1)	Nova vozila točka (7.2.2)	Prva registracija v R Sloveniji (točka 7.2.3)
N3	1. oktober 1996	1. oktober 1988	1. oktober 1999
M2, M3			
N2>7,5 t	1. april 1998	1. april 2000	1. april 2001
O3>5 t			
N2<7,5 t	1. april 1999	1. april 2001	1. april 2002
O3<5 t			

** Dokler ne bodo dogovorjeni enotni postopki testiranja, ni treba ponavljati zgoraj navedenih testov s samodejnimi napravami za nastavljanje zavor, če so bili testi tipa I in tipa II izvedeni skladno s postopkom, predvidenim v dodatku št. 11 k pravilniku ECE R 13.09, z ročno ali samodejno napravo za nastavljanje zavor.

7.3 Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 6.1-03/94-005/87

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
Prof. dr. Andrej Umek l. r.

3166.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O

o homologiranju zaščitnih čelad za voznike in sovoznike motornih koles in koles z motorjem (št. 22.04)

1 SPLOŠNO

1.1 Zaščitne čelade za voznike in sovoznike motornih koles in koles z motorjem morajo biti homologirane v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na zaščitne čelade za voznike in sovoznike koles s pomožnim motorjem, mopedov in motornih koles s prikolico ali brez nje in na vizirje, ki so nameščeni na teh čeladah oziroma so namenjeni za namestitvev na čelade.

2.2 Za zaščitne čelade, ki se uporabljajo pri motorističnem športu, se lahko uporabijo strožje zahteve.

3 ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Čelada je konstruirana iz lupine s trdo zunanjo površino, dela za dušenje energije udarca in naprave za pritrjevanje.

3.1.2 Zaščitna čelada je lahko opremljena z zaščito za ušesa in z zaščito za vrat. Ima lahko vizir, podbradno vez in snemljiv ščitnik.

3.1.3 Na zaščitne čelade se sme prigraditi oziroma vgraditi samo take dele in naprave, ki ne morejo povzročiti poškodb. Po prigraditvi oziroma vgradnji takih delov in naprav mora zaščitna čelada še naprej ustrezati vsem predpisom.

3.1.4 Najmanjše področje, ki ga mora zaščitna čelada pokrivati, predpisuje točka 6.4 pravilnika ECE R 22.04.

3.1.5 Čelada ne sme nevarno zmanjšati slušne sposobnosti uporabnika. Temperatura v prostoru med glavo in lupino čelade se ne sme bistveno povečati, zato so v zunanji lupini čelade lahko prezračevalne odprtine. Zunanja površina lupine mora biti popolnoma gladka. Oblika čelade nad referenčno ravnino mora biti enakomerna konveksna krivulja. Pod referenčno ravnino pa morajo imeti neenakomernosti v obliki blage prehode. Na lupini čelade ne sme biti togo nameščenega ščitnika, ima pa lahko trdno nameščeno podbradno vez. Če namestitev vizirja ni predvidena, prednji zunanji rob lupine čelade ne sme ovirati nošenja zaščitnih očal.

3.1.6 Na zunanji površini lupine čelade ne sme biti izboklin, ki bi bile višje od 5 mm. To določilo ne velja za snemljivo držalo zaščitnih očal, ki je lahko nameščeno na zadnji strani čelade.

3.1.7 Vsi štrleči deli na zunanji površini, z izjemo pritisknih gumbov, morajo biti gladko in ustrezno zaščiteni. Glave kovic morajo biti zaobljene in ne smejo štrleti več kot 2 mm iz zunanje površine lupine.

3.1.8 Notranja stran čelade ne sme imeti nobenih ostrih robov. Štrleči togi notranji deli morajo biti tako oblazinjeni, da se sile udarcev enakomerno porazdelijo po glavi.

3.1.9 Posamezni deli zaščitne čelade morajo biti sestavljeni tako, da jih ni mogoče na preprost način z enim udarcem ločiti.

3.1.10 Naprava za pritrjevanje čelade mora biti zaščiten pred drgnjenjem.

3.1.11 Čelada mora biti pritrjena na glavo uporabnika z napravo za pritrjevanje, ki se zapira pod spodnjo čeljustjo. Vsi deli naprave za pritrjevanje morajo biti stalno spojeni z napravo za pritrjevanje ali s samo čelado.

3.1.11.1 Če ima naprava za pritrjevanje podbradni jermen, mora biti ta pri obremenitvi s silo $150\text{ N} \pm 5\text{ N}$, skladno z določili točke 7.6.2 pravilnika ECE R 22.04, širok najmanj 20 mm.

3.1.11.2 Podbradni jermen ne sme imeti ščitnika brade.

3.1.11.3 Podbradni jermeni morajo biti opremljeni z napravo za nastavitev in vzdrževanje potrebne napetosti v jermenu.

3.1.11.4 Naprave za zapenjanje in napenjanje podbradnega jermena morajo biti nameščene na samem jermenu tako, da noben trden del na sega več kot 130 mm navpično navzdol od referenčne ravnine predpisanega modela glave, na katerega je postavljena čelada, ali pa tako, da je celotna naprava pod spodnjo čeljustjo (med navpičnimi projekcijami zunanjega obrisa spodnje čeljusti).

3.1.11.5 Če je naprava za pritrjevanje čelade opremljena z dvojnimi-D obročkom ali pa z drsno sponko, mora biti izvedena tako, da se ne more popolnoma odpeti in da drži tudi prosti konec jermena, ko je čelada pravilno pritrjena in zapeta.

3.1.11.6 Drsna sponka in dvojni-D obroček morata biti opremljena s poteznim delom, ki mora biti rdeče barve in služi za popuščanje naprave za pritrjevanje čelade. Velikost tega poteznega dela mora biti najmanj $10 \times 20\text{ mm}$.

3.1.11.7 Če je v napravi za pritrjevanje čelade vgrajen tudi mehanizem za hitro odpenjanje, mora biti način takega odpenjanja že sam po sebi razviden. Vsi vzvodi, gumbi in drugi deli, ki so potrebni za odpiranje mehanizma, morajo biti rdeče barve. Ostali deli naprave za pritrjevanje čelade, ki so vidni, ko je čelada pravilno zapeta, ne smejo biti podobne barve. Način odpenjanja mora biti trajno označen.

3.1.11.8 Naprava za pritrjevanje čelade mora ostati tudi po preskusu po točki 7.3, 7.6 in 7.7 dobro zapeta. Če en tip čelade vključuje več različnih velikosti, je treba izbrati za preskušanje tisto, ki ima za to najbolj neugodne pogoje (npr. najdebelejše oblazinjenje).

3.1.11.9 Sponka naprave za pritrjevanje čelade mora biti izvedena tako, da je izključena vsaka možnost nepravilne uporabe. Med drugim to pomeni tudi, da sponka v nobenem primeru ne sme ostati samo delno zapeta.

3.1.12 Materiali za izdelavo zaščitnih čelad morajo biti izbrani tako, da se njihove lastnosti pod vplivom sonca, ekstremnih temperatur in dežja ter v normalnih razmerah uporabe opazno ne spremenijo. Za tiste dele, ki pridejo v stik s kožo, je treba uporabiti take materiale, ki se pod vplivom znoja in kozmetičnih preparatov ne spremenijo. Proizvajalec ne sme uporabiti nobenih materialov, ki dražijo kožo.

3.1.13 Na zaščitni čeladi se po nobenem od predpisanih preskusov ne smejo pokazati nevarne razpoke ali spremembe.

3.1.14 Vidno polje zaščitne čelade mora ustrezati zahtevam točke 6.14 pravilnika ECE R 22.04.

3.1.15 Vizir

3.1.15.1 Način pritrditve vizirja na čelado mora omogočati snemanje vizirja.

Vizir mora biti mogoče z enostavnim gibom roke odmakniti iz vidnega polja. Te zahteve pa ni treba izpolniti pri čeladah brez ščitnika brade, če je na čeladi nalepka, ki opozarja kupca, da se vizirja ne da premikati.

3.1.15.2 Vidno polje vizirja mora ustrezati zahtevam točke 6.15.3 pravilnika ECE R 22.04.

3.1.15.3 V vidnem polju vizirja ne sme biti večjih napak, kot so mehurji, praske, vključki, temni madeži, luknje, brazde in druge proizvodne napake, ki bi lahko kvarno vplivale na vidljivost.

3.1.15.4 Vizir mora biti zadostno prozoren in ne sme povzročati popačenja slike objektov kot tudi ne barv, ki se uporabljajo v prometni signalizaciji.

3.1.16. Označbe za povečanje opaznosti

3.1.16.1 Splošno

Čelada je zaradi povečanja opaznosti uporabnika

- od spredaj,
- od zadaj,
- z desne,
- z leve

lahko posebej označena z odsevnimi elementi, ki morajo ustrezati zahtevam točk od 3.1.16.2 do 3.1.16.6 te odredbe.

Teh odsevnih elementov ne sme biti mogoče odstraniti, ne da bi pri tem poškodovali čelado.

3.1.16.2 Odsevni elementi

3.1.16.2.1 Oblika

Skupna površina in oblika odsevnih elementov, ki so na čeladi, morata biti taki, da v vseh smereh, določenih v točki 3.1.16.1, zagotavljata vidnost s površino najmanj 18 cm² enostavne oblike. Na vsaki od teh površin mora biti mogoče včrtati:

- krog s premerom 40 mm ali
- pravokotnik s površino najmanj 12,5 cm² s in s širino najmanj 20 mm.

3.1.16.2.2 Ti odsevni elementi morajo biti na čeladi nameščeni tako, da so kar najbližje točkam, v katerih se zunanje površine čelade dotikata navpični ravnini, ki sta vzporedni z vzdolžno osjo čelade, in ravnini, ki sta pravokotni nanjo.

3.1.16.3 Odsevni elementi morajo odsevati belo svetlobo, skladno z določilom točke 6.16.3 pravilnika ECE 22.04.

4 PRESKUŠANJE ZAŠČITNIH ČELAD

4.1 Preskušanje zaščitnih čelad v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 22.04. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 22.04 je mogoče dobiti v izvirniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA ZAŠČITNIH ČELAD

5.1 Homologacija zaščitnih čelad v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 22.04. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost zaščitnih čelad v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o homologiranju zaščitnih čelad za voznike motornih koles in mopedov (št. 22.03) – (Uradni list RS, 5/95).

7.2 Ta odredba velja od 1. januarja 1997 dalje.

Št. 6.1-03/94-005/88

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
Prof. dr. Andrej Umek l. r.

3167.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O

o homologiranju vozil za javni prevoz potnikov glede izvedbe nadgradnje (št. 36.02)

1 SPLOŠNO

1.1 Avtobusi, namenjeni za prevoz več kot 16 potnikov, morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Predpisi te odredbe veljajo za konstruiranje in izvedbo nadgrajenih vozil za prevoz potnikov v javnem prometu, ki imajo poleg vozniškega več kot 16 sedežev ali stojšč in katerih največja širina je večja od 2,3 m. Veljajo za enonijska vozila v togi ali zgibni izvedbi.

2.2 Ta vozila se delijo v tri razrede:

2.2.1 Razred I: mestni avtobus; vozilo tega razreda ima sedeže in prostore za stoječe potnike.

2.2.2 Razred II: medkrajevni avtobus; vozilo tega razreda ima lahko tudi prostore za stoječe potnike, vendar samo v sredinskem prehodu.

2.2.3 Razred III: turistični avtobus (za dolge vožnje); vozilo tega razreda nima prostorov za stoječe potnike.

3 ZAHTEVE

3.1 Obremenitve

3.1.1 Razporeditev obremenitve vozila se določa na ravni in vodoravni podlagi v dveh stopnjah obremenitve:

3.1.1.1 neobremenjeno, po določilih točke 3.1.3, in

3.1.1.2 obremenjeno, po določilih točke 3.1.4.

3.1.2 Prednja os mora biti obremenjena z najmanj takim odstotkom skupne mase vozila, kot to določa naslednja tabela:

Razred	I	I	II	II	III	III
Stanje obremenitve	togi	zhibni	togi	zhibni	togi	zhibni
neobremenjeno	20	20	25	20	25	20
obremenjeno	25	20	25	20	25	20

3.1.3 "Neobremenjeno" vozilo v smislu točke 3.1 in 3.3 je prazno vozilo, pripravljeno za vožnjo (z gorivom, mazivom, hladilno tekočino, orodjem in v danem primeru z re-

zervnim kolesom), z dodatno maso 75 kg za voznika in po 75 kg za vsako spremljajočo službeno osebo, za katero je predviden poseben sedež. (PV) [kg].

3.1.4 "Obremenjeno" vozilo v smislu točke 3.1 je neobremenjeno vozilo po točki 3.1.3 in dodatno:

– z maso Q na vsakem sedežu,

– s tolikšnim številom uteži z maso Q, ki ustreza dovoljenemu številu stoječih potnikov, enakomerno porazdeljenimi po površini S_1 , ki je namenjena za prevoz stoječih potnikov,

– z maso B, enakomerno porazdeljeno v prtljažnem prostoru, in

– v danem primeru z maso BX, enakomerno porazdeljeno po strešnem prtljažniku.

3.1.5 Vrednosti za Q so navedene v točki 3.3 za posamezne razrede avtobusov.

3.1.6 Masa B v kg mora biti številčno enaka najmanj $100 \times V$ (prostornina prtljažnega prostora v m^3).

3.1.7 Masa BX mora ustrezati najmanj obremenitvi 75 kg/ m^2 celotne površine strehe avtobusa, ki je namenjena za prevoz prtljage.

3.2 Območje, namenjeno potnikom

3.2.1 Skupna površina, nad katerimi znaša svetla višina, S_0 , se izračuna tako, da se od skupne površine poda avtobusa odštejejo:

3.2.1.1 površina voznškega prostora,

3.2.1.2 površine stopnic pri vratih in površine vseh stopnic z globino, manjšo od 30 cm,

3.2.1.3 vse površine, nad katerimi znaša svetla višina, merjena od poda, manj kot 135 cm,

3.2.1.4 površina vseh delov gibljivega dela zgibnega avtobusa, ki niso dostopni zaradi predelnih sten in/ali oprijemnega drogovja.

3.2.2 Površina S_1 , ki je namenjena stoječim potnikom (samo pri avtobusih razreda I in II, kjer je prevoz stoječih potnikov dovoljen), se izračuna tako, da se od površine S_0 odštejejo naslednje površine:

3.2.2.1 pri avtobusih razreda I in II:

3.2.2.1.1 površina vseh delov poda, kjer je naklon večji od 8%,

3.2.2.1.2 površina vseh predelov, ki stoječemu potniku niso dostopni, če so vsi sedeži zasedeni,

3.2.2.1.3 površina vseh predelov, nad katerimi znaša svetla višina, merjena od poda, manj kot 190 cm, oziroma del sredinskega hodnika nad zadnjo osjo ali za njo in sosednjih delov, kjer je svetla višina manjša od 180 cm (oprijemno drogovje se tu ne upošteva),

3.2.2.1.4 področje pred navpično ravnino, ki poteka skozi sredino sedežne blazine voznikovega sedeža (v najbolj nazaj pomaknjeni legi) in srednjo točko zunanega ogledala, ki je nameščeno na nasprotni strani vozila glede na voznikov sedež, in

3.2.2.1.5 območje 30 cm pred vsakim sedežem;

3.2.2.1.6 vsak del površine poda (npr. kot ali rob), na katerega ni mogoče položiti nobenega dela pravokotnika z merama 40 cm x 30 cm;

3.2.2.1.7 vsak del površine poda, na katerega ni mogoče položiti pravokotnika z merama 40 cm x 30 cm; in

3.2.2.1.8 pri vozilih razreda II površina vseh predelov poda, ki niso v sredinskem hodniku.

3.3 Število potniških mest

3.3.1 V vozilu je treba predvideti število sedežev A, ki ustreza zahtevam točke 3.7.8. Pri avtobusih razreda I ali II mora biti število A enako najmanj številu kvadratnih metrov površine S_0 , zaokroženem na naslednjo celo vrednost.

3.3.2 Skupno število potniških mest (N) se izračuna na naslednji način:

$$N \leq A + S_1/S_{sp} \leq (PT - PV - 100V - 75VX)/Q$$

pri čemer je:

A – število sedežev,

S_1 – površina, namenjena stoječim potnikom,

S_{sp} – potrebna površina za enega stoječega potnika

PT – tehnično dovoljena skupna masa vozila (v kg),

PV – masa praznega vozila, pripravljenega za vožnjo, v kg, povečana za maso voznika 75 kg,

V – prostornina prtljažnega prostora (v m^3),

VX – površina strehe avtobusa, prirejena za prevoz prtljage (v m^2),

Pri avtobusih razreda III znaša $S_1 = 0$

Vrednosti za A in S_{sp} so za različne razrede avtobusov podane v naslednji tabeli:

Razred	Q (kg) Masa enega potnika	S_{sp} (m^2 /potnika) Potrebna površina za enega stoječega potnika
I**	68	0,125
II	71*	0,150
III	71*	ni stoječih potnikov

* vključno 3 kg ročne prtljage

** če se avtobus razreda II ali III homologira kot avtobus razreda I, se ne upošteva masa prtljage, ki se prevaža v tistih prtljažnih prostorih, ki so dostopni samo z zunanje strani

3.3.3 Če je vozilo obremenjeno z N potniki in B + BX kg prtljage, ne smeta biti obremenitev posameznih osi in največja masa avtobusa večji od dovoljenih vrednosti.

3.4 Zaščita pred nevarnostjo požara

3.4.1 Motorni prostor

3.4.1.1 V motornem prostoru se ne sme uporabljati lahko vnetljivih snovi za dušenje zvoka, ki bi se lahko napojile z gorivom ali mazivom, razen če so prekrite z neprepustnim slojem.

3.4.1.2 S primernim oblikovanjem motornega prostora ali z namestitvijo iztočnih odprtini je treba poskrbeti, da se ne bi v motornem prostoru nabiralo gorivo ali mazivo.

3.4.1.3 Motorni prostor in vse druge vire toplote, razen toplovodnih naprav za gretje potniškega prostora, je treba ločiti od ostalega dela vozila z zaščitnim zaslonom iz materiala, odpornega proti vročini.

3.4.2 Odprtine za natakanje goriva

3.4.2.1 Odprtine za natakanje goriva so lahko dostopne samo z zunanje strani vozila.

3.4.2.2 Nalivno grlo posode za gorivo ne sme biti bližje odprtini vrat kot 50 cm, če se posoda za gorivo polni z bencinom, in 25 cm, če se posoda za gorivo polni z dieselskim gorivom. Ne sme se nahajati v potniškem prostoru ali prostoru za voznika in mora biti tako nameščeno, da pri natakanju gorivo ne more priti v stik z motorjem ali izpušno napravo.

3.4.2.3 Gorivo ne sme iztekati skozi pokrov posode za gorivo ali odprtine za odzračevanje, tudi če se posoda za gorivo zavrti za 180° okrog svoje vzdolžne osi. V tem primeru je rahlo puščanje goriva sicer dovoljeno, če ni večje od 30 g/min. Če je vozilo opremljeno z več med seboj povezanimi posodami za gorivo, mora tlak med preskusom ustrezati tlaku ob najbolj neugodni razporeditvi posod za gorivo.

3.4.2.4 Če se nalivno grlo posode za gorivo nahaja na boku vozila, pokrov v zaprti legi ne sme štrleti iznad okoliških delov karoserije.

3.4.2.5 Pokrov nalivnega grla mora biti izdelan tako, da ga ni mogoče nehote odpreti.

3.4.3 Posoda za gorivo

3.4.3.1 Vse posode za gorivo morajo biti dobro pritrjene. Noben del posode za gorivo se ne sme nahajati manj kot

60 cm od prednjega dela oziroma manj kot 30 cm od zadnjega roba vozila, da je posoda pri morebitnem čelnem trčenju zaščitena z nadgradnjo vozila.

3.4.3.2 Noben del posode za gorivo ne sme štrleti izven nadgradnje vozila.

3.4.3.3 Vse posode za gorivo je treba preskusiti z notranjim nadtlakom. Preskus se opravi na izgrajeni posodi za gorivo s serijskim nalivnim grlom in pokrovom. Posoda za gorivo se popolnoma napolni z vodo, vsi priključki, ki vodijo navzven, se zaprejo in skozi priključek za dovod goriva k motorju se povečuje tlak do vrednosti nadtlaka, ki ustreza dvojni višini obratovalnega nadtlaka, vendar najmanj 0,3 bara. Ta nadtlak je treba vzdrževati eno minuto. Med tem časom se ne sme pojaviti nobena razpoka v steni posode za gorivo niti puščanje vsebine. Trajne deformacije so dovoljene.

3.4.3.4 Posode za gorivo morajo biti odporne proti koroziji.

3.4.3.5 Vsak nadtlak v odnosu na obratovalni tlak se mora s pomočjo primernih naprav (odzračevalne odprtine, nadtlaki ventili in podobno) takoj izravnati. Odzračevalne odprtine morajo biti izvedene tako, da je izključena vsaka nevarnost požara.

3.4.4 Naprava za oskrbo z gorivom

3.4.4.1 V prostoru za voznika oziroma potnike ne sme biti nameščen noben del, ki služi za oskrbo vozila z gorivom.

3.4.4.2 Napeljava za gorivo in vsi drugi deli naprave za dovod goriva v motor morajo biti nameščeni tako, da so v razumni meri zaščiteni.

3.4.4.3 Deli napeljave za gorivo ne smejo biti izpostavljeni čezmernim obremenitvam zaradi spojev, upogibanja ali nihanja nadgradnje vozila ali pa motorja.

3.4.4.4 Povezave gibljivih cevi s togimi deli naprave za oskrbo z gorivom morajo biti izvedene tako, da ob delovnih pogojih delovanja vozila ostanejo tesne kljub staranju, zvijanju, upogibanju in vibracijam karoserije ali motorja.

3.4.4.5 Gorivo, ki bi lahko iztekalo iz kateregakoli dela naprave za oskrbo z gorivom, mora prosto odtekat na tla (cestišče) in ne sme v nobenem primeru priti v stik z izpušno napravo.

3.4.5 Varnostno stikalo

Zaradi zmanjšanja nevarnosti požara po zaustavitvi vozila je treba namestiti posebno varnostno stikalo, ki mora imeti naslednje lastnosti:

3.4.5.1 nameščen mora biti tako, da ga voznik lahko doseže s svojega sedeža;

3.4.5.2 biti mora razločno označeno in opremljeno z zaščitnim pokrovom ali neko podobno napravo, ki preprečuje nehoteno vključitev. V neposredni bližini stikala mora biti ploščica z jasnim navodilom za uporabo, npr. "Odstraniti pokrov in ročico potisniti navzdol! Uporabiti samo pri stoječem vozilu!"

3.4.5.3 Z vključitvijo stikala je treba doseči sočasno:

3.4.5.3.1 hitri odklop motorja;

3.4.5.3.2 aktiviranje glavnega stikala za odklop akumulatorjev, ki mora biti nameščen čim bližje akumulatorjem in ki odklopi najmanj en pol akumulatorja od ostalega dela električne napeljave; to ne velja za tokokrog, ki napaja funkcijo po točki 3.4.5.3.3, in tokokroge ki so namenjeni za neprekinjeno delovanje tahografa in drugih naprav, katerih nenadni odklop bi lahko povzročil večjo nevarnost. Take naprave so npr.:

3.4.5.3.2.1 zasilna notranja razsvetljava,

3.4.5.3.2.2 zračno hlajenje pri dodatnih grelnih napravah,

3.4.5.3.2.3 centralno elektronsko zaklepanje vrat;

3.4.5.3.3 samodejni vklop varnostnih utripalk.

3.4.5.4 Poleg varnostnega stikala so lahko nameščene tudi druge naprave, ki opravljajo funkcije iz točke 3.4.5.3, vendar ne smejo vplivati na delovanje varnostnega stikala.

3.4.6 Električna oprema in kabli

3.4.6.1 Vsi kabli morajo biti dobro izolirani. Kabli in druga električna oprema morajo biti odporni proti vplivom temperature in vlage, ki so jim izpostavljeni. Posebno pozornost je treba posvetiti odpornosti proti temperaturam, olju in param v motornem prostoru.

3.4.6.2 Noben kabel ne sme biti izpostavljen močnejšemu toku od tistega, za katerega je bil predviden, ob upoštevanju najvišje temperature okolja in načina položitve.

3.4.6.3 Vsi tokokrogi morajo biti opremljeni z varovalkami ali prekinjevalci tokokrogov, razen kabla za polnjenje akumulatorja in kabla za maso ter tistih tokokrogov, ki napajajo zaganjalnik, vžig, žarilne svečke in napravo za zaustavitvev motorja. Tokokrogi, ki napajajo naprave za majhno porabo energije, so lahko varovani s skupno varovalko ali skupnim prekinjevalcem, če nazivni tok ne presega 16 A.

3.4.6.4 Vsi kabli morajo biti dobro zaščiteni in tako varno položeni, da se ne morejo poškodovati zaradi obrabe ali drgnjenja.

3.4.6.5 Če napetost v enem ali več tokokrogih vozila presega 100 V ef (kvadratna srednja vrednost), mora biti v neposrednem dosegu voznika nameščeno stikalo, s katerim je mogoče vse te tokokroge odklopiti od glavnega napajalnega tokokroga. Stikalo, ki nima električnega stika z maso, mora prekiniti vse pole. Dovoljeno je, da to stikalo ne prekine tokokrogov, ki napajajo zunanjo osvetlitev vozila.

3.4.6.6 Za osvetlitev notranjosti vozila morata biti predvidena najmanj dva tokokroga, pri čemer pa izpad enega tokokroga ne sme vplivati na drugega. Tokokrog, ki je namenjen izključno za napajanje osvetlitve vstopnih oziroma izstopnih vrat, se lahko šteje za enega takih tokokrogov.

3.4.7 Akumulatorji

3.4.7.1 Vsi akumulatorji morajo biti dostopni in dobro pritrjeni.

3.4.7.2 Akumulatorji morajo biti nameščeni izven prostora za voznika in potnike in na mestu, ki je dobro prezračevano z zunanje strani.

3.4.8 Gasilni aparati in omarice za prvo pomoč

3.4.8.1 V vozilu morajo biti predvideni prostori za enega ali več gasilnih aparatov. En gasilni aparat mora biti nameščen v neposredni bližini voznika. Prostor za gasilni aparat mora imeti najmanj naslednje mere: 600 x 200 x 200 mm. Dovoljeno je, da v ta prostor štrlijo tudi drugi deli, če je kljub temu v prostor mogoče postaviti gasilni aparat predpisane velikosti.

3.4.8.2 V vozilu morajo biti predvideni prostori za eno ali več omaric za prvo pomoč. Prostor za omarico prve pomoči mora imeti najmanj prostornino 7 dm³ in najmanjša mera sme znašati 80 mm.

3.4.9 Materiali

3.4.9.1 Uporaba gorljivih materialov v oddaljenosti manj kot 100 mm od izpušne cevi ni dopustna, razen če je tak material dobro zaščiten.

3.5 Izhodi

3.5.1 Število

3.5.1.1 Najmanjše število delovnih vrat v odvisnosti od števila potnikov in razreda avtobusa je:

Število potnikov	Razred I	Razred II	Razred III
17–45	1	1	1
46–70	2	1	1
70–100	3	2	1
> 100	4	3	1

3.5.1.2 V vsakem togem delu zgibnega avtobusa morajo biti najmanj ena delovna vrata, v prednjem delu zgibnega avtobusa razreda I pa najmanj dvoje delovnih vrat.

3.5.1.3 Vsako vozilo mora imeti najmanj dvoje vrat.

3.5.1.4 V smislu tega predpisa se štejejo vrata, ki se odpirajo s tujo pomočjo, kot izhod samo, če jih je mogoče, kadar je to potrebno, odpreti z roko po enkratnem aktiviranju naprave iz točke 3.5.5.1.

3.5.1.5 Najmanjše število izhodov v sili mora biti tako, da je skupno število izhodov:

Število potnikov	Število izhodov
17–30	4
31–45	5
45–60	6
61–75	7
76–90	8
prek 90	9

3.5.1.6 Pri zgibnih avtobusih je treba pri določanju predvidenih izhodov upoštevati vsak togi del vozila kot samostojno vozilo. Število potnikov je treba določiti za vsak togi del posebej, prehod med obema deloma pa se ne sme šteti kot izhod.

3.5.1.7 Če prostor za voznika ni povezan s prostorom za potnike, mora imeti dva izhoda, ki se ne smeta nahajati na isti strani vozila. Če je eden od teh izhodov okno, mora ustrezati predpisom za zasilni izhod v oknu iz točke 3.5.4.3.

3.5.1.8 Dvojna delovna vrata se štejejo kot dvoje vrat, dvojno okno pa kot dvoje zasilnih izhodov v oknu.

3.5.1.9 Lahko se predpiše, da mora biti poleg zasilnih vrat in zasilnih izhodov v oknu v avtobusih razreda II in III še en zasilni izhod skozi loputo v strehi. Zasilni izhodi skozi streho so lahko tudi v avtobusih razreda I, v tem primeru mora biti njihovo število naslednje:

Število potnikov	Število izhodov v strehi
50 ali manj	1
več kot 50	2

3.5.2 Razmestitev izhodov

3.5.2.1 Delovna vrata morajo biti na tisti strani vozila, ki je obrnjena k robu cestišča in najmanj ena od teh vrat morajo biti v prednjem delu vozila.

3.5.2.2 Dvoje vrat mora biti med seboj toliko oddaljenih, da znaša razdalja med navpičnima osema obeh vrat najmanj 40% skupne dolžine vozila, merjeno vzporedno s srednjo vzdolžno osjo vozila. Če so ena od teh vrat dvojna vrata, se ta razdalja meri med obema najbolj oddaljenimi vrati.

3.5.2.3 Izhodi morajo biti tako razporejeni, da je število izhodov na vsaki strani vozila enako.

3.5.2.4 Najmanj en zasilni izhod se mora nahajati na prednji ali na zadnji strani vozila. Pri vozilih razreda I se šteje, da je ta pogoj izpolnjen, če je na strehi urejen zasilni izhod skozi loputo.

3.5.2.5 Izhodi, ki so na isti strani vozila, morajo biti enakomerno razporejeni po celotni dolžini vozila.

3.5.2.6 Namestitev vrat v zadnjo steno avtobusa je dovoljena, če to niso delovna vrata.

3.5.2.7 Če ima vozilo zasilne izhode skozi lopute na strehi, morajo biti le-ti razporejeni takole: če je samo en tak izhod, mora biti v sredini vozila, če sta dva, razdalja med njima ne sme biti manjša kot 2 m, merjeno med najbližje si ležečima robovoma odprtini, in to vzporedno z vzdolžno osjo vozila.

3.5.3 Najmanjše mere izhodov

3.5.3.1 Različne vrste in oblike izhodov morajo imeti naslednje najmanjše mere (v cm):

		Razred I	Razred II	Razred III	Opombe	
delovna vrata	odprtina	višina	180	165	165	širina je lahko za 10 cm manjša, če se meri v višini ročajev
		širina	enojna vrata	65	120	
zasilna vrata	odprtina	višina	125			
		širina	55			
zasilni izhod v oknu	površina odprtine (cm ²)	4000			v odprtino je treba včrtati pravokotnik 50 x 70 cm	
zasilni izhod v oknu na zadnji steni *)		4000			v odprtino je treba včrtati pravokotnik z višino 35 in širino 155 cm, vogali so zaobljeni r=25 cm	
zasilna loputa v strehi	površina odprtine (cm ²)	4000			v odprtino je treba včrtati pravokotnik 50 x 70 cm	

*) Če proizvajalec ni predvidel zasilnega izhoda v oknu s predpisanimi merami.

3.5.4 Tehnični predpisi za vsa delovna vrata

3.5.4.1 Delovna vrata se morajo tako z notranje kot tudi z zunanje strani odpirati z lahkoto takrat, ko vozilo stoji (ni pa nujno med vožnjo). Ta predpis ne izključuje možnosti, da se vrata z zunanje strani zapahnejo, če jih je kljub temu mogoče odpreti z notranje strani.

3.5.4.2 Pri neobremenjenem vozilu, ki stoji na ravni podlagi, se naprava za odpiranje vrat z zunanje strani ne sme nahajati višje od 180 cm nad tlemi.

3.5.4.3 Enojna vrata z ročnim odpiranjem, ki se odpirajo navzven preko zunanjega obrisa karoserije, morajo biti s tečajji ali v vrtiliščih tako obešena, da se v primeru, ko se v odprti legi pri vožnji vozila naprej zadenejo ob trden predmet, lahko zaprejo.

3.5.4.4 Če so vrata opremljena z zaskočno ključavnico, mora imeti ta dvoje zaskočnih stopenj.

3.5.4.5 Na notranji strani vrat ne sme biti nobene priprave za pokrivanje stopnic, ko so vrata zaprta.

3.5.4.6 Če ni mogoč neposreden pregled, morajo biti nameščene optične ali druge naprave, ki omogočajo vozniku, da lahko s svojega sedeža opazi, če se potnik nahaja v neposredni bližini nesamodejnih vrat, in to znotraj ali zunaj vozila.

3.5.4.7 Vsaka vrata, ki se odpirajo navznoter, morajo biti izvedena tako, da pri svojem gibanju ne morejo poškodovati potnikov. Po potrebi morajo biti nameščene posebne varovalne naprave.

3.5.4.8 Če se delovna vrata nahajajo v bližini vrat toaletnega prostora ali vrat v nek drug notranji prostor, morajo biti zaščitena pred nehotenim odpiranjem. To pa ne velja, če se delovna vrata med vožnjo s hitrostjo, večjo od 5 km/h, samodejno zapahnejo.

3.5.5 Dodatne tehnične predpise za delovna vrata vsebujejo določila točk 5.6.5 in 5.6.6 pravilnika ECE 36.02.

3.5.7 Tehnični predpisi za zasilna vrata

3.5.7.1 Ko vozilo miruje, se morajo zasilna vrata z lahkoto odpirati tako z notranje kot tudi z zunanje strani. Ta predpis ne izključuje možnosti, da se vrata z zunanje strani zapahnejo, če jih je kljub temu s pomočjo normalnega mehanizma za odpiranje mogoče odpreti z notranje strani.

3.5.7.2 Zasilna vrata ne smejo biti izvedena niti kot vrata z odpiranjem s pomočjo tuje sile niti kot drsna vrata.

3.5.7.3 Pri neobremenjenem vozilu, ki stoji na ravni podlagi, se ročaj za odpiranje vrat z zunanje strani ne sme nahajati višje kot 180 cm nad tlemi.

3.5.7.4 Zasilna vrata, ki so pritrjena na tečajih v bočnih stenah vozila, morajo biti nasajena na prednjem delu vrat in se morajo odpirati navzven. Trakovi, verige ali druge priprave za omejevanje kota odpiranja vrat so dovoljeni, če ne preprečujejo, da se vrata odprejo za najmanj 100° in da ostanejo odprta v tej legi.

3.5.7.5 Če se zasilna vrata nahajajo v bližini vrat toaletnega prostora ali vrat v nek drug notranji prostor, morajo biti zaščitena pred nehotenim odpiranjem. To pa ne velja, če se zasilna vrata med vožnjo s hitrostjo, večjo od 5 km/h, samodejno zapahnejo.

3.5.7.6 Delovna vrata voznika se ne štejejo kot zasilna vrata za potnike, če niso lahko dostopna in bi se morali potniki riniti med volanom in vozniškim sedežem, da bi jih dosegli.

3.5.7.7 Vsa zasilna vrata, ki niso dobro vidna z voznikovega sedeža, morajo biti opremljena z zvočno opozorilno napravo, ki opozarja voznika, če niso popolnoma zaprta. Ta naprava se ne sme izključiti s samim zapiranjem krila vrat, ampak samo z zapiranjem zapaha vrat.

3.5.8 Tehnični predpisi za zasilni izhod v oknu

3.5.8.1 Vsako okno, predvideno za zasilni izhod, ki je pritrjeno s tečaji, se mora odpirati navzven.

3.5.8.2 Vsako okno, predvideno za zasilni izhod, se mora z lahkoto odpreti s primerno pripravo z notranje oziroma zunanje strani ali pa mora biti izdelano iz varnostnega stekla, ki ga je mogoče lahko razbiti. To pomeni, da ne sme biti izdelano iz lepljenega stekla ali plastike.

3.5.8.3 Okna, predvidena za zasilni izhod, ki se dajo zapahnuti z zunanje strani, morajo biti izvedena tako, da jih je vedno mogoče odpreti z notranje strani.

3.5.8.4 Okno, predvideno za zasilni izhod, ki je opremljeno z vodoravnim šarnirjem na zgornji strani, mora imeti posebno pripravo, ki drži okno v odprti legi. Okna, predvidena za zasilni izhod, se morajo odpirati navzven.

3.5.8.5 Razdalja med spodnjim robom okna, predvidena za zasilni izhod v bočni steni vozila, in podom vozila neposredno pod oknom ne sme biti pri oknu, ki je pritrjeno na tečajih, večja od 100 cm in manjša od 50 cm.

Razdalja je sicer lahko tudi manjša od 50 cm, če je okno do višine 65 cm opremljeno z varnostno pripravo, ki preprečuje morebiten izpad potnika iz vozila. V takem primeru mora imeti okno nad omenjeno varnostno pripravo najmanj take mere, kot jih zahteva točka 3.5.3.1.

3.5.8.6 Vsa okna, predvidena za zasilni izhod, ki so pritrjena s tečaji in ki niso dobro vidna z voznikovega sedeža, morajo biti opremljena z zvočno opozorilno napravo, ki opozarja voznika, kadar niso popolnoma zaprta. Ta naprava se ne sme izključiti s samim premikanjem okna, ampak samo z zapiranjem zapaha okna.

3.5.9 Tehnični predpisi za zasilni izhod v strešni loputi

3.5.9.1 Strešne lopute, predvidene za zasilni izhod, morajo biti tako nameščene, da dostop do njih ni oviran niti z notranje niti z zunanje strani. Lopute, ki so prirejene tako, da se izvržejo, morajo imeti učinkovito zaščito pred nehotenim odpiranjem.

3.5.9.2 Strešne lopute, predvidene za zasilni izhod, se morajo z lahkoto odpirati tako zunanje kot tudi z notranje strani. Ta predpis ne izključuje možnosti, da se lopute zaradi parkiranja vozila zapahnejo, če jih je kljub temu mogoče s pomočjo normalnega mehanizma za odpiranje odpreti z notranje strani.

3.5.10 Tehnični predpisi za zložljive stopnice

Če so na vozilu vgrajene zložljive stopnice, morajo ustrezati naslednjim pogojem:

3.5.10.1 Če se zložljive stopnice premikajo s pomočjo tuje sile, mora biti njihovo delovanje sinhronizirano z delovanjem ustreznih delovnih ali zasilnih vrat.

3.5.10.2 Pri zaprtih vratih ne sme noben del stopnice štrleti za več kot 10 mm iz obrisa okoliškega dela nadgradnje.

3.5.10.3 Pri odprtih vratih in iztegnjeni stopnici mora površina stopnice ustrezati zahtevam točke 3.6.7.

3.5.10.4 Pri iztegnjeni stopnici mora biti preprečeno premikanje vozila s pomočjo lastnega pogona.

3.5.10.5 Dokler se vozilo premika, ne sme biti mogoče premakniti zložljive stopnice v iztegnjeno lego. V primeru, da mehanizem za premikanje stopnice odpove, se mora stopnica sklopiti in ostati v taki legi. Tak primer ali pa poškodba same stopnice ne sme vplivati na normalno odpiranje vrat.

3.5.10.6 Če stoji potnik na iztegnjeni stopnici, ne sme biti mogoče zapreti vrat pri tej stopnici. Izpolnjevanje tega določila se preveri tako, da se na sredino iztegnjene stopnice postavi utež z maso 15 kg, kar ustreza teži majhnega otroka. Ta zahteva pa ne velja za vrata v neposrednem vidnem polju voznika.

3.5.10.7 Premikanje zložljive stopnice ne sme ogroziti potnikov ali oseb, ki stojijo na postaji.

3.5.10.8 Vsi naprej in nazaj usmerjeni vogali zložljive stopnice morajo biti zaokroženi s polmerom, ki ni manjši od 5 mm, vsi robovi pa morajo biti zaokroženi s polmerom najmanj 2,5 mm.

3.5.10.9 Pri odprtih vratih mora ostati zložljiva stopnica trdno v svoji iztegnjeni legi. Pri obremenitvi 136 kg na sredini enojne stopnice in 272 kg na sredini dvojne stopnice, ne sme biti upogib kateregakoli dela stopnice večji kot 10 mm.

3.5.11 Napisi

3.5.11.1 Vsak zasilni izhod mora biti z notranje in zunanje strani vozila označen z napisom: "Zasilni izhod".

3.5.11.2 Vse naprave za zasilno odpiranje delovnih vrat kot tudi za odpiranje zasilnih izhodov morajo biti označene z notranje in zunanje strani vozila s posebnim simbolom ali napisom.

3.5.11.3 Na vseh napravah za zasilno odpiranje izhodov ali v njihovi neposredni bližini mora biti jasno navodilo za uporabo.

3.5.11.4 Napisi iz točk od 3.5.11.1 do 3.5.11.3 morajo biti v slovenskem jeziku.

3.6 Notranja oprema

3.6.1 Dostop do delovnih vrat (skica 1 dodatka št. 3 pravilnika ECE R 36.02)

3.6.1.1 Prazen prostor, ki se od stranske stene vozila, v kateri so nameščena delovna vrata, razteza v notranjost vozila, mora omogočati prost prehod preskusnega telesa z debelino 10 cm, širino 40 cm in višino 70 cm nad tlemi, na katerega je postavljeno drugo preskusno telo z isto debelino, a s širino 55 cm in višino, ki ustreza predpisu za posamezen razred avtobusa. Dvodelno preskusno telo je treba med premikanjem iz izhodiščnega položaja do točke, kjer se dotakne prve stopnice, držati vzporedno z odprtino vrat. Izhodiščno lego določa točka, kjer se proti notranjosti vozila obrnjena ploskev preskusnega telesa dotika tangente zunanje odprtine vrat. Nato je treba preskusno telo držati pravokotno na predvideno pot uporabnika prehoda (potnika).

3.6.1.2 Višina drugega dela preskusnega telesa je 110 cm za avtobuse razreda I, 95 cm za avtobuse razreda II in 85 cm za avtobuse razreda III. Alternativno se lahko uporabi vmesni kos trapezne oblike z višino 50 cm, ki predstavlja prehod širine spodnjega dela v zgornji del preskusnega telesa. Pri tem pa mora biti skupna višina zgornjega pravokotnega dela skupaj s trapeznim prehodnim delom 110 cm za vse razrede avtobusov.

3.6.1.3 Potem se dvodelno preskusno telo premakne za 30 cm iz svoje izhodiščne lege, držati ga je treba tako, da se dotika zgornje površine stopnice.

3.6.1.4 Valjasto preskusno telo (skica 3 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02), ki služi za kontrolo prostega prostora prehoda, je treba premakniti iz prehoda v smeri verjetnega pomikanja izstopajočega potnika do lege, kjer njegova srednja os doseže zgornji rob zgornje stopnice, oziroma dokler se ravnina, ki poteka tangencialno na zgornji del valja, ne dotakne dvodelnega preskusnega telesa – odvisno od tega, kaj se zgodi prej – in nato držati v tej legi (skica 9 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02).

3.6.1.5 Med valjastim preskusnim telesom v legi po točki 3.6.1.4 in dvodelnim preskusnim telesom v legi po točki 3.6.1.3 mora biti prazen prostor, katerega spodnja in zgornja meja sta naznačeni v skici 9 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02. Ta prostor mora biti oblikovan tako, da dopušča prost prehod posebnega preskusnega telesa (v navpični legi), katerega debelina je največ 2 cm, zunanja oblika pa ustreza obrisu valjastega preskusnega telesa (3.6.5.1). To posebno preskusno telo je treba premikati od zgornje lege, kjer se tangencialno dotika valjastega preskusnega telesa, v smeri verjetnega gibanja izstopajočega potnika, dokler se ne dotakne dvodelnega preskusnega telesa, ki stoji na spodnji stopnici. Spodnji del posebnega preskusnega telesa se mora pri tem gibati po namišljeni črti, ki povezuje zgornje robove vseh stopnic (skica 9 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02).

3.6.1.6 Potreben prosti prostor za premikanje dvodelnega preskusnega telesa ne sme vključevati prostora, ki se nahaja 30 cm pred neobremenjeno sedežno blazino sedeža pa do najvišje točke blazine.

3.6.1.7 Preklopni sedeži morajo biti pri določanju tega prostora v položaju uporabe sedeža.

3.6.1.8 Za osebje namenjen preklopni sedež lahko v položaju uporabe zapre dostop do enih delovnih vrat, če:

3.6.1.8.1 je v vozilu samem in tudi v homologacijskem dokumentu jasno napisano, da je ta sedež namenjen izključno spremnemu osebju avtobusa;

3.6.1.8.2 se sedež, ko ni v uporabi, samodejno preklopi v lego, ko so pogoji iz točke 3.6.1.1 ali 3.6.1.2 in točk od 3.6.1.3 do 3.6.1.5 izpolnjeni;

3.6.1.8.3 ta vrata ne štejejo kot predpisan izhod v smislu točke 3.5.1.5;

3.6.8.1.4 je sedež opremljen s samodejnim varnostnim pasom in

3.6.8.1.5 če noben del tega sedeža v položaju uporabe ali pa v sklopljenem položaju ne štrli preko navpične ravnine, ki poteka skozi srednjo točko sedežne blazine vznikovega sedeža v njegovi najbolj nazaj pomaknjeni legi in sredino zunanjskega ogledala, nameščenega na bočni steni vozila, ki je nasprotna vznikovemu sedežu.

3.6.2 Dostop do zasilnih vrat (skica 2 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02)

3.6.2.1 Prazen prostor med prehodom in odprtino zasilnih vrat mora omogočati premikanje preskusnega telesa v pokončni (navpični) legi. Preskusno telo sestavlja dvodelen valj, ki ima spodaj do višine 70 cm nad podom premer 30 cm, naprej do skupne višine 140 cm pa premer 55 cm.

3.6.2.2 Osnovna ploskev spodnjega valja mora ležati v projekciji zgornjega valja.

3.6.2.3 Če se vzdolž prehoda nahajajo preklopni sedeži, morajo biti pri preskusu ti v položaju uporabe.

3.6.3 Dostop do zasilnih izhodov v oknih

3.6.3.1 Skozi vsako okno, ki služi kot zasilni izhod, mora biti mogoče pomakniti preskusno telo, in sicer od sredinskega prehoda ven iz vozila.

3.6.3.2 Preskusno telo je treba premikati v smeri, ki bi jo v sili uporabil potnik v vozilu, ko bi hotel zapustiti vozilo. Preskusno telo je pri tem treba držati pravokotno na smer gibanja.

3.6.3.3 Kot preskusno telo se v tem primeru uporabi tanka plošča z merama 60 x 40 cm, katere vogali so zaokroženi s polmerom 20 cm. Pri zasilnem izhodu v zadnjem oknu pa ima preskusno telo lahko meri 140 x 35 cm, pri čemer so vogali zaokroženi s polmerom 17,5 cm.

3.6.4 Dostop do zasilnih izhodov skozi strešno loputo
Zasilni izhod skozi strešno loputo se mora nahajati nad sedežem ali nekim drugim delom, ki omogoča vzpenjanje do zasilnega izhoda.

3.6.5 Prehodi (skica 3 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02)

3.6.5.1 V vozilih za javni prevoz potnikov morajo biti prehodi tako dimenzionirani, da omogočajo prosto premikanje preskusnega telesa, ki ga sestavljata dva soosna valja, ki ju povezuje narobe obrnjen prisekani stožec z naslednjimi merami (v cm):

	Razred I	Razred II	Razred III
Premer spodnjega valja	45	35	30
Višina spodnjega valja	90	90	90
Premer zgornjega valja	55	55	45
Višina zgornjega valja	50	50	50
Skupna višina	190	190	190

Preskusno telo se med preskusom lahko dotika ročajev in zank na oprijemnem drogovju in jih lahko tudi premika.

3.6.5.2 Pri vozilih razreda I se lahko premer spodnjega valja zmanjša s 45 na 40 cm v tistem delu sredinskega prehoda, ki se nahaja:

3.6.5.2.1 za navpično prečno ravnino 1,5 m pred srednjico zadnje osi in

3.6.5.2.2 za navpično prečno ravnino, ki poteka skozi zadnji rob odprtine zadnjih delovnih vrat.

3.6.5.3 Pri vozilih razreda III so lahko sedeži na obeh straneh prehoda bočno premični. V tem primeru se lahko širina prehoda zmanjša na mero, ki ustreza premeru spodnjega valja 22 cm, pod pogojem, da je vsak tak sedež opremljen z napravo, ki omogoča osebi, ki stoji v prehodu, da sama premakne sedež, tudi če je zaseden, nazaj v tako lego, da je svetla širina prehoda najmanj 30 cm.

3.6.5.4 Višina zgornjega valja se lahko zmanjša za 10 cm v tistem delu prehoda, ki se nahaja:

3.6.5.4.1 za navpično prečno ravnino 1,5 m pred srednjico zadnje osi in

3.6.5.4.2 za navpično prečno ravnino, ki poteka skozi zadnji rob odprtine zadnjih delovnih vrat.

3.6.5.5 Pri zgibnih avtobusih mora biti mogoče preskusno telo iz točke 3.6.5.1 neovirano premikati skozi gibljivi del vozila. Noben del upogljive notranje obloge vozila, še posebej ne del meha, ne sme štrleti v prehod.

3.6.5.6 Vgradnja stopnic v sredinskem prehodu je dovoljena. Širina stopnice ne sme biti manjša od efektivne širine prehoda na zgornjem robu stopnice.

3.6.5.7 Zasilni sedeži, ki bi omogočali potnikom, da bi sedeli v prehodu, niso dovoljeni.

3.6.5.8 Bočno premični sedeži, ki v eni legi štrlijo v prehod, niso dovoljeni, razen v avtobusih razreda III, skladno s točko 3.6.5.3.

3.6.6 Naklon sredinskega prehoda

Naklon sredinskega prehoda ne sme prekoračiti naslednjih vrednosti:

3.6.6.1 8% pri avtobusih razreda I in II ali

3.6.6.2 12,5% pri avtobusih razreda III.

3.6.7 Stopnice (skica 4 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02)

3.6.7.1 Vrednosti za največjo višino in najmanjšo globino stopnic za potnike pri delovnih in zasilnih vratih in v samem vozilu so (cm):

		Razred I	Razred II	Razred III
Prva stopnica	največja višina	36 ¹⁾	40 ¹⁾²⁾	40 ¹⁾²⁾
	najmanjša globina		30	
Naslednje stopnice	največja višina	25 ³⁾	35	35
	najmanjša višina		12	
	najmanjša globina		20	

¹⁾ 70 cm pri zasilnih vratih.

²⁾ 43 cm pri vozilu z izključno mehanskim vzmetenjem.

³⁾ Pri vratih za zadnjo osjo je višina stopnice lahko 30 cm.

3.6.7.2 Višina stopnice se v smislu tega odstavka meri v sredini njene širine. Pri tem morajo proizvajalci vozil posebno pozornost posvetiti invalidnim in drugim osebam z oteženim gibanjem, tako da predvidijo kar najmanjšo možno višino stopnic.

3.6.7.3 Višina prve stopnice nad cestiščem se meri pri neobremenjenem vozilu, pri čemer mora tlak zraka v avtopnevmatikah ustrezati zahtevam proizvajalca za tehnično dovoljeno skupno maso vozila.

3.6.7.4 Če je stopnic več kot ena, lahko prva stopnica sega 10 cm v površino navpične projekcije druge stopnice, pri navpični projekciji na naslednjo spodaj ležečo stopnico pa mora ostati prosta površina z globino najmanj 20 cm (skica 4 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02). Pri tem morajo biti robovi stopnic tako izvedeni, da je možnost spodtikanja potnikov kar najmanjša. Robovi stopnic morajo biti izvedeni v svetli kontrastni barvi.

3.6.7.5 Širina in oblika stopnic morata biti izbrani tako, da je pri enojnih vratih mogoče položiti na prvo stopnico pravokotnik z merama 40 cm x 30 cm, na vsako od ostalih stopnic pa pravokotnik z merama 40 x 20 cm, pri dvojnih vratih pa dva taka pravokotnika. Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če je na stopnico mogoče položiti najmanj 95% površine pravokotnika. Pri dvojnih vratih mora vsaka polovica vrat izpolnjevati te pogoje.

3.6.8 Potniški sedeži in prostor za sedeče potnike

3.6.8.1 Najmanjša širina sedeža (skica 5 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02)

3.6.8.1.1 Najmanjša širina sedežne blazine, merjena od vzdolžne navpične ravnine, ki poteka skozi sredino sedeža, mora biti:

3.6.8.1.1.1 pri avtobusih razreda I in II 20 cm in

3.6.8.1.1.2 pri avtobusih razreda III 22,5 cm.

3.6.8.1.2 Najmanjša širina razpoložljivega prostora za vsak sedež, merjena od vzdolžne navpične ravnine, ki poteka skozi sredino sedeža v višini med 27 in 65 cm nad površino neobremenjene sedežne blazine, mora biti:

3.6.8.1.2.1 pri posameznih sedežih 25 cm in

3.6.8.1.2.2 pri sedežni klopi za dva in več potnikov 22,5 cm.

3.6.8.2 Najmanjša globina sedežne blazine (skica 7 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02) mora biti:

3.6.8.2.1 pri avtobusih razreda I 35 cm in

3.6.8.2.2 pri avtobusih razreda II in III 40 cm.

3.6.8.3 Sedežna blazina (skica 6 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02) neobremenjenega sedeža nad podom mora biti tako visoka, da znaša razdalja med podom in vodoravno ravnino, ki se dotika prednjega zgornjega roba sedežne blazine, od 40 do 50 cm. Ta višina pa se nad kolotekom in nad pokrovom motorja lahko zmanjša do 35 cm.

3.6.8.4 Razdalja med sedeži (skica 6 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02)

3.6.8.4.1 Če so sedeži postavljeni v isto smer, mora biti vodoravna razdalja med prednjo stranjo naslona nekega sedeža in zadnjo stranjo sedeža pred njim, merjena v višini nad zgornjo površino sedežne blazine in do višine 62 cm nad podom, najmanj:

Razred I	65 cm
Razred II	68 cm
Razred III	75 cm

3.6.8.4.2 Vse meritve je treba opraviti v navpični ravnini, ki poteka skozi središčno točko vsakega sedeža. Pri tem mora biti sedež neobremenjen.

3.6.8.4.3 Pri sedežih, ki so obrnjeni eden proti drugemu, mora biti razdalja med obema prednjima stranema naslonov, merjena preko najvišjih točk sedežnih blazin, najmanj 130 cm.

3.6.8.5 Prostor za sedeče potnike (skica 8 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02)

3.6.8.5.1 Pred vsakim potniškim sedežem mora biti prazen prostor, katerega najmanjše mere prikazuje skica 8 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02. V ta prostor lahko ob upoštevanju zahtev iz točke 3.6.8.4 štrli naslon sedeža pred njim ali približno enako postavljena predelna stena. V tem prostoru se lahko nahajajo tudi noge sedeža, če je pri tem še dovolj prostora za noge potnika.

3.6.8.5.2 V tistem delu avtobusa, ki je najlažje dostopen, morata biti najmanj dva naprej ali nazaj obrnjena sedeža, posebej namenjena invalidnim potnikom, ki morata biti tudi ustrezno označena. Izvedena morata biti tako, da je pred njima dovolj prostora, in opremljena z oprijemali, ki olajšajo uporabo sedeža. Po možnosti naj bo s teh sedežev mogoča komunikacija z voznikom, skladno s točko 3.6.9.

3.6.8.6 Prostor nad sedeži

3.6.8.6.1 Nad vsakim sedežem mora biti najmanj 90 cm praznega prostora, merjeno od najvišje točke sedežne blazine. Ta prostor se mora raztezati preko celotne navpične projekcije sedežne površine in površine, predvidene za noge potnika.

3.6.8.6.2 V prostor nad površino iz točke 3.6.8.6.1 sme štrleti samo:

3.6.8.6.2.1 naslon prednjega sedeža;

3.6.8.6.2.2 del konstrukcije avtobusa, če le-ta ne štrli izven trikotnika, katerega konica se nahaja na višini 65 cm nad podom avtobusa, 10 cm dolga osnovnica pa na robu zgornjega dela omenjenega prostora na tisti strani, ki je obrnjena k bočni steni vozila (skica 8 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02);

3.6.8.6.2.3 kanal za napeljave (npr. ogrevanje), če je njegov preseki manjši od pravokotnika s širino 5 cm in višino 30 cm, ki stoji na podu avtobusa in meji na bočno steno vozila (skica 11 dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 36.02).

3.6.9 Sporazumevanje z voznikom

3.6.9.1 Pri avtobusih razreda I in II mora biti predvidena naprava, s katero lahko potniki sporočijo vozniku, naj vozilo ustavi.

3.6.9.2 Če je v vozilu predviden prostor za vozno osebje, ki nima neposredne povezave z voznikom oziroma potniškim prostorom, mora obstajati naprava za medsebojno sporazumevanje med voznikom in voznim osebjem.

3.6.10 Naprave za tople napitke in za kuhanje.

Naprave za tople napitke in za kuhanje morajo biti vgrajene oziroma zaščitene tako, da vroča pijača ali hrana pri močnem zaviranju ali vožnji v krivini ne more pljusniti na sedeče potnike.

3.6.11 Vrata notranjih prostorov

Vsa vrata v stranišče in druge notranje prostore:

3.6.11.1 morajo biti samozaskočna in ne smejo imeti priprav, ki bi jih držale odprta, če bi tako odprta vrata lahko ovirala dostop do zasilnega izhoda;

3.6.11.2 odprta ne smejo zakrivati ročaja ali naprave za odpiranje delovnih oziroma zasilnih vrat;

3.6.11.3 morajo v sili omogočiti odpiranje z zunanje strani prostora;

3.6.11.4 smejo dovoljevati zaklepanje z zunanje strani samo v primeru, da jih je vedno mogoče odpreti z notranje strani.

3.7 Notranja razsvetljava

3.7.1 Električna notranja razsvetljava mora biti predvidena za:

3.7.1.1 vse prostore za potnike in gibljivi prostor zgiba pri zgibnih avtobusih;

3.7.1.2 stopnice;

3.7.1.3 dostop do izhodov;

3.7.1.4 vse napise v notranjosti in naprave za odpiranje izhodov v notranjosti vozila in

3.7.1.5 vse prostore, kjer se nahajajo kakšne ovire.

3.8 Gibljivi srednji del zgibnih avtobusov

3.8.1 Gibljivi srednji del, ki povezuje med seboj toge dele zgibnega avtobusa, mora biti izveden tako, da omogoča vrtenje okoli navpične in okoli vodoravne osi. Ti dve osi se morata sekati v točki zgiba in biti pravokotni na smer vožnje avtobusa.

3.8.2 Če stoji neobremenjen, za vožnjo pripravljen zgibni avtobus na ravni in vodoravni površini, ne sme biti med podom obeh togih delov in podom gibljivega dela zgiba špranje, katere širina:

3.8.2.1 presega 1 cm, ko se vsa kolesa zgibnega avtobusa nahajajo v isti ravnini;

3.8.2.2 presega 2 cm, ko so kolesa osi, ki je zgibu najbližja, za 15 cm višje kot kolesa drugih osi.

3.8.3 Višinska razlika med podom togih delov vozila in podom gibljivega srednjega dela vozila ne sme biti večja kot:

3.8.3.1 2 cm pri pogojih iz točke 3.8.2.1 in

3.8.3.2 3 cm pri pogojih iz točke 3.8.2.2.

3.8.4 Pri zgibnih avtobusih mora biti s pomočjo ločilnih sten ali oprijemnega drogovja preprečen dostop potnikov do tistih delov vozila:

– kjer je v podu špranja, ki je po točki 3.8.2 nedopustna,

– kjer pod ne more nositi teže potnikov in

– kjer je premikanje gibljivih sten vozila nevarno za potnike.

3.9 Lastnosti vožnje v krivini

3.9.1 Vozilo mora biti sposobno voziti v obeh smereh v krogu s polmerom 12 m, ne da bi katerikoli zunanji del vozila pri tem štrlel iz tega kroga.

3.9.2 Ko se premikajo najbolj izpostavljene zunanje točke vozila po krožnici s polmerom 12 m, tako v eni kot tudi v drugi smeri, mora celotno vozilo ostati v kolobarju širine 6,7 m (skica 4 dodatka št. 4 k pravilniku ECE R 36.02).

3.9.3 Pri mirujočem vozilu, kjer so krmiljena kolesa v takem položaju, da bi se najbolj izpostavljena zunanja točka vozila gibala po krožnici s polmerom 12 m, je treba na tla narisati črto, ki poteka tangencialno na zunanji bok vozila in je usmerjena iz kroga. Pri zgibnih vozilih je treba ob to črto postaviti oba toga dela vozila. Ko vozilo zapelje v krog s polmerom 12 m v eni ali drugi smeri, se pri enojnih vozilih noben del vozila ne sme premakniti za več kot 0,8 m preko tangente (skica B dodatka št. 4 k pravilniku ECE R 36.02), pri zgibnih vozilih pa ne za več kot 1,2 m (skica C dodatka št. 4 k pravilniku ECE R 36.02).

3.9.4 Pri vozilu, katerega os je opremljena z razbremenilno napravo, morajo biti te zahteve izpolnjene v najbolj neugodni legi osi.

3.10 Smerna stabilnost zgibnih avtobusov

Ko zgibni avtobus vozi naravnost, se morata srednji vzdolžni navpični ravnini obeh togih delov vozila medsebojno ujemati in tvoriti eno samo neprekinjeno ravnino.

3.11 Oprijemno drogovje in ročaji

3.11.1 Splošni predpisi

3.11.1.1 Oprijemno drogovje in ročaji morajo biti dovolj trdni.

3.11.1.2 Izvedeni in montirani morajo biti tako, da niso nevarni potnikom.

3.11.1.3 Presek oprijemnega drogovja in ročajev mora biti tak, da jih potnik lahko prime in trdno drži. Nobena mera ne sme biti manjša od 2 cm in ne večja od 4,5 cm, z izjemo ročajev na vratih in sedežih kot tudi v prehodih v avtobusih razreda II in III. V tem primeru je najmanjša dovoljena mera oprijemnega droga 1,5 cm, če druge mere znašajo najmanj 2,5 cm.

3.11.1.4 Prazen prostor med ročajem in sosednjim togim delom karoserije mora biti najmanj 4 cm. Pri ročajih, ki so nameščeni na vratih, je dovoljena najmanjša oddaljenost 3,5 cm.

3.11.1.5 Površina oprijemnega drogovja in ročajev ne sme drseti ter mora barvno izstopati.

3.11.2 Oprijemno drogovje in ročaji za stoječe potnike v avtobusih razreda II in III

3.11.2.1 Za vsak del poda vozila, ki je skladno s točko 3.2.2 namenjen stoječim potnikom, mora biti na voljo dovolj oprijemnega drogovja in ročajev. Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če se pri vsakem mogočem položaju preskusne priprave (po dodatku št. 5 pravilnika ECE 36.02) nahajata v dosegu roke najmanj dva ročaja ali droga. Preskusno pripravo je pri tem mogoče poljubno obračati okoli njene navpične osi.

3.11.2.2 Pri preskusu po točki 3.11.2.1 se lahko upoštevajo samo tisto oprijemno drogovje in tisti ročaji, ki se nahajajo najmanj 80 cm in največ 190 cm nad podom vozila.

3.11.2.3 Za vsak prostor, ki ga lahko zavzame stoječ potnik, mora biti najmanj eno od obeh potrebnih oprijemal na višini, ki ni večja od 150 cm nad podom.

3.11.2.4 Prostori, ki jih lahko zavzamejo stoječi potniki in ki niso s sedeži ločeni od sten vozila, morajo biti opremljeni z vodoravnimi oprijemnimi drogovji, ki potekajo vzporedno s stenami vozila na višini med 80 in 150 cm.

3.11.3 Oprijemni drogovji in ročaji za delovna vrata

3.11.3.1 Odprtine vrat morajo biti na obeh straneh opremljene z ročaji in/ali oprijemnimi drogovji. Pri dvojnih vratih se šteje, da je ta pogoj izpolnjen, če obstaja sredinski ročaj ali oprijemni drog.

3.11.3.2 Oprijemni drogovji in/ali ročaji na delovnih vratih morajo biti tako nameščeni, da jih potnik, ki stoji na cestišču v neposredni bližini avtobusa ali na katerikoli stopnici, lahko prime. Oprijemne točke morajo biti na višini med 80 in 100 cm nad tlemi in merjeno vodoravno:

– oddaljene od zunanje roba prve stopnice največ 40 cm proti notranjosti vozila v primeru, da potnik stoji na cestišču, oziroma

– v primeru, da potnik stoji na neki stopnici, oddaljene od zunanje roba te stopnice proti notranjosti vozila za največ 60 cm.

3.11.4 Oprijemno drogovje in ročaji za invalidne potnike

Oprijemno drogovje in ročaji med delovnimi vrati in sedeži za invalidne potnike, opisani v točki 3.6.8.5.2, morajo biti izvedeni tako, da kar najbolj ustrezajo zahtevam potnikov, katerim so namenjeni.

3.12 Varovalne priprave pri stopnicah

Na mestih, kjer obstaja nevarnost, da bi ob močnem zaviranju sedeči potniki lahko padli naprej v stopnišče, mora biti nameščena varovalna priprava. Ta mora biti visoka najmanj 80 cm, merjeno od poda, na katerem počivajo noge potnika, in se mora raztezati od stene vozila proti notranjosti, in to najmanj 10 cm preko vzdolžne simetrale sedeža, na katerem sedi potnik, oziroma do najbolj notranjega roba stopnice, če je ta razdalja manjša od prej opisane.

3.13 Mreže za prtljago, zaščita voznika

Voznik mora biti zaščiten pred prtljago, ki bi lahko pri močnem zaviranju padla iz mrež za prtljago.

3.14 Kontrolni pokrovi

Kontrolni pokrovi na podu vozila morajo biti pritrjeni in zavarovani tako, da jih brez orodja ali ključev ni mogoče odpreti. Naprave za njihovo dviganje oziroma zavarovanje ne smejo štrleti iz ravnine poda za več kot 8 mm. Robovi morajo biti zaobljeni.

4 PRESKUŠANJE VOZIL GLEDE IZVEDBE NADGRADNJE

4.1 Preskušanje vozil glede izvedbe nadgradnje v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 36.02. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 36.02 je mogoče dobiti v izvirniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA VOZIL GLEDE IZVEDBE NADGRADNJE

5.1 Homologacija vozil glede izvedbe nadgradnje v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 36.02. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Ta odredba začne veljati 1. oktobra 1998.

Št. 009-010/96-07

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

3168.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O

o homologiranju avtobusov z manjšim številom sedežev glede izvedbe nadgradnje (št. 52.00)

1 SPLOŠNO

1.1 Avtobusi, namenjeni prevozu do 16 potnikov, morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Predpisi te odredbe veljajo za konstruiranje in izvedbo nadgrajenih vozil za prevoz sedečih potnikov v javnem prometu, ki imajo poleg vozniškega več kot 8 in ne več kot 16 sedežev. Veljajo za enonivojska vozila (razen tistih v zgibni izvedbi).

3 ZAHTEVE

3.1 Obremenitve

3.1.1 Brema mora biti razporejena tako, da v mirovanju vozila na ravni podlagi odpade na prednjo premo (prednji premi) najmanj:

3.1.1.1 25% teže praznega vozila v stanju, pripravljenem za vožnjo, povečane za maso 75 kg na voznikovem sedežu;

3.1.1.2 25% skupne mase vozila pri največji obremenitvi:

– z maso Q na vsakem sedežu,
– z maso B, delovno porazdeljeno v prtljažnem prostoru, in
– po potrebi z maso BX, enakomerno porazdeljeno po strešnem prtljažniku.

3.1.2 Vrednost Q je 71 kg, vključno s 3 kg ročne prtljage.

3.1.3 Masa B v kg mora biti številčno enaka najmanj $100 \times V$ (prostornina prtljažnega prostora v m^3).

3.1.4 Masa BX mora ustrezati najmanj obremenitvi 75 kg/m^2 celotne površine strehe avtobusa, ki je namenjena za prevoz prtljage.

3.2 Število potniških mest

3.2.1 Za vsakega potnika mora biti predviden sedež, skladno z zahtevo iz točke 3.6.6.

3.2.2 Število predvidenih sedežev (N) ne sme biti večje kot:

$$N = (PT - PV - 100V - 75VX) / Q$$

pri čemer je:

PT – tehnično dovoljena skupna masa vozila (v kg),
PV – masa praznega vozila, pripravljenega za vožnjo, v kg, povečana za maso voznika 75 kg,

V – prostornina prtljažnega prostora (v m^3),

VX – površina strehe avtobusa, prirejena za prevoz prtljage (v m^2).

3.3 Trdnost nadgradnje

Z računsko ali neko drugo ustrežno metodo je treba dokazati, da je nadgradnja avtobusa dovolj trdna, da lahko nosi enakomerno porazdeljeno obremenitev na strehi. Ta obremenitev mora ustrezati tehnično dovoljeni največji masi avtobusa.

3.4 Zaščita pred nevarnostjo požara

3.4.1 Motorni prostor

3.4.1.1 V motornem prostoru se ne sme uporabljati lahko vnetljivih snovi za dušenje zvoka, ki bi se lahko napojile z gorivom ali mazivom, razen če so prekrite z neprepustnim slojem.

3.4.1.2 S primernim oblikovanjem motornega prostora ali z namestitvijo iztočnih odprtij je treba poskrbeti, da se v motornem prostoru ne bi nabiralo gorivo ali mazivo.

3.4.1.3 Motorni prostor in vse druge vire toplote, razen toplovodnih naprav za grejte potniškega prostora, je treba

ločiti od ostalega dela vozila z zaščitnim zaslonom iz materiala, odpornega proti vročini.

3.4.2 Odprtine za natakkanje goriva

3.4.2.1 Odprtine za natakkanje goriva so lahko dostopne samo z zunanje strani vozila.

3.4.2.2 Nalivno grlo posode za gorivo ne sme biti niti pod odprtino vrat niti v potniškem prostoru ali prostoru za voznika in mora biti tako nameščeno, da gorivo pri natakkanju ne more priti v stik z motorjem ali izpušno napravo.

3.4.2.3 Gorivo ne sme iztekati skozi pokrov posode za gorivo ali odprtine za odzračevanje, tudi če se posoda zavrti za 180° okrog svoje vzdolžne osi. V tem primeru je rahlo puščanje goriva sicer dovoljeno.

3.4.2.4 Če je nalivno grlo posode za gorivo na boku vozila, pokrov v zaprti legi ne sme štrleti iznad okoliških delov karoserije.

3.4.2.5 Pokrov nalivnega grla mora biti izdelan tako, da ga ni mogoče nehote odpreti.

3.4.3 Posoda za gorivo

3.4.3.1 Vse posode za gorivo morajo biti dobro pritrjene in nameščene tako, da so pri morebitnem trčenju od spredaj ali od zadaj zaščitene z nadgradnjo vozila. Noben del posode za gorivo se ne sme nahajati manj kot 60 cm od prednjega dela vozila in manj kot 30 cm od zadnjega dela vozila, če vozilo ne izpolnjuje zahtev pravilnika ECE R 34 za primer trčenja. V bližini posode ne sme biti nobenih štrlečih delov, ostrih robov ali podobnega.

3.4.3.2 Noben del posode za gorivo ne sme štrleti izven nadgradnje vozila.

3.4.3.3 Posode za gorivo morajo biti odporne proti koroziji.

3.4.3.4 Vsak nadtlak v odnosu na obratovalni tlak se mora s pomočjo primernih naprav (odzračevalne odprtine, nadtladni ventili in podobno) takoj izravnati. Odzračevalne odprtine morajo biti tako izvedene, da je izključena vsaka nevarnost požara.

3.4.3.5 Vse posode za gorivo je treba preskusiti z notranjim nadtlakom. Preskus se opravi na izgrajeni posodi s serijskim nalivnim grlom in pokrovom. Posoda se popolnoma napolni z vodo, vsi priključki, ki vodijo navzven, se zaprejo in skozi priključek za dovod goriva k motorju se povečuje tlak do vrednosti nadtlaka, ki ustreza dvojni višini obratovalnega nadtlaka, vendar najmanj 0,3 bara. Ta nadtlak je treba vzdrževati eno minuto. Med tem časom se ne sme pojaviti nobena razpoka v steni posode niti puščanje vsebine. Trajne deformacije so dovoljene.

3.4.4 Naprava za oskrbo z gorivom

3.4.4.1 V prostoru za voznika oziroma potnike ne sme biti nameščen noben del, ki služi za oskrbo vozila z gorivom.

3.4.4.2 Napeljava za gorivo in vsi drugi deli naprave za dovod goriva v motor morajo biti nameščeni tako, da so v razumni meri zaščiteni.

3.4.4.3 Deli napeljave za gorivo ne smejo biti izpostavljeni čezmernim obremenitvam zaradi spojev, upogibanja ali nihanja nadgradnje vozila ali pa motorja.

3.4.4.4 Povezave gibljivih cevi s togimi deli naprave za oskrbo z gorivom morajo biti izvedene tako, da ob delovnih pogojih delovanja vozila ostanejo tesne kljub staranju, zvijanju, upogibanju in vibracijam karoserije ali motorja.

3.4.4.5 Gorivo, ki bi lahko iztekalo iz kateregakoli dela naprave za oskrbo z gorivom, mora prosto odtekat na tla (cestišče) in ne sme v nobenem primeru priti v stik z izpušno napravo.

3.4.5 Naprave za uporabo v sili

3.4.5.1 Predvideti je treba naslednje naprave, ki omogočajo:

3.4.5.1.1 aktiviranje glavnega stikala za odklop akumulatorjev, ki odklopi najmanj en pol akumulatorja od os-

talega dela električne napeljave; to ne velja za tokokrog, ki napaja funkcijo po točki 3.4.5.1.2. To stikalo se mora nahajati v neposredni bližini voznika;

3.4.5.1.2 vklop varnostnih utripalk;

3.4.5.1.3 hitri odklop motorja;

3.4.5.1.4 aktiviranje zapornega ventila, ki mora biti nameščen na napeljavi za gorivo, čim bližje rezervoarju goriva.

3.4.5.2 V neposrednem dosegu sedečega voznika mora biti varnostno stikalo, s katerim se lahko sočasno sprožijo najmanj funkcije iz točk 3.4.5.1.1 in 3.4.5.1.2.

3.4.5.3 Če funkcije iz točke 3.4.5.1.3 ni mogoče sprožiti z varnostnim stikalom iz točke 3.4.5.2, je treba predvideti za to posebno napravo v neposredni bližini sedečega voznika.

3.4.5.4 Poleg varnostnega stikala so lahko nameščene tudi druge naprave, ki opravljajo funkcije iz točke 3.4.5.1, vendar le-te ne smejo vplivati na delovanje varnostnega stikala.

3.4.5.5 Naprave za upravljanje funkcij "Hitra ustavitev motorja" in "Prekinitev dovoda goriva" morajo – tudi v primeru, da obstajajo za to ločene naprave – delovati tudi po uporabi varnostnega stikala.

3.4.5.2 Varnostno stikalo in morebitne ločene naprave za upravljanje funkcij iz točke 3.4.5.1 morajo biti nedvoumno označene in njihov delovni položaj jasno naznačen.

3.4.6 Električna oprema in kabli

3.4.6.1 Vsi kabli morajo biti dobro izolirani. Kabli in druga električna oprema morajo biti odporni proti vplivom temperature in vlage, ki so jim izpostavljeni. Posebno pozornost je treba posvetiti odpornosti proti temperaturam, olju in param v motornem prostoru.

3.4.6.2 Noben kabel ne sme biti izpostavljen močnejšemu toku od tistega, za katerega je bil predviden, ob upoštevanju najvišje temperature okolja in načina položitve.

3.4.6.3 Vsi tokokrogi morajo biti opremljeni z varovalkami ali prekinjevalci tokokrogov, razen kabla za polnjenje akumulatorja in kabla za maso ter tistih tokokrogov, ki napajajo zaganjalnik, vžig, žarilne svečke, napravo za zaustavitev motorja, napajalni tokokrog in kabel za maso. Tokokrogi, ki napajajo naprave z majhno porabo energije, so lahko varovani s skupno varovalko ali skupnim prekinjevalcem, če njihov nazivni tok ne presega 16 A.

3.4.6.4 Vsi kabli morajo biti dobro zaščiteni in tako varno položeni, da se ne morejo poškodovati zaradi obrabe ali drgnjenja.

3.4.7 Akumulatorji

3.4.7.1 Vsi akumulatorji morajo biti dostopni in dobro pritrjeni.

3.4.7.2 Akumulatorji morajo biti nameščeni izven prostora za voznika in potnike. Prostor za akumulatorje mora biti dobro prezračevan z zunanje strani.

3.4.8 Prostor za gasilne aparate in omarice za prvo pomoč

3.4.8.1 Obe od naslednjih možnosti sta enako dovoljeni:

3.4.8.1.1 en prostor z merami 600 x 200 x 200 mm za gasilni aparat, ki mora biti nameščen v neposredni bližini voznika;

3.4.8.1.2 dva prostora z merami 600 x 100 x 100 mm za dva gasilna aparata, od katerih mora biti eden nameščen v neposredni bližini voznika

3.4.8.2 V vozilu morajo biti predvideni prostori za eno ali več omaric za prvo pomoč. Prostor za omarico prve pomoči mora imeti najmanj naslednje mere: 280 x 200 x 90 mm.

3.4.9 Materiali

3.4.9.1 Uporaba gorljivih materialov v oddaljenosti manj kot 100 mm od izpušne cevi ni dopustna, razen če je tak material dobro zaščiten.

3.5 Izhodi

3.5.1 Število

3.5.1.1 Vsak avtobus mora imeti najmanj dvoje vrat, to je ena delovna vrata in ena zasilna vrata ali dvoje delovnih vrat.

3.5.1.2 V smislu tega predpisa se štejejo vrata, ki se odpirajo s tujo pomočjo, kot izhod samo, če jih je mogoče, kadar je to potrebno, odpreti z roko po enkratnem aktiviranju naprave iz točke 3.5.4.1.1.

3.5.1.3 Najmanjše število izhodov v sili mora biti tako, da skupno število izhodov (ne upoštevaje zasilnih izhodov skozi lopute v strehi) znaša tri.

3.5.1.4 Če prostor za voznika ni povezan s prostorom za potnike, mora imeti dva izhoda, ki se ne smeta nahajati na isti strani vozila. Če je en od teh izhodov okno, mora ustrezati predpisom za zasilni izhod v oknu iz točk 3.5.3.1, 3.5.4.3.1 in 3.5.4.3.2.

3.5.1.5 Dvojna delovna vrata se štejejo kot dvoje vrat, dvojno okno pa kot dvoje zasilnih izhodov v oknu.

3.5.1.6 Lahko se predpiše, da mora biti poleg zasilnih vrat in zasilnih izhodov v oknu še zasilni izhod skozi loputo v strehi.

3.5.2 Razmestitev izhodov

3.5.2.1 Delovna vrata morajo biti na tisti strani vozila, ki je obrnjena k robu cestišča, ali v zadnji steni vozila.

3.5.2.2 Izhodi morajo biti tako razporejeni, da se nahaja na vsaki strani vozila najmanj en izhod.

3.5.2.3 Na prednji in zadnji strani potniškega prostora se mora nahajati najmanj en izhod.

3.5.2.4 Če prostor, predviden za voznika in poleg njega sedeče potnike, ni primerno povezan s potniškim prostorom,

3.5.2.4.1 mora biti v potniškem prostoru toliko izhodov, kot to zahtevajo točka 3.5.1 glede števila in točke 3.5.2.1, 3.5.2.2 in 3.5.2.3 glede razporeditve;

3.5.2.4.2 se lahko štejejo voznikova vrata kot zasilni izhod za potnike, ki sedijo poleg voznika, samo v primeru, da voznikov sedež, volan, pokrov motorja, menjalna ročica in ročica ročne zavore ne predstavljajo prevelike ovire. Za potnike predvidena delovna vrata se morajo nahajati na nasprotni strani od voznikovih vrat in služijo kot zasilni izhod za voznika.

3.5.2.4.3 za vrata po točki 3.5.2.4.2 ne veljajo zahteve točk 3.5.3, 3.6.1, 3.6.2, 3.6.6 in 3.8.2.1.

3.5.3 Najmanjše mere izhodov

3.5.3.1 Različne vrste in oblike izhodov morajo imeti naslednje najmanjše mere (v cm):

Odprtina	Mere	Opombe
Delovna vrata	vstopna višina 150	ta vstopna višina delovnih vrat (150 cm) je navpična razdalja med zgornjo površino prve stopnice in zgornjim robom odprtine vrat
	višina odpiranja (svetla višina)	višina odpiranja delovnih vrat mora biti tako velika, da omogoča prost prehod dvodelnega preskusnega telesa (točka 3.6.1.1). Višina je lahko v obeh zgornjih vogalih zmanjšana z zaokrožitvijo s polmerom največ 15 cm
	širina (svetla) enojna vrata 65 dvojna vrata 120	pri vozilih, kjer je svetla višina delovnih vrat med 140 in 150 cm, mora znašati svetla širina enojnih vrat 75 cm. Svetla širina delovnih vrat je lahko manjša za 10 cm, če se meritev opravi v višini ročajev, oziroma za 25 cm, če to zahteva kolotek ali naprava za daljinsko odpiranje vrat
Zasilna vrata	višina (svetla) 125 širina (svetla) 55	svetla širina je lahko na delu, kjer to zahteva kolotek, zmanjšana na 30 cm, če na najmanj 40 cm višine vrat nad najnižjo točko odprtine vrat svetla širina znaša 55 cm. Višina je lahko v obeh zgornjih vogalih zmanjšana z zaokrožitvijo s polmerom največ 15 cm
Zasilni izhod v oknu	površina odprtine 4.000 cm ²	v odprtino mora biti mogoče vrtati pravokotnik z višino 50 cm in širino 70 cm
Zasilni izhod skozi loputo v strehi	površina odprtine 4.000 cm ²	v odprtino mora biti mogoče vrtati pravokotnik z višino 50 cm in širino 70 cm

3.5.4 Tehnični predpisi

3.5.4.1 Delovna vrata

3.5.4.1.1 Za vsaka delovna vrata z daljinskim upravljanjem je treba predvideti dve napravi za odpiranje, eno v notranjosti vozila v bližini vrat, drugo pa zunaj, v posebni poglobitvi karoserije v bližini vrat.

3.5.4.1.2 Delovna vrata se morajo tako z notranje kot tudi z zunanje strani z lahkoto odpirati. Ta predpis ne izključuje možnosti, da se vrata z zunanje strani zapahnejo, če jih je kljub temu mogoče odpreti z notranje strani.

3.5.4.1.3 Pri neobremenjenem vozilu, ki stoji na ravni podlagi, se naprava za odpiranje vrat z zunanje strani ne sme nahajati višje kot 180 cm nad tlemi.

3.5.4.1.4 Enojna vrata z ročnim odpiranjem, ki se odpirajo navzven preko zunanega obrisa karoserije, morajo biti s tečaji ali v vrtičih tako obešena, da se v primeru, ko se odprta pri vožnji vozila naprej zadenejo ob trden predmet, lahko zaprejo.

3.5.4.1.5 Če so vrata opremljena z zaskočno ključavnico, mora imeti ta dvoje zaskočnih stopenj.

3.5.4.1.6 Na notranji strani vrat ne sme biti nobene priprave za pokrivanje stopnic, ko so vrata zaprta.

3.5.4.1.7 Če ni mogoč neposreden pregled, morajo biti nameščene optične naprave, ki omogočajo vozniku, da s svojega sedeža nadzoruje neposredno okolico vsakih delovnih vrat, tako znotraj kot tudi zunaj vozila.

3.5.4.2 Zasilna vrata

3.5.4.2.1 Zasilna vrata se morajo tako z notranje kot tudi z zunanje strani z lahkoto odpirati. Ta predpis ne izključuje možnosti, da se vrata z zunanje strani zapahnejo, če jih je kljub temu mogoče s pomočjo normalnega mehanizma za odpiranje odpreti z notranje strani.

3.5.4.2.2 Zasilna vrata ne smejo biti izvedena niti kot vrata z odpiranjem s pomočjo tuje sile niti kot drsna vrata. Če pa se dokaže, da je drsna vrata tudi po trčenju vozila v betonsko pregrado, skladno s pravilnikom ECE R 33, mogoče odpreti brez uporabe orodja, se lahko štejejo kot zasilna vrata.

3.5.4.2.3 Pri neobremenjenem vozilu, ki stoji na ravni podlagi, se ročaj za odpiranje vrat z zunanje strani ne sme nahajati višje kot 180 cm nad tlemi.

3.5.4.2.4 Na tečajih pritrjena zasilna vrata v stranskih stenah vozila morajo biti nasajena spredaj in se morajo odpirati navzven. Narejena morajo biti tako, da tudi pri deformaciji karoserije zaradi trčenja vozila obstaja le majhna nevarnost, da se bodo vrata zagodila. Trakovi, verige ali druge priprave za omejevanje kota odpiranja vrat so dovoljeni. Vsaka vrata se morajo odpreti najmanj za 60°, stranska vrata najmanj za 85° in vrata v zadnji steni največ za 105°. Posebna priprava mora držati odprta vrata v tej legi tudi, če je vozilo nagnjeno.

3.5.4.3 Zasilni izhod v oknu

3.5.4.3.1 Vsako okno, predvideno za zasilni izhod, mora biti

- opremljeno s pripravo, s katero se celotno okno izvrže ali
- se mora lahko odpreti s primerno pripravo z notranje ali zunanje strani ali
- mora biti izdelano iz varnostnega stekla, ki ga je mogoče z lahkoto razbiti. To pomeni, da ne sme biti izdelano iz lepljenega stekla ali plastike.

Okna, predvidena za zasilni izhod, ki se dajo z zunanje strani zapahnuti, morajo biti izvedena tako, da jih je mogoče vedno odpreti z notranje strani.

3.5.4.3.2 Okno, predvideno za zasilni izhod, ki je opremljeno z vodoravnim šarnirjem na zgornji strani, mora imeti posebno pripravo, ki drži okno v odprti legi. Okna, predvidena za zasilni izhod, se morajo odpirati navzven.

3.5.4.3.3 Razdalja med spodnjim robom okna, predvidenim za zasilni izhod, in podom vozila neposredno pod oknom ne sme biti večja od 100 cm in manjša od 50 cm. Razdalja je sicer lahko tudi manjša od 50 cm, če je okno do višine 50 cm opremljeno z varnostno pripravo, ki preprečuje morebiten izpad potnika iz vozila. V takem primeru mora imeti okno nad omenjeno varnostno pripravo najmanj take mere, kot jih zahteva točka 3.5.3.1.

3.5.4.4 Zasilni izhod v strešni loputi

3.5.4.4.1 Strešne lopute, predvidene za zasilni izhod, morajo biti prirejene tako, da se odrinejo ali odvržejo. Lopute na šarnirjih niso dopustne. Nameščene morajo biti tako, da dostop do njih ni oviran niti z notranje niti z zunanje strani.

3.5.4.4.2 Strešne lopute, predvidene za zasilni izhod, se morajo z lahkoto odpirati tako zunanje kot tudi z notranje strani. Ta predpis ne izključuje možnosti, da se lopute zaradi parkiranja vozila zapahnejo, če jih je kljub temu mogoče s pomočjo normalnega mehanizma za odpiranje odpreti z notranje strani.

3.5.5 Napisi

3.5.5.1 Vsak zasilni izhod mora biti z notranje in zunanje strani vozila označen z napisom "Zasilni izhod".

3.5.5.2 Vse naprave za zasilno odpiranje delovnih vrat kot tudi za odpiranje zasilnih izhodov morajo biti označene z notranje in zunanje strani vozila s posebnim simbolom ali napisom.

3.5.5.3 Na vseh napravah za zasilno odpiranje izhodov ali v njihovi neposredni bližini mora biti jasno navodilo za uporabo.

3.5.5.4 Napisi iz točk od 3.5.5.1 do 3.5.5.3 morajo biti v slovenskem jeziku.

3.6 Notranja oprema

3.6.1 Dostop do delovnih vrat

3.6.1.1 Prazen prostor, ki se od stranske stene vozila, v kateri so nameščena delovna vrata, razteza 40 cm v notranjost vozila, mora omogočati prost prehod preskusnega telesa z debelino 10 cm, širino 40 cm in višino 70 cm nad tlemi, na katerega je postavljeno drugo preskusno telo z isto debelino, a s širino 55 cm in višino 70 cm. Oba dela preskusnega telesa morata biti v isti ravnini. Medsebojni bočni zamik obeh delov je dovoljen pod pogojem, da je ta zamik ves čas preskusa v isto smer. Dvodelno preskusno telo je treba med premikanjem iz izhodiščnega položaja do točke, kjer se dotakne prve stopnice, držati vzporedno z odprtino vrat. Izhodiščno lego določa točka, kjer se proti notranjosti vozila obrnjena ploskev preskusnega telesa dotika tangente zunanje odprtine vrat. Na to je treba preskusno telo držati pravokotno na predvideno pot uporabnika prehoda (potnika).

3.6.1.2 Potem, ko se dvodelno preskusno telo premakne za 40 cm iz svoje izhodiščne lege, se mora pri nadaljnjem pomikanju vedno dotikati poda vozila. Z valjem za kontrolo prostega prostora prehoda je treba preveriti, ali so izpolnjeni pogoji za dostopnost od navpične ravnine preskusnega telesa do prehoda.

3.6.1.3 Potreben prosti prostor za premikanje dvodelnega preskusnega telesa ne sme vključevati prostora, ki se nahaja 30 cm pred neobremenjeno sedežno blazino sedeža pa do najvišje točke blazine.

3.6.1.4 Preklopni sedeži morajo biti pri ugotavljanju tega prostora v položaju uporabe sedeža.

3.6.2 Dostop do zasilnih vrat

3.6.2.1 Prazen prostor med prehodom in odprtino zasilnih vrat mora omogočati premikanje preskusnega telesa v pokončni (navpični) legi. Preskusno telo sestavlja dvodelen valj, ki ima spodaj do višine 70 cm nad podom premer 30 cm, naprej do skupne višine 140 cm pa premer 55 cm.

3.6.2.2 Osnovna ploskev spodnjega valja mora ležati v projekciji zgornjega valja.

3.6.2.3 Če se vzdolž prehoda nahajajo preklopni sedeži, morajo biti pri preskusu ti v položaju uporabe.

3.6.2.4 Za odobritev vozniških vrat kot zasilnega izhoda za potnike morajo ta vrata ustrezati:

3.6.2.4.1 vsem predpisom o merah odprtine vrat in dostopnosti do njih ali

3.6.2.4.2 predpisom o merah zasilnih vrat po točki 3.5.3.1 in zahtevam točke 3.5.2.4.2 ter omogočati prost prehod med vozniškim sedežem in vozniškimi vrati.

3.6.2.5 Če so vrata na nasprotni strani od vozniških vrat, in če je poleg vozniškega sedeža še sedež za potnika, veljajo za vrata predpisi točke 3.6.2.4.

3.6.3 Dostop do zasilnih izhodov v oknih

3.6.3.1 Pred vsakim oknom, ki služi kot zasilni izhod, mora biti prostor brez ovir s površino najmanj 2300 cm², globok 43 cm in širok 60 cm. Vogali tega prostora so lahko zaobljeni s polmerom največ 25 cm.

3.6.4 Dostop do zasilnih izhodov skozi strešno loputo
Zasilni izhod skozi strešno loputo se mora nahajati nad sedežem ali nekim drugim delom, ki omogoča vzpenjanje do zasilnega izhoda.

3.6.5 Prehodi

3.6.5.1 V vozilih za javni prevoz potnikov morajo biti prehodi tako dimenzionirani, da omogočajo prosto premikanje preskusnega telesa, ki ga sestavljata dva soosna valja, ki ju povezuje narobe obrnjen prisekani stožec z naslednjimi merami (v cm):

Premer spodnjega valja:	30
Višina spodnjega valja:	90
Premer zgornjega valja:	45
Višina zgornjega valja:	30
Skupna višina:	150

Premer zgornje ploskve zgornjega valja je lahko zmanjšan na 30 cm, če je zgornji rob valja posnet pod kotom največ 30°.

3.6.5.2 V prehodu je lahko tudi ena ali več stopnic, če nobena stopnica ni nižja od 15 cm in ne višja od 25 cm. Najmanjša globina stopnice naj bo 20 cm. Širina stopnice ne sme biti manjša od efektivne širine prehoda na zgornjem robu stopnice.

3.6.5.3 Zasilni sedeži, ki omogočajo potnikom sedenje v prehodu, niso dovoljeni.

3.6.6 Stopnice pri delovnih vratih

3.6.6.1 Vrednosti za največjo višino, najmanjšo globino in najmanjšo koristno globino*) stopnic so:

Stopnica	Mere v cm	Opombe
Prva stopnica	višina nad tlemi: 40 globina: 23	pri vozilih, kjer je višina odprtine delovnih vrat manjša od 150 cm, je največja višina stopnice 35 cm
	koristna globina: 20	
Naslednje stopnice	višina: 35	pri preskusu se meri višina stopnice v njeni središčni točki
	koristna globina: 20	pri vozilih, kjer je višina odprtine delovnih vrat manjša od 150 cm, morajo imeti naslednje stopnice isto višino. Dovoljeno odstopanje je ± 10 %

*) Koristna globina stopnice je v smeri dostopa izmerjena vodoravna razdalja med zunanjim robom površine stopnice in navpično projekcijo zunanje roba naslednje stopnice.

Opomba: Pri zaprtih delovnih vratih morajo biti izvlečene stopnice popolnoma uvlečene v notranjost karoserije.

3.6.6.2 Višina prve stopnice nad cestiščem se meri pri neobremenjenem vozilu, pri čemer mora tlak zraka v avto-pnevmatikah ustrezati zahtevam proizvajalca za tehnično dovoljeno skupno maso vozila.

3.6.6.3 Vsaka stopnica mora imeti površino najmanj 800 cm².

3.6.7 Sedeži za potnike

3.6.7.1 Mere sedežev

3.6.7.1.1 Najmanjše mere sedeža, merjene od navpične ravnine, ki poteka skozi središčno točko tega sedeža (cm):

Enojni sedež	širina sedežne blazine na obe strani	20
	širina razpoložljivega prostora, merjena v navpični ravnini, vzporedni z naslonom, v višini med 27 in 65 cm nad neobremenjeno sedežno blazino	25
	širina sedežne blazine za potnika na obe strani	20
Sedežna klop za dva ali več potnikov	širina razpoložljivega prostora, merjena v navpični ravnini, vzporedni z naslonom, v višini med 27 in 65 cm nad neobremenjeno sedežno blazino	22,5
Sedežna blazina	višina neobremenjene sedežne blazine nad podom vozila v področju nog potnika (meri se z razdaljo od poda do vodoravne ravnine, ki tangira prednji zgornji rob sedežne blazine)	40 - 50, nad kolesom tudi samo 35
	globina	35

3.6.7.2 Razmik med sedeži

3.6.7.2.1 Če so sedeži postavljeni v isto smer, mora biti vodoravna razdalja med prednjo stranjo naslona nekega sedeža in zadnjo stranjo naslona sedeža pred njim, merjena v višini nad zgornjo površino sedežne blazine in do višine 62 cm nad podom, najmanj 65 cm.

3.6.7.2.2 Vse meritve je treba opraviti v navpični ravnini, ki poteka skozi središčno točko vsakega sedeža. Pri tem mora biti sedež neobremenjen.

3.6.7.2.3 Pri sedežih, ki so obrnjeni drug proti drugemu, mora biti razdalja med obema prednjima stranema naslonov, merjena preko najvišjih točk sedežnih blazin, najmanj 130 cm.

3.6.7.2.4 Pri sedežih, pred katerimi je postavljena prečna pregradna stena, mora biti v vodoravni smeri med prednjim robom sedežne blazine in pregrado najmanj 28 cm praznega prostora. V višini 10 cm nad podom mora biti ta prostor povečan na 35 cm, in sicer z odprtino v pregradi ali z zamikom prostora nazaj (pod navpično projekcijo prednjega roba sedežne blazine) ali s kombinacijo obeh načinov. V primeru zamika prostora nazaj mora ravnina, ki omejuje ta prostor z zadnje strani, potekati poševno od višine 10 cm nad podom tangencialno na prednji rob sedežne blazine.

3.6.7.3 Prostor nad sedeži

Nad vsakim sedežem mora biti najmanj 90 cm praznega prostora, merjeno od najvišje točke sedežne blazine pa do višine najmanj 135 cm nad tistim delom poda vozila, kjer se nahajajo noge sedečega potnika. Ta prostor se mora raztezati preko celotne navpične projekcije sedežne površine in površine, predvidene za noge potnika. V ta prostor lahko štrli samo naslon drugega sedeža.

3.7 Notranja razsvetljava

3.7.1 Električna notranja razsvetljava mora biti predvidena za:

3.7.1.1 vse prostore za potnike;

3.7.1.2 stopnice;

3.7.1.3 dostop do izhodov;

3.7.1.4 vse napise v notranjosti in naprave za odpiranje izhodov, ki se nahajajo v notranjosti vozila, in

3.7.1.5 vse prostore, kjer se nahajajo kakšne ovire.

3.8 Oprijemno drogovje in ročaji

3.8.1 Splošni predpisi

3.8.1.1 Oprijemno drogovje in ročaji morajo biti dovolj trdni.

3.8.1.2 Izvedeni in montirani morajo biti tako, da niso nevarni potnikom.

3.8.1.3 Presek oprijemnega drogovja in ročajev mora biti tak, da ga potnik lahko prime in trdno drži. Nobena mera ne sme biti manjša od 2 cm in ne večja od 4,5 cm, z izjemo ročajev na vratih in sedežih, kjer je najmanjša dovoljena mera 1,5 cm, če druge mere znašajo najmanj 2,5 cm.

3.8.1.4 Prazen prostor med ročajem in sosednjim togim delom karoserije mora biti najmanj 4 cm. Pri ročajih, ki so nameščeni na vratih, je dovoljena najmanjša oddaljenost 3,5 cm.

3.8.2 Varovalne priprave pri stopnicah

Na mestih, kjer obstaja nevarnost, da bi ob močnem zaviranju sedeči potniki lahko padli naprej v stopnišče, mora biti nameščena varovalna priprava. Ta mora biti visoka najmanj 80 cm, merjeno od poda, na katerem počivajo noge potnika, in se mora raztezati od stene vozila proti notranjosti, in to najmanj 10 cm preko vzdolžne simetrale sedeža, na katerem želimo zaščititi potnika, oziroma do najbolj notranjega roba stopnice, če je ta razdalja manjša od prej opisane.

3.8.3 Oprijemni drogovji in ročaji za delovna vrata

3.8.3.1 Odprtine vrat morajo biti na obeh straneh opremljene z ročaji in/ali oprijemnimi drogovji. Pri dvojnih vratih se šteje, da je ta pogoj izpolnjen, če obstaja sredinski ročaj ali oprijemni drog.

3.8.3.2 Oprijemni drogovji in/ali ročaji na delovnih vratih morajo biti tako nameščeni, da jih potnik, ki stoji na cestišču v neposredni bližini avtobusa ali na katerikoli stopnici, lahko prime. Oprijemne točke morajo biti na višini med 80 in 100 cm nad tlemi in merjeno vodoravno:

– oddaljene od zunanje roba prve stopnice največ 40 cm proti notranjosti vozila v primeru, da potnik stoji na cestišču, oziroma

– v primeru, da potnik stoji na neki stopnici, oddaljene od zunanje roba te stopnice proti notranjosti vozila za največ 40 cm.

3.9 Mreže za prtljago, zaščita voznika

Voznik mora biti zaščiten pred prtljago, ki bi lahko pri močnem zaviranju padla iz mreže za prtljago.

3.10 Kontrolni pokrovi

Kontrolni pokrovi, ki se nahajajo na podu vozila, morajo biti izvedeni tako, da se njihova lega zaradi tresljajev pri vožnji ne more spremeniti. Naprave za njihovo dviganje oziroma pritrjevanje ne smejo štrleti iz ravnine poda.

3.11 Žarometi za vzvratno vožnjo

Vsa vozila z delovnimi vrati v zadnji steni vozila morajo biti opremljena z žarometi za vzvratno vožnjo, skladno s pravilnikom ECE R 48.

3.12 Zunanja osvetlitev vozila

Vozilo mora biti opremljeno z varnostnimi utripalkami.

4 PRESKUŠANJE VOZIL GLEDE IZVEDBE NADGRADNJE

4.1 Preskušanje vozil glede izvedbe nadgradnje v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 52.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 52.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA VOZIL GLEDE IZVEDBE NADGRADNJE

5.1 Homologacija vozil glede izvedbe nadgradnje v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 52.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Ta odredba začne veljati 1. oktobra 1998.

Št. 009-010/96-08

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

3169.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O

o homologiranju vozil, ki so opremljena z zasilnim rezervnim kolesom (št. 64.00)

1 SPLOŠNO

1.1 Cestna motorna vozila, ki so opremljena z zasilnim rezervnim kolesom, morajo biti homologirana v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na osebna vozila kategorije* M1, ki so opremljena z zasilnim rezervnim kolesom.

3 ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Avtoplašči, ki so namenjeni za uporabo na zasilnih rezervnih kolesih, morajo izpolnjevati vse zahteve pravilnika ECE R 30.

3.1.2 Pri vozilih z najmanj štirimi kolesi mora nosilnost zasilnega rezervnega kolesa ustrezati najmanj polovici največje osne obremenitve vozila. Če je uporaba zasilnega rezervnega kolesa omejena na neko točno določeno os, ki je navedena v dodatnih informacijah (točka 3.3 te odredbe), mora nosilnost zasilnega rezervnega kolesa ustrezati najmanj polovici osne obremenitve te osi.

3.1.3 Konstruktivsko določena največja hitrost za zasilno rezervno kolo mora znašati najmanj 120 km/h.

3.1.4 Zasilno rezervno kolo mora imeti naslednje značilnosti:

3.1.4.1 na zunanji strani kolesa mora biti trajno nameščena opozorilna oznaka največje dovoljene hitrosti. To oznako sestavlja krog s premerom najmanj 50 mm v zelo izstopajoči barvi, v katerem mora biti z najmanj 30 mm visokimi številkami vpisana največja dovoljena hitrost. Nad oznako hitrosti je napis: "MAX" z najmanj 5 mm visokimi črkami, pod oznako pa napis: "km/h";

3.1.4.2 če je zasilno rezervno kolo montirano na vozilu samo začasno, mora imeti navzven obrnjena stran diska kolesa in/ali avtopnevmatike drugačno barvo ali barvni vzorec, ki se popolnoma razlikuje od barve standardnega kolesa. Če je na zasilno rezervno kolo mogoče namestiti kolesni pokrov, mu ta ne sme prekriti posebne barve ali barvnega vzorca.

3.2 Preskus zaviranja

3.2.1 Vozila, ki so predvidena za uporabo zasilnega rezervnega kolesa, morajo izpolniti zahteve dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 72.00.

3.3 Dodatne informacije

3.3.1 Navodilo za uporabo vozila mora vsebovati najmanj naslednje informacije:

3.3.1.1 izjavo o nevarnosti, ki jo lahko povzroči neupoštevanje omejitev pri uporabi zasilnega rezervnega kolesa, po potrebi pa tudi navodilo, da se sme zasilno rezervno kolo uporabiti samo na neki določeni osi vozila;

3.3.1.2 navodilo, da je treba z zasilnim rezervnim kolesom voziti previdno, in takoj, ko je to mogoče, zopet montirati standardno kolo;

3.3.1.3 izjavo, da je prepovedano voziti vozilo, ki ima montirano več kot eno zasilno rezervno kolo;

3.3.1.4 točen podatek o predpisanem tlaku zraka v zasilnem rezervnem kolesu (po predpisu proizvajalca);

3.3.1.5 pri vozilih, ki so opremljena z zasilnim rezervnim kolesom kategorije 3 ali 4 (to so zasilna rezervna kolesa, ki še niso napolnjena z zrakom, dokler so shranjena v vozilu), tudi opis postopka za napolnitev kolesa z zrakom do predpisanega tlaka z napravo iz točke 3.3.2 te odredbe.

3.3.2 Če je vozilo opremljeno z zasilnim rezervnim kolesom kategorije 3 ali 4, mora biti v vozilu stalno tudi naprava, ki omogoča napolnitev zasilnega rezervnega kolesa s predpisanim tlakom v največ 5 minutah.

3.3.3 Če vozilu ni priloženo navodilo za uporabo, mora biti informacija iz točke 3.3.1 te odredbe nameščena na lahko dostopnem mestu na samem vozilu.

4 PRESKUŠANJE VOZILA

4.1 Preskušanje vozila lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 64.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 64.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA VOZILA

5.1 Homologacija vozila v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 64.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Ta odredba začne veljati 1. januarja 1997.

Št. 009-010/96-04

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

3170.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O

o homologiranju posebnih opozorilnih svetilk za motorna vozila (št. 65.00)

1 SPLOŠNO

1.1 Posebne opozorilne svetilke, ki se uporabljajo na cestnih vozilih, morajo biti homologirane v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na posebne opozorilne svetilke, ki oddajajo svetlobo v obliki posameznih svetlobnih snopov okrog svoje navpične osi in se uporabljajo na cestnih vozilih.

3 ZAHTEVE

3.1 Posebne opozorilne svetilke morajo biti izdelane tako, da zadržijo s to odredbo predpisane lastnosti in dobro delujejo tudi, ko so izpostavljene morebitnim tresljajem, ki lahko nastopijo pri normalni uporabi na vozilu.

Posebne opozorilne svetilke morajo biti izdelane tako, da ustrezajo tudi zahtevam glede napetosti preko 50 V.

3.2 Svetilka mora biti izdelana tako, da se po pravilni namestitvi na vozilo ne more premakniti.

3.3 Če se poleg posebne opozorilne svetilke uporablja bliskovka, mora biti le-ta stalno povezana s posebno opozorilno svetilko. Pri izmenljivi bliskovki morata biti posebna opozorilna svetilka in bliskovka tako skonstruirani, da se v posebni opozorilni svetilki ne more uporabiti napačne bliskovke oziroma se pravilna bliskovka ne more napačno montirati. V tem primeru mora biti na bliskovki oznaka kategorije svetilke, skladno z ustreznim pravilnikom ECE. Če pa za samo bliskovko taka homologacija ni potrebna, mora imeti homologacijsko številko posebne opozorilne svetilke.

3.4 Frekvenca, čas svetlobnega snopa in čas zatemnitve morajo ustrezati vrednostim, ki so navedene v tabeli dodatka št. 5 k pravilniku ECE R 65.00. Izmeriti jih je treba pri temperaturi okolice $25\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ in pri napetosti, ki ustreza 90% do 115% nazivne napetosti naprave. Poleg tega mora posebna opozorilna svetilka normalno delovati tudi pri temperaturah med -20 °C in $+50\text{ °C}$ in ob močnem dežju, skladno s postopkom preskušanja, ki ga predpisuje dodatek št. 4 k pravilniku ECE R 65.00. Pod temi pogoji mora biti eno minuto po priključku na napetost, ki znaša 90% nazivne napetosti, frekvenca delovanja 2 Hz do 4 Hz.

4 PRESKUŠANJE POSEBNIH OPOZORILNIH SVETILK

4.1 Preskušanje posebnih opozorilnih svetilk v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 65.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS - Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 65.00 je mogoče dobiti v izvirmiku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA POSEBNIH OPOZORILNIH SVETILK

5.1 Homologacija posebnih opozorilnih svetilk v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 65.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost posebnih opozorilnih svetilk v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Ta odredba začne veljati 1. januarja 1997.

Št. 009-010/96-05

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

3171.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O **o homologiranju avtobusov glede trdnosti njihove nadgradnje (št. 66.00)**

1 SPLOŠNO

1.1 Avtobusi, namenjeni za prevoz več kot 16 potnikov, morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Predpisi te odredbe veljajo za konstruiranje in izvedbo nadgradenj vozil za prevoz potnikov v javnem prometu, ki imajo poleg vozniškega več kot 16 sedežev ali stojišč.

3 ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Nadgradnja vozila mora imeti zadostno trdnost, da med preskusom oziroma preračunom po točki 3.2 in po njem: 3.1.1.1 noben deformiran del vozila ne štrli v prostor za preživetje po točki 3.3 in

3.1.1.2 noben del prostora za preživetje ne sega izven deformiranega dela nadgradnje avtobusa.

3.1.2 Predpisi iz točke 3.1.1 veljajo za celotno nadgradnjo, vključno z vsemi nosilnimi deli, nosilci in oblogami, s trdnimi štrlečimi deli, kot so police za prtljago, naprave za prezačevanje in podobno, vendar pa to ne velja za vmesne in ločilne stene ter druge nosilce, ki ojačujejo nadgradnjo, kot tudi ne za trdno vgrajene elemente, kot so kuhinjske niše ali stranišča.

3.1.3 Pri zgibnih avtobusih mora vsak togi del avtobusa ustrezati zahtevam iz točke 3.1.1.

3.2 Postopek preskušanja

3.2.1 Vsak tip vozila se preskusi po eni od naslednjih metod, ki jo izbere proizvajalec vozila, in sicer s:

3.2.1.1 preskusom s prevračanjem celotnega vozila po postopku, kot ga določa dodatek št. 3 k pravilniku ECE R 66.00;

3.2.1.2 preskusom s prevračanjem dela nadgradnje oziroma posameznih odsekov nadgradnje, ki so reprezentančni za celotno nadgradnjo, po postopku, kot ga določa dodatek št. 4 k pravilniku ECE R 66.00;

3.2.1.3 udarnim preskusom z nihalom na delu nadgradnje oziroma na posameznih odsekih nadgradnje po postopku, kot ga določa dodatek št. 5 k pravilniku ECE R 66.00, ali

3.2.1.4 preskusom trdnosti nadgradnje z izračunom po postopku, kot ga določa dodatek št. 6 k pravilniku ECE R 66.00.

3.2.2 Če s postopki po točki 3.2.1.2, 3.2.1.3 ali 3.2.1.4 ne moremo ugotoviti bistvenih razlik med posameznimi deli nadgradnje (na primer: klimatska naprava na strehi), je treba homologacijskemu organu predložiti rezultate dodatnih preskusov oziroma izračunov. Če pa teh dodatnih informacij ni, lahko homologacijski organ zahteva izvedbo preskusa s prevračanjem celotnega vozila (točka 3.2.1.1).

3.3 Prostor za preživetje

3.3.1 Prostor za preživetje v smislu točke 3.1.1 je prostor znotraj potniškega prostora, ki nastane, ko prečno navpično ravno ploskev, prikazano v sliki 1a točke 7.1 pravilnika ECE R 66.00, premikamo v ravni smeri tako, da se točka "R" iz omenjene slike premakne iz točke "R" zadnjega zunanjšega sedeža preko vseh "R" točk vmesnih zunanjih sedežev v točko "R" prednjega zunanjšega sedeža, kot to kaže skica 1b točke 7.1 pravilnika ECE R 66.00.

3.3.2 V skici 1b točke 7.1 pravilnika ECE R 66.00 prikazane lege točk "R" se nahajajo 500 mm nad podom vozila, 300 mm od notranjega roba bočne stene vozila in 100 mm pred naslonom sedeža v srednji vzdolžni ravnini zunanjih sedežev.

4 PRESKUŠANJE VOZIL GLEDE TRDNOSTI NJIHOVE NADGRADNJE

4.1 Preskušanje vozil glede trdnosti njihove nadgradnje v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 66.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 66.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA VOZIL GLEDE TRDNOSTI NJIHOVE NADGRADNJE

5.1 Homologacija vozil glede trdnosti njihove nadgradnje v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 66.00.

Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Ta odredba začne veljati 1. oktobra 2001.

Št. 009-010/96-09

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

3172.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO

o homologiranju posebnih naprav na motornih vozilih, ki jih poganja utekočinjen plin (št. 67.00)

1 SPLOŠNO

1.1 Posebne naprave na motornih vozilih, ki jih poganja utekočinjen plin, morajo biti homologirane v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na posebne naprave, ki omogočajo pogon motornih vozil z utekočinjenim naftnim plinom (LPG – liquefied petroleum gas).

3 ZAHTEVE

3.1 Splošni predpisi

3.1.1 Vse posebne naprave na motornem vozilu, ki ga poganja utekočinjen naftni plin, morajo delovati varno in brez napak.

Vsi deli naprave, ki lahko pridejo v stik z utekočinjenim plinom, morajo biti odporni proti morebitnemu škodljivemu učinku utekočinjenega plina.

Vsi deli posebne naprave, na katerih varno in brezhibno delovanje bi lahko vplival utekočinjen plin, visok tlak ali mehanska nihanja, morajo biti preskušeni z ustreznimi postopki, ki jih predpisuje pravilnik ECE R 67.00. Še posebej pa je treba upoštevati predpise točk od 3.2 do 3.7 te odredbe.

3.2 Predpisi za posode za utekočinjen plin

3.2.1 Posode za utekočinjen plin je treba preskusiti po zahtevah dodatka št. 8 k pravilniku ECE R 67.00.

3.3 Predpisi za armature, ki se nahajajo na posodi za utekočinjen plin

3.3.1 Posoda za utekočinjen plin mora biti opremljena z naslednjimi armaturami, ki so lahko samostojne ali pa združene v en sam večnamenski ventil, ki lahko vsebuje vse ali pa le del naslednjih armatur:

3.3.1.1 polnilni ventil s povratnim(i) ventilom(i),

3.3.1.2 kazalo napolnjenosti posode,

3.3.1.3 napravo, ki samodejno omeji stopnjo napolnjenosti na 80% celotne prostornine posode,

3.3.1.4 varnostni ventil,

3.3.1.5 odjemni ventil in

3.3.1.6 prelivni ventil(i).

3.3.2 Posoda za utekočinjen plin je lahko, kadar je to potrebno, opremljena s plinotesnim zaščitnim zabojem.

3.4 Predpisi za uparjalnik in regulator tlaka

3.4.1 Uparjalnik in regulator tlaka, ki sta lahko združena ali pa ločena, je treba preskusiti po zahtevah dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 67.00.

3.5 Predpisi za zaporne ventile

3.5.1 Zaporne ventile je treba preskusiti po zahtevah dodatka št. 5 k pravilniku ECE R 67.00.

3.6 Predpisi za gibljive cevi

3.6.1 Gibljive cevi je treba preskusiti po zahtevah dodatka št. 6 k pravilniku ECE R 67.00.

3.7 Predpisi za polnilne priključke na zunanosti vozila

3.7.1 Polnilne priključke, ki se nahajajo na zunanji strani vozila, je treba preskusiti po zahtevah dodatka št. 7 k pravilniku ECE R 67.00.

4 PRESKUŠANJE POSEBNIH NAPRAV NA MOTORNIH VOZILIH, KI JIH POGANJA UTEKOČINJENI PLIN

4.1 Preskušanje posebnih naprav na motornih vozilih, ki jih poganja utekočinjeni plin, v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 67.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 67.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA POSEBNIH NAPRAV NA MOTORNIH VOZILIH, KI JIH POGANJA UTEKOČINJENI PLIN

5.1 Homologacija posebnih naprav na motornih vozilih, ki jih poganja utekočinjeni plin, v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 67.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost posebnih naprav na motornih vozilih, ki jih poganja utekočinjeni plin, v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Ta odredba začne veljati 1. januarja 1997.

Št. 009-010/96-06

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

—————

3173.

ODREDBO

o homologiranju žarometov za motorna kolesa z asimetričnim kratkim in dolgim svetlobnim pramenom, ki so opremljeni s halogeno žarnico HS1 (št. 72.00)

1 SPLOŠNO

1.1 Žarometi z dolgim in kratkim asimetričnim svetlobnim pramenom za motorna kolesa in njim enaka cestna motorna vozila (kategorije* L3, L4 in L5) morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na žaromete s halogeno žarnico HS1, ki dajejo dolgi in kratki asimetrični svetlobni pramen in so izdelani s stekleno ali plastično lečo ter so namenjeni za vgradnjo na cestna motorna vozila kategorij L3, L4 in L5.

3 ZAHTEVE

3.1 Vsak vzorec posameznega tipa žarometa mora ustrezati zahtevam te odredbe.

3.2 Žarometi morajo biti izdelani tako, da zadržijo lastnosti, predpisane s to odredbo, in da dobro delujejo tudi, ko so izpostavljeni morebitnim tresljajem pri normalni uporabi vozila.

3.2.1 Žarometi morajo biti opremljeni z napravo, ki omogoča pravilno nastavitev žarometa na vozilu, kot to določajo predpisi. Taka naprava ni nujna pri žarometih, pri katerih sta reflektor in leča neločljivo povezana in če je uporaba takih žarometov omejena na vozila, pri katerih je nastavitev žarometov zagotovljena na drug način.

Če sta žaromet za dolgi pramen in žaromet za kratki pramen, ki imata vsak svojo žarnico, združena v skupno enoto, mora sistem za nastavitev omogočati nastavitev vsake optične enote posebej.

3.2.2 Seveda to ne velja za žaromete, katerih reflektorji so neločljivo povezani, vendar mora tudi tak tip žarometa v celoti ustrezati zahtevam točke 7.3 pravilnika ECE R 72.00. Če se za dolgi svetlobni pramen uporablja več kot en svetlobni vir, je treba pri ugotavljanju največje svetilnosti (E_{max}) vključiti vse svetlobne vire za dolgi svetlobni pramen.

3.3 Deli žarometa, ki so predvideni za pritrditev žarnice v reflektor, morajo biti izdelani tako, da je tudi v temi mogoče pritrditi žarnico samo v predpisani legi.

3.4 Pravilna lega leče glede na optični sistem žarometa mora biti jasno označena in tako zavarovana, da se pri normalni uporabi leča ne more zasukati.

3.5 Pri žarometih, ki so izdelani tako, da zadovoljujejo predpise za vožnjo po desni in za vožnjo po levi strani cestišča, je lahko nastavitev za določeno smer vožnje opravljena že pri proizvajalcu, lahko pa jo pozneje opravi tudi voznik. Ta nastavitev se lahko opravi na primer z zasukom optične enote za določen kot proti vozilu ali pa z zasukom žarnice za določen kot proti optični enoti. V vsakem primeru pa morata biti mogoči samo dve legi, in sicer ena za vožnjo po desni in druga za vožnjo po levi strani cestišča. Onemogočen pa mora biti vsak nenameravan zasuk ali pa nastavitev v neko vmesno lego. Če je mogoče postaviti žarnico v dve različni legi, morajo biti pritrdilni elementi žarnice izvedeni tako, da je pritrditev žarnice v vsaki od teh leg tako točna kot pri žarometih za samo eno smer vožnje. Skladnost s temi zahtevami se preverja samo vidno, po potrebi pa tudi s praktičnim preskusom.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

3.6 Skladno z določili te odredbe je treba opraviti še dodatna preskušanja po določilih dodatka št. 5 pravilnika ECE R 72.00, s katerimi se zagotovi, da pri uporabi žarometa ne nastopijo prevelika odstopanja od fotometričnih lastnosti.

3.7 Če je leča žarometa izdelana iz umetne snovi, je treba opraviti še preskuse po dodatku št. 6 pravilnika ECE R 72.00.

4 PRESKUŠANJE ŽAROMETOV

4.1 Preskušanje žarometov v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 72.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 72.00 je mogoče dobiti v izvirmiku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA ŽAROMETOV

5.1 Homologacija žarometov v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 72.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Ta odredba začne veljati 1. januarja 1997.

Št. 009-010/96-03

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

3174.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O

o homologiranju vozil glede krmilja (št. 79.01)

1 SPLOŠNO

1.1 Motorna in priklopna vozila ter polpriklopniki morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba velja za krmilne sisteme vozil kategorij* M, N in O. Ne velja pa za prenosne mehanizme krmilja, ki so v celoti hidravlični ali električni, z izjemo pomožnih krmilnih naprav na vozilih kategorij M1 in N1 (dodatno upravljanje zadnjih koles). Čisti pnevmatski prenosni niso dovoljeni.

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

3 ZAHTEVE

3.1 Predpisi gradnje – splošni

3.1.1 Krmilje mora zagotoviti preprosto in zanesljivo upravljanje motornega vozila vse do njegove konstrukcijsko določene najvišje hitrosti oziroma priklopnega vozila do njegove tehnično najvišje dovoljene hitrosti. Pri preskusu po točkah 3.3, 3.4 in 3.5 mora biti zagotovljeno samodejno vračanje v središčno lego. Vozila morajo ustrezati zahtevam točk 3.4 (motorna vozila) in 3.5 (priklopna vozila). Če je vozilo opremljeno s pomožno krmilno napravo, mora ustrezati tudi zahtevam dodatka št. 4 pravilnika ECE 79.01.

3.1.1.1 Vozilo mora biti sposobno voziti po ravnem delu ceste s svojo najvišjo konstrukcijsko določeno hitrostjo, ne da bi voznik moral opravljati večje popravke smeri in ne da bi v krmilnem sistemu nastali prekomerni tresljaji.

3.1.1.2 Med napravo za upravljanje krmilja (volan) in krmiljenimi kolesi mora obstajati sinhronizacija pomika, razen za (zadnja upravljana) kolesa, ki jih krmili pomožna krmilna naprava.

3.1.1.3 Med napravo za upravljanje krmilja (volan) in krmiljenimi kolesi mora obstajati časovna sinhronizacija, razen za (zadnja upravljana) kolesa, ki jih krmili pomožna krmilna naprava.

3.1.2 Krmilje mora biti konstruirano, izdelano in vgrajeno tako, da vzdrži vse obremenitve pri normalni rabi motornega ali priklopnega vozila. Največji odklon krmiljenih koles ne sme biti omejen s katerikoli delom prenosnega mehanizma krmilnega sistema, razen v primeru, ko je to izrecno predvideno.

3.1.2.1 Če ni posebej navedeno drugače, se v smislu te odredbe šteje, da v krmilnem sistemu ne more sočasno nastati več kot ena motnja in da dve osi skupaj na istem voznem podstavku predstavljata le eno os.

3.1.3 Če odpove motor ali pa neki del krmilnega sistema, razen tistih, navedenih v točki 3.1.4, mora krmilje še nadalje ustrezati zahtevam točke 3.4 (motorna vozila) oziroma 3.5 (priklopna vozila).

3.1.4 V smislu te odredbe se k delom, na katerih ne more nastati motnja, štejejo krmiljena kolesa, vsi mehanski deli prenosnega mehanizma in naprava za upravljanje krmilnega sistema.

3.1.5 Vsako motnjo v prenosnem mehanizmu, ki ni čisto mehanski, mora voznik jasno zaznati. Pri motornem vozilu šteje porast zahtevane sile za upravljanje vozila kot opozorilni signal. Pri priklopnih vozilih so dovoljene mehanske opozorilne naprave. Pri motnji je dovoljena tudi sprememba prestavnega razmerja krmilja, če vrednost potrebne sile za upravljanje vozila ne preseže tiste iz točke 3.4.6.2.

3.2 Predpisi gradnje – posebni

3.2.1 Naprava za upravljanje krmilja

3.2.1.1 Če napravo za upravljanje krmilja upravlja voznik neposredno, mora le-ta ustrezati naslednjim zahtevam:

3.2.1.1.1 naprava mora biti lahka za upravljanje;

3.2.1.1.2 smer premikanja naprave za upravljanje mora ustrezati smeri nameravane spremembe smeri vozila;

3.2.1.1.3 razen pri pomožni krmilni napravi mora obstajati neprekinjena in enaka odvisnost med kotom odklona naprave za upravljanje in krmiljenih koles.

3.2.2 Prenosni mehanizem

3.2.2.1 Naprave za nastavitve krmilne geometrije morajo biti izvedene tako, da po nastavitvi omogočijo mehansko zavarovanje nastavljenega lege s posebnimi zapornimi elementi.

3.2.2.2 Prenosni mehanizmi, ki se lahko spreminjajo, da se lahko uporabijo pri različnih izvedbah vozila (npr. pri izvlečnih polpriklopnih), morajo imeti posebne zaporne elemente za mehansko zavarovanje nastavitve delov meha-

nizma. Če se izvede zavarovanje samodejno, mora biti omogočeno še dodatno ročno varnostno zavarovanje.

3.2.3 Krmiljena kolesa

3.2.3.1 Krmiljena kolesa ne smejo biti izključno zadnja kolesa. Ta določba ne velja za polpriklopnike.

3.2.3.2 Priklopna vozila (z izjemo polpriklopnikov) z več kot eno osjo s krmiljenimi kolesi in polpriklopniki z najmanj eno osjo s krmiljenimi kolesi morajo ustrezati predpisom točke 3.2.5. Pri priklopnih vozilih s samosledljivo krmilno pripravo preskus po določilih točke 3.2.5 ni potreben, če razmerje med osnimi obremenitvami nekrmiljenih osi in osnimi obremenitvami s trenjem krmiljenih osi znaša najmanj 1,6 pri vseh stanjih obremenitve.

3.2.4 Naprava za oskrbo z energijo

3.2.4.1 Za oskrbo krmilnega in zavornega sistema z energijo se lahko uporabi isti vir energije. Pri izpadu naprave za oskrbo z energijo morata tako krmilni kot tudi zavorni sistem izpolnjevati naslednje pogoje:

3.2.4.1.1 krmilni sistem mora ustrezati predpisom točke 3.4.6;

3.2.4.1.2 pri izpadu izvora energije ne sme biti zavorni učinek pri prvem zaviranju manjši od zavornega učinka, kot je predpisan za delovno zavoro v dodatku št. 3 pravilnika ECE 79.01;

3.2.4.1.3 pri izpadu naprave za oskrbo z energijo mora zavorni učinek ustrezati zahtevam dodatka št. 3 pravilnika ECE 79.01;

3.2.4.1.4 če v posodi upade nivo tekočine na vrednost, pri kateri je potrebna povečana sila za upravljanje krmilnega oziroma zavornega sistema, mora poseben akustični ali optični signal voznika na to opozoriti. Za ta signal se lahko uporabi naprava, ki opozarja na izpad zavornega sistema. V tem primeru mora imeti voznik možnost na preprost način preskusiti pravilno delovanje te opozorilne naprave.

3.2.4.2 Za oskrbo krmilnega sistema in drugih sistemov, razen zavornega, se lahko uporabi isti izvor energije, če je sistem izveden tako, da pri upadu nivoja tekočine v posodi na vrednost, pri kateri je potrebna povečana sila za upravljanje, poseben akustični ali optični signal voznika na to opozori. V tem primeru mora imeti voznik možnost na preprost način preskusiti pravilno delovanje te opozorilne naprave.

3.2.4.3 Opozorilna naprava mora biti stalno neposredno povezana s sistemom. Ko motor teče pod normalnimi pogoji in krmilje ni pokvarjeno, lahko opozorilna naprava oddaja signal le takoj po zagonu motorja v času, ki je potreben za polnjenje zaloge energije.

3.3 Predpisi za preskušanje

3.3.1 Splošni predpisi

3.3.1.1 Preskus je treba opraviti na ravni površini z dobro oprijemljivostjo.

3.3.1.2 Pri preskusu mora biti vozilo obremenjeno do svoje tehnično dovoljene skupne mase, krmiljena(e) os(i) pa do svoje tehnično dovoljene osne obremenitve. Pri vozilih s pomožno krmilno napravo je treba preskus ponoviti, pri tem pa mora biti vozilo obremenjeno do svoje tehnično dovoljene skupne mase, s pomožno krmilno napravo krmiljena(e) os(i) pa do svoje tehnično dovoljene osne obremenitve.

3.3.1.3 Pred preskusom mora zračni tlak v kolesih ustrezati tlaku, ki ga je predpisal proizvajalec za obremenitev po točki 3.3.1.2.

3.3.2 Predpisi za motorna vozila

3.3.2.1 Vozilo mora biti sposobno tangencialno zapustiti krog s polmerom 50 m brez neobičajnih tresljajev v krmilnem sistemu, in to z naslednjo hitrostjo:

– vozila kategorije M1 s 50 km/h, vozila kategorij M2, M3, N1, N2 in N3 pa s 40 km/h,

– ali s konstrukcijsko določeno najvišjo hitrostjo, če je ta nižja od prej navedenih.

3.3.2.2 Predpisi točk 3.1.1.1, 3.1.1.2 in 3.3.2.1 morajo biti izpolnjeni tudi, če nastopi motnja v krmilju.

3.3.2.3 Če vozilo vozi v krogu s približno polovičnim odklonom koles s hitrostjo najmanj 10 km/h in voznik spusti napravo za upravljanje krmilja (volan), mora polmer kroženja ostati isti ali pa se povečati.

3.3.2.4 Pri merjenju sil, potrebnih za upravljanje krmilja, se ne upoštevajo sile, ki trajajo manj kot 0,2 sekunde.

3.3.2.5 Merjenje sil, potrebnih za upravljanje pri motornih vozilih z brezhibnim krmiljem

3.3.2.5.1 Vozilo je treba zapeljati iz vožnje v ravni smeri s hitrostjo 10 km/h v spiralo. Sila se meri na nazivnem polmeru naprave za upravljanje krmilja, in sicer toliko časa, da je odklon naprave za upravljanje krmilja tak, da vozilo doseže polmer kroženja, kot ga predpisuje naslednja tabela za posamezne kategorije vozil z brezhibnim krmiljem. Ta meritev se izvaja pri vožnji v levo in pri vožnji v desno.

3.3.2.5.2 Najdaljši dovoljeni čas učinkovanja sile na napravo za upravljanje krmilja in največja dovoljena sila pri tem sta navedena v naslednji tabeli za posamezne kategorije vozil, in sicer v stolpcu za vozila z brezhibnim krmiljem.

3.3.2.6 Merjenje sil, potrebnih za upravljanje pri motornih vozilih z motnjo v krmilju

3.3.2.6.1 Meritev po točki 3.3.2.5.1 je treba ponoviti, vendar z motnjo v krmilju. Upoštevati je treba polmer kroženja, kot ga za posamezne kategorije vozil predpisuje tabela v stolpcu za krmilje z motnjo.

3.3.2.6.2 Najdaljši dovoljeni čas učinkovanja sile na napravo za upravljanje krmilja in največja dovoljena sila pri tem sta navedena v naslednji tabeli za posamezne kategorije vozil, in sicer v stolpcu za vozila z motnjo v krmilju.

Tabela: Sile, potrebne za upravljanje krmilja

Kategorija vozila	Brezhibno krmilje			Krmilje z motnjo		
	Največja sila (daN)	Čas (s)	Polmer kroženja** (m)	Največja sila (daN)	Čas (s)	Polmer kroženja (m)
M1	15	4	12	30	4	20
M2	15	4	12	30	4	20
M3	20	4	12	45	6	20
N1	20	4	12	30	4	20
N2	25	4	12	40	4	20
N3	20	4	12	45*)	6	20

* 50 daN pri vozilih brez zglobov z dvema ali več krmiljenimi osmi (razen samoslednih osi)

** ali polni odklon koles, če ni mogoče doseči 12 m.

3.3.3 Predpisi za priklopna vozila

3.3.3.1 Priklopno vozilo se mora premikati brez čezmernih odklonov vstran ali nenavadnih vibracij v svojem krmilju, ko vozi vlečno vozilo v ravni smeri po gladki vodoravni cesti s hitrostjo 80 km/h oziroma s svojo konstrukcijsko največjo hitrostjo, če je ta nižja od 80 km/h.

3.3.3.2 Vlečno in priklopno vozilo vozita v krogu s konstantno hitrostjo 5 km/h, pri tem se skrajna prednja zunanja točka vlečnega vozila giblje po polmeru 25 m. Izmeriti je treba krog, ki ga opisuje skrajna zadnja zunanja točka priklopnega vozila. Meritev se ponovi pri istih pogojih, le s hitrostjo 25 ± 1 km/h. Pri tem se skrajna zadnja zunanja točka priklopnega vozila ne sme pomakniti za več kot 0,7 m navzven od kroga, opisanega pri hitrosti 5 km/h.

3.3.3.3 Pri tangencialnem izvozu vlečnega vozila iz kroga s polmerom 25 m (točka 3.3.3.2) s hitrostjo 25 km/h se ne sme nobena točka priklopnega vozila odmakniti za več kot 0,5 m od tangente navzven. Ta zahteva mora biti izpolnjena na poti po tangenti 40 m od dotikališča tangente, naprej pa velja zahteva iz točke 3.3.3.1.

3.3.3.4 Preskuse po točkah 3.3.3.2 in 3.3.3.3 je treba opraviti pri vožnji v levo in pri vožnji v desno.

4 PRESKUŠANJE VOZIL GLEDE KRMILJA

4.1 Preskušanje vozil glede krmilja v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 79.01. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 79.01 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA VOZIL GLEDE KRMILJA

5.1 Homologacija vozil glede krmilja v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 79.01. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o homologiranju vozil glede krmilja (št. 79.00) – (Uradni list RS, št. 15/96).

7.2 Ta odredba začne veljati 1. januarja 1997.

Št. 6.1-03/94-005/85

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

3175.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

O D R E D B O

o homologiranju žarometov s halogeno žarnico HS2 za mopede in njim enaka cestna motorna vozila (št. 82.00)

1 SPLOŠNO

1.1 Žarometi za mopede in njim enaka cestna motorna vozila (kategorije* L1 in L2) morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na žaromete s halogeno žarnico HS2 in so namenjeni za vgradnjo na cestna motorna vozila kategorije L1 in L2.

3 ZAHTEVE

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Vsak vzorec mora ustrezati zahtevam te odredbe.

3.1.2 Žarometi morajo biti izdelani tako, da zadržijo predpisane fotometrične lastnosti in dobro delujejo tudi, ko so izpostavljeni morebitnim tresljajem, ki lahko nastopijo pri normalni uporabi vozila.

3.1.3 Deli žarometov, ki so predvideni za pritrditev halogene žarnice v reflektor, morajo biti izdelani tako, da je tudi v temi mogoče pritrditi žarnico samo v predpisani legi.

3.2 Posebne zahteve

3.2.1 Pravilna lega leče glede na optični sistem žarometov mora biti jasno označena in zavarovana proti morebitnemu premiku med uporabo.

3.2.2 Za merjenje svetilnosti žarometov je treba uporabiti merilni zaslon po dodatku 3 pravilnika ECE R 82.00 in preskusno halogeno žarnico kategorije HS2 po pravilniku ECE R 37.03. To preskusno žarnico je treba nastaviti na predpisani svetlobni tok po istem pravilniku pri nazivni napetosti 6 V.

3.2.3 Kratki svetlobni pramen mora imeti jasno razvidno svetlo/temno mejo, da je z njeno pomočjo mogoče žaromet pravilno nastaviti. Merjena na razdalji 25 m, mora ta meja potekati čimbolj ravno in vodoravno v širini najmanj ± 2.250 mm.

Če se žaromet nastavlja po določenih dodatka 3 pravilnika ECE R 82.00, mora izpolnjevati v tem dodatku navedene predpise.

3.2.4 Slika svetlobnega pramena ne sme imeti nobenih stranskih nepravilnosti, ki vplivajo na dobro vidljivost.

3.2.5 Jakost osvetlitve na zaslonu je treba meriti s fotometrom, katerega aktivna površina leži v kvadratu s stranico 65 mm.

4 PRESKUŠANJE ŽAROMETOV

4.1 Preskušanje žarometov v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 82.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 82.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA ŽAROMETOV

5.1 Homologacija žarometov v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 82.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Ta odredba začne veljati 1. januarja 1997.

Št. 009-10/96-11

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

3176.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO**o homologiranju nadomestnih naprav za dušenje zvoka na motornih kolesih (št. 92.00)****1 SPLOŠNO**

1.1 Nadomestne naprave za dušenje zvoka vozil kategorij* L3, L4 in L5 morajo biti homologirane v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba vsebuje predpise za homologiranje naprav za dušenje zvoka in delov teh naprav, ki so namenjene za vgradnjo kot nadomestni deli za en ali več določenih tipov vozil kategorij L3, L4 in L5.

3 ZAHTEVE**3.1 Splošne zahteve**

3.1.1 Nadomestna naprava za dušenje zvoka kot tudi deli te naprave morajo biti konstruirani, izdelani in vgrajeni tako:

3.1.1.1 da vozilo ob normalni rabi in kljub morebitnim vibracijam ustreza zahtevam te odredbe,

3.1.1.2 da je pri normalni rabi vozila zadostno odporna proti vplivom korozije,

3.1.1.3 da ni zmanjšana oddaljenost od tal in nagibanje motocikla proti originalni napravi za dušenje zvoka,

3.1.1.4 da se na površini naprave ne pojavlja previsoka temperatura,

3.1.1.5 da robovi naprave niso ostri ali celo nazobčani,

3.1.1.6 da je zagotovljena zadostna oddaljenost od vzmeti in

3.1.1.7 da je odporna proti nepravilnim posegom v tem smislu, da je skladna z jasno določenimi zahtevami za montažo in vzdrževanje.

3.2 Predpisi glede nivoja hrupa

3.2.1 Akustične lastnosti nadomestne naprave za dušenje zvoka morajo biti preskušene po določenih točk 3.1 in 3.2 dodatka št. 3 pravilnika ECE R 41. Po vgradnji nadomestne naprave za dušenje zvoka na vozilo, določeno v točki 3.3.3 pravilnika ECE R 92.00, mora izmerjena vrednost nivoja hrupa izpolniti eno od naslednjih zahtev:

3.2.1.1 ne sme presegati vrednosti, izmerjenih pri homologaciji tega tipa vozila, ali

3.2.1.2 ne sme presegati vrednosti, izmerjenih na vozilu iz točke 3.2.1 te odredbe, ko je to vozilo opremljeno z originalno napravo za dušenje zvoka, ki ustreza pogojem ob homologaciji tega tipa vozila.

3.3 Merjenje lastnosti vozila

3.3.1 Nadomestna naprava za dušenje zvoka (oziroma deli te naprave) mora biti izdelana tako, da so lastnosti vozila primerljive z lastnostmi vozila, opremljenega z originalno napravo za dušenje zvoka.

3.3.2 Nadomestna naprava za dušenje zvoka (oziroma na zahtevo proizvajalca dele te naprave) se primerja z originalno napravo za dušenje zvoka (oziroma originalnimi deli te naprave), ki mora biti ravno tako tovarniško nova, in sicer tako, da se na vozilo iz točke 3.3.3 pravilnika ECE R 92.00 vgradi najprej ena naprava, nato pa še druga.

3.3.3 Preskus se opravi z merjenjem izhodnih karakteristik vozila po določenih točke 3.3.4 ali 3.3.4.2 te odredbe. Največja moč in največja hitrost vozila, izmerjena z vgrajeno nadomestno napravo za dušenje zvoka, ne smeta za več kot 5% presegati vrednosti, izmerjenih z originalno napravo.

3.3.4 Potek preskusa**3.3.4.1 Preskus na pogonskem motorju**

Meritve se opravijo na motorju, določenem v točki 3.3.4 pravilnika ECE R 92.00, če pa tega ni na voljo, pa na motorju vozila iz točke 3.3.3 istega pravilnika. V obeh primerih mora biti pogonski motor priključen na dinamometer.

3.3.4.2 Preskus na vozilu

Meritve se opravijo na vozilu, določenem v točki 3.3.3 pravilnika ECE R 92.00, in sicer na preskusni napravi z valji. Vrednosti, izmerjene ob uporabi originalne naprave za dušenje zvoka, je treba primerjati z vrednostmi, izmerjenimi z vgrajeno nadomestno napravo za dušenje zvoka.

3.4 Dodatni predpisi za naprave za dušenje zvoka, ki so polnjene z vlaknatimi materiali

Vlaknati materiali za absorpcijo zvoka se lahko uporabijo v nadomestnih napravah za dušenje zvoka samo, če so izpolnjeni pogoji iz dodatka št. 3 k pravilniku ECE R 92.00.

4 PRESKUŠANJE NADOMESTNIH NAPRAV ZA DUŠENJE ZVOKA

4.1 Preskušanje nadomestnih naprav za dušenje zvoka v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 92.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 92.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA NADOMESTNIH NAPRAV ZA DUŠENJE ZVOKA

5.1 Homologacija nadomestnih naprav za dušenje zvoka v smislu te odredbe in s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 92.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 POSTOPEK PREVERJANJA

6.1 Ustreznost vozil v skladu s to odredbo se preverja po postopku, ki ga predpisuje odredba o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 43/96).

7 VELJAVNOST

7.1 Ta odredba velja od 1. oktobra 1996.

Št. 009-010/96-01

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

3177.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

* Klasifikacija vozil po pravilnikih ECE je bila objavljena v prilogi št. 1 k odredbi o homologaciji vozil (Uradni list RS, št. 14/93)

ODREDBO**o homologiranju dieselskih motorjev, ki se vgrajujejo v kmetijske in gozdarske traktorje, glede na emisijo snovi iz motorja, ki onesnažujejo okolje (št. 96.00)****1 SPLOŠNO**

1.1 Dieselski motorji, ki se vgrajujejo v kmetijske in gozdarske traktorje, morajo biti homologirani v skladu s to odredbo.

2 PODROČJE UPORABE

2.1 Ta odredba se nanaša na emisijo plinastega in trdnega onesnaževanja iz dieselskih motorjev, namenjenih za pogon kmetijskih in gozdarskih traktorjev s kolesi ali gosenicami, ki imajo najmanj dve osi.

2.2 Homologacija dieselskih motorjev iz točke 2.1 ni potrebna, če so ti motorji homologirani v skladu z veljavno odredbo o homologiranju dieselskih motorjev in vozil, opremljenih z dieselskimi motorji, glede na emisijo snovi iz motorja, ki onesnažujejo okolje (št. 49).

3 ZAHTEVE**3.1 Splošne zahteve**

3.1.1 Vsi deli motorja, ki lahko vplivajo na emisijo plinastega in trdnega onesnaževanja, morajo biti konstruirani, izdelani in vgrajeni tako, da kljub morebitnim vibracijam in drugim vplivom, katerim so izpostavljeni, omogočijo, da motor ob normalni rabi ustreza zahtevam te odredbe.

3.2 Posebne zahteve glede emisije plinastega in trdnega onesnaževanja

3.2.1 Način merjenja emisije plinastega in trdnega onesnaževanja motorja pri preskušanju mora biti v skladu z zahtevami priloge št. 4 dodatka št. 4 k pravilniku ECE R 96.00.

Upoštevajo se lahko tudi drugi sistemi in naprave, če dajejo rezultate, ki so enakovredni naslednjim referenčnim sistemom:

– za merjenje plinastih emisij v nerazredčenih izpušnih plinih: sistem, prikazan v sliki št. 2 priloge št. 4 dodatka št. 4 k pravilniku ECE R 96.00;

– za merjenje plinastih emisij v razredčenih izpušnih plinih s polnim pretokom: sistem, prikazan v sliki št. 3 priloge št. 4 dodatka št. 4 k pravilniku ECE R 96.00;

– za merjenje emisij delcev: sistem polnega pretoka razredčenih izpušnih plinov, ki deluje z ločenim filtrom za vsak način merjenja, prikazan v sliki št. 13 priloge št. 4 dodatka št. 4 k pravilniku ECE R 96.00.

Enakovrednost merilnega sistema se določi s primerjalno študijo, ki temelji na najmanj sedmih merilnih ciklih izbranega sistema v primerjavi z enim ali več zgoraj opisanimi sistemi.

Kriterij enakovrednosti je ± 5 -odstotno odstopanje od povprečnih vrednosti ocenjevanega sistema merjenja. Uporablja se merilni cikel, ki je opisan v točki 3.6.1 dodatka št. 4 k pravilniku ECE 96.00.

3.2.2 Masa ogljikovega monoksida, masa ogljikovodikov, masa dušikovih oksidov in masa delcev (trdnega onesnaževanja) ne smejo presežati vrednosti, navedenih v spodnji preglednici:

Neto moč (P) (kW)	Masa ogljikovega monoksida (CO) g/kWh	Masa ogljikovodikov (HC) g/kWh	Masa dušikovih oksidov (NO _x) g/kWh	Masa delcev (PT) g/kWh
P ≥ 130	5	1,3	9,2	0,54
75 ≤ P < 130	5	1,3	9,2	0,70
37 ≤ P < 75	6,5	1,3	9,2	0,85

3.2.3 Mejne vrednosti, navedene v točki 3.2.2, so vrednosti na izhodu izpušnih plinov iz motorja in morajo biti dosežene brez kakršnekoli naknadne obdelave izpušnih plinov.

3.3 Vgradnja motorja v vozilo

3.3.1 Vgradnja motorja mora ustrezati naslednjim zahtevam glede homologacije motorja:

3.3.1.1 sesalni podtlak ne sme presežati tistega, ki je določen za homologiran motor v prilogi št. 1 dodatka št. 1 k pravilniku ECE 96.00;

3.3.1.2 nadtlak na izpušni strani ne sme presežati tistega, ki je določen za homologiran motor v prilogi št. 1 dodatka št. 1 k pravilniku ECE 96.00.

4 PRESKUŠANJE MOTORJA

4.1 Preskušanje motorja v smislu te odredbe lahko opravi samo pooblaščen laboratorij v skladu z določili pravilnika ECE R 96.00. Ta pravilnik izhaja iz sporazuma o prevzemu enotnih pogojev za homologacijo in za vzajemno priznavanje homologacije opreme in delov motornih vozil, ki je bil sprejet 20. marca 1958 v Ženevi. K temu sporazumu je z nasledstvenim sklepom pristopila tudi Republika Slovenija (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/92).

4.2 Pravilnik ECE R 96.00 je mogoče dobiti v izvorniku (v angleškem jeziku) v informacijskem centru Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

5 HOMOLOGACIJA MOTORJA IN VOZILA

5.1 Homologacija motorja in vozila v smislu te odredbe ter s tem v zvezi izdani dokumenti morajo biti izdelani v skladu s pravilnikom ECE R 96.00. Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

6 VELJAVNOST ODREDBE

6.1 Ta odredba začne veljati 1. oktobra 2001.

Št. 009-10/96-10

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

3178.

Na podlagi 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

ODREDBO

o spremembi odredbe o homologiranju vozil glede omejevanja njihove najvišje hitrosti in glede vgradnje homologirane naprave za omejevanje hitrosti (SLD) ter naprav za omejevanje hitrosti (SLD) – (št. 89)

1. člen

Odredba o homologiranju vozil glede omejevanja njihove najvišje hitrosti in glede vgradnje homologirane naprave za omejevanje hitrosti (SLD) ter naprav za omejevanje hitrosti (SLD) – (št. 89) – (Uradni list RS, št. 15/96) se spremeni tako, da se v točkah 1.1, 2.1.1, 2.1.2 in 2.1.3 besedilo: "M3, N2 in N3" nadomesti z besedilom: "M3 skupno maso preko 10 t in N3"

2. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6.1-03/94-005/90

Ljubljana, dne 30. septembra 1996.

Minister
za znanost in tehnologijo
prof. dr. Andrej Umek l. r.

3179.

Na podlagi 51. člena zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 5/91, 17/91, 12/92, 71/93, 2/94 in 38/94), 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94) ter programa aktivne politike zaposlovanja za leto 1996 izdaja minister za delo, družino in socialne zadeve

P R A V I L N I K

o izvajanju projektne pristopa pri sofinanciranju programov kadrovske preнове podjetij in preprečevanju prehoda presežnih delavcev v odprto brezposelnost

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik določa:

- nosilce in način izvajanja projektne pristopa,
- merila in postopek za dodeljevanje sredstev v okviru projektne pristopa ter
- nadzor nad namensko porabo dodeljenih sredstev.

Projektne pristop po tem pravilniku je koordinirana strokovna in finančna pomoč pristojnih ministrstev in strokovnih organizacij pri kadrovske prenovi podjetij iz 11. člena tega pravilnika in preprečevanju prehoda presežnih delavcev teh podjetij v odprto brezposelnost, v obsegu in na način določen v tem pravilniku (v nadaljnjem besedilu: projektne pristop).

II. NAČIN IZVAJANJA PROJEKTNEGA PRISTOPA

Izvajalca

2. člen

Projektne pristop izvajata Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) in Republiški zavod za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: zavod).

Pri izvajanju projektne pristopa sodelujejo tudi druga ministrstva ter druge pristojne institucije.

Projektne pristop se izvaja v obsegu, določenem v proračunu Republike Slovenije in v skladu s programom aktivne politike zaposlovanja za posamezno leto, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije.

Če v proračunu Republike Slovenije v posameznem letu ni posebne proračunske postavke za izvedbo projektne pristopa, se sredstva zagotovijo v okviru proračunskih postavk subvencij za ohranjanje oziroma odpiranje delovnih mest oziroma v okviru proračunskih postavk priprave oziroma pospeševanja zaposlovanja ter pomoči pri zaposlovanju.

3. člen

Če za opravljanje določenih strokovnih nalog pri izvajanju projektne pristopa v posameznem podjetju izvajalca nimata usposobljenih delavcev, lahko izvedbo le-teh zaupata drugim službam v okviru uprave ali zunanjim svetovalcem, izbranim na podlagi izvedenega javnega razpisa.

4. člen

Oblikovanje projektne pristopa v posameznem podjetju, koordinacijo izvajanja potrjenega programa ukrepov ter povezovanje različnih oblik pomoči izvaja posebna projektne skupina, ki jo imenuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministrstva, pristojnega za delo (v nadaljnjem besedilu: vladna projektne skupina).

Za pripravo strokovnih podlag oziroma predlogov za izvajanje projektne pristopa v posameznem podjetju lahko Vladna projektne skupina oblikuje komisije in druga delovna telesa.

Sestava ter pristojnosti organov iz prejšnjega odstavka se določijo s sklepom o ustanovitvi.

Način izvajanja projektne pristopa

5. člen

V projektne pristop se vključijo podjetja, ki izpolnjujejo pogoje iz 11. člena tega pravilnika.

Sklep o vključitvi posameznega podjetja v projektne pristop sprejme Vlada Republike Slovenije, na predlog vladne projektne skupine.

Predlog za vključitev posameznega podjetja v projektne pristop poda vladna projektne skupina na lastno pobudo, na pobudo zavoda oziroma ministrstva ali na pobudo samega podjetja.

Pobuda vladni projektne skupini mora biti dana v pisni obliki in mora biti ustrezno strokovno utemeljena.

6. člen

Izvajanje projektne pristopa v podjetju, ki je na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije vključeno v projektne pristop se začne z ustanovitvijo projektne enote vladne projektne skupine (v nadaljnjem besedilu: projektne enota) v tem podjetju.

Sklep o ustanovitvi projektne enote sprejme vladna projektne skupina. S sklepom o ustanovitvi se določi sestava, naloge ter roki za začetek delovanja projektne enote.

Člani projektne enote so obvezno glavni direktor družbe ali od njega pooblaščen oseba, strokovni sodelavec družbe, zadolžen za kadrovske zadeve, strokovni sodelavec zavoda, predstavnik sindikata ter zunanji član, ki ga predlaga zavod.

Če je to potrebno, se za razreševanje posameznih problemov v projektne enoto vključijo tudi predstavniki lokalne skupnosti in drugih strokovnih organizacij oziroma skladov.

7. člen

Projektne enota najkasneje v roku 30 dni od ustanovitve pripravi in posreduje vladni projektne skupini prvo oceno stanja v podjetju in predlaga potrebne aktivnosti za izvedbo projektne pristopa.

Obvezni sestavni del ocene iz prejšnjega odstavka je ocena potrebnih sredstev za realizacijo predlaganih aktivnosti, potencialni viri sredstev ter terminski plan priprave in izvedbe projekta.

V okviru aktivnosti za izvedbo projektne pristopa v podjetju projektne enota predlaga potrebne aktivnosti na področju kadrovske prenovе podjetja s ciljem ohranitve delovnih mest ter programe razreševanja presežnih delavcev, zlasti pa:

– aktivnosti naravnane na kadrovske prenosne družbe, ki bo nastala kot posledica izdelane in potrjene poslovne strategije podjetja s ciljem ohranjanja optimalnega števila delovnih mest (vzpostavitev kvalitetnih poslovnih funkcij, dodatna usposobitev vodilnih delavcev, dodatna usposobitev zaposlenih za povečanje kvalitete programov ali prekvalifikacija zaposlenih zaradi uvajanja novih programov oziroma novih tehnologij ipd.);

– aktivnosti naravnane na potencialno presežne delavce (programi notranjega podjetništva, ustanovitev invalidskih podjetij, programi prekvalifikacij ali dokvalifikacij s ciljem prezaposlovanja znotraj podjetja);

– aktivnosti naravnane na razreševanje trajno presežnih delavcev (programi pomoči pri redefiniranju poklicnega cilja, programi prekvalifikacij oziroma dokvalifikacij s prezaposlovanjem k drugemu delodajalcu, programi dodatnega šolanja, programi samozaposlovanja, vzpostavljanje kooperativ ipd.).

8. člen

Finančna ocena izvedbe predlaganih aktivnosti mora biti pripravljena tako, da je iz nje razvidna višina oziroma odstotek sredstev, ki jih bo zagotovilo podjetje v okviru izvedbe projektnega pristopa.

Višina sredstev, ki jih mora zagotoviti podjetje za izvedbo projektnega pristopa, ki vsebuje aktivnosti iz prve in druge alineje tretjega odstavka 7. člena tega pravilnika ne sme biti nižja od 50% sredstev potrebnih za izvedbo celotnega projektnega pristopa. Če izvedba projektnega pristopa vsebuje le aktivnosti iz tretje alineje tretjega odstavka 7. člena tega pravilnika pa višina sredstev, ki jih mora zagotoviti podjetje oziroma delavec v primeru samozaposlovanja, ne sme biti nižji od 20%.

9. člen

Na podlagi mnenja vladne projektne skupine o podani oceni iz prvega odstavka 7. člena tega pravilnika izdela projektna enota poslovni načrt z načrtom kadrovske prenove podjetja in ga predloži v potrditev vladni projektni skupini. Obvezni sestavni del poslovnega načrta je finančno ovrednoten program ukrepov za izvedbo projektnega pristopa ter terminski plan izvedbe le-tega.

Potrditev poslovnega načrta s strani vladne projektne skupine je pogoj za začetek izvajanja načrtovanih aktivnosti.

10. člen

Stroške delovanja projektne enote krijeta podjetje in zavod, in sicer tako, da zavod krije stroške sodelovanja predstavnika zavoda in zunanje člana, stroške sodelovanja ostalih članov projektne enote ter stroške administrativno tehnične pomoči pa podjetje.

III. MERILA IN POSTOPEK ZA DODELJEVANJE SREDSTEV V OKVIRU PROJEKTNEGA PRISTOPA

Upravičenci do sredstev v okviru projektnega pristopa

11. člen

Upravičenci do sredstev v okviru projektnega pristopa so podjetja oziroma gospodarske družbe, ki izpolnjujejo kriterije iz 13. člena tega pravilnika in so s sklepom vlade Republike Slovenije uvrščene v projektni pristop (v nadaljnjem besedilu: podjetje vključeno v projekt).

12. člen

Upravičenci do sredstev v okviru projektnega pristopa so tudi:

– gospodarske družbe, ki so ustanovljene v postopku reorganizacije oziroma prestrukturiranja podjetij vključenih v projekt oziroma gospodarske družbe, ki so zaradi stečaja podjetij vključenih v projekt delno ali v celoti prevzele opravljanje njihove dejavnosti in bodo zagotovile določeno število delovnih mest za zaposlitev presežnih delavcev v navedenih podjetjih oziroma delavcev, ki jim je prenehalo delovno razmerje zaradi njihovega stečaja (v nadaljnjem besedilu: nova družba);

– druge gospodarske družbe in samostojni podjetniki, če zaposlijo presežne delavce iz podjetij vključenih v projekt, oziroma delavce, ki jim je delovno razmerje prenehalo zaradi stečaja podjetij vključenih v projekt (v nadaljnjem besedilu: drugi delodajalec);

– presežni delavci v podjetjih vključenih v projekt, če se samozaposlijo pred iztekom šest mesecev od dokončnosti sklepa o prenehanju delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: delavec, ki se samozaposli).

13. člen

Podjetja vključena v projekt morajo izpolnjevati naslednje kriterije:

– večje število (najmanj osemdeset) ogroženih delovnih mest, zaradi česar obstaja nevarnost hkratnega prehoda večjega števila delavcev v odprto brezposelnost;

– demografska ogroženost območja oziroma nadpoprečna stopnja obstoječe brezposelnosti na področju, na katerem je sedež podjetja oziroma njegove enote;

– pomembnost podjetja za gospodarski in socialni položaj v okolju, v katerem je sedež podjetja oziroma njegove poslovne enote;

– delovno intenzivna gospodarska panoga;

– interes lokalne skupnosti za sodelovanje pri razreševanju problematike kadrovske sanacije podjetja in razreševanja presežnih delavcev, z možnostjo sofinanciranja oziroma nudenja drugih oblik pomoči pri razreševanju te problematike;

– izdelan poslovno-razvojni načrt podjetja, ki utemeljuje smiselnost pomoči pri kadrovske sanaciji podjetja, potrjen s strani zunanje institucije z ustreznimi referencami in pozitivno mnenje Vladne projektne skupine o izdelanemu načrtu;

– pripravljenost vodstva podjetja, sindikatov v podjetju ter lastnikov podjetja za skupno konstruktivno iskanje optimalnih rešitev za ohranjanje delovnih mest in iskanju možnosti za prezaposlovanje trajno presežnih delavcev v času odpovednega roka.

Merila za določitev višine sredstev

14. člen

Sredstva za izvedbo projektnega pristopa (v nadaljnjem besedilu: sredstva) se dodeljujejo v okviru finančnih možnosti posameznega proračunskega leta ter v skladu s merili, in po postopku določenem s tem pravilnikom.

V primeru, da izvedba projektnega pristopa v posameznem letu predvideva aktivnosti, ki presegajo obdobje tekočega proračunskega leta, lahko vladna projektna skupina predlaga sofinanciranje projekta v prihodnjem letu, vendar največ do 25% vrednosti izvedbe celotnega projektnega pristopa.

15. člen

Sredstva se lahko dodelijo v obliki:

– nadomestitve dela stroškov za ohranitev delovnih mest,

– sofinanciranja odpiranja novih delovnih mest,

– sofinanciranja prekvalifikacij oziroma dokvalifikacij,

– sofinanciranja prilagoditve delovnih prostorov in tehnične opreme za zaposlitev invalidne osebe,
 – sofinanciranja stroškov uvajanja v delo ter
 – finančne pomoči ob samozaposlitvi.

Sredstva za namene iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka dodeljuje ministrstvo, sredstva za namene iz drugih alinej pa zavod.

16. člen

Sredstva za nadomestitev dela stroškov za ohranitev delovnih mest lahko pridobi podjetje vključeno v projekt, če se obveže, da bo najmanj dve leti po pridobitvi sredstev po tem pravilniku ohranilo pogodbeno določeno število delovnih mest za nedoločen čas, in sicer največ do višine 160.000 SIT po ohranjenem delovnem mestu.

Če je za ohranitev delovnega mesta potrebna prekvalifikacija oziroma dokvalifikacija se znesek iz prejšnjega odstavka lahko poveča do največ 250.000 SIT za vsako delovno mesto ohranjeno s prekvalifikacijo.

17. člen

Sredstva za sofinanciranje odpiranja novih delovnih mest lahko pridobi nova družba oziroma drugi delodajalec, če za nedoločen čas zaposli določeno število presežnih delavcev iz podjetij vključenih v projekt, in sicer največ do višine 175.000 SIT po presežnem delavcu, ki ga zaposli.

Če je za zaposlitev delavca iz prejšnjega odstavka potrebna njegova prekvalifikacija oziroma dokvalifikacija, se znesek iz prejšnjega odstavka lahko poveča do največ 275.000 SIT po presežnem delavcu, ki se prekvalificira oziroma dokvalificira in zaposli.

18. člen

Sredstva za sofinanciranje prilagoditve delovnih prostorov in tehnične opreme lahko pridobi nova družba oziroma drugi delodajalec, če za nedoločen čas zaposli določeno število invalidnih oseb, ki so opredeljene kot presežni delavci v podjetjih vključenih v projekt, in sicer največ do višine 350.000 SIT po invalidni osebi, ki se zaposli.

Če je za zaposlitev invalidne osebe, ki je opredeljena kot presežni delavec v podjetju vključenem v projekt, potrebna njena prekvalifikacija oziroma dokvalifikacija, lahko nova družba ali drugi delodajalec pridobi sredstva do največ 250.000 SIT po invalidni osebi, ki se prekvalificira oziroma dokvalificira in zaposli za nedoločen čas.

19. člen

Sredstva za sofinanciranje stroškov uvajanja v delo lahko pridobi nova družba, če za nedoločen čas zaposli določeno število delavcev, ki jim je delovno razmerje prenehalo zaradi stečaja podjetja vključenega v projekt.

Nova družba lahko pridobi sredstva iz prejšnjega odstavka, če sklene delovno razmerje z navedenim delavcem pred iztekom treh mesecev od dneva prijave delavca zavodu.

Sofinanciranje stroškov uvajanja v delo se opravi v obliki nadomestitve dela plače za obdobje največ treh mesecev in ne sme presegati zneska zajamčene plače na mesec po delavcu, ki se zaposli.

Če nova družba uveljavlja sredstva za sofinanciranje stroškov uvajanja v delo skupaj z uveljavitvijo sredstev za sofinanciranje novih delovnih mest oziroma sofinanciranje prekvalifikacij ali dokvalifikacij, odobreni znesek ne sme presegati skupno zneska dvanajst zajamčenih plač po delavcu.

20. člen

Delavec, ki se samozaposli, lahko pridobi sredstva finančne pomoči v višini največ 500.000 SIT.

21. člen

Prednost pri dodeljevanju sredstev bodo imela podjetja vključena v projekt, nove družbe oziroma drugi delodajalci, ki bodo:

- ohranili oziroma odprli večje število delovnih mest,
- ohranili oziroma zaposlili večje število invalidnih oseb,
- zagotovili večji odstotek lastnih sredstev pri sofinanciranju izvedbe projektne pristopa,
- zagotovili sofinanciranje izvedbe projektne pristopa s strani lokalne skupnosti oziroma drugih pravnih oseb,
- imela po mnenju strokovnjakov večjo možnost sanacije oziroma po podatkih iz potrjenega poslovnega načrta realne možnosti za normalno poslovanje in izpolnjevanje prevzetih obveznosti po pogodbah, sklenjenih v skladu s tem pravilnikom,

– katerih sedež, obrat oziroma poslovna enota se nahaja na območju z višjo stopnjo nadporečne brezposelnosti.

22. člen

Višina sredstev, ki se lahko dodelijo za posamezne namene po tem pravilniku se, če gre za območje z nadporečnimi stopnjami brezposelnosti, lahko poveča za sorazmerni delež za kolikor stopnja brezposelnosti presega republiško poprečje. Pri tem se upošteva naslednja lestvica:

stopnja relativne brezposelnosti	indeks rasti
do 14%	100
14%–20%	130
21%–25%	160
nad 25%	190

Postopek dodeljevanja sredstev

23. člen

Podjetje vključeno v projekt uveljavlja sredstva tako, da v skladu z določbo drugega odstavka 15. člena ministrtvu oziroma zavodu predloži:

- pisno vlogo,
- poslovni načrt z načrtom kadrovske prenove potrjen s strani vladne projektne skupine,
- finančno konstrukcijo celotne izvedbe projektne pristopa in predlog za dodelitev sredstev potrjen s strani vladne projektne skupine,
- terminski plan izvedbe predvidenih aktivnosti in dinamično dodelitve sredstev potrjeno s strani vladne projektne skupine.

Pristojni organ ministrtva oziroma zavoda mora najkasneje v roku 30 dni po prejemu popolne vloge v skladu s prejšnjim odstavkom sprejeti sklep o dodelitvi sredstev. Sklep o dodelitvi sredstev skupaj s pozivom za sklenitev pogodbe mora ministrtvo oziroma zavod posredovati podjetju vključenem v projekt najkasneje v roku dveh delovnih dni po sprejetju sklepa.

Medsebojne pravice in obveznosti podjetja vključene v projekt in ministrtva oziroma zavoda se uredita v pogodbi, ki jo pogodbeni stranki morata skleniti najkasneje v roku 15 dni po izdaji sklepa o dodelitvi sredstev.

Če podjetje vključeno v projekt ne pristopi k sklenitvi pogodbe v predpisanem roku se šteje, da je vlogo za dodelitev sredstev umaknil.

24. člen

Nova družba oziroma drugi delodajalec uveljavlja sredstva s prijavo na javni razpis, ki ga objavi ministrtvo oziroma zavod.

Postopek javnega razpisa vodi posebna strokovna komisija, ki jo na predlog vladne projektne skupine imenuje minister za delo, družino in socialne zadeve (v nadaljnjem besedilu: minister) oziroma direktor zavoda (direktor).

Komisijo sestavlja najmanj pet članov, ki so strokovnjaki za področje oziroma dejavnost, na katero se prijava na razpis nanaša. Delo komisije vodi član, ki ga določi minister oziroma direktor.

Strokovne naloge za komisijo izvaja ministrstvo oziroma zavod. Opravljanje posameznih strokovnih nalog pri izvedbi javnega razpisa se lahko zaupa tudi zunanjim izvajalcem, ki so usposobljeni za navedeno področje.

25. člen

Komisija najkasneje v roku 15 dni po izteku roka za prijavo na javni razpis objavljenega v Uradnem listu Republike Slovenije poda ministru oziroma direktorju predlog izbire novih družb oziroma drugih delodajalcev za dodelitev sredstev.

Predlog iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o višini sredstev, ki se predlagajo za dodelitev, navedbo proračunske postavke iz katere se sredstva dodelijo, dinamično dodeljevanja sredstev ter obliko zavarovanja vračila sredstev v primeru nenamenske porabe le-teh.

Minister oziroma direktor mora najkasneje v roku 10 dni po prejemu predloga iz prejšnjega odstavka sprejeti sklep o dodelitvi sredstev. Sklep o dodelitvi sredstev skupaj s pozivom za sklenitev pogodbe mora minister oziroma direktor posredovati najkasneje v roku dveh delovnih dni po izdaji sklepa.

Medsebojne pravice in obveznosti se uredita v pogodbi, ki jo pogodbeni stranki morata skleniti najkasneje v roku 15 dni po izdaji sklepa o dodelitvi sredstev.

Če nova družba oziroma drugi delodajalec ne pristopi k sklenitvi pogodbe v predpisanem roku se šteje, da je vlogo za dodelitev sredstev umaknil.

26. člen

Ne glede na določbo prvega odstavka 24. člena tega pravilnika, nova družba oziroma drugi delodajalec, ki se obveže zaposliti največ deset trajno presežnih delavcev v podjetju vključenem v projekt, uveljavlja sredstva neposredno pri pristojni območni enoti zavoda.

IV. NADZOR NAD NAMENSKO PORABO SREDSTEV

27. člen

Nadzor nad namensko porabo dodeljenih sredstev izvaja ministrstvo oziroma zavod oziroma z njune strani pooblašena fizična ali pravna oseba.

Prejemnik sredstev mora ministrstvu oziroma zavodu kadarkoli omogočiti vpogled v dokumentacijo, ki se nanaša na namensko uporabo dodeljenih sredstev.

Prejemnik sredstev je dolžan trimesečno obveščati ministrstvo oziroma zavod o namenski uporabi sredstev, po izteku pogodbenih rokov pa je prejemnik dolžan pripraviti in posredovati končno poročilo.

Pisno poročilo o izvedbi projektnega pristopa v posameznem podjetju vključenem v projekt mora ministrstvu oziroma zavodu trimesečno posredovati tudi vladna projektna skupina.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

28. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika prenehajo veljati določbe 10. in 24. člena pravilnika o izvajanju ukrepov aktivne politike zaposlovanja (Uradni list RS, št. 23/96).

29. člen

Vladna delovna skupina za reševanje problematike viškov delovne sile v posameznih podjetjih ustanovljena s sklepom Vlade Republike Slovenije št. 100-01/93-2/8-8 z dne 4. 4. 1996 in sklepom št. 100-01/96-5/1-8 z dne 24. 5. 1996 nadaljuje delo kot vladna projektna skupina po tem pravilniku.

30. člen

Podjetja, za katera je Vlada Republike Slovenije s sklepom št. 100-01/96-5/1-8 z dne 24. 5. 1996 in sklepom št. 100-01/96-5/2-8 z dne 19. 9. 1996 sprejela program pomoči se štejejo za podjetja vključena v projekt po tem pravilniku.

31. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-02-006/96

Ljubljana, dne 2. oktobra 1996.

Minister
za delo, družino
in socialne zadeve
mag. Anton Rop l. r.

3180.

Na podlagi 9. člena zakona o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 71/94), Ministrstvo za notranje zadeve objavlja

Z N E S K E

povračil, nadomestil in drugih prejemkov za zaposlene v državnih organih

Za mesec oktober 1996 znašajo:

1. mesečne nagrade za obvezno prakso:

– učencem 7.616 SIT;

– študentom 15.596 SIT;

2. nagrade ob delovnih jubilejih:

– za 10 let delovne dobe 38.223 SIT;

– za 20 let delovne dobe 57.334 SIT;

– za 30 let delovne dobe 76.445 SIT;

3. solidarnostne pomoči 76.445 SIT;

4. regres za prehrano med delom 11.940 SIT;

5. dnevnice za službeno potovanje v Republiki Sloveniji, ki traja:

– 6 do 8 ur 2.078 SIT;

– 8 do 12 ur 2.985 SIT;

– nad 12 ur 5.970 SIT;

6. povračilo stroškov prenočevanja:

– na podlagi računa za prenočevanje v hotelih de luxe kategorije do 5.218 SIT;

– brez računa 1.791 SIT;

7. kilometrina 24,84 SIT;

8. povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela, če ni možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, za vsak kilometer 12,42 SIT;

9. nadomestilo za ločeno življenje:

– povračilo stroškov stanovanja 21.492 SIT;

– povračilo stroškov prehrane 26.268 SIT,

10. terenski dodatek 1.254 SIT.

Št. 0051/8-142/33-96

Ljubljana, dne 19. septembra 1996.

Andrej Šter l. r.
Minister
za notranje zadeve

USTAVNO SODIŠČE

3181.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Podjetja Luka Koper p.o., Koper, ki ga zastopa glavni direktor Bruno Korelič, in Ladjedelnice d.o.o., Izola, ki jo zastopa mag. Josip Rugelj, odvetnik v Kopru, na seji dne 19. septembra 1996

o d l o č i l o:

uredba o načinu opravljanja pomorske pilotaže in uredba o koncesiji za opravljanje pomorske pilotaže (Uradni list RS, št. 70/95) se odpravi.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Prva pobudnica navaja, da v skladu z veljavnim zakonom o lukah (Uradni list SRS, št. 7/77 – v nadaljevanju: ZOL) opravlja skoraj vso pomorsko pilotažo ob slovenski obali. Za to dejavnost je opremljena in registrirana. Obe izpodbijani uredbi ji to dejavnost izrecno jemljeta in v tem je njen pravni interes za vložitev pobude.

2. Pobudo enake vsebine vlaga tudi druga pobudnica, navajajoč, da v skladu z ZOL opravlja pomorsko pilotažo v svojem akvatoriju za potrebe svojega delovnega procesa, obe uredbi pa ji to zdaj prepovedujeta.

3. Pobudnici enako izpodbijata uredbi, češ da zanju ni zakonske podlage, kot jo terja zakon o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 – v nadaljevanju: ZGJS), saj določata pomorsko pilotažo za javno gospodarsko službo, kar je po 2. in 3. členu omenjenega zakona pridržano le zakonodajalcu, ta pa tega (še) ni storil; uredbi da sta tudi v nasprotju z ZOL, ki vprašanja pomorske pilotaže že ureja in to drugače – in ki vlade ne pooblašča, da bi lahko njegove določbe spreminjala. Še posebej izpodbijata tudi določbo četrtega odstavka 13. člena druge izpodbijane uredbe, ki določa solidarno odgovornost ladij in pomorskega agenta za plačilo storitev pomorske pilotaže.

4. Vlada kot nasprotna udeleženka na pobudo ni odgovorila.

B)

5. Ustavno sodišče je pobudi združilo za skupno obravnavo in ko je ugotovilo, da so procesni pogoji iz 25. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) izpolnjeni, v skladu s četrtem odstavkom 26. člena tega zakona nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

6. Uredba o načinu opravljanja pomorske pilotaže (v nadaljevanju: prva uredba) navaja kot svojo podlago 7. člen ZGJS. Ta določa vsebine, ki jih za posamezno gospo-

darsko javno službo določi predpis iz drugega odstavka 3. člena istega zakona, torej uredba vlade, kadar gre za republiške gospodarske javne službe. Pri tem pa spregleda, da pomorska pilotaža po sedanjih ureditvi ni gospodarska javna služba, ker jo za to lahko razglasi le zakonodajalec, kot je izrecno določeno v 2. in 3. členu ZGJS. Tudi po 68. členu ZGJS pomorske pilotaže ni mogoče šteti za gospodarsko javno službo: zakonodajalec je ni razglasil za dejavnost ali zadevo posebnega družbenega pomena, njeno financiranje in oblikovanje cen ni potekalo preko sistema samoupravne interesne skupnosti ali sistema financiranja javne porabe, temveč je bilo urejeno z 11. členom ZOL. Uredba torej v ZGJS nima podlage, temveč je z njim v neskladju glede pomorske pilotaže kot gospodarske javne službe, ko bodisi to dejavnost v nasprotju z obstoječo zakonsko ureditvijo šteje za gospodarsko javno službo bodisi sebi pripisuje pristojnost, da o tem vprašanju odloči sama.

7. Prva uredba ureja vprašanja pomorske pilotaže, kot da niso urejena že v V. poglavju ZOL, podrobneje pa s podzakonskimi predpisi, izdanimi na podlagi zakona o pomorski pilotaži (Uradni list SFRJ, št. 14/65), ki se še uporabljajo po izrecnih določbah 49. člena ZOL.

8. Prva uredba je tudi v neskladju z ustavo. Z njo najvišji organ izvršilne oblasti posega v pristojnost zakonodajalca, s čimer krši načelo delitve oblasti (drugi odstavek 3. člena), ki je bistveno za demokratično družbeno ureditev (1. člen ustave). Ker po svoje ureja vprašanja, ki so že pravno urejena, povzroča pravno negotovost, kar nasprotuje načelom pravne države (2. člen ustave). Nasprotuje slednjič določbi tretjega odstavka 153. člena ustave, da morajo biti podzakonski predpisi v skladu z ustavo in zakonom.

9. Uredba o koncesiji za opravljanje pomorske pilotaže (v nadaljevanju: druga uredba) navaja kot svojo podlago 32. in 33. člen ZGJS in člene 31 do 42 ZOL. Kar zadeva sklicevanje na ZGJS in sploh razmerje do tega zakona, velja za drugo uredbo isto, kar je v 6. točki te obrazložitve povedano o prvi uredbi, saj je sprejeta hkrati in v povezanosti z njo.

10. ZOL drugi uredbi ni podlaga: v določbah ZOL, na katere se uredba sklicuje, zakonodajalec ne daje izvršilni oblasti nobenih pooblastil, še posebej ne, da bi ista vprašanja mimo teh zakonskih določil s podzakonskimi akti urejala drugače, kot so urejena z zakonom. Pač pa je druga uredba, nasprotno, prav tako v neskladju z ZOL, kot je to v 7. točki tega poročila obrazloženo za prvo uredbo. Za drugo uredbo veljajo tudi enake ugotovitve o njeni neskladnosti z ustavo kot za prvo (8. točka te obrazložitve).

11. V vprašanje ustavnosti ali zakonitosti določbe druge uredbe, ki jo pobudnici izpodbijata še posebej, se zaradi odločitve o odpravi uredbe v celoti ni bilo treba spuščati.

C)

12. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi drugega odstavka 45. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki: dr. Peter Jambreč, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen in dr. Lojze Ude. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-80/96

Ljubljana, dne 19. septembra 1996.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

SODNI SVET**3182.**

Na podlagi sklepa o drugih prejemkih in povračilih sodnikov (Uradni list RS, št. 60/93) je Sodni svet Republike Slovenije na 68. korespondenčni seji dne 25. 9. 1996 na predlog Ministrstva za pravosodje sprejel

Z N E S K E**drugih osebnih prejemkov in povračil sodnikov,**

ki za mesec oktober 1996 znašajo:	
1. nagrade ob delovnih jubilejih:	SIT
– za 10 let delovne dobe	38.223
– za 20 let delovne dobe	57.334
– za 30 let delovne dobe	76.445
2. regres za prehrano med delom	11.940
3. dnevnice za službeno potovanje v RS, ki traja:	
– 6 do 8 ur	2.078
– 8 do 12 ur	2.985
– nad 12 ur	5.970
4. povračilo stroškov prenočevanja:	
– na podlagi računa za prenočevanje v hotelih de luxe kategorije	do 5.218
– brez računa	1.791
5. kilometrina	24,84
6. povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela, če ni možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, za vsak kilometer	12,42
7. nadomestilo za ločeno življenje:	
– povračilo stroškov stanovanja	21.492
– povračilo stroškov prehrane	26.268
8. solidarnostna pomoč	76.445

Predsednik
Sodnega sveta
Republike Slovenije
Janez Metelko l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE**3183.**

Na podlagi 160. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. septembra 1996 sprejel

S K L E P**o uskladitvi pokojnin od 1. septembra 1996****I**

Pokojnine se od 1. septembra 1996 uskladijo na podlagi gibanj plač vseh zaposlenih delavcev v mesecu juliju 1996 v primerjavi s predhodnim mesecem tako, da se povečajo za 3,1%.

II

Po I. točki tega sklepa se uskladijo pokojnine, uveljavljene do 31. decembra 1996, razen pokojnin, ki so bile uveljavljene v obdobju od 1. 1. 1991 do 21. 3. 1991.

Pokojnine, uveljavljene od 1. 1. 1992 do 31. 3. 1992 se uskladijo tako, da se, namesto za odstotek povečanja, določen v I. točki tega sklepa, povečajo za 2,02%.

III

Pokojnine, odmerjene po 53. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) – v nadaljevanju: zakon – od najnižje pokojninske osnove, določene v sklepu o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo (Uradni list RS, št. 40/96), se uskladijo tako, da se na novo odmerijo od najnižje pokojninske osnove, veljavne od 1. septembra 1996.

Od najnižje pokojninske osnove, določene v prvem odstavku te točke, se od 1. septembra 1996 odmerijo tudi pokojnine, odmerjene od dejanske pokojninske osnove, ki so s pripadajočimi uskladitvami nižje kot bi bile, če bi se, glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, odmerile od najnižje pokojninske osnove, veljavne od 1. septembra 1996.

IV

Pokojnine, odmerjene v skladu z drugim odstavkom 116. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list SRS, št. 27/83, 21/87, 48/87, 27/89 in Uradni list RS, št. 14/90 in 30/90) od polovice zneska najnižje pokojninske osnove, določene v sklepu o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo (Uradni list RS, št. 40/96), se uskladijo tako, da se na novo odmerijo od polovice zneska najnižje pokojninske osnove, veljavne od 1. septembra 1996.

V

Za odstotek povečanja, določen v I. točki tega sklepa se uskladijo v skladu s 302. členom zakona tudi vse pokojnine borcev NOV pred 9. 9. 1943 oziroma do 13. 10. 1943, odmerjene od zajamčene pokojninske osnove, določene po 102. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list SRS, št. 27/83, 21/87, 48/87, 27/89 in Uradni list RS, št. 14/90, 30/90, 44/90 in 10/91).

VI

Pokojnine kmetov borcev NOV pred 9. 9. 1943 oziroma do 13. 10. 1943, ter njihovih zakoncev, uveljavljene po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 30/79 in 1/82) znašajo v skladu z drugim odstavkom 303. člena zakona od 1. septembra 1996 najmanj 44.834,68 SIT, torej toliko, kot najnižja pokojnina za polno pokojninsko dobo.

VII

Pokojnine z varstvenim dodatkom se uskladijo tako, da se za odstotek povečanja pokojnin, določen v I. točki tega sklepa uskladi znesek pokojnine, varstveni dodatek pa na novo odmeri od osnove, ugotovljene ob upoštevanju najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, veljavne od 1. septembra 1996.

Pokojnine z varstvenim dodatkom, ki so bile odmerjene od najnižje pokojninske osnove, se uskladijo na način, določen v prvem odstavku III. točke tega sklepa, varstveni dodatek pa se na novo odmeri od osnove, ugotovljene ob upoštevanju najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, veljavne od 1. septembra 1996.

VIII

Po določbah tega sklepa se uskladijo tudi pokojnine, odmerjene v sorazmernem delu po mednarodnih sporazumih o socialni varnosti.

IX

Po I. točki tega sklepa se uskladijo zneski pokojnin, ki so upokojencem pripadali za mesec avgust 1996 po opravljeni uskladitvi po sklepu o uskladitvi pokojnin od 1. julija 1996 (Uradni list RS, št. 40/96).

Uskladitev se opravi po uradni dolžnosti pri izplačilu pokojnin v mesecu septembru 1996.

X

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/96

Ljubljana, dne 20. septembra 1996.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

—————

3184.

Na podlagi 53. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. septembra 1996 sprejel

S K L E P

o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo

I

Najnižja pokojninska osnova se od 1. septembra 1996 dalje določi na novo in znaša 52.746,69 SIT.

II

Najnižja pokojnina za polno pokojninsko dobo se od 1. septembra 1996 dalje določi na novo in znaša 44.834,68 SIT.

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/96

Ljubljana, dne 20. septembra 1996.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

—————

3185.

Na podlagi 54. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. septembra 1996 sprejel

S K L E P

o najvišji pokojninski osnovi

I

Najvišja pokojninska osnova znaša od 1. septembra 1996 dalje 255.492,27 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/96

Ljubljana, dne 20. septembra 1996.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

—————

3186.

Na podlagi 150. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. septembra 1996 sprejel

S K L E P

o zneskih dodatka za pomoč in postrežbo

I

Dodatek za pomoč in postrežbo za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb se od 1. septembra 1996 dalje določi na novo in znaša 31.384,27 SIT.

Dodatek za pomoč in postrežbo za opravljanje večine osnovnih življenjskih potreb se od 1. septembra 1996 dalje določi na novo in znaša 15.692,13 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/96

Ljubljana, dne 20. septembra 1996.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

—————

3187.

Na podlagi 155. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. septembra 1996 sprejel

S K L E P
o zneskih invalidnin za telesno okvaro

I

Zneski invalidnin za telesne okvare, ki so posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, se od 1. septembra 1996 dalje določijo na novo in znašajo

Stopnja	Telesna okvara v %	Znesek SIT
1.	100	10.760,32
2.	90	9.863,62
3.	80	8.966,93
4.	70	8.070,24
5.	60	7.173,54
6.	50	6.276,85
7.	40	5.380,16
8.	30	4.483,46

II

Zneski invalidnin za telesne okvare, ki so posledica poškodbe izven dela ali bolezni, se od 1. septembra 1996 dalje določijo na novo in znašajo:

Stopnja	Telesna okvara v %	Znesek SIT
1.	100	7.532,22
2.	90	6.904,53
3.	80	6.276,85
4.	70	5.649,16
5.	60	5.021,47
6.	50	4.393,79
7.	40	3.766,11
8.	30	3.138,42

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/96
Ljubljana, dne 20. septembra 1996.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

—————

3188.

Na podlagi 6. člena zakona o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list SRS, št. 1/79 in 1/86) in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. septembra 1996 sprejel

S K L E P
o uskladitvi preživnin po zakonu o preživninskem varstvu kmetov

I

Znesek mesečne preživnine, določen po 10., 11. in 13. členu zakona o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list SRS, št. 1/79 in 1/86) se od 1. septembra 1996 dalje uskladi tako, da se poveča za 3,1%.

II

Po I. točki tega sklepa se uskladi znesek preživnine, ki je upravičencu pripadal za mesec avgust 1996 po izvedeni uskladitvi po sklepu o uskladitvi preživnin po zakonu o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list RS, št. 40/96).

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/96
Ljubljana, dne 20. septembra 1996.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

—————

3189.

Na podlagi 303. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 20. septembra 1996 sprejel

S K L E P
o znesku starostne pokojnine kmetov

I

Starostna ali družinska pokojnina, odmerjena po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 30/79 in 1/82) se od 1. septembra 1996 dalje določi na novo in znaša 22.417,34 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/96
Ljubljana, dne 20. septembra 1996.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

3190.

Na podlagi 44. člena zakona o odvetništvu (Uradni list RS, št. 18/93) je skupščina Odvetniške zbornice Slovenije dne 1. 12. 1995 sprejela

S K L E P
o spremembah in dopolnitvah statuta Odvetniške
zbornice Slovenije

1. člen

V statutu Odvetniške zbornice Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94), so naslednje spremembe in dopolnitve:

V 27. členu se v prvem odstavku številka 15 nadomesti s številko 18.

V 28. členu se v 8. točki besede "odloča o sklenitvi..." nadomesti z besedo "sklepa...".

Za 23. točko se doda nova točka:

"24. predlaga kandidata za člana sodnega sveta iz vrst odvetnikov".

Za to točko se doda nova točka:

"25. Odloča o podelitvi častne diplome o odvetništvu".

Dosedanja 24. točka postane točka 26.

Dosedanje 25., 26., 27., 28. in 29. točke postanejo 27., 28., 29., 30. in 31. točke.

V 46. členu se v 3. točki za besedo "funkcija" črta podpičje in stavek nadaljuje z besedami: "ter kandidata za člana sodnega sveta iz vrst odvetnikov".

Za 9. točko se doda nova točka:

"10. določa prispevek za stroške dela zbora in ga tudi zbira".

Dosedanje 10., 11. in 12. točke postanejo 11., 12. in 13. točke.

V 70. členu se v prvem odstavku številka 30 nadomesti s številko 8.

2. člen

Te spremembe in dopolnitve sklepa začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predsednik
Odvetniške zbornice Slovenije
Mitja Stupan l. r.

Vlada Republike Slovenije je dala soglasje k sklepu o spremembah in dopolnitvah statuta Odvetniške zbornice Slovenije, s št. 750-01/93-1/4-8 z dne 18. julija 1996, ki ga je skupščina Odvetniške zbornice Slovenije sprejela 1. decembra 1995.

3191.

Na podlagi prvega odstavka 6. člena pravilnika o zdravniški tarifi (Uradni list RS, št. 54/95) je izvršilni odbor Zdravniške zbornice Slovenije na 25/10 seji dne 12. 9. 1996 sprejel

S K L E P
o vrednosti točke zdravniške tarife

I

Vrednost točke zdravniške tarife iz prvega odstavka 6. člena pravilnika o zdravniški tarifi se spremeni tako, da znaša 90 SIT.

II

Nova vrednost točke zdravniške tarife začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Ljubljana, dne 25. septembra 1996.

Predsednik
Zdravniške zbornice Slovenije
asis. mag. Marko Bitenc, dr. med. l. r.

3192.

Na podlagi prvega odstavka 49. člena zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95) objavlja Statistični urad Republike Slovenije

P O R O Č I L O
o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na
območju Slovenije za september 1996

Cene življenjskih potrebščin so se septembra 1996 v primerjavi z avgustom 1996 povišale za 0,4% cene na drobno pa za 0,5%.

Št. 052-07-9/96

Ljubljana, dne 1. oktobra 1996.

Direktor
Statističnega urada
Republike Slovenije
Tomaž Banovec l. r.

OBČINE**ČRNOMELJ****3193.**

Na podlagi 1. in 4. člena zakona o komunalnih taksah (Uradni list SRS, št. 29/65, 7/70, 7/72, Uradni list RS, št. 18/91), zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 42/85, 47/87, 5/90, Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93) in druge alineje drugega odstavka 19. člena statuta Občine Črnomelj (Uradni list RS, št. 39/95) je Občinski svet občine Črnomelj na seji dne 24. 9. 1996 sprejel

O D L O K
o komunalnih taksah v Občini Črnomelj

1. člen

S tem odlokom se predpisujejo komunalne takse na območju Občine Črnomelj.

2. člen

V Občini Črnomelj se plačujejo komunalne takse za naslednje predmete in storitve:

1. uporabo glasbenih avtomatov v javnih lokalih,

2. uporabo igralnih sredstev v javnih lokalih,

3. uporabo trgov, pločnikov in drugih javnih površin, za razstavljanje in prodajo predmetov, prirejanje razstav in drugih zabavnih prireditev za gospodarske namene, za ureditev gostinskih vrtov,

4. uporabo javnega prostora za začasne namene,

5. reklamne napise, objave in oglase na panojih, tablah, zastavah, transparentih ipd. ter plakatirnih mestih v mestu Črnomelj, ki so postavljeni, pritrjeni ali drugače označeni na javnih mestih, oziroma postavljeni tako, da so vidni iz javnih mest,

6. vitrine, v katerih se razstavlja blago zunaj poslovne stavbe,

7. priložnostna sporočila, objave in razglase po lokalnih stabilnih in mobilnih ozvočevalnih postajah.

Za dejavnosti iz 3. do 6. točke tega člena si mora taksni zavezanec predhodno pridobiti potrebna dovoljenja pristojnega organa za izdajo lokacijskega dovoljenja.

Takse se določajo v točkah. Vrednost takse se izračuna: število točk X vrednost točke X površina (če so komunalne takse vezane na površino) X število dni (če je komunalna taksa določena na dan) ali X število mesecev/12 (če je komunalna taksa določena v letnem znesku). Takse se plačujejo po taksni tarifi, ki je sestavni del odloka. V tarifi komunalnih taks so določene tudi oprostitve.

Vrednost točke določi občinski svet do konca meseca novembra za naslednje leto in jo objavi v javnem glasilu, sicer velja do takrat veljavna vrednost točke.

3. člen

Taksni zavezanci so pravne ali fizične osebe, ki uporabljajo predmete in storitve, za katere se plačujejo komunalne takse.

4. člen

Taksna obveznost v primerih, ko je taksa določena v letnem znesku, nastane z dnem namestitve taksnega predmeta, preneha pa s potekom meseca, v katerem je zavezanec obvestil pristojni organ o odstranitvi taksnega predmeta oziroma prenehanju njegove uporabe.

Ko je taksa določena v letnem znesku, se obračuna do konca tekočega leta.

5. člen

Zavezanec je dolžan prijaviti pristojnemu organu občine nastanek taksne obveznosti 8 dni pred njenim nastankom.

V primeru, ko je taksa določena v letnem znesku, mora taksni zavezanec prijaviti število taksnih predmetov do 31. januarja za tekoče leto.

6. člen

V primeru, ko je taksa določena v enkratnem ali dnevnem znesku, je taksni zavezanec dolžan prijaviti nastanek taksne obveznosti pristojnemu organu in plačati predpisano takso pred pričetkom uporabe oziroma namestitve taksnega predmeta.

7. člen

Takso odmerja, pobira in izterjuje za pravne in fizične osebe pristojni organ Občine Črnomelj.

Župan sme skleniti pogodbo za opravljanje teh storitev z zato registrirano pravno osebo.

8. člen

Pristojni organ je po 4., 5., 6. in 7. členu tega odloka komunalno redarska služba, oziroma do njene vzpostavitve občina, za plakatiranje pa služba, ki jo izbere župan občine.

9. člen

Prijava mora vsebovati podatke o zavezancu in vsa dejstva in okoliščine, ki so pomembne za določitev višine komunalne takse.

10. člen

Komunalne takse plačujejo taksni zavezanci v gotovini vnaprej, za čas obveznosti oziroma poteka tekočega leta, razen če ni v tem odloku ali tarifi drugače določeno.

Če taksni zavezanec ne plača takse vnaprej, mu občina predpiše plačilo s posebno odločbo. Takso je zavezanec dolžan plačati v roku 8 dni po prejemu odločbe.

Pritožba ne zadrži izvršitev odločbe.

11. člen

V primeru, da taksnega predmeta zavezanec začasno ni mogel uporabljati, se mu taksna obveznost ne zmanjša.

12. člen

V primeru, da taksni zavezanec ne prijavi nastanka taksne obveznosti pristojnemu organu po 9. členu, ta odmeri takso po podatkih, ki jih ugotovi sam.

13. člen

Glede postopka za odmero in pobiranje ter vračanje komunalne takse, prisilne izterjave, odpisa zaradi neizterljivosti, zastaranja in plačila obresti komunalne takse, ki je zavezanec ni plačal v predpisanem roku, se uporabljajo določbe zakona o davkih občanov.

Pravica do izterjave komunalnih taks zastara v dveh letih po preteku leta, v katerem bi morala biti taksa plačana.

Pravica do povrnitve preveč plačane takse zastara v dveh letih po preteku leta, v katerem je bila plačana.

14. člen

Komunalne takse so prihodek proračuna Občine Črnomelj, ki se namensko uporablja za komunalno opremljanje in urejanje naselij.

15. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja pooblaščen komunalni redar ali inšpektor, ki na terenu ugotavlja ali je uporaba oziroma namestitev taksnega predmeta prijavljena ter preverja resničnost podatkov na prijavah taksne obveznosti.

16. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 SIT se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik, ki stori prekršek v zvezi z opravljanjem dejavnosti, če:

- ne prijavi nastanka taksne obveznosti v roku, določenem v 5. členu odloka;
- ne prijavi nastanka taksne obveznosti ali ne plača predpisane takse v skladu s 6. členom odloka;
- brez dovoljenja pristojnega organa uporablja javni prostor opredeljen v 3., 4., 5., in 6. točki 2. člena tega odloka;
- opravlja dejavnost v nasprotju s 17. členom tega odloka.

Z denarno kaznijo najmanj 20.000 SIT se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in fizična oseba, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

17. člen

Dejavnost opredeljeno v 7. točki 2. člena tega odloka ni dopustno opravljati v času med 20. in 8. uro.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

18. člen

V letu 1996 je vrednost točke za odmero taksnih obveznosti 10 SIT.

19. člen

Taksne predmete za leto 1996 morajo zavezanec prijaviti v roku enega meseca od uveljavitve tega odloka.

20. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 353-14/96

Črnomelj, dne 24. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Črnomelj
Andrej Kavšek, dipl. inž. l. r.

TARIFA KOMUNALNIH TAKS

Tarifna številka 1

Za uporabo vsakega glasbenega avtomata (juke-box) v javnih lokalih se plača:

– letna taksa	1000 točk
– dnevna taksa	3 točke

Opomba:

1. Taksni zavezanec je pravna ali fizična oseba, ki ima v svojem lokalni glasbeni avtomat, ne glede na to, ali je lastnik avtomata ali ne.

2. Javni lokali so poslovni prostori (gostilne, restavracije, kavarne, nočni lokali, igralnice, hoteli, planinski domovi, obrati družbene prehrane, bifeji ipd.), kot tudi k tem lokalom pripadajoči vrtovi, terase in drugi prostori, v katerih se zadržujejo gostje.

Tarifna številka 2

Za uporabo igralnih sredstev v javnih lokalih se plača letna taksa:

	točke
a) za avtomatsko kegljišče od steze	1000
b) za elektronski igralni avtomat	10.000
c) za biljard (navadni ali avtomatski)	5.000
d) za druga igralna sredstva	5.000
e) za igralne avtomate za posebne igre na srečo	10.000

Opomba:

1. Za elektronske igralne avtomate se štejejo naprave z elektronskim krmiljenjem mehanizma.

2. Za druga igralna sredstva se štejejo naprave kot so razni stenski avtomati, namizni nogomet, pikado, košarka, marjanca in podobne naprave, ne glede na vrsto pogona in način plačevanja uporabe sredstev.

3. Za igralna sredstva za posebne igre na srečo se štejejo mehnične, elektronske ali podobne naprave (ruleta, black jack, poker ipd.)

4. Za uporabo igralnih sredstev v društvenih prostorih se taksa ne plača, razen v tistih prostorih, ki služijo pridobitni dejavnosti.

5. Za opredelitev taksnega zavezanca in javnega lokala se uporabljajo določbe, ki veljajo za tarifno številko 1.

6. Plačilo komunalne takse od igralnih avtomatov v igralnicah bo razdeljeno na mesečne obroke, z rokom plačila – zadnji dan v mesecu.

Tarifna številka 3

Za uporabo trgov, pločnikov in drugih javnih površin za razstavljanje predmetov, prirejanje razstav in drugih zabavnih prireditev za gospodarske namene, ter za ureditev gostinskih vrtov se plača taksa:

– za vsak uporabljeni m² površine: dnevno 2 točki

Opomba:

1. Taksni zavezanec je uporabnik javnih površin ali prireditelj zabavne prireditve za gospodarske namene.

2. Taksa se ne plača za razstavljanje in prodajo izdelkov domače in umetne obrti in za dobrodelne namene.

Tarifna številka 4

Za uporabo javnega prostora za začasne namene se plača taksa:

1. za kioske: za vsak m ² dnevno	
– prodaja pijač, hrane, sadja in zelenjave	20 točk
– prodaja ostalih stvari	15 točk
2. za stojnice: za vsak m ² dnevno	
– prodaja pijač, hrane, sadja in zelenjave	15 točk
– prodaja ostalih stvari	10 točk
3. za premične gostinske prikolice in premične prodajne objekte za prodajo blaga zunaj prodajaln dnevno	200 točk
4. za cirkus in zabavni park: za vsak m ² dnevno	2 točki
5. za priložnostna parkirišča, kjer se pobira parkirnina: dnevno za vsako motorno vozilo	10 točk

Opomba:

1. Taksni zavezanec je vsakokratni uporabnik javnega prostora.

2. Za razstavljanje in prodajo izdelkov domače in umetne obrti se taksa ne plača.

Tarifna številka 5

Za reklamne napise, objave in oglase na panojih, tablah, zastavah, transparentih ipd. ter plakatirnih mestih v mestu Črnomelj, ki so postavljeni, pritrjeni ali drugače označeni na javnih mestih oziroma postavljeni tako, da so vidni iz javnih mest se plača taksa od velikosti:

1. če so trajnega značaja

	Točk enostransko	Točk dvostransko
– do 0,5 m ²	300 točk letno	600 točk letno
– od 0,5–2,5 m ²	1000 točk letno	2000 točk letno
– od 2,5–12 m ²	3500 točk letno	7000 točk letno

2. če so začasnega značaja

	Točk enostransko	Točk dvostransko
– do 0,5 m ²	3 točki dnevno	6 točke dnevno
– od 0,5–2,5 m ²	8 točk dnevno	16 točk dnevno
– od 2,5–12 m ²	25 točk dnevno	50 točk dnevno

Opomba:

1. Zavezanec za plačilo komunalne takse te tarife so lastniki table, elektronskih in drugih naprav, namenjenih za reklamiranje, objavo oziroma oglase, v primeru plakatirnih mest pa naročnik.

2. Plačila komunalne takse po tej tarifni številki so oproščene organizacije, če opravljajo dejavnosti nekomercialnega namena, vendar morajo oglaševanje predhodno

prijaviti pristojni komunalno redarski službi, plakatiranje pa za to izbrani organizaciji.

3. Takse po tej tarifni številki se ne plačujejo za napise firm na lastnih zgradbah in lastnem zemljišču, ki so po zakonu ali odloku občinskega sveta obvezni.

4. Komunalna taksa se ne plača za reklame, objave in oglase, namenjenih dejavnosti, ki se financira iz občinskega proračuna.

Tarifna številka 6

Za vsako vitrino, v kateri se razstavlja blago zunaj poslovne stavbe, se plača taksa od velikosti:

– do 2 m ²	1500 točk letno
– nad 2 m ²	3000 točk letno

Opomba:

1. Taksni zavezanec je lastnik blaga, ki je razstavljeno.

Tarifna številka 7

Za priložnostna sporočila, objave in razglase po lokalnih stabilnih in mobilnih ozvočevalnih postajah z javnim odklicem in podobnimi sredstvi se plača dnevno 500 točk.

Opombe:

1. Taksni zavezanec po tej tarifni številki je tisti, ki izvaja sporočanje prek ozvočevalnih sredstev.

2. Zavezanec je dolžan taksno obveznost prijaviti in poravnati pred pričetkom izvajanja.

3. Plačila komunalne takse, po tej tarifni številki so oproščene organizacije, ko opravljajo dejavnosti nekomercialnega namena.

DIVAČA

3194.

Na podlagi 47. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95) in na podlagi 53. člena statuta Občine Divača, Občinski svet občine Divača

R A Z P I S U J E

posvetovalni referendum, za območje Krajevne skupnosti Senožče, o postavitvi meteorološkega radarja na Slatni

1. Referendumsko vprašanje se glasi:

Ali ste za postavitev meteorološkega radarja na Slatni?

DA

NE

2. Za dan razpisa referenduma se šteje 8. 10. 1996.

3. Za dan glasovanja na referendumu se določi 10. 11. 1996.

4. Postopek za izvedbo referenduma vodi Občinska volilna komisija občine Divača.

Št. 213/96

Divača, dne 5. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Divača
Drago Škamperle l. r.

GROSUPLJE

3195.

Na podlagi 3. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85), 8. člena statuta KS Šmarje-Sap in poročila volilne komisije KS Šmarje-Sap o izidu glasovanja na referendumu dne 15. 9. 1996 je svet KS Šmarje-Sap na izredni seji dne 27. 9. 1996 sprejel

S K L E P

o uvedbi posebnega prispevka – samoprispevka za financiranje, modernizacijo krajevne ceste Cikava–Sela pri Šmarju in za gradnjo kanalizacije Sela pri Šmarju

1. člen

Po odločitvi volivcev na referendumu dne 15. 9. 1996 se uvede krajevni prispevek v denarju (v nadaljnjem besedilu: samoprispevek) za območje naselja Sela pri Šmarju in dela naselja Cikava, in sicer za naslednje nosilce gospodinjstev:

Zap. št.	Ime in priimek	Bivališče	Obveznost v DEM po sred. tečaju BS
1.	Stanislav Kadunc	Sela 16	1.000
2.	Janez Černič	Sela 15	1.500
3.	Ludvik Struna	Sela 14 A	1.000
4.	Bojan Rome	Sela 20	1.000
5.	Jože Mehlin	Sela 19	2.000
6.	Ivan Kadunc	Sela 18	1.000
7.	Alojz Rebolj	Sela 17 A	1.000
8.	Bogdan Jež	Sela 22	1.500
9.	Jože Novak	Sela 23	1.500
10.	Anica Baratač	Sela 11	1.000
11.	Janez Tome	Sela 9	1.000
12.	Franc Rakovec	Sela 7	1.000
13.	Jure Ferbežar	Sela 6	1.000
14.	Franc Kastelic	Sela 5	1.000
15.	Marjan Kastelic	Sela 5 A	1.000
16.	Alojz Repše	Sela 12 C	1.500
17.	Rado David	Sela 12 B	1.500
18.	Rajko Petrica	Sela 12 A	1.500
19.	Jože Kozlevčar	Sela 8 A	1.000
20.	Janez Petrič	Sela 8	1.000
21.	Radoslav Wechtersbach	Sela 4 C	1.000
22.	Marjeta Virant	Sela 4	1.000
23.	Janez Skubic	Sela 3	1.500
24.	Janez Šparovec	Sela 1 B	1.500
25.	Andrej Struna	Sela 1	1.500
26.	Andrej Struna	Sela 1 A	1.500
27.	Jožefa Bučar	Sela 12	1.500
28.	Marija Kralj	Sela 14	1.000
29.	Lojze Kovačič	Sela 24	1.500
30.	Jernej Križman	Sela 2	1.500
31.	Alojz Rogelj	Sela 4 A	1.000
32.	Bojan Jerlah	Sela 13	1.500
33.	Janez Jagodic	Cikava 36	1.000
34.	Franc Gliha	Cikava 50	500
35.	Albin Fortuna	Cikava 52	500
36.	Anton Miklič	Cikava 58	500
37.	Matjaž Jerovšek	Cikava 48	500
38.	Anton Jagodic	Cikava 46	500
39.	Silvo Janežič	Cikava 40	500
40.	Viljem Kranjc	Grosuplje Jakhlova 10	500
41.	Stanimir Tomović	Cikava 44	500
42.	Milan Bastašič	Cikava 42	500

Prispevek za gradnjo kanalizacijskega omrežja v skupnem znesku 146.500 SIT za vsak objekt, ki se priključi na sistem.

2. člen

Sredstva zbrana s samoprispevkom se bodo uporabila za obnovo krajevne ceste Cikava–Sela pri Šmarju in gradnjo kanalizacijskega sistema za vas Sela pri Šmarju.

3. člen

Samoprispevek je potrebno poravnati v denarju najkasneje do 31. 12. 1996.

4. člen

Zavezanci za plačilo samoprispevka so vsi nosilci gospodinjstev, ki stalno prebivajo ali imajo nepremičnine na območju naselja Sela pri Šmarju in dela Cikave. Prispevka za obnovo cest ne plačujejo tisti, ki so svojo obveznost že poravnali v letu 1995 ali pred objavo tega sklepa. Morebitna izterjava bo opravljena v skladu z Zakonom o davkih občanov preko Ministrstva za finance, Davčne uprave Republike Slovenije.

5. člen

Sredstva samoprispevka se bodo zbirala na posebnem žiro računu pri KS Šmarje-Sap. Zbiranje in uporaba zbranih sredstev bo nadziral svet KS Šmarje-Sap in gradbeni odbor za graditev cest. Po končanem zbiranju je gradbeni odbor dolžan dati poročilo zboru krajanov tega območja o višini in porabi sredstev.

6. člen

Za zbiranje in pravilno ter namensko porabo sredstev po programu odgovarja svet KS Šmarje-Sap, za pravilnost obračunavanja in odvajanja samoprispevka kontrolira Agencija RS za plačilni promet ter Davčna uprava Republike Slovenije.

7. člen

Zavezancem se plačani zneski samoprispevka odšteva-jo od osnove za dohodnino (7. člen zakona o dohodnini Uradni list RS, št. 71/93, 2/94, 7/95).

8. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v uradnem glasilu in se tudi izvaja od tega dne dalje.

Šmarje-Sap, dne 27. septembra 1996.

Predsednik
sveta KS Šmarje Sap
Peter Šlajpah, dipl. inž. l. r.

—————
3196.

POROČILO

volilne komisije Krajevne skupnosti Šmarje-Sap o izidu glasovanja na referendumu o uvedbi posebnega prispevka za financiranje, modernizacijo krajevne ceste Cikava–Sela pri Šmarju in gradnjo kanalizacije Sela pri Šmarju

1

Na območju Krajevne skupnosti Šmarje-Sap je bil na referendumu dne 15. 9. 1996 za uvedbo posebnega prispev-

ka za naselje Sela pri Šmarju in del Cikave, ugotovljen naslednji izid glasovanja:

- v volilni imenik je bilo vpisanih 42 volivcev,
- glasovalo je 36 volivcev ali 85,7%,
- ZA uvedbo posebnega prispevka je glasovalo 35 volivcev ali 97,2%,
- PROTI ni glasoval nihče,
- NEVELJAVNA glasovnica je bila 1 ali 2,8%.

2

Na osnovi izida glasovanja volilna komisija ugotavlja, da je bil izglasovan predlog za uvedbo posebnega prispevka na območju naselja Sela pri Šmarju in dela naselja Cikava. Prispevek se pobere do 31. 12. 1996.

Šmarje-Sap, dne 15. septembra 1996.

Predsednik
volilne komisije KS
Šmarje-Sap
Alojz Zoran l. r.

—————
3197.

Na podlagi 3. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85), 3. in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94, 13/95 – odločba US U-I-47/94-12, 38/96 in 43/96 – odločba US U-I-266796) in 24. ter 43. člena statuta Krajevne skupnosti Višnja Gora, je svet Krajevne skupnosti Višnja Gora na 7. seji dne 25. 9. 1996 sprejel

S K L E P

o razpisu referendumu za plačilo posebnega samoprispevka za del območja Krajevne skupnosti Višnja Gora, za financiranje modernizacije krajevnih cest Višnja Gora–Spodnje Brezovo, Gorenje Brezovo–Vrh pri Višnji Gori in del Turnherjeve ulice v Višnji Gori

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo plačila posebnega samoprispevka za financiranje modernizacije krajevnih cest Višnja Gora–Spodnje Brezovo, Gorenje Brezovo–Vrh pri Višnji Gori in del Turnherjeve ulice v Višnji Gori. Za dan razpisa referendumu se šteje 7. 10. 1996.

2. člen

Posebni samoprispevek bo uveden za zavezance iz območij vasi: Spodnje Brezovo (delno), Gorenje Brezovo, Vrh pri Višnji Gori (delno) in Turnherjeva ulica v Višnji Gori (delno).

3. člen

Posebni samoprispevek bodo plačali posamezniki, ki so v 12. členu tega sklepa poimensko navedeni.

4. člen

Posameznik plača posebni samoprispevek v višini, ki je naveden v 12. členu tega sklepa in je bil dogovorjen med udeleženci referendumu. Znesek, ki je izražen v DEM, se plača v toarski protivrednosti po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan plačila posebnega samoprispevka.

5. člen

Posebnega samopriskevka ne plačujejo tisti zavezanci, ki so svojo obveznost že poravnali.

6. člen

Zavezanci posebnega samopriskevka lahko prevzeto obveznost poravnajo v dveh obrokih. Prvi del plačila zapade v plačilo 30. 11. 1996 drugi del pa 16. 12. 1996.

7. člen

S posebnim samopriskevkom bo zbranih 4,664.340 SIT, oziroma 51.826 DEM v tolarški protivrednosti. Ta sredstva so namenska in se bodo uporabila izključno za financiranje del navedenih v 1. členu tega sklepa, katerih predračunska vrednost znaša ca. 7,300.000 SIT.

8. člen

Sredstva posebnega samopriskevka se bodo zbirala na žiro računu KS Višnja Gora, št. 50130-645-000-0066003.

9. člen

Nadzor nad zbiranjem in porabo sredstev posebnega samopriskevka opravljajo svet Krajevne skupnosti Višnja Gora in gradbeni odbori posameznih območij.

O realizaciji programa in o porabi sredstev bodo poročali zavezancem na območnih zborih krajanov.

10. člen

Zavezancem se plačani zneski posebnega samopriskevka odštejejo od osnove dohodnine (7. člen zakona o dohodnini, Uradni list RS, št. 71/93, 2/94 in 7/95).

11. člen

Referendum bo v nedeljo, 17. 11. 1996, od 7. do 19. ure na glasovalnem mestu, ki ga bo določila volilna komisija Krajevne skupnosti Višnja Gora.

12. člen

Na referendumu glasujejo zavezanci, ki so navedeni v naslednjem seznamu za plačilo posebnega samopriskevka v naslednjih zneskih:

Zap. št.	Priimek in ime	Naslov	Obveznost v DEM
1	Udovič Martin	Spodnje Brezovo n.h., Višnja Gora	9.850
2	Ivnik Franci	Spodnje Brezovo 26, Višnja Gora	4.925
3	Kocmur Peter	Spodnje Brezovo 27, Višnja Gora	4.925
4	Biščak Ivan	Gorenje Brezovo 8a, Višnja Gora	2.500
5	Ceglar Matija	Gorenje Brezovo 2, Višnja Gora	2.500
6	Grum Slavko	Gorenje Brezovo 7, Višnja Gora	1.250
7	Grum Silva	Gorenje Brezovo 7, Višnja Gora	1.250
8	Nograšek Jože	Gorenje Brezovo 5, Višnja Gora	2.500
9	Štibernik Jože	Gorenje Brezovo 3a, Višnja Gora	2.500
10	Vovk Jože	Gorenje Brezovo 8, Višnja Gora	2.500
11	Dremelj Rudi	Gorenje Brezovo 11, Višnja Gora	2.500
12	Zajc Peter	Gorenje Brezovo 4, Višnja Gora	2.500
13	Cilenšek Tone	Vir pri Stični 10, Iv. Gorica	1.500
14	Zupančič Vinko	Vrh nad Višnjo Goro, Višnja Gora	1.250
15	Zupančič Cveto	Vrh nad Višnjo Goro 22, Višnja Gora	1.250
16	Erjavec Jože	Vrh nad Višnjo Goro, Višnja Gora	1.250
17	Černelič Ivana	Šarhova 14, Ljubljana	800
18	Kozlevčar Joža	Gotska 9, Ljubljana	800
19	Rutar Janez	Podsmreka 10, Dobrava pri LJ	900
20	Tomše Aleš	Turnherjeva 24, Višnja Gora	1.600
21	Duša Frenk	Turnherjeva 26, Višnja Gora	444
22	Čož Anton	Turnherjeva 19, Višnja Gora	300

Zap. št.	Priimek in ime	Naslov	Obveznost v DEM
23	Štimec Mirko	Turnherjeva 21, Višnja Gora	300
24	Tabaković Zugdija	Turnherjeva 18, Višnja Gora	100
25	Dremelj Andrej	Jurčičeva 12, Višnja Gora	222
26	Duraković Smajo	Jurčičeva 10, Višnja Gora	522
27	Cecelja Eva	Turnherjeva 26, Višnja Gora	444
28	Pantelič Barica	Turnherjeva 26, Višnja Gora	444

13. člen

Na referendumu za plačilo posebnega samopriskevka za sofinanciranje modernizacije krajevnih cest iz 1. člena tega sklepa se glasuje neposredno in tajno z glasovnicami na katerih je naslednje besedilo:

KRAJEVNA SKUPNOST VIŠNJA GORA

Na referendumu, dne 17. 11. 1996, za uvedbo plačila posebnega samopriskevka za del območja Krajevne skupnosti Višnja Gora, za financiranje modernizacije krajevnih cest: Višnja Gora–Spodnje Brezovo, Gorenje Brezovo–Vrh pri Višnji Gori in delo Turnherjeve ulice v Višnji Gori, z dvakratnim plačilom v znesku, kot je določen v 12. členu tega sklepa

GLASUJEM ZA

GLASUJEM PROTI

Pečat Krajevne skupnosti Višnja Gora

Glasuje se tako, da se obkroži ZA, če se glasovalec ali glasovalka z uvedbo posebnega samopriskevka strinja, oziroma se obkroži beseda PROTI, če se glasovalec ali glasovalka z uvedbo posebnega samopriskevka ne strinja.

14. člen

Za zbiranje sredstev posebnega samopriskevka in referendum vodi volilna komisija Krajevne skupnosti Višnja Gora, ki za izvedbo smiselno uporablja določila zakona o referendumu in o ljudski iniciativi in zakona o volitvah.

Volilna komisija na podlagi izida referenduma izdelala poročilo in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

15. člen

Svet Krajevne skupnosti Višnja Gora sprejme sklep o uvedbi posebnega samopriskevka, če se večina zavezancev, ki so glasovali, odloči za uvedbo posebnega samopriskevka in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

16. člen

Sredstva za izvedbo referenduma zagotavlja Krajevna skupnost Višnja Gora.

17. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 573

Višnja Gora, dne 25. septembra 1996.

Predsednik
sveta Krajevne skupnosti
Višnja Gora
Matjaž Zupančič, dip. inž. l. r.

HRPELJE–KOZINA**3198.**

Na podlagi 138. in 153. člena ustave Republike Slovenije, prve alineje drugega odstavka 29. člena in 64. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odločba Ustavnega sodišča RS, 45/94 – odločba Ustavnega sodišča RS in Uradni list RS, št. 57/94 in 14/95) ter 120. člena statuta Občine Hrpelje–Kozina (Uradni list RS št. 33-1613/95)

O D L O K**o ustanovitvi, organizaciji in pooblastilih Krajevnih skupnosti v Občini Hrpelje-Kozina****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

S tem odlokom se pravno normira ustanovitev krajevnih skupnosti, kot ožjih delov občine, predpiše njihova organizacija in določijo splošna pooblastila ter način pridobitve posebnih pooblastil, ki jih občina zaupa krajevni skupnosti, ali ki jih pridobi na podlagi kakšnega drugega pridobitnega naslova.

2. člen

Ožji deli občine po tem odloku so krajevne skupnosti, v katerih so organizirani občani posameznega kraja, dela kraja ali več krajev, ne glede na velikost kraja, število prebivalcev ter kategorijo naselja.

Krajevne skupnosti so samostojni pravni subjekti kar zadeva združevanje, razzdruževanje ali povsem samostojno delovanje. O tem statusu se izrekajo občani na zboru občanov v svojem kraju.

3. člen

Krajevna skupnost se lahko ustanovi, če je to utemeljeno bodisi s prostorskimi ali zgodovinskimi, oziroma upravnimi ali gospodarskimi ali pa kulturnimi razlogi in če je to v interesu prebivalcev tega kraja. Isti pogoji veljajo za razdružitev krajevne skupnosti ali vključitev ali priključitev k drugi krajevni skupnosti.

4. člen

Krajevna skupnost je ožji del občine, ki obsega naselje ali skupino naselij oziroma naselje mestnega značaja oziroma eno ali več vasi.

Vaška in četrtna naselja so sestavni del krajevne skupnosti s pravico ustanovitve lastne krajevne skupnosti ali izločitve iz sedanje krajevne skupnosti in priključitve k drugi krajevni skupnosti.

Vaško naselje je območje, ki obsega eno vas ali najmanj dva zaselka.

Četrtni predel oziroma naselje je območje, ki obsega mestno četrt ali večji predel, ki ima urbani značaj mestne četrti.

5. člen

Oblika odločanja v krajevnih skupnostih in njihovih delih je neposredna z referendumom ali na zborih občanov ter posredna, preko organov upravljanja, ki jih podrobneje opredeli statut krajevne skupnosti.

Krajevna skupnost se lahko organizira v soseske, ki predstavljajo najožje življenjsko ali delovno območje manj-

šega števila krajanov. Število in območje sosesk se predpiše v statutu krajevne skupnosti na predlog zainteresiranih krajanov.

V soseskah se opravljajo delni zbori občanov po postopku, ki ga predpiše statut krajevne skupnosti.

6. člen

Za administrativna opravila krajevnih skupnosti lahko po potrebi skrbijo službe občinske uprave.

7. člen

Za reševanje sporov med krajevnimi skupnostmi oziroma vaškimi ali četrtnimi naselji ali soseskami, se ustanovi arbitražna, katere pravnomočna odločitev je za udeležence obvezna.

8. člen

Krajevne skupnosti so pravne osebe v mejah svojih pristojnosti in sicer:

1. v statusu pravne osebe zasebnega prava, kadar gre za njihovo izvirno pridobljeno premoženje ali pravice in kadar so udeleženi v uradnih postopkih kot stranka pri uveljavljanju in obrambi svojih pravic ali stranka pri urejanju svojega prostora;

2. v statusu pravne osebe s pooblastili javnega prava, kadar gre za pooblastilo iz izvirne pristojnosti občine ali druge, z zakonom določene primere.

II. USTANOVITEV KRAJEVNE SKUPNOSTI**9. člen**

O ustanovitvi krajevne skupnosti kot ožjega dela občine se izrečejo občani tega območja na zboru občanov svojega kraja.

Kadar gre za vključitev ali priključitev krajev v drugo krajevno skupnost ali k drugi krajevni skupnosti, se o takem statusu odloča na zborih občanov vseh krajev, katerih status se želi spremeniti.

Na zboru občanov mora biti prisotno več kot 5% vseh volilnih upravičencev.

Odločitev zbora občanov je veljavna, če se za predlog izreče več kot polovica na zboru prisotnih občanov.

Ista pravila veljajo, kadar se zbor občanov krajevne skupnosti opravlja na delnih zborih občanov po soseskah.

Dvoje ali več krajevnih skupnosti se lahko združi v novo krajevno skupnost, če se za to na zboru občanov v vsaki krajevni skupnosti izreče večina prisotnih občanov.

Del krajevne skupnosti se lahko izloči in ustanovi kot nova krajevna skupnost, če se za to na zboru občanov v tem delu krajevne skupnosti odloči večina prisotnih občanov.

Del krajevne skupnosti se lahko izloči iz dosedanje krajevne skupnosti in priključi k sosednji krajevni skupnosti, če se za to v tem delu krajevne skupnosti in v krajevni skupnosti, kateri se ta del krajevne skupnosti želi priključiti, na zboru občanov izreče večina prisotnih občanov.

Vsak občan z volilno pravico mora biti o času, kraju in predmetu odločanja na zboru občanov pisмено obveščen na dom, najkasneje 7 dni pred zborom občanov.

10. člen

Podlaga za izvedbo zbora občanov je:

1. formalna iniciativa najmanj petih občanov predmetnega območja, na katerem se naj izvede zbor občanov; ali

2. sklep občinskega sveta, ali

3. iniciativa župana.

Vse zборе za ustanovitev krajevnih skupnosti skliče in organizira:

- župan,
- predsednik krajevne skupnosti.

Za izvedbo organizacije lahko sklicatelj pooblasti ustrezno fizično ali pravno osebo (notranje ali zunanje sodelavce).

11. člen

Na podlagi rezultata zbora občanov občinski svet ugotovi, ali je volja občanov, da živijo organizirano v določeni krajevni skupnosti ali ne.

Kolikor so se občani odločili, da bodo organizirani v določeni krajevni skupnosti je občinski svet dolžan sprejeti odlok o ustanovitvi take krajevne skupnosti in predpisati posebna določila, ki zadevajo to območje, ter določiti na predlog teh občanov meje njihove krajevne skupnosti, vključno s hišnimi številkami, ki so znotraj meja krajevne skupnosti. Tak odlok se sprejme z dvetretjinsko večino vseh svetnikov občinskega sveta.

Ob ustanovitvi nove krajevne skupnosti je možno, da ostanejo nekateri kraji, ki niso del nove krajevne skupnosti, izven krajevne skupnosti; zaradi nove teritorialne razdelitve pa ne morejo ostati niti v dosedanji krajevni skupnosti. Dokler se ti kraji niso sposobni organizirati kot samostojna krajevna skupnost jih je potrebno začasno priključiti k sosednji krajevni skupnosti. O tem odloča občinski svet.

Odlok iz drugega odstavka določi tudi obvezne predpise, ki jih mora krajevna skupnost sprejeti.

Za vse krajevne skupnosti je obvezen sprejem statuta, ki je podlaga za delovanje teh skupnosti.

Začetek postopka za sprejem statuta je obvezen v roku enega meseca po ustanovitvi krajevne skupnosti ali spremembe njenega statusa.

V nasprotnem primeru ga lahko uvede občinski svet in po potrebi predpiše začasna statutarna določila do sprejema statuta krajevne skupnosti. Kolikor ni statut krajevne skupnosti sprejet v roku enega leta po ustanovitvi krajevne skupnosti, lahko začne občinski svet postopek za ukinitve ali preobrazbo take krajevne skupnosti, na predlog župana.

III. PRISTOJNOSTI KRAJEVNIH SKUPNOSTI

12. člen

Krajevna skupnost lahko v skladu s predpisi in pooblastili javnega in zasebnega prava opravlja lokalne zadeve splošnega pomena za svoje območje, pridobiva in samostojno razpolaga z vsemi vrstami premoženja, ki se ne financirajo iz občinskega proračuna ter odloča o financiranju lastnih naložb v skladu z zakonom, občinskimi predpisi in v okviru prenesene pristojnosti, ki se za vsak primer posebej določi s posebnim občinskim predpisom.

Za zadovoljevanje potreb svojih občanov opravlja krajevna skupnost naslednje krajevne naloge v okviru pooblastil občine:

- upravlja premoženje krajevne skupnosti, samostojno in v skladu s pooblastili,
- omogoča pogoje za gospodarski razvoj svojega območja,
- ustvarja pogoje za gradnjo objektov stanovanjskega, infrastrukturnega, gospodarskega in drugega pomena ter priprave zemljišča za te posege,
- v okviru svoje pristojnosti ureja, upravlja in skrbi za lokalne javne zadeve,
- skrbi za varstvo svojega okolja, varstvo zraka, tal, vodnih virov, varstvo pred hrupom, za zbiranje in odlaganje odpadkov ter drugih dobrin komunalnega pomena,

– skrbi za opravljanje nadzora pri vzdrževanju krajevnih vodovodnih in energetskih objektov komunalnega pomena na svojem območju,

– skrbi za pospeševanje dejavnosti vzgoje in izobraževanja ter ostalih družbenih dejavnosti na svojem območju,

– skrbi za pospeševanje amaterskega in tekmovalnega športa, rekreacije, turizma, kulture in podobnih dejavnosti na svojem območju v skladu z občinskimi načrti,

– skrbi za gradnjo, vzdrževanje in urejanje lokalnih javnih cest in poti na svojem območju ter ustvarja pogoje za uredničenje takih posegov v okviru svojih možnosti,

– opravlja nadzorstvo nad krajevnimi prireditvami v svoji režiji ali pod svojim pokroviteljstvom,

– skrbi za red na svojem območju in sicer neposredno ali posredno,

– skrbi za izvajanje požarne varnosti in reševalne pomoči na svojem območju,

– zagotavlja izvensodno poravnavo sporov pred svojim poravnalnim svetom,

– skrbi za intervencije v primeru elementarnih nesreč ali podobnih dogodkov,

– skrbi, da je organizirana pokopališka in pogrebna služba za njeno območje,

– ureja druge krajevne zadeve splošnega oziroma javnega pomena iz svoje pristojnosti.

Krajevna skupnost sprejme statut na podlagi občinskega statuta in drugih enakovrednih predpisov; druge akte s katerimi organizira svoje delo in status pa na podlagi svojega statuta.

Krajevna skupnost samostojno odloča na zboru občanov o potrebi razpisa referenduma za krajevni samoprispevek, skladno z občinskimi predpisi.

IV. ORGANIZIRANOST IN DELOVANJE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

13. člen

Krajevne skupnosti delujejo preko svojih organov, katerih organizacijo, pristojnosti in obliko predpisuje statut krajevne skupnosti, skladno s predpisi.

Najvišji organ krajevne skupnosti je svet krajevne skupnosti, ki ima liho število članov. V njem mora biti zagotovljena zastopanost vsake vasi ali kraja z najmanj enim članom, odvisno od velikosti kraja.

Število članov sveta krajevne skupnosti se predpiše v statutu krajevne skupnosti.

Za novonastale krajevne skupnosti predpiše število članov sveta krajevne skupnosti občinski svet v odloku o ustanovitvi te krajevne skupnosti.

14. člen

Prve volitve v svet krajevne skupnosti razpiše župan, vse ostale pa svet krajevne skupnosti, najmanj 40 in največ 60 dni pred iztekom svojega mandata; isto velja za nadomestne in predčasne volitve.

Kolikor svet krajevne skupnosti ne razpiše rednih volitev niti v roku 40 dni pred iztekom svojega mandata, ima to pravico storiti župan po istem postopku, kot za predčasne volitve v svet krajevne skupnosti.

Volitve v svet krajevne skupnosti se opravijo po postopku, ki je smiselno enak postopku za volitve v občinski svet, skladno z večinskim načelom. Podrobnosti in organizacijo predpisujejo posebni občinski predpisi iz pristojnosti občinskega sveta in župana.

Svet krajevne skupnosti veljavno zaseda, če je na seji prisotna več kot polovica vseh članov sveta oziroma dve

tretjini članov, kadar gre za odločanje z dvetretjinsko večino.

Odločitve sveta krajevne skupnosti so veljavne, kadar je na seji prisotnih več kot polovica vseh članov in kadar se o predlogu izreče več kot polovica prisotnih članov sveta krajevne skupnosti, razen, kadar gre za statusna vprašanja in sprejem statuta krajevne skupnosti, ko je potrebna za odločanje dvetretjinska večina vseh članov sveta.

Člani sveta krajevne skupnosti izvolijo izmed sebe predsednika sveta krajevne skupnosti.

Predsednik sveta krajevne skupnosti ima izvirne pristojnosti iz pristojnosti sveta krajevne skupnosti, kadar gre za izjemne razmere na območju krajevne skupnosti in kadar grozi neposredna škoda ali kadar je delo zaradi protipravnosti tako moteno, da bodo nastale prej omenjene posledice.

Predsednik sveta krajevne skupnosti je izvršni organ vseh odločitev iz pristojnosti sveta krajevne skupnosti in iz lastne pristojnosti. Nezakonite akte ali dejanja lahko zadrži in predlaga ponovno odločanje ali v končni fazi ustavni spor, če nezakonitost ali protiustavnost nista odpravljena.

15. člen

V statutu krajevne skupnosti so lahko določene soseske, ki so organizirane na krajevnem principu (ožji bivalni ali delovni okoliš). Pristojnosti soseske določi statut krajevne skupnosti.

Predsednika soseske izvolijo izmed sebe prebivalci soseske, na prvem sestanku, ki ga skliče predsednik sveta krajevne skupnosti. Kolikor tega ne storijo, ga začasno imenuje svet krajevne skupnosti z istim učinkom, kot da bi ga izvolili prebivalci soseske izmed sebe. Ukrep traja toliko časa, dokler prebivalci soseske predsednika soseske ne izvolijo.

V. PORAVNALNI SVET

16. člen

V statutu krajevne skupnosti mora biti določena organizacija in delovanje poravnalnega sveta v krajevni skupnosti, kot neobveznega mirovnega organa.

Naloga poravnalnega sveta v krajevni skupnosti je, da rešuje spore med občani s svojega območja na podlagi izvensodnega poravnavanja. Poravnalni svet posluje po splošnih procesnih predpisih.

Sporazum, ki je sklenjen pred poravnalnim svetom je za stranke obvezujoč, razen, če ga katerakoli stranka ne izpodbija pred sodiščem, po pravilih o izpodbijnosti pravnih poslov, zaradi bistvenih napak, ki se jih v času sklepanja poravnave ni zavedala ali mogla zavedati.

Sporazum pred poravnalnim svetom mora imeti obvezno klavzulo, da je sporazum izvršilni naslov za uveljavitev sporazuma med strankami.

Poravnalni svet vodi predsednik ob sodelovanju dveh članov.

Predsednika in člane poravnalnega sveta imenuje svet krajevne skupnosti izmed uglednih občanov v krajevni skupnosti.

Poravnalni svet je stalni organ krajevne skupnosti.

Postopek pred poravnalnim svetom je prostovoljen.

VI. ARBITRAŽA

17. člen

Izvensodni spori med krajevnimi skupnostmi se lahko rešujejo potom arbitraže.

Arbitražo sestavlja enako število predstavnikov krajevnih skupnosti, katerih spori se rešujejo. Enega ali dva predstavnika imenuje občinski svet, da se zagotovi liho število članov arbitraže z občinske liste arbitrov. Vsi ti predstavniki soglasno izvolijo zunanjega, neodvisnega in nezainteresiranega člana, ki predseduje arbitraži brez pravice odločanja o zadevi in rešitvi spora. Predsedujoči arbitraži lahko zadrži objavo odločitve, če je očitno, da bodo z njo bistveno kršene temeljne ustavne pravice ter zahteva od arbitraže ponovno odločanje. Če je odločitev arbitraže nespremenjena, lahko predsedujoči predlaga predsedniku sveta krajevne skupnosti, da poda pobudo za ustavni spor. Isto lahko predlaga županu občine.

Spori so lahko dvostranski ali večstranski.

Za postopek pred arbitražo veljajo splošni procesni predpisi.

Odločitev arbitraže je izvršilni naslov (kar mora biti v odločitvi izrecno navedeno) in obvezujoč akt, če se v določenem procesnem roku ne sproži pred pristojnim sodiščem ustreznih spor.

VII. FINANCIRANJE

18. člen

Viri financiranja krajevnih skupnosti so:

1. sredstva iz občinskega proračuna,
2. lastna sredstva,
3. sredstva iz samoprispevka,
4. sredstva iz naslova krajevne rente,
5. sredstva iz naslova investicijskih posegov,
6. združevanje sredstev za skupne naložbe,
7. prostovoljni prispevki (tudi v delu, naturalnih dajevah in odstopu pravic),
8. donacije katerihkoli pravnih ali fizičnih subjektov,
9. drugi viri.

19. člen

Krajevna skupnost lahko dobi posebna sredstva iz občinskega proračuna le na podlagi potrjenega letnega plana razvoja kraja in finančne strukture ostalih sredstev za izvedbo konkretne investicije ali dela.

V finančno strukturo štejejo tudi nedenarni prispevki, ki lahko ustvarjajo dodatno vrednost, ali predstavljajo drugačno obliko uporabne vrednosti.

20. člen

Plan razvoja krajevne skupnosti mora predvideti vire črpanja sredstev za realizacijo izvedbenega načrta.

Vse ostale podrobnosti mora predvideti akt iz 19. člena tega odloka.

VIII. NADZOR NAD DELOM KRAJEVNIH SKUPNOSTI

21. člen

Kadar krajevna skupnost opravlja poverjeni del nalog iz izvirne pristojnosti občine je obvezna potrditev teh aktov s strani občinskih organov v skladu s statutarnimi pristojnostmi.

V vseh drugih primerih imajo pristojni občinski organi pravico nadzora nad skladnostjo dela krajevne skupnosti z občinskimi predpisi ali drugimi akti.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

22. člen

Ta odlok se sprejme po postopku, ki velja za sprejem ter spremembe statuta Občine Hrpelje-Kozina in ima isto veljavo kot statut.

Ugotovi se, da s sprejemom tega odloka prenehajo veljati določila 6., 8., 44. in 45. člena statuta Občine Hrpelje-Kozina ter vsa določila statuta in ostalih občinskih predpisov, ki niso skladna s tem odlokom.

23. člen

Odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 57/96

Hrpelje-Kozina, dne 20. junija 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Hrpelje-Kozina
Karlo Kastelic l. r.

IG

3199.

Na podlagi prvega odstavka 140. člena ustave Republike Slovenije, 61. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94 in 14/95), 3., 4. in 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 26. in 105. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 8. in 9. člena statuta Občine Ig (Uradni list 26/95) je Občinski svet občine Ig na 19. seji dne 12. 9. 1996 sprejel

O D L O K

o gospodarskih javnih službah v Občini Ig

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok določa dejavnosti, ki so gospodarske javne službe (v nadaljevanju: javne službe) v Občini Ig (v nadaljevanju: občini) in ureja način njihovega opravljanja.

Kot javne službe se opravljajo dejavnosti, ki so z zakonom določene kot obvezne gospodarske javne službe in dejavnosti, ki so kot lokalne javne službe določene s tem odlokom.

2. člen

Javne službe se izvajajo na podlagi predpisanih tehničnih, oskrbovalnih, stroškovnih in drugih standardov in normativov.

II. NAČIN OPRAVLJANJA JAVNIH SLUŽB

3. člen

Občina z akti podrobneje uredi način opravljanja posamezne ali več javnih služb oziroma podrobneje določi elemente iz 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93).

Kadar standardi in normativi, na podlagi katerih se izvajajo javne službe, niso predpisani za celotno državo, se predpišejo z akti iz prejšnjega odstavka.

III. JAVNE SLUŽBE

4. člen

Obvezne javne službe so:

1. oskrba s pitno vodo, ki obsega zajemanje, čiščenje in dovajanje vode uporabnikom,
2. odvajanje in čiščenje komunalnih odpadkov in padavinskih voda,
3. ravnanje s komunalnimi odpadki,
4. odlaganje ostankov komunalnih odpadkov,
5. javna snaga, čiščenje javnih površin in urejanje objektov javne komunalne rabe,
6. urejanje javnih poti, površin za pešce in zelenih površin,
7. pregledovanje, nadzorovanje, čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka,
8. gasilska služba,
9. zimska služba,
10. vzdrževanje in varstvo lokalnih in nekategoriziranih cest (krajevne ceste).

5. člen

Izbirne javne službe so:

- oskrba naselij s plinom,
- javna razsvetljava v naseljih, ki obsega razsvetljava prometnih in drugih javnih površin,
- urejanje pokopališč, pokopališka in pogrebna dejavnost,
- urejanje prometne in neprometne signalizacije,
- vzdrževanje, varstvo, gradnja in rekonstrukcija vaških trgov s pripadajočimi napravami in opremo,
- urejanje javnih parkov, nasadov, drevoredov, zelenic, športnih igrišč in drugih javnih površin s pripadajočimi napravami in opremo,
- urejanje javnih parkirišč, dovoznih poti, peš poti, pločnikov in drugih javnih poti v naseljih,
- pregledovanje, nadzorovanje, čiščenje in vzdrževanje komunalnih naprav,
- plakatiranje in obveščanje,
- deratizacija in dezinfekcija.

6. člen

Infrastrukturni objekti in naprave, potrebne za izvajanje javnih služb v Občini Ig so:

- objekti in naprave za oskrbo naselij z vodo,
- objekti in naprave za odvajanje in čiščenje odpadnih voda,
- objekti in naprave za odstranjevanje in odlaganje komunalnih odpadkov,
- pokopališki objekti in naprave,
- javna parkirišča,
- javni parki, nasadi, drevoredi in javna otroška igrišča,
- omrežje in naprave javne razsvetljave,
- omrežje in naprave za oskrbo naselij s požarno vodo v javni rabi,
- objekti in naprave za odvajanje padavinskih voda,
- peš poti, dovozne poti, vaški trgi, ceste in druge javne površine v naseljih, ki niso razvrščene med magistralne, regionalne in lokalne ceste,
- objekti in naprave za razobešanje in nameščanje reklam, plakatov, transparentov in zastav.

Z odloki iz 3. člena tega odloka se podrobneje opredelijo objekti in naprave, namenjeni za izvajanje javnih služb,

določijo objekti in naprave, ki so javno dobro, uredijo pogoji in način rabe objektov in naprav ter druga vprašanja, povezana z infrastrukturnimi objekti in napravami.

IV. NAČIN IZVAJANJA GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

7. člen

Izvajanje gospodarskih javnih služb zagotavlja občina neposredno ali pa da koncesijo pravni ali fizični osebi, ki je registrirana v RS in izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti, ki so predmet koncesije.

8. člen

Občina zagotavlja neposredno izvajanje gospodarskih javnih služb z ustanavljanjem obratov ali javnih podjetij.

9. člen

Režijski obrat se ustanovi, kadar ni pogojev za ustanovitev javnega podjetja, ker bi bilo to neekonomično ali neracionalno zaradi majhnega obsega dejavnosti gospodarske javne službe, ni pa tudi pogojev za podelitev koncesije ali ta ne bi bila smotrna.

10. člen

Javno podjetje se ustanovi kot podjetje v lastnini občine (občin) ali kot podjetje v mešani lastnini, v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

Vprašanja, povezana z dejavnostjo javnega podjetja in njenim izvajanjem, z uporabo objektov in naprav, potrebnih za izvajanje dejavnosti ter medsebojne pravice in obveznosti med občino (občinami) kot ustanoviteljico in javnim podjetjem se uredijo z aktom o ustanovitvi javnega podjetja.

Ustanoviteljske pravice do javnega podjetja izvršuje občinski svet.

11. člen

Izvajalca dejavnosti na podlagi koncesije izbere pristojni organ na podlagi javnega razpisa ali vloge na podlagi zainteresiranosti.

Postopek javnega razpisa se opravi v skladu z zakonom o gospodarskih javnih službah.

S koncesijskim aktom se določijo predmet in pogoji opravljanja javne službe za posamezno koncesijo.

12. člen

Na podlagi odločitve občinskega sveta se lahko zagotovi izvajanje dejavnosti iz okvira gospodarskih javnih služb tudi z vlaganjem finančnih in drugih sredstev v zasebnopravne subjekte (podjetja, obratovalnice, posamezniki idr.).

Po končanem postopku oblikuje pristojni organ občine predlog za izbor in ga posreduje občinskemu svetu, ki določi o izboru koncesionarja. Na podlagi odločitve občinskega sveta izda pristojni organ občine upravno odločbo o izboru.

Ponudnik, ki meni, da so kršena pravila postopka javnega razpisa ali izbora ali da je izbor neutemeljen, lahko zahteva varstvo pravic v skladu z zakonom.

13. člen

Z izbranim izvajalcem (koncesionarjem) sklene pogodbo o koncesiji župan v imenu in za račun občine.

V. ORGANIZACIJA IZVAJANJA GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

14. člen

Dejavnosti iz 4. in 5. člena tega odloka lahko opravlja javno podjetje ali pravna oziroma fizična oseba na podlagi pogodbe.

Javno podjetje lahko s soglasjem ustanovitelja s pogodbo poveri izvajanje posameznih dejavnosti drugemu izvajalcu, ki je za tako dejavnost registriran in usposobljen.

Vprašanja povezana s položajem in poslovanjem javnega podjetja se uredijo z aktom o ustanovitvi javnega podjetja.

15. člen

Če to narekujejo razlogi ekonomičnosti oziroma racionalnosti, lahko občina posamezne dejavnosti oziroma proizvode in storitve iz 4. člena tega odloka zagotavlja z dajanjem koncesij osebam zasebnega prava ali z vlaganjem javnega kapitala v zasebnopravne subjekte.

Občina lahko podeli koncesijo za opravljanje javne službe za celotno območje občine ali za del območja občine.

16. člen

Občina lahko z aktom prenese na javno podjetje kot javno pooblastilo tudi določene strokovnotehnične, organizacijske oziroma razvojne naloge, povezane z infrastrukturnimi objekti in napravami, namenjenimi izvajanju gospodarskih javnih služb.

VI. VARSTVO UPORABNIKOV

17. člen

Varstvo uporabnikov javnih dobrin izvršujejo predsedniki vaških odborov.

18. člen

Župan občine je dolžan obravnavati pripombe in predloge predsednikov vaških odborov, ki se nanašajo na izvajanje določb tega odloka. V primeru, da župan meni, da je za rešitev pripomb potrebno mnenje odbora za komunalo, varstvo okolja in urejanja prostora oziroma občinskega sveta, župan predlaga reševanje pripombe oziroma predloga na prvi naslednji seji odbora oziroma občinskega sveta.

VII. FINACIRANJE JAVNIH SLUŽB

19. člen

Storitve javnih služb, ki so individualno določljive in izmerljive, se financirajo iz cene, ki jo plačujejo uporabniki glede na količino uporabe. Cena je lahko tudi v obliki tarife, takse, nadomestila ali povračila. Uporabniki, katerim so zagotovljene storitve javnih služb, morajo te storitve obvezno uporabljati in plačati.

Predlog cene posamezne storitve izdela izvajalec in ga s potrebno dokumentacijo predloži pristojnemu organu občine.

Občinski svet lahko določi, da se cene posameznih storitev plačujejo diferencialno glede na posamezne vrste uporabnikov ali za posamezne količine porabljenih sredstev.

Iz sredstev proračuna se financirajo javne službe s katerimi se zagotavljajo javne dobrine, katerih uporabniki niso določljivi ali katerih uporaba ni izmerljiva. Lahko se financirajo iz proračunskih sredstev, ki se zbirajo na podlagi posebej sprejetih odlokov.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

Do sprejetja odlokov iz 3. člena tega odloka, se za ureditev zadev, ki niso urejene s tem odlokom, uporabljajo določbe predpisov, izdanih na podlagi 41. člena zakona o komunalnih dejavnostih (Uradni list SRS, št. 8/82) oziroma

določbe drugih predpisov, če niso v nasprotju s tem odlokom.

21. člen

Do ustrezne zakonske ureditve razmejitev financiranja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb med državo in občino, se za proračunsko financiranje obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb uporabljajo določbe veljavnih predpisov.

22. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 718

Ig, dne 21. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Ig
Janez Cimperman l. r.

3200.

Na podlagi 43. in 44.b člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 in 33/89), 7., 12. in 20. člena pravilnika o enotni metodologiji za izračun prometne vrednosti stanovanjskih hiš in stanovanj ter drugih nepremičnin (Uradni list SRS, št. 8/87) in statuta Občine Ig (Uradni list RS, št. 26/95), je Občinski svet občine Ig na 19. redni seji dne 12. 9. 96 sprejel

O D L O K

o povprečni gradbeni ceni za m² koristne stanovanjske površine, vrednosti stavbnih zemljišč in stroških komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč na območju Občine Ig v letu 1996

1. člen

Povprečna gradbena cena za m² koristne stanovanjske površine, ki se izračunava po JUS U.C2.100, III. stopnje komunalne opremljenosti, zmanjšane za povprečne stroške komunalnega opremljanja stavbnega zemljišča znaša 90.000 SIT na dan 1. 1. 1996.

2. člen

Cena m² stavbnega zemljišča brez upoštevanja minulih družbenih vlaganj, se oblikuje po območjih in odstotkih od povprečne gradbene cene določene v 1. členu.

Odstotki za posamezna območja znašajo:

– za območje naselij: Brest, Dobravica, Golo, Gornji Ig, Ig, Iška Loka, Iška vas, Iška, Kot, Kremenica, Matena, Rogatec nad Želimljami, Sarsko, Staje, Strahomer, Škrilje, Tomišelj, Visoko, Vrbljene in Zapotok 3%,
– za ostala območja v občini 2,5%.

3. člen

Povprečni stroški komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč srednje III. kategorije komunalne opremljenosti in 2. skupino gostote poselitve oziroma faktorja izkoriščenosti zemljišča znašajo na dan 1. 1. 1996, 7.500 SIT/m² koristne stanovanjske površine:

– stroški za individualne komunalne naprave 3.500 SIT/m² koristne stanovanjske površine,

– stroški za kolektivne komunalne naprave 4.000 SIT/m² koristne stanovanjske površine.

4. člen

Povprečna gradbena cena, cena za stavbno zemljišče in povprečni stroški komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč se mesečno revalorizirajo v skladu z določili zakona o stavbnih zemljiščih.

5. člen

Ta odlok začne veljati z dnem sprejema.

Št. 714

Ig, dne 21. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Ig
Janez Cimperman l. r.

3201.

Na podlagi 2., 8. in 93. člena statuta Občine Ig je Občinski svet občine Ig na 19. redni seji dne 12. 9. 96 sprejel

O D L O K

o pobiranju takse za urejanje prometa ob vikendih in praznikih na parkiriščih območja Občine Ig

1. člen

S tem odlokom se vaškim skupnostim dodeli pravica, da uvede začasno pobiranje parkirnine. Vaške skupnosti lahko te pravice prenesejo na delujoča turistična društva.

2. člen

Začasna parkirna se lahko pobira le ob koncu tedna in v prazničnih dneh. Dnevi, ki se štejejo v konec tedna so: petek, sobota in nedelja.

3. člen

Ceno parkiranja določi Občinski svet občine Ig. Parkirno pobira redar, ki kontrolira in odgovarja za red na področju, ki je določen. Redar pobira parkirno s parkirnimi listki, ki so originalno ožigosani na občini. Redar je pooblaščen uradna oseba občine. Izkazuje se z posebno izkaznico. Delo redarja se opravlja kot priložnostna storitev.

4. člen

Začasno pobiranje se uvaja iz razloga, da se prepreči parkiranje na zasebnih in travnatih površinah in na mestih, kjer bi bil oviran promet občanov, ki stanujejo v bližini parkirišč ter zaradi prekomernega onesnaževanja okolice. Parkirna mesta so označena in določena.

5. člen

Sredstva od pobrane parkirnine bo vaška skupnost namensko uporabila za urejanje parkirnega oziroma javnega prostora v svojem kraju, v višini 70%, 30% pa odvaja Občini Ig.

6. člen

Kdor na zahtevo redarja ne plača parkirnine se ga kaznuje z denarno kaznijo 2.000–5.000 SIT na kraju samem.

Prav tako se kaznuje, kdor prepreči redarju izvrševanje uradne naloge. Denarno kazen je storilec dolžan plačati takoj, najkasneje pa v osmih dneh ali v tem roku ugovarjati pri organu, katerega uradna oseba je izrekla kazen.

7. člen

Ta odlok začne veljati z dnem sprejema.

Št. 716

Ig, dne 21. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Ig
Janez Cimperman l. r.

3202.

Na podlagi 43. in 44.b člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 in 33/89), 7., 12. in 20. člena pravilnika o enotni metodologiji za izračun prometne vrednosti stanovanjskih hiš in stanovanj ter drugih nepremičnin (Uradni list SRS, št. 8/87) ter 8. in 16. člena statuta Občine Ig (Uradni list RS, št. 26/95) so svetniki Občinskega sveta občine Ig na 19. redni seji dne 12. 9. 1996 sprejeli

S K L E P

o povprečni gradbeni ceni za m² koristne stanovanjske površine, vrednosti stavbnih zemljišč in stroških komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč na območju Občine Ig v letu 1996

1. člen

Povprečna gradbena cena za m² koristne stanovanjske površine, ki se izračunava po JUS U.C2.100, III. stopnje komunalne opremljenosti, zmanjšane za povprečne stroške komunalnega opremljanja stavbnega zemljišča znaša 90.000 SIT na dan 1. 1. 1996.

2. člen

Cena m² stavbnega zemljišča brez upoštevanja minulih družbenih vlaganj, se oblikuje po območjih in odstotkih od povprečne gradbene cene določene v 1. členu.

Odstotki za posamezna območja znašajo:

- za območje naselij: Brest, Dobravica, Golo, Gornji Ig, Ig, Iška Loka, Iška vas, Iška, Kot, Kremnica, Matena, Rogatec nad Želimljami, Sarsko, Staje, Strahomer, Škrilje, Tomišelj, Visoko, Vrbljene in Zapotok 3%,
- za ostala območja v občini 2,5%.

3. člen

Povprečni stroški komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč srednje III. kategorije komunalne opremljenosti in 2. skupino gostote poselitve oziroma faktorja izkoriščenosti zemljišča znašajo na dan 1. 1. 1996, 7.500 SIT/m² koristne stanovanjske površine.

Od tega:

- stroški za individualne komunalne naprave 3.500 SIT/m² koristne stanovanjske površine,
- stroški za kolektivne komunalne naprave 4.000 SIT/m² koristne stanovanjske površine.

4. člen

Povprečna gradbena cena, cena za stavbno zemljišče in povprečni stroški komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč se mesečno valorizirajo v skladu z določili zakona o stavbnih zemljiščih.

5. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati sklep o izračunu in plačilu sorazmernega dela stroškov opremljanja stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 73/95).

6. člen

Ta sklep začne veljati z dnem sprejetja, objavi pa se v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 715

Ig, dne 21. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
Občine Ig
Janez Cimperman l. r.

KOČEVJE**3203.**

Na podlagi 111. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94 in 70/95)

R A Z P I S U J E M

prve redne volitve v svete krajevnih skupnosti na območju Občine Kočevje

1. Prve redne volitve v svete krajevnih skupnosti: Kočevje-mesto, Ivan Omerza-Livold, Kostel, Kočevska Reka, Poljanska dolina, Šalka vas in Stara Cerkev bodo v nedeljo, 8. 12. 1996.

2. Za dan razpisa volitev, s katerim začnejo teči roki za volilna opravila, se šteje sredo, 9. oktober 1996.

3. Volitve v svete krajevnih skupnosti vodijo in izvajajo občinska volilna komisija in volilne komisije krajevnih skupnosti.

Št. 800-1/96-112

Kočevje, dne 3. oktobra 1996.

Župan
Občine Kočevje
Janko Veber, dipl. inž. gr. l. r.

MEDVODE**3204.**

Na podlagi drugega odstavka 3. člena in 4. ter 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 26. člena in tretjega odstavka 95. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93), 2. člena zakona o gasilstvu (Uradni list RS, št. 71/93) in 64. in 68. člena statuta Občine Medvode (Uradni list RS, št. 34/95 in 47/95), je Občinski svet občine Medvode na seji dne 17. 9. 1996 sprejel

O D L O K

o gospodarskih javnih službah v Občini Medvode

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok določa dejavnosti, ki se v Občini Medvode opravljajo kot gospodarske javne službe in določa način njihovega opravljanja.

2. člen

Gospodarske javne službe se izvajajo na podlagi predpisanih tehničnih, oskrbovalnih, stroškovnih, organizacijskih in drugih standardov in normativov, v okviru racionalno, funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov.

II. IZVAJANJE GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

3. člen

Javne službe se izvajajo na podlagi zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, tega odloka in odlokov, ki jih občinski svet sprejme za eno ali več javnih služb in v katerih so določeni elementi izvajanja javnih služb.

Z odlokom o izvajanju javne službe se določijo:

- organizacijsko in prostorsko zasnovo opravljanja službe po vrstah in številu izvajalcev;
- vrsto in obseg javnih dobrin ter njihovo prostorsko razporeditev;
- pogoje za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin;
- pravice in obveznosti uporabnikov;
- vire financiranja službe in način njihovega oblikovanja;
- vrsto in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje gospodarske javne službe, ki so lastnina občine ter del javne lastnine, ki je javno dobro in varstvo, ki ga uživa;
- pogoje in način javne, posebne in podrejene rabe objektov in naprav, namenjenih za izvrševanje službe;
- druge elemente, pomembne za opravljanje in razvoj gospodarske javne službe.

4. člen

Občina zagotavlja gospodarske javne službe skladno s 3. členom tega odloka v naslednjih oblikah:

- v režijskem obratu, kadar bi bilo zaradi majhnega obsega ali značilnosti službe neekonomično ali neracionalno ustanoviti javno podjetje ali podeliti koncesijo;
- v javnem gospodarskem zavodu, kadar gre za opravljanje ene ali več gospodarskih javnih služb, ki jih zaradi njihove narave ni mogoče opravljati kot profitne, oziroma če to ni njihov cilj;
- v javnem podjetju, kadar gre za opravljanje ene ali več gospodarskih javnih služb večjega obsega ali kadar to narekuje narava monopolne dejavnosti, ki je določena kot gospodarska javna služba, gre pa za dejavnost, ki jo je mogoče opravljati kot profitno;
- z dajanjem koncesij osebam zasebnega prava;
- z vlaganjem javnega kapitala v dejavnost oseb zasebnega prava, kadar je ta oblika primernejša od oblik iz prejšnjih alinej.

Kadar je to iz razlogov smotrnosti in koristi Občine Medvode primerno, se Občina Medvode lahko povezuje z drugimi občinami v enotne funkcionalno in prostorno zaokrožene oskrbovalne sisteme opravljanja gospodarskih jav-

nih služb. Razmerja med občinami se uredijo s posebno pogodbo.

5. člen

Za izvajanje gospodarskih javnih služb lahko občina da koncesijo pravni ali fizični osebi, ki je registrirana in izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti, ki so predmet koncesije.

6. člen

Izvajalca dejavnosti na podlagi koncesije izbere pristojni organ občine na podlagi javnega razpisa ali na podlagi vloge o zainteresiranosti.

Izbira koncesionarja se lahko opravi brez javnega razpisa, če gre za družbo, v kateri je občina kapitalsko udeležena.

Postopek javnega razpisa in izbora ter postopek v zvezi z izborom na podlagi vloge o zainteresiranosti določi občinski svet s koncesijskim aktom v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

Po končanem postopku oblikuje pristojni organ občine predlog za izbor in ga posreduje občinskemu svetu, ki odloči o izboru koncesionarja. Na podlagi odločitve občinskega sveta izda pristojni organ občine upravno odločbo o izboru.

Ponudnik, ki meni, da so bila kršena pravila postopka javnega razpisa ali izbora ali da je izbor neutemeljen, lahko zahteva varstvo v skladu z zakonom.

7. člen

Z izbranim izvajalcem (koncesionarjem) sklene pogodbo o koncesiji župan v imenu in za račun občine.

8. člen

Posamezno gospodarsko javno službo lahko občina z odlokom neposredno prenese v upravljanje krajevnim skupnostim, zasebnim, združenim ali drugim organizacijskim oblikam uporabnikov javnih dobrin, kadar to narekuje lokacijska pogojenost ali če to narekujejo potrebe lokalnega prebivalstva.

Gospodarsko javno službo iz prejšnjega odstavka lahko opravlja organizacijska oblika iz prejšnjega odstavka sama ali druga pravna ali fizična oseba, če so izpolnjeni vsi predpisani tehnični, sanitarni ali drugi standardi in normativi.

9. člen

Gospodarske javne službe se financirajo s ceno javnih dobrin, iz proračunskih sredstev in iz drugih virov, določenih z zakonom ali občinskim odlokom.

Cena javnih dobrin se oblikuje na način in po postopku, ki ga določa zakon ali občinski odlok.

Občina lahko za financiranje lokalnih javnih služb predpiše davek v skladu s predpisi, ki urejajo financiranje javne porabe in nalog lokalnih skupnosti.

III. JAVNE SLUŽBE

10. člen

- Lokalne javne službe v Občini Medvode so:
- oskrba s pitno vodo;
 - odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih in padavinskih voda;
 - ravnanje s komunalnimi odpadki;
 - odlaganje ostankov komunalnih odpadkov;
 - javna snaga in čiščenje javnih površin;
 - urejanje javnih poti, površin za pešce in zelenih površin;

- pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka;
- gasilstvo;
- vzdrževanje in upravljanje infrastrukturnih in drugih javnih objektov (javnih tržnic, javnih igrišč, javnih parkirišč in postajališč, javnih sanitarij);
- sejemska dejavnost in dejavnost tržnic;
- vzpostavitev in vzdrževanje lokalnega javnega telekomunikacijskega omrežja;
- distribucija plina in toplotne energije v javnem omrežju;
- opravljanje javnega mestnega prometa;
- javna razsvetljava v naseljih in semaforne naprave;
- pokopališka in pogrebna dejavnost;
- plakatiranje;
- vzdrževanje lokalnih in javnih cest;
- vzdrževanje in upravljanje z objekti in napravami ter opravljanje posameznih dejavnosti v okviru krajskih parkov.

Javne službe iz prejšnjega odstavka se opravljajo na celotnem območju občine, če z odlokom o izvajanju za posamezno javno službo ni določeno drugače.

Javne službe iz prvih osmih alinej prvega odstavka tega člena so obvezne lokalne javne službe.

Uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo z obveznimi javnimi službami iz prvega odstavka, je obvezna, razen če zakon ali na njegovi podlagi izdan predpis ne določita drugače. Uporaba dobrin, ki se zagotavljajo z ostalimi javnimi službami ni obvezna, če zakon ali občinski odlok za posamezne primere ne določata drugače.

IV. STROKOVNO-TEHNIČNE, ORGANIZACIJSKE IN RAZVOJNE NALOGE

11. člen

Strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge na področju gospodarskih javnih služb opravlja oddelek za gospodarske javne službe v občinski upravi.

Naloge iz prvega odstavka se nanašajo zlasti na:

- strokovne naloge na področju razvoja javnih služb;
- strokovne, tehnične in organizacijske naloge v zvezi načrtovanjem in vzdrževanjem objektov in omrežij ter drugih javnih objektov, če niso prenesena na režijski obrat, zavod, javno podjetje, koncesionarja ali osebo, v dejavnost katere občina vlaga kapital zaradi zagotavljanja javnih dobrin;
- naloge strokovnega nadzora nad izvajalci javnih služb in osebami, na katere so prenesene posamezne naloge iz tega člena;
- naloge v zvezi z izgradnjo informacijskega sistema javnih služb;
- strokovne, tehnične in organizacijske naloge v zvezi s pridobivanjem izvajalcev, izbiro izvajalcev za koncesionirane javne službe ter naloge v zvezi s pripravo razpisov in pogodb;
- določanje pogojev za dovoljenja za priključevanje novih uporabnikov na objekte, naprave in omrežja s področja javnih služb;
- organiziranje komunalno redarske službe;
- vodenje registra pogodb z izvajalci dejavnosti s področja javnih služb;
- druge naloge, določene z zakonom, predpisom občine in programom dela oddelka.

12. člen

Posamezna dela iz 11. člena se lahko s pogodbo preneso na registrirano izvajalsko organizacijo ali samostojnega

izvajalca, kadar je to ekonomično in zagotavlja večjo racionalnost dela.

V. VARSTVO UPORABNIKOV

13. člen

Za varstvo uporabnikov javnih dobrin se oblikuje svet uporabnikov javnih dobrin, katerega naloge in pooblastila se natančneje opredelijo s posebnim aktom.

14. člen

Svet uporabnikov:

- varuje interese uporabnikov in daje organom občine predloge s področja javnih služb;
- zastopa interese uporabnikov v zvezi z načrtovanjem in financiranjem javnih služb in s tem povezanih objektov in naprav, v razmerju do organov občine;
- zastopa interese uporabnikov v razmerju do izvajalcev storitev, opozarja na pomanjkljivosti in predlaga izboljšave;
- opravlja druge naloge v skladu s svojimi pravili ali drugimi akti o delu in poslovanju.

Materialne in finančne pogoje za delo sveta uporabnikov zagotavlja občinski svet.

15. člen

Pristojni organ občine je dolžan obravnavati pripombe in predloge sveta uporabnikov in ga o svojih stališčih in ukrepih obvestiti najkasneje v roku 30 dni od dneva, ko je prejel njegovo pripombo ali predlog.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

16. člen

Do sprejetja odlokov o izvajanju gospodarskih javnih služb iz 3. člena tega odloka le-te izvajajo izvajalci, določeni po prejšnjih predpisih. Razmerja med občino in izvajalcem se uredijo s pogodbo.

17. člen

V primeru, da uporabniki gospodarske javne službe, organizirani v krajevni skupnosti ali različnih zasebnih, združnih ali drugih organizacijskih oblikah, sami financirajo izgradnjo infrastrukture za opravljanje ene od lokalnih gospodarskih služb iz 3. člena tega odloka, lahko občinski svet s sklepom prenese izvajanje lokalne gospodarske službe na to organizacijsko obliko.

Razmerja med občino in organizacijsko obliko iz prejšnjega odstavka glede izvajanja lokalne gospodarske javne službe se uredijo s pogodbo.

18. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 2202/96

Medvode, dne 17. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Medvode
Mitja Ljubeljšek l. r.

3205.

Na podlagi 32. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 3. ter 5. člena odloka o gospodarskih javnih službah v občini Medvode (Uradni list RS, št. 55/96) in 64. ter 68. člena statuta Občine Medvode (Uradni list RS, št. 34/95 in 47/95) je Občinski svet občine Medvode na seji dne 17. 9. 1996 sprejel

O D L O K**o izvajanju gospodarskih javnih služb s podelitvijo koncesije****I. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

Ta odlok predstavlja koncesijski akt, s katerim se skladno s 33. členom zakona o gospodarskih javnih službah opredelijo dejavnosti, ki so predmet gospodarske javne službe, območje izvajanja, pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar, trajanje koncesije in vse druge sestavine, potrebne za izvajanje gospodarskih javnih služb na podlagi koncesije.

II. PREDMET KONCESIJE**2. člen**

Občina Medvode s podelitvijo koncesije po tem odloku zagotavlja izvajanje naslednjih gospodarskih javnih služb:

- oskrba s pitno in tehnološko vodo,
- odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih in padavinskih vodov,
- ravnanje s komunalnimi odpadki,
- odlaganje ostankov komunalnih odpadkov,
- javna snaga in čiščenje javnih površin,
- urejanje javnih poti, površin za pešce in zelenih površin,
- pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka,
- gasilstvo,
- oskrba s plinom ter upravljanje in vzdrževanje plinovodne infrastrukture,
- upravljanje s pokopališči ter pogrebna dejavnost,
- javna razsvetljava,
- urejanje ulic, trgov in cest, za katere skrbi občina.

III. OBSEG IN OBMOČJE IZVAJANJA KONCESIJE**3. člen**

Izvajanje gospodarskih javnih služb navedenih v 2. členu tega odloka obsega:

1. vzdrževanje celotnih infrastrukturnih in drugih sistemov, objektov in naprav, ki so last koncedenta,
2. izdajanje soglasij k lokaciji in gradnji za priključitev porabnikov na infrastrukturne sisteme, objekte in naprave, katerih vzdrževalec je koncesionar,
3. opravljanje strokovno-tehničnih in razvojnih nalog v smislu priprave predlogov strokovnih usmeritev za razvoj posamezne gospodarske javne službe na podlagi odločitev koncedenta.

Obseg in območje izvajanja koncesije se ne nanašata na investicijsko vzdrževanje.

IV. POGOJI, KI JIH MORA IZPOLNJEVATI KONCESIONAR**4. člen**

Koncesionar mora za opravljanje koncesije izpolnjevati naslednje pogoje:

- biti mora ustrezno strokovno, tehnično in organizacijsko usposobljen za samostojno opravljanje nalog, ki so predmet koncesije, da s tem uporabnikom kontinuirano in kvalitetno zagotavlja dobrine in storitve;
- razpolagati mora s premoženjem v vrednosti najmanj 5% od predvidenega letnega prometa ali predložiti garancijo banke ali zavarovalnice kot varščino, iz katere bi koncedentu lahko poravnal eventualno škodo, nastalo pri izvajanju koncesije, za katero je v skladu z zakonom odgovoren koncesionar.

Merilo strokovnosti iz dosedanjih izkušenj so predvsem reference in doseženi rezultati dosedanjega dela na področjih, ki so predmet koncesije.

Podrobnejša opredelitev pogojev iz tega člena, ki jih mora izpolnjevati koncesionar, bo določena v javnem razpisu.

V. JAVNA POOBLASTILA**5. člen**

Koncedent daje koncesionarju naslednja javna pooblastila:

- pravico in dolžnost upravljanja in vzdrževanja objektov, naprav, omrežij in drugih sredstev, ki so last koncedenta ter skrb za strokovno tehnično podlago razvoja le-teh;
- pravico oblikovati predloge cen oziroma spremembo cen javnih dobrin oziroma storitev in po soglasju koncedenta zaračunavanje le-teh;
- pravico sklepati pogodbe za uporabo javnih dobrin oziroma opravljanje storitev, ki so predmet koncesije;
- pravico obračunavati in pobirati pristojbine in prispevke;
- pravico dajati soglasja in dovoljenja za priključitev uporabnikov na obstoječe omrežje in naprave, ki so predmet koncesije;
- pravico prekiniti dobavo javnih dobrin neplačnikom v skladu s predpisi.

VI. SPLOŠNI POGOJI ZA IZVAJANJE**6. člen**

Koncesionar mora:

- zagotavljati vzdrževanje objektov, naprav, omrežij, ki so vezana na predmet koncesije,
- v okviru tehničnih in finančnih možnosti koncedenta izdajati soglasja za priključitev na objekte, naprave in omrežja, ki so last koncedenta,
- opravljati strokovno tehnične podlage za razvojne naloge v soglasju s koncedentom, vse s ciljem, da so uporabnikom kontinuirano in kvalitetno zagotovljene javne dobrine oziroma pravočasno in kvalitetno zagotovljene storitve,
- upoštevati tehnične, sanitarne in druge standarde in normative, povezane z izvajanjem koncesije,
- omogočiti nadzor nad izvajanjem koncesije s strani koncedenta.

VII. VRSTA IN OBSEG MONOPOLA

7. člen

Koncesionar ima izključno pravico opravljati naloge, ki so kot predmet koncesije, določene v 2. in 3. členu tega odloka.

Koncedent in koncesionar se lahko dogovorita za prenos dela koncesije na podizvajalca, pri čemer vrsto in obseg prenosa določita s koncesijsko pogodbo.

VIII. VIRI FINANCIRANJA, DELOVANJA IN RAZVOJA

8. člen

Viri financiranja gospodarskih javnih služb so:

- cene proizvodov in storitev,
- proračun občine,
- prispevki za priključek,
- takse, nadomestila in povračila,
- krediti,
- nepovratna sredstva.

IX. CENE PROIZVODOV IN STORITEV GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

9. člen

Koncesionar izoblikuje ceno posamezne javne dobrine ali storitve na osnovi:

- deleža materialnih stroškov, upoštevajoč normative in standarde dobrine ali storitve ter načela dobrega gospodarjenja,
- deleža plač neposredno zaposlenih pri izvajanju koncesije,
- deleža za vračilo kreditov, najetih za financiranje razvoja dejavnosti po koncesijski pogodbi,
- deleža obračunane amortizacije,
- izjemoma tudi delež kalkulativnega dobička.

H kalkulacijam daje soglasje od sveta pooblaščenih odbor sveta, cene pa potrjuje občinski svet.

X. NAČIN PLAČILA KONCESIONARJU

10. člen

Koncesionar si zagotavlja plačilo koncesionirane dejavnosti z zaračunavanjem opravljenih storitev uporabnikom in je odgovoren za izterjavo zaračunanih zneskov.

Koncesionar zaračunava vkalkulirano amortizacijo za račun koncedenta.

Koncesionar ima pravico do dodatnega financiranja, če koncedent:

- ni dal pravočasno soglasja k upravičeni ceni dobrine ali storitve, ali če so cene pod nadzorom države,
- zahteva hitrejši razvoj s koncesijo opredeljene dejavnosti.

V takem primeru zagotovi koncedent potrebna dodatna sredstva iz proračuna ali iz drugih virov.

XI. ODŠKODNINSKA ODGOVORNOST KONCESIONARJA

11. člen

Koncesionar je skladno z zakonom odgovoren za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem koncesije

povzroči koncedentu, uporabnikom ali drugim pravnim oziroma fizičnim osebam.

XII. NADZOR NAD IZVAJANJEM KONCESIJE

12. člen

Nadzor nad izvajanjem koncesije opravlja župan občine in od njega imenovana komisija ter občinski nadzorni odbor.

XIII. ZAČETEK IN ČAS TRAJANJA KONCESIJE

13. člen

Koncesijsko razmerje se vzpostavi z dnem obojestranskega podpisa koncesijske pogodbe.

Doba trajanja se določi z javnim razpisom. Postopek javnega razpisa se mora začeti vsaj 6 mesecev pred iztekom koncesijske pogodbe.

XIV. PRENEHANJE KONCESIJSKEGA RAZMERJA

14. člen

Koncesijsko razmerje preneha:

- s prenehanjem koncesijske pogodbe,
- z odvzemom koncesije,
- s prevzemom koncesionirane gospodarske javne službe v režijo,
- z odkupom koncesije.

15. člen

Koncesijska pogodba preneha:

- s potekom časa, za katerega je sklenjena, če jo pogodbeni stranki ne podaljšata,
- z razdrtjem, pri čemer se razlogi in pogoji za razdrtje, medsebojne pravice in obveznosti določijo v koncesijski pogodbi.

16. člen

Koncedent lahko odvzame koncesijo koncesionarju ali jo prevzame v režijo:

- če koncesionar ne prične z izvajanjem koncesije v dogovorjenem roku,
- če koncesionar ne izvaja koncesije po lastni krivdi in zato nastajajo motnje pri oskrbi uporabnikov,
- če koncesionar pri izvajanju koncesije koncedentu povzroča škodo zavestno ali z veliko malomarnostjo,
- če je izražen utemeljen javni interes, da se dejavnost preneha izvajati kot gospodarska javna služba ali kot koncesionirana gospodarska javna služba.

XV. IZBOR KONCESIONARJA IN SKLENITEV KONCESIJSKE POGODBE

17. člen

Koncesionarja se izbere na podlagi javnega razpisa, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Javni razpis izvede komisija, ki jo imenuje župan.

Po končanem postopku pripravi komisija iz drugega odstavka tega člena predlog za izbor koncesionarja, ki ga posreduje občinskemu svetu, ta pa odloči s sklepom.

Z izbranim koncesionarjem sklene koncesijsko pogodbo župan občine v imenu in za račun občine.

18. člen

Izbira koncesionarja se lahko opravi brez javnega razpisa, če gre za družbo, v kateri je občina kapitalsko udeležena.

19. člen

Določila o pogojih, ki jih mora izpolnjevati koncesionar in o izboru koncesionarja se smiselno uporabljajo tudi v primerih iz 8. člena odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Medvode.

XVI. KONČNA DOLOČBA

20. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 2203/96

Medvode, dne 17. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Medvode
Mitja Ljubeljšek l. r.

3206.

V zvezi s sklepom Občinskega sveta občine Medvode z dne 18. 6. 1996, da je občinskemu svetniku Janezu Iskri prenehal mandat na podlagi 29., 37.a in 37.b členov zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba US RS, št. U-I-13/94-95, 45/94 – odločba US RS, št. U-I-144/94-18 in Uradni list RS, št. 57/94 in 14/95) je občinska volilna komisija na seji dne 24. 9. 1996 na podlagi 30. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94)

u g o t o v i l a,

da je mandat občinskega svetnika prešel na naslednjega kandidata iz liste kandidatov – Slovenski krščanski demokrati (SKD) v 1. volilni enoti

Ta kandidat je Milan Jeraj, roj. 17. 5. 1957, stanujoč Valburga 82, Smladnik.

Kandidat je dne 19. 9. 1996 podal izjavo, da sprejema mandat.

Št. 2253/96

Medvode, dne 24. septembra 1996.

Predsednica
volilne komisije
Občine Medvode
Nina Betetto l. r.

Člani:

Alenka Črnič l. r.

Anica Frelih l. r.

Adrijana Kovačič l. r.

Franci Lavrinc l. r.

Miro Peček l. r.

Peter Podgoršek l. r.

Margareta Štiglic l. r.

SLOVENJ GRADEC

3207.

Na podlagi 7. člena zakona o turistični taksi (Uradni list RS, št. 18/91) in 8. člena statuta Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 41/95 in 1/96), je svet Mestne občine Slovenj Gradec, na seji dne 12. 9. 1996, sprejel

ODLOK**o krajevni turistični taksi v Mestni občini Slovenj Gradec**

1. člen

S tem odlokom se določa višina krajevne turistične takse v Mestni občini Slovenj Gradec, način poročanja in nadzora.

2. člen

Krajevna turistična taksa se v skladu z zakonom o turistični taksi določa v točkah.

Na območju Mestne občine Slovenj Gradec se določa krajevna turistična taksa v višini 10 točk.

Višina krajevne turistične takse se izračuna tako, da se točkovna vrednost pomnoži z vrednostjo točke.

3. člen

Krajevna turistična taksa je denarni znesek, ki ga plača gost za vsak dan bivanja v kraju izven svojega stalnega prebivališča na območju Mestne občine Slovenj Gradec.

4. člen

Zbrana sredstva krajevne turistične takse so prihodek proračuna Mestne občine Slovenj Gradec in se razporejajo v skladu z zakonom o turistični taksi in letnim proračunom mestne občine.

5. člen

Sredstva krajevne turistične takse v višini 5 točk se namenijo za redno poslovanje urada za turizem:

- financiranje turistično informativne dejavnosti,
- financiranje kulturnih prireditev,
- turistični servis.

Urad za turizem je dolžan vsako leto najkasneje do 31. januarja dostaviti svetu mestne občine finančno ovrednoten plan dela za tekoče leto ter finančno ovrednoteno poročilo za preteklo leto.

6. člen

Sredstva krajevne turistične takse v višini 5 točk se namenijo za organizirano predstavitev območja mestne občine kot celote, zlasti za:

- organizirano zbiranje in nudenje informacij za potrebe turistične predstavitve mestne občine kot celote,
- sofinanciranje ohranjanja in vrednotenja kulturne krajine na območju občine,
- promocijo Mestne občine Slovenj Gradec,
- za delovanje turističnih društev in organizacij.

7. člen

Pravne in fizične osebe, ki so registrirane za sprejemanje gostov na prenočevanje (v nadaljnjem besedilu: pravne in fizične osebe), so dolžne predložiti mesečno poročilo o plačani krajevni turistični taksi upravi Mestne občine Slovenj Gradec. Poročilo se odda najkasneje do 10. v tekočem mesecu za pretekli mesec, na obrazcu, ki je sestavni del tega odloka.

Poročilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati naslov pravne ali fizične osebe, nastanitvene zmogljivosti, število prenočitev gostov, število prenočitev oseb, ki so uveljavljale olajšave ali oprostitve, znesek plačane krajevne turistične takse ter obdobje, na katero se poročilo nanaša.

Poročilo so pravne in fizične osebe dolžne pošiljati vsak mesec, ne glede na to, ali so imeli goste na prenočevanju ali ne. V zadnjem primeru se na poročilo pripiše, da gostov ni bilo na prenočevanju.

8. člen

Poleg organov, ki jih za nadzor nad odvajanjem krajevne turistične takse določa 11. člen zakona o turistični taksi, ima pravico vpogleda v knjigo domačih in tujih gostov zaradi preverbe o pravilnosti podatkov v poročilu o obračunani in odvedeni krajevni turistični taksi tudi pooblaščen organ uprave mestne občine.

9. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 SIT se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik, posameznik, če do 10. dne v mesecu za pretekli mesec Mestni občini Slovenj Gradec ne poda poročila ali poda pomanjkljivo poročilo o plačani krajevni turistični taksi (7. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 SIT se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 SIT se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik, posameznik, ki ne omogočita opravljanja nadzora v smislu določb 8. člena.

10. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o krajevni taksi v občini Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 17/91).

Št. 01300/3-96

Slovenj Gradec, dne 13. septembra 1996.

Predsednik
sveta Mestne občine
Slovenj Gradec
Niko R. Kolar l. r.

3208.

Na podlagi 29. in 65. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94 in 14/95; odločba US RS, št. 6/94 in 45/94), 97. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93), 25. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 42/85, 47/87 in Uradni list RS, št. 5/90, 10/91, 13/93 in 66/93) ter 8. člena statuta Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 41/95, 1/96) je svet Mestne občine Slovenj Gradec, na seji dne 12. 9. 1996, sprejel

O D L O K

o komunalnem nadzoru v Mestni občini Slovenj Gradec

1. člen

S tem odlokom se določa organizacija, pristojnosti in naloge komunalnega nadzora v Mestni občini Slovenj Gradec.

2. člen

Komunalni nadzor obsega izvajanje občinskih predpisov, ki urejajo naslednja področja:

- javni red in mir,
- varstvo okolja,
- urejenost naselij,
- promet v naseljih,
- javne poti in druge prometne površine,
- označevanje cest, ulic, trgov, naselij in zgradb,
- neprometne znake, reklamne napise in plakatiranje,
- oskrba naselij z vodo,
- odvajanje in čiščenje padavinskih voda,
- ravnanje z odpadki,
- ravnanje s plodno zemljo,
- zelene in druge javne površine, objekte in naprave,
- pokopališki red,
- tržni red,
- zimsko službo,
- varstvo prekomernih hrupov,
- druga področja, ki jih določi svet Mestne občine Slovenj Gradec ali predpisi države, če je v teh predpisih tako določeno.

3. člen

Komunalni nadzor izvajajo pooblaščen osebe, koncesionarji na podlagi pooblastil, ki so določena s tem odlokom, z odloki in drugimi splošnimi akti Mestne občine Slovenj Gradec ter z drugimi predpisi s področij iz 2. člena tega odloka.

Pooblaščen osebe komunalnega nadzora izvajajo tudi posamezna dejanja in strokovne naloge v zvezi z inšpekcijskim nadzorom, na podlagi ter v obsegu pooblastil pristojnih ministrstev v Republiki Sloveniji.

4. člen

Izvajanje komunalnega nadzora spada v pristojnost uprave Mestne občine Slovenj Gradec. Z aktom o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest uprave se določi število delovnih mest, stopnja potrebne izobrazbe ter drugi posebni pogoji, ki jih morajo izpolnjevati delavci za izvajanje komunalnega nadzora. Naloge komunalnega nadzora lahko izvajajo na podlagi koncesije tudi pravne in fizične osebe, ki imajo registrirano dejavnost s področja komunalnega nadzora. Pravne in fizične osebe lahko opravljajo komunalni nadzor le v okviru pravic in obveznosti, ki so določene s koncesijskim aktom. Pravna ali fizična oseba ne sme opravljati nadzora na področju, ki ga na podlagi koncesije opravlja sama.

5. člen

Osebe, ki izvajajo komunalni nadzor, morajo imeti službeno izkaznico, ki jih pooblašča za izvajanje nadzora, lahko so tudi uniformirane ali nosijo vidno oznako.

Obrazec službene izkaznice, uniformo in opremo za osebe, ki izvajajo komunalni nadzor, predpiše svet Mestne občine Slovenj Gradec s pravilnikom.

6. člen

Oseba, ki izvaja komunalni nadzor, ima pri izvajanju nadzora, ko ugotovi kršitev predpisa, pravico in dolžnost:

- opozarjati na lažje formalne kršitve v predpisu,
- legitimirati kršitelja,
- mandatno kaznovati in izterjati mandatno kazen,
- izdati plačilni nalog,
- predlagati uvedbo postopka o prekršku,
- naznanjati gospodarske prestopke oziroma kazniva dejanja, ki jih zazna,
- dati ustni ali pisni nalog za odpravo nepravilnosti,
- obveščati pristojne organe, če meni, da so potrebni ukrepi, če meni, da sam ni pristojen,

– opraviti dejanja in naloge v zvezi z izvajanjem pooblastil ministrstva.

7. člen

Organi, organizacije ali posamezniki so dolžni osebi, ki izvaja komunalni nadzor, omogočiti nemoteno opravljanje komunalnega nadzora in izvajanje posameznih dejanj ter strokovnih nalog v zvezi z izvajanjem inšpekcijskega nadzora, po pooblastilu ministrstev ponuditi potrebno pomoč in dajati podatke in obvestila v zvezi z opravljanjem komunalnega nadzora.

8. člen

V primerih, da tisti, ki mu je naložen ukrep, ne izvrši naloženega ukrepa, oziroma ga ne izvrši popolnoma ali v določenem roku, lahko za komunalni nadzor pristojni organ določi, da to opravi druga oseba ali organizacija na stroške zavezanca. Oseba, ki izvaja komunalni nadzor, lahko pri svojem delu zahteva pomoč policije, če je to potrebno zaradi lastne varnosti ali zaradi vzpostavitve reda.

9. člen

Z denarno kaznijo 10.000 SIT se kaznuje za prekršek posameznik ali odgovorna oseba pravne osebe, oseba:

1. ki ne da potrebnih obvestil osebi, ki izvaja komunalni nadzor ali se nedostojno vede do osebe, ki izvaja komunalni nadzor po uradnem postopku,

2. ki preprečuje osebi, ki izvaja komunalni nadzor, izvrševanje uradne naloge, za katero je pooblaščen ali je pri tem oviran,

3. ki ne izvrši zakonito odrejenega ukrepa osebe, ki izvaja komunalni nadzor.

Za prekršek iz prvega odstavka tega člena se kaznuje pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, z denarno kaznijo od 50.000 do 360.000 SIT.

10. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 351-15/96

Slovenj Gradec, dne 13. septembra 1996.

Predsednik
sveta Mestne občine
Slovenj Gradec
Niko R. Kolar l. r.

SLOVENSKE KONJICE

3209.

Na podlagi zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94 in 14/95), zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) ter statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na seji dne 25. septembra 1996 sprejel

O D L O K

o spremembi odloka o proračunu Občine Slovenske Konjice za leto 1996

1. člen

V odloku o proračunu Občine Slovenske Konjice za leto 1996 (Uradni list RS, št. 19/96), se prvi odstavek 2. člena spremeni in glasi:

Prihodki občinskega proračuna za leto 1996 znašajo 680.000.000 SIT in se razporedijo za:

– tekoči del proračuna	551,129.000 SIT
– investicijski del proračuna	128,271.000 SIT
– račun financiranja	600.000 SIT

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 012-001/96

Slovenske Konjice, dne 25. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. l. r.

3210.

Na podlagi 12. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) ter 65. člena statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na seji dne 25. septembra 1996 sprejel

O D L O K

o uporabi sredstev rezerv Občine Slovenske Konjice

1. člen

Za sanacijo škode, ki so jo na krajevnih cestah povzročila zima 1995/96 in neurje s poplavo se uporabi 3.500.000 SIT sredstev rezervnega sklada Občine Slovenske Konjice.

2. člen

Sredstva se nakažejo krajevnim skupnostim brez obveznosti vračila po naslednjem razdelilniku:

KS Bezina	170.450 SIT
KS Brdo– Vešenik	115.150 SIT
KS Dobrova–Gabrovlje	80.500 SIT
KS Draža vas	120.750 SIT
KS Jernej	316.050 SIT
KS Konjiška vas	155.750 SIT
KS Loče	478.450 SIT
KS Polene	118.300 SIT
KS Slovenske Konjice	692.650 SIT
KS Sojek–Kamna Gora	133.000 SIT
KS Spodnje Grušovje	103.250 SIT
KS Špitalič	263.200 SIT
KS Tepanje	184.800 SIT
KS Zbelovo	289.450 SIT
KS Zeče	134.750 SIT
KS Žiče	143.500 SIT

3. člen

Odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 012-002/96

Slovenske Konjice, dne 25. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. l. r.

3211.

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US RS, 45/94 – odl. US RS in Uradni list RS, št. 57/94, 14/95 in 20/95 – odl. US RS, 63/95 – obv. razlaga, 73/95 – odl. US RS, 9/96 – odl. US RS, 39/96 – odl. US RS, 44/96 – odl. US RS), in na podlagi 13. člena statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na seji dne 25. 9. 1996 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Sklada stavbnih zemljišč Občine Slovenske Konjice****1. člen**

V 1. členu odloka o ustanovitvi Sklada stavbnih zemljišč Občine Slovenske Konjice (Ur. l. SRS, št. 43/85) se črtata besedili "delovnih ljudi in" ter "v družbeno lastnino".

2. člen

V prvi točki 3. člena odloka se črtata besedi "občinski skupščini" in nadomestita z besedama "občinskemu svetu".

Dosedanja deveta točka postane deseta in se v njej črtata besedi "občinske skupščine" in nadomestita z besedama "občinskega sveta".

Nova vsebina devete točke se glasi:

"Upravni odbor Sklada stavbnih zemljišč Občine Slovenske Konjice daje mnenje k predlogom vseh zazidalnih načrtov, prostorsko ureditvenih pogojev in njihovim spremembam v občini ter opravlja nalogo mestnega arhitekta."

Črta se zadnji odstavek 3. člena.

3. člen

V drugi točki 4. člena odloka se črtajo besede "v družbeni lastnini".

V četrti točki 4. člena odloka se črta beseda "samoupravnih" in besedilo "določenimi z njihovimi planskimi akti".

4. člen

V 5. členu odloka se črtata besedi "občinska skupščina" in nadomesti z besedama "občinski svet".

5. člen

V 6. členu odloka se v tretjem odstavku črta naslov "Partizanska c. 19" in nadomesti z besedilom "Stari trg 29".

6. člen

Popravi se tiskarska napaka v tretjem odstavku 7. člena in črta besedilo v zadnjem stavku navedenega odstavka: "pa lahko" in "le na podlagi odločitve komisije za oddajo stavbnega zemljišča", tako da se tako popravljen in spremenjen odstavek glasi:

Pogodbe o oddaji del urejanja stavbnega zemljišča sklepa predsednik upravnega odbora lahko le na podlagi sprejete letnega programa urejanja stavbnih zemljišč ali sklepa upravnega odbora. Pogodbe o oddaji stavbnega zemljišča sklepa predsednik upravnega odbora.

7. člen

Drugi odstavek 11. člena se spremeni in glasi: "Predsednika in člane upravnega odbora imenuje za dobo štirih let občinski svet."

V tretjem odstavku 11. člena odloka se črtata besedi "občinske skupščine" in nadomestita z besedama "občinskega sveta", v nadaljevanju se črta besedilo "za imenovanje predstavnikov občine v organe upravljanja organizacij združenega dela".

V zadnjem stavku 11. člena se črtata besedi "občinski skupščini" in nadomestita z besedama "občinskemu svetu".

8. člen

V prvem odstavku 13. člena odloka se črta besedilo "Komite za planiranje, družbenoekonomski razvoj in urejanje prostora SO Slovenske Konjice" in nadomesti z besedilom "občinska uprava Občine Slovenske Konjice".

Črta se besedilo drugega odstavka 13. člena odloka in se nadomesti z besedilom: "Posamezna strokovna dela, zlasti dela tehnične narave, ki so povezana z dejavnostjo sklada, lahko sklad s pogodbo odda za to strokovno usposobljeni pravni ali fizični osebi."

9. člen

Črta se drugi odstavek 14. člena odloka.

10. člen

V 15. členu odloka se črtata besedi "občinska skupščina" in nadomestita z besedama "občinski svet".

11. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 025-2/85-8

Slovenske Konjice, dne 25. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. l. r.

3212.

Na podlagi 7. člena zakona o turistični taksi (Uradni list RS, št. 18/91) in na podlagi 71. člena statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na seji dne 25. 9. 1996 sprejel

ODLOK**o krajevni taksi v Občini Slovenske Konjice****1. člen**

S tem odlokom se določa višina krajevne takse v Občini Slovenske Konjice, ki jo plačujejo gostje za začasno bivanje na območju Občine Slovenske Konjice.

2. člen

Višina krajevne takse znaša 11 točk, višina prenočitvene takse pa 2. točki. Vrednost točke znaša 10 SIT. V skladu z zakonom o turistični taksi Vlada Republike Slovenije usklajuje vrednost točke z gibanjem drobnoprodajnih cen v Republiki Sloveniji.

3. člen

Krajevna in prenočitvena taksa sestavljata turistično takso, ki jo plača gost skupaj z plačilom storitev za prenočevanje, pri čemer se krajevna in prenočitvena taksa obračunata v enotnem skupnem znesku za vsak dan bivanja.

Krajevna taksa je prihodek Občine Slovenske Konjice, medtem ko je prenočitvena taksa prihodek Republike Slovenije.

4. člen

Glede oprostitev in znižanja krajevne takse, uporabe sredstev krajevne takse, načina plačevanja in kaznovanja prekrškov, se uporabljajo določila zakona o turistični taksi (Uradni list RS, št. 18/91).

5. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o krajevni taksi v Občini Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 9/91).

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 031-13/96-9101

Slovenske Konjice, dne 25. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. l. r.

3213.

Na podlagi 13. člena statuta Občine Slovenske Konjice (Uradni list RS, št. 34/95) in na podlagi 12. člena zakona o cestah (Uradni list SRS, št. 2/82) je Občinski svet občine Slovenske Konjice na seji dne 25. 9. 1996 sprejel

S K L E P
o ukinitvi zemljišča v splošni rabi

I

S tem sklepom se ukine status zemljišča javna last v splošni rabi parc. št. 1167/3 travnik v izmeri 357 m² in parc. št. 1167/4 travnik v izmeri 177 m², vpisani v seznam javnega dobra ceste pota S005 k.o. Tepanje. Ti parceli postaneta družbena lastnina, imetnik pravice uporabe Občine Slovenske Konjice in se obe parc. št. odpišeta od zemljiškoknjžnega vložka S005 k.o. Tepanje in se zanj odpre nov vložek v isti k.o.

II

Pristojno Okrajno sodišče v Slovenskih Konjicah, po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo družbeno lastnino na zemljišču, ki je navedeno v I. točki tega sklepa.

III

Sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 46103-3/96-9202

Slovenske Konjice, dne 25. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Slovenske Konjice
Stanislav Frim, dipl. ek. l. r.

ŠENTJUR PRI CELJU**3214.**

Na podlagi 76. člena statuta Občine Šentjur pri Celju (Uradni list RS, št. 34/95) in 2. točke 54. člena zakona o lokalni samoupravi je Občinski svet občine Šentjur pri Celju na seji dne 16. septembra 1996 sprejel

S K L E P

**o višini prispevka za povrnitev dela stroškov
za krajevno telefonsko omrežje
v Občini Šentjur pri Celju**

I

Naročnik novega telefonskega priključka na območju Občine Šentjur pri Celju je dolžan pred pridobitvijo priključka plačati še delež za minula vlaganja v krajevno telefonsko omrežje, ki jo je sofinancirala občina iz proračuna v preteklih letih.

II

Vsak novi naročnik na območjih, kjer so pogodbene obveznosti iztekle mora plačati v vrednosti 45.000 SIT na žiro račun proračuna Občine Šentjur pri Celju, št. 50770-630-10243.

Telefonski naročnik pri nakupu druge oziroma več številke je oproščen plačila prispevka.

Naročniki iz območij, kjer pogodbene obveznosti veljajo, pa šele po poteku le-teh.

Sredstva zbrana na ta način se bodo namensko uporabljala za komunalno infrastrukturo.

III

Pri sklenitvi pogodbe s TELEKOM Slovenije PE Celje je dolžna, da od naročnika zahteva dokazilo, da je prispevek za minula vlaganja plačal na občinski proračun predpisani delež.

Prispevek, ki se ga določa s tem sklepom ni zajet v prispevku, ki ga določa TELEKOM Slovenije v pogodbi za telefonski priključek.

IV

Prispevek iz II. točke se mesečno valorizira v skladu z indeksom rasti drobnoprodajnih cen v Republiki Sloveniji.

V

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 346-16/96-2

Šentjur pri Celju, dne 23. septembra 1996.

Predsednica
Občinskega sveta
občine Šentjur pri Celju
Tatjana Oset, prof. l. r.

ŠMARJE PRI JELŠAH**3215.**

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), 40., 41. in 140. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96), ter 11. in 18. člena statuta Občine Šmarje pri Jelšah, je Občinski svet občine Šmarje pri Jelšah na 16. seji dne 19. 9. 1996 sprejel

O D L O K**o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda
Osnovna šola Šmarje pri Jelšah****I. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

S tem odlokom Občina Šmarje pri Jelšah, (v nadaljevanju besedila: ustanovitelj) ustanavlja na področju osnovnega šolstva javni vzgojno-izobraževalni zavod Osnovna šola Šmarje pri Jelšah (v nadaljevanju: zavod).

II. STATUSNE DOLOČBE**1. Ime, sedež in pravni status zavoda****2. člen**

Zavod posluje pod imenom: Osnovna šola Šmarje pri Jelšah

Sedež zavoda: Vegova ulica 26, Šmarje pri Jelšah

Skrajšano ime zavoda: OŠ Šmarje pri Jelšah

V sestavo OŠ Šmarje pri Jelšah spadajo:

– Centralna šola Šmarje pri Jelšah,

– Podružnična šola Kristan vrh, Kristan vrh 40, Podplat,

– Podružnična šola Mestinje, Mestinje 43, Podplat,
– Podružnična šola Sveti Štefan, Grobelce 39, Sv. Štefan,

– Podružnična šola Sladka gora, Sladka gora 5, Šmarje pri Jelšah,

– Podružnična šola Šentvid, Šentvid 12, Grobelno,
– Podružnična šola Zibika, Zibika 5, Pristava pri Mestinjju.

Zavod lahko po predhodnem soglasju z ustanoviteljem organizira delo v novi podružnični šoli ali ukine obstoječo, če so za to podani zakonski razlogi.

3. člen

Zavod je za svoje obveznosti odgovoren s sredstvi, ki so v pravnem prometu.

Zavod je pravna oseba s popolno odgovornostjo in odgovarja za svoje obveznosti z vsem premoženjem, s katerim razpolaga.

Podružnične šole v pravnem prometu nimajo pooblastil.

4. člen

Zavod je vpisan v sodni register pri Temlelnem sodišču v Celju, Enota Celje, na registrskem vložku št. 1-4351-00.

Zavod se vpiše v razvid zavodov vzgoje in izobraževanja, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za šolstvo.

5. člen

Zavod je pravna oseba s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi v poslovanju in v pravnem prometu, kot jih določata zakon in ta odlok.

2. Pečat zavoda**6. člen**

Zavod ima in uporablja svoj pečat okrogle oblike, premera 35 mm, v katerega sredini je grb Republike Slovenije, na zunanem obodu pa je izpisano: Osnovna šola Šmarje pri Jelšah, Vegova 26.

Zavod ima in uporablja tudi pečat okrogle oblike premera 20 mm z enako vsebino kot pečat iz prvega odstavka tega člena.

Pečat mora vsebovati ime in sedež zavoda.

Pečat iz prvega odstavka tega člena uporablja zavod v pravnem prometu za žigovanje vseh aktov, dokumentov in dopisov, ki jih pošilja ali izdaja organom, organizacijam, občanom, učencem in varovavancem oziroma njihovim staršem.

Pečat iz drugega odstavka tega člena uporablja zavod za žigovanje predvsem finančne in knjigovodske dokumentacije.

7. člen

Število posameznih pečatov, njihovo uporabo, način varovanja in uničevanja določi ravnatelj.

3. Zastopanje, predstavljanje in podpisovanje**8. člen**

Zavod zastopa in predstavlja ravnatelj.

Ravnatelj zavoda zastopa in predstavlja zavod brez omejitev.

Med začasno odsotnostjo nadomešča ravnatelja njegov pomočnik, (delavec zavoda, ki ga za nadomeščanje pooblasti ravnatelj). Pomočnik ravnatelja (pooblaščen delavec zavoda) ima v času nadomeščanja vsa pooblastila ravnatelja.

Ravnatelj lahko za zastopanje ali predstavljanje zavoda v posameznih zadevah pooblasti druge osebe.

9. člen

Za zavod podpisujejo ravnatelj in delavci, ki so pooblaščen za zastopanje, vsak v mejah pooblastil in poslov, ki jih opravljajo.

V odnosih z banko in Agencijo RS za plačilni promet, nadziranje in informiranje podpisujejo zavod ravnatelj, računovodja in podpisniki z deponiranimi podpisi pri Agenciji RS za plačilni promet, nadziranje in informiranje, ki jih določi ravnatelj.

Ravnatelj z odločbo določi delavce zavoda, ki so pooblaščen, da podpisujejo za zavod v odnosih, ki niso navedeni v tem statutu.

4. Območje zadovoljevanja vzgojno-izobraževalnih potreb**10. člen**

Zavod s svojo dejavnostjo zadovoljuje potrebe po osnovnošolskem izobraževanju na področju naselij celotne občine Šmarje pri Jelšah, Šolski okoliši so naslednji:

Šolski okoliš OŠ Šmarje pri Jelšah tvorijo naslednja naselja:

Babna Brda, Babna Gora, Babna Reka, Beli Potok pri Lembergu, Belo, Bezgovica, Bobovo pri Šmarju, Bodrež, Bodrišna vas, Brecljevo, Brezje pri Lekmarju, Bukovje, v Babni Gori, Cerovec pri Šmarju, Dol pri Pristavi, Dol pri Šmarju, Dragomilo, Dvor, Gaj, Globoko pri Šmarju, Gornja vas, Grličje, Grobelno-del, Grobelce, Hajnsko, Jazbina, Jerovska vas, Ješovec pri Šmarju, Kamenik, Konuško, Koretno, Korpule, Kristan vrh, Krtince, Laše, Lekmarje, Lemberg pri Šmarju, Lipovec, Mala Pristava, Mestinje, Močle, Nova vas pri Šmarju, Orehovec, Pečica, Pijovci, Platinovec, Polžanska gorca, Polžanska vas, Predel, Predenca, Preloge pri Šmarju, Pustike, Rakovec, Senovica, Sladka Gora, Sotensko pri Šmarju, Spodnja Ponkvice, Spodnje Mestinje, Spodnje Selce, Spodnje Tinsko, Stranje, Strtenica, Sveti Štefan, Šentvid pri Grobelnem, Šerovo, Škofija, Šmarje pri Jelšah, To-

polovec, Vinski vrh pri Šmarju, Vodenovo, Vrh, Vršna vas, Zadrže, Zastranje, Završe pri Grobelnem, Zgornje Tisno, Zibika, Zibiška vas.

Podružnična šola Kristan vrh do vključno 5. razreda OŠ vključuje v svoj šolski okoliš naslednja naselja:

Kristan vrh, Grličje, Laše, Kačji Dol, Hajnsko, Gaberce (del) Plat (del), Male Rodne (del).

Podružnična šola Mestinje do vključno 3. razreda vključuje v svoj šolski okoliš naslednja naselja:

Mestinje, Lemberg, Krtince, Beli Potok, Pečica (del), Topolovec, Pijovci (del).

Podružnična šola Sladka Gora do vključno 4. razreda vključuje v svoj šolski okoliš naslednja naselja:

Sladka Gora, Nova vas, Pijovci (del), Jerovska vas, Polžanska Vas, Pečica, Polžanska gorca.

Podružnična šola Šentvid do vključno 5. razreda vključuje v svoj šolski okoliš naslednja naselja:

Gornja vas, Bodrišna vas, Bodež, Ponkvaica, Platinovec, Rakovec, Lipovec, Završe, Spodnje Selce, Grobelno (del).

Podružnična šola Sveti Štefan do vključno 4. razreda vključuje v svoj šolski okoliš naslednja naselja:

Sveti Štefan, Babna Reka, Babna Gora, Babna Brda, Grobelce, Bukovje, Lekmarje in Brezje.

Podružnična šola Zibika do vključno 5. razreda vključuje v svoj šolski okoliš naslednja naselja:

Zibika, Zibiška vas, Pustike, Strtenica, Vršna vas, Orehovec, Bezgovica, Škofija, del Roginske Gorce in del Spodnjega Mestinja.

Matična enota je Osnovna šola Šmarje pri Jelšah, kjer je sedež zavoda. V matični enoti se vpisuje otroke v osnovno šolo za celotni zavod.

III. DEJAVNOST ZAVODA

11. člen

Dejavnost zavoda je:

- Osnovnošolsko splošno izobraževanje (M/80.102-uredba o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije dejavnosti),
- Izobraževanje odraslih (M80.4),
- Storitve menz (H 55 51),
- Računovodske, knjigovodske in revizijske storitve (K 74.12),
- Zavod lahko opravlja tudi druge dejavnosti s katerimi dopolnjuje dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

Dejavnost zavoda šteje kot javna služba, katere izvaja nje je v javnem interesu.

12. člen

Zavod opravlja javno veljavni izobraževalni program, ki je sprejet na način in po postopku, določenem z zakonom.

13. člen

Zavod je devetrazredna osnovna šola in opravlja vzgojno-izobraževalno dejavnost od 1. do 9. razreda obvezne osnovne šole.

Zavod izdaja spričevala o uspehu in izobrazbi, ki štejejo kot javne listine.

Zavod ne sme začeti opravljati nove dejavnosti ali spremeniti pogojev za opravljanje dejavnosti, dokler ustanovitelj ne da soglasja in dokler pristojni organ ne izda odločbe, da

so izpolnjeni pogoji, predpisani za opravljanje dejavnosti glede tehnične opremljenosti in varstva pri delu ter drugi predpisani pogoji.

Za nove dejavnosti ne štejejo druge dejavnosti, ki jih opravlja zavod v manjšem obsegu, s katerimi dopolnjuje in boljša ponudbo vzgojno-izobraževalnega dela ali s katerimi prispeva k popolnejšemu izkoriščanju zmogljivosti, ki se uporabljajo za opravljanje vpisanih registriranih dejavnosti.

14. člen

Zavod lahko sklepa pogodbe in opravlja druge pravne posle samo v okviru dejavnosti, ki je vpisana v sodni register.

IV. ORGANI ZAVODA

15. člen

Organi zavoda so:

- svet zavoda,
- ravnatelj,
- strokovni organi,
- svet staršev.

Zavod ima lahko tudi druge organe, katerih delovno področje, sestavo in način volitev oziroma imenovanja določa s pravili.

1. Svet zavoda

16. člen

Zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavljajo predstavniki ustanovitelja, predstavniki delavcev zavoda in predstavniki staršev.

Svet zavoda šteje 11 članov, ki jih sestavljajo:

- 3 predstavniki ustanovitelja,
- 5 predstavnikov delavcev zavoda,
- 3 predstavniki staršev.

Predstavnike delavcev zavoda se voli izmed delavcev matične šole in podružničnih šol, in sicer: 3 predstavnike delavcev matične šole in dva predstavnika delavcev podružničnih šol. V svet zavoda mora biti imenovan najmanj 1 predstavnik administrativno-tehničnih delavcev šole.

Predstavnike ustanovitelja imenuje občinski svet izmed delavcev občinske uprave ali občinskih organov ter občanov posameznih naselij šolskega okoliša. Predstavnike zaposlenih izvolijo delavci zavoda neposredno na tajnih volitvah, po postopku in na način, ki ga določa zakon in ta odlok. Predstavnike staršev pa volijo starši na svetu staršev.

Člani sveta izmed sebe izvolijo na konstitutivni seji predsednika in namestnika predsednika.

Svet odloča z večino glasov svojih članov.

Mandat članov sveta traja štiri leta. Za člana sveta zavoda je ista oseba lahko izvoljena le dvakrat zaporedoma.

Mandat predstavnikov staršev v svetu zavoda je povezan s statusom njihovih otrok (učencev) v zavodu.

17. člen

Svet zavoda:

- imenuje in razrešuje ravnatelja,
- sprejema program razvoja zavoda,
- sprejema letni delovni načrt in poročilo o njegovi uresničitvi,
- odloča o uvedbi nadstandardnih in drugih programov,
- obravnava poročila o izobraževalni problematiki,
- odloča o pritožbah v zvezi s statusom učenca,
- odloča o pritožbah v zvezi s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi delavcev iz delovnega razmerja,

- odloča o pritožbah staršev v zvezi z vzgojnim in izobraževalnim delom v šoli,
- sprejema pravila in druge splošne akte zavoda, ki jih določa ta odlok ali drug splošni akt zavoda,
- določa finančni načrt in sprejema zaključne in periodične račune,
- predlaga ustanovitelju spremembo ali razširitev dejavnosti,
- daje ustanovitelju in ravnatelju zavoda predloge in mnenja o posameznih vprašanjih,
- razpisuje volitve predstavnikov delavcev v svet zavoda,
- sprejema program razreševanja presežnih delavcev,
- odloča o najemanju kreditov,
- imenuje predstavnike zavoda v drugih asociacijah,
- odloča v soglasju z ustanoviteljem o povezovanju v skupnost zavodov za opravljanje skupnih administrativnih in računovodskih nalog in za opavljanje drugih skupnih del,
- opravlja druge z zakonom ter drugimi splošnimi akti zavoda določene naloge.

a) Volitve predstavnikov delavcev v svet zavoda

18. člen

Svet zavoda razpiše volitve predstavnikov delavcev v svet zavoda s sklepom največ 90 in najmanj 60 dni pred iztekom mandatne dobe. Volitve se opravijo najkasneje 15 dni pred potekom mandata svetu zavoda.

S sklepom o razpisu volitev mora biti določen dan volitev in število članov sveta, ki se volijo (iz posameznih enot zavoda). Sklep o razpisu volitev se mora javno objaviti v zavodu.

S sklepom o razpisu volitev se imenuje volilna komisija, ki jo sestavljajo predsednik, njegov namestnik in dva člana ter njuna namestnika. Član volilne komisije oziroma njegov namestnik ne more biti kandidat za predstavnika delavcev v svetu in mora imeti aktivno volilno pravico. Volilno komisijo se imenuje za dobo 4 let.

19. člen

Pravico predlagati kandidate za člane sveta zavoda ima najmanj pet delavcev zavoda z aktivno volilno pravico in reprezentativni sindikat ter učiteljski zbor.

Predlogi kandidatov za svet zavoda, ki se predložijo volilni komisiji najkasneje 21. dan po dnevu razpisa volitev, morajo biti pisni s podpisami vseh predlagateljev in s priloženimi pisnimi soglasji h kandidaturi vseh predlaganih kandidatov.

Kandidati za predstavnike delavcev v svetu zavoda morajo imeti pasivno volilno pravico.

20. člen

Glasovanje na volišču vodi volilna komisija.

Volitve morajo biti organizirane tako, da je zagotovljena tajnost glasovanja. Volilna komisija lahko določi, da se za delavce, ki bodo odsotni na dan volitev, zagotovi možnost predčasnih volitev.

Voli se z glasovnicami osebno. Vsak delavec ima en glas. Na glasovnici se navedejo imena kandidatov po abecednem redu priimkov z navedbo koliko kandidatov se voli (izmed kandidatov posamezne podružnične šole in izmed kandidatov upravnih, administrativnih in tehničnih delavcev). Voli se tako, da se obkrožijo zaporedne številke pred imeni tistih kandidatov, za katere se želi glasovati.

Neizpolnjena glasovnica in glasovnica, na kateri ni mogoče ugotoviti volje volivca, sta neveljavni. Neveljavna je tudi glasovnica, če je volivec glasoval za več kandidatov kot jih je potrebno izvoliti.

Volitve so veljavne, če se jih je udeležila več kot polovica delavcev zavoda z aktivno volilno pravico.

21. člen

Izvoljenih je toliko kandidatov za člane sveta zavoda, kot je predstavnikov delavcev v svetu zavoda. Izvoljeni so tisti kandidati (matične šole, podružničnih šol, administrativno tehničnih delavcev), ki so dobili največje število glasov. Če sta dva kandidata dobila enako število glasov, je izvoljen tisti, ki ima daljšo delovno dobo v zavodu.

O poteku volitev na voliščih se piše zapisnik, volilna komisija pa izdela poročilo o rezultatih volitev, ki ga objavi v roku 5 dni od dneva izvedbe glasovanja.

b) Odpoklic predstavnikov delavcev v svetu zavoda

22. člen

Postopek za odpoklic predstavnika delavcev v svetu zavoda se začne na podlagi pisne zahteve najmanj 10% delavcev zavoda z aktivno volilno pravico oziroma na zahtevo sindikata, če gre za člana sveta, ki ga je kandidiral sindikat.

Zahtevi za odpoklic, ki jo predložijo delavci, morajo biti priloženi podpisi delavcev, ki predlagajo odpoklic.

Zahteva za odpoklic mora vsebovati razloge za odpoklic.

Zahteva se predloži volilni komisiji, ki preveri formalno pravilnost zahteve, ne da bi presojala razloge za odpoklic.

Če volilna komisija ne zavrne zahteve za odpoklic, v 30 dneh razpiše glasovanje o odpoklicu predstavnika delavcev v svetu zavoda in določi dan glasovanja.

Predstavniki delavcev v svetu zavoda je odpoklican, če je za odpoklic glasovalo večina delavcev zavoda, ki imajo aktivno volilno pravico v času glasovanja o odpoklicu.

Za izvedbo glasovanja o odpoklicu predstavnika delavcev v svetu zavoda se smiselno uporabljajo določbe tega odloka in zakona o volitvah predstavnikov delavcev v svet zavoda.

23. člen

Za volitve in odpoklic predstavnikov delavcev v svet zavoda se, dokler ne bo sprejet zakon, ki bo urejal sodelovanje delavcev pri upravljanju zavodov, uporabljajo, v zadevah, ki jih ne ureja ta odlok, določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev v upravljanju podjetij.

2. Ravnatelj

24. člen

Pedagoški vodja in poslovodni organ zavoda je ravnatelj.

Ravnatelj organizira in vodi delo in poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost dela zavoda.

Ravnatelj opravlja naslednje naloge:

- organizira, načrtuje in vodi delo zavoda,
- pripravlja program razvoja zavoda,
- pripravlja predlog letnega delovnega načrta in odgovarja za njegovo izvedbo,
- odgovarja za uresničevanje pravic in dolžnosti učencev,
- vodi delo učiteljskega zbora,
- oblikuje predlog nadstandardnih programov,
- spodbuja strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje strokovnih delavcev,
- organizira mentorstvo za pripravnike,
- prisostvuje pri vzgojno-izobraževalnem delu učiteljev, spremlja njihovo delo in jim svetuje,

- predlaga napredovanje strokovnih delavcev v nazive in odloča o napredovanju delavcev v plačilne razrede,
- spremlja delo svetovalne službe,
- skrbi za sodelovanje zavoda s starši (roditeljski sestanki, govorilne ure in druge oblike sodelovanja),
- obvešča starše o delu zavoda in o spremembah pravic in obveznosti učencev,
- odloča o vzgojnih ukrepih,
- določa sistemizacijo delovnih mest,
- odloča o sklepanju delovnih razmerij in o disciplinski odgovornosti delavcev,
- imenuje in razrešuje svojega pomočnika in vodje podružničnih šol, skrbi za sodelovanje zavoda s šolsko zdravstveno službo in
- opravlja druge naloge v skladu z zakoni in drugimi predpisi.

25. člen

Za ravnatelja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za učitelja ali za svetovalnega delavca v zavodu, ima najmanj pet let delovnih izkušenj v vzgoji in izobraževanju ter ima naziv svetnik ali svetovalec oziroma najmanj pet let naziv mentor in opravljen ravnateljski izpit.

Ravnatelja imenuje in razrešuje svet zavoda v soglasju z ministrom za šolstvo in šport. Mandat ravnatelja traja štiri leta.

Svet zavoda si mora pred imenovanjem ali razrešitvijo ravnatelja pridobiti mnenje učiteljskega zbora in mnenje občine.

Učiteljski zbor o mnenju za imenovanje ravnatelja glasuje tajno.

Mnenje občine daje svet občine na predlog komisije za volitve, imenovanja in mandatna vprašanja.

Če učiteljski zbor ali občina ne da mnenja v roko 20 dni od dneva, ko je bila zanj zaprosena, lahko svet zavoda imenuje ravnatelja brez tega mnenja.

26. člen

Če ravnatelju predčasno preneha mandat oziroma če nihče izmed prijavljenih kandidatov ni imenovan, svet zavoda imenuje vršilca dolžnosti ravnatelja izmed strokovnih delavcev zavoda oziroma izmed prijavljenih kandidatov, vendar največ za eno leto.

Če v 60 dneh po prenehanju mandata ravnatelju, svet zavoda ne imenuje niti ravnatelja niti vršilca dolžnosti ravnatelja, imenuje vršilca dolžnosti ravnatelja v naslednjih osmih dneh minister.

a) Pomočnik ravnatelja

27. člen

Zavod ima pomočnika ravnatelja.

Za pomočnika ravnatelja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za ravnatelja, razen šole za ravnatelja oziroma ravnateljskega izpita.

Pomočnika ravnatelja imenuje in razrešuje ravnatelj, potem ko si pridobi s tajnim glasovanjem izraženo mnenje učiteljskega zbora.

Pomočnika ravnatelja se imenuje na podlagi javnega razpisa, razen če ravnatelj imenuje pomočnika izmed strokovnih delavcev zavoda.

Pomočnik ravnatelja opravlja naloge, ki mu jih določi ravnatelj in naloge, ki so opisane v aktu o sistemizaciji.

b) Vodja podružnične šole

28. člen

Podružnična šola ima vodjo.

Za vodjo podružnične šole je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za delo učitelja in ima najmanj pet let naziv mentor.

Vodjo podružnične šole imenuje in razrešuje ravnatelj izmed delavcev šole.

Vodja podružnične šole opravlja poleg dela učitelja še naslednje naloge:

- organizira in vodi delo podružnične šole,
- predlaga ravnatelju program dela in razvoja podružnične šole,
- predlaga nadstandardne programe,
- skrbi za sodelovanje podružnične šole s starši in krajem,
- obvešča starše o delu in razvoju podružnične šole,
- opravlja druge naloge, za katere ga pisno pooblasti ravnatelj.

3. Strokovni organi

29. člen

Strokovni organi v zavodu so učiteljski zbor, oddelčni učiteljski zbor, razrednik in strokovni aktivni.

30. člen

Učiteljski zbor sestavljajo strokovni delavci zavoda.

Učiteljski zbor:

- obravnava in odloča o strokovnih vprašanih povezanih z vzgojno-izobraževalnim delom,
- daje mnenje o letnem delovnem načrtu,
- predlaga uvedbo nadstandardnih in drugih programov ter dejavnosti,
- odloča o posodobitvah programov vzgoje in izobraževanja in njihovi izvedbi v skladu s predpisi,
- daje mnenje o predlogu za imenovanje ravnatelja in pomočnika ravnatelja,
- odloča o vzgojnih ukrepih,
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

31. člen

Oddelčni učiteljski zbor sestavljajo strokovni delavci, ki opravljajo vzgojno-izobraževalno delo v posameznem oddelku.

Oddelčni učiteljski zbor:

- obravnava vzgojno-izobraževalno problematiko v oddelku,
- oblikuje program dela z nadarjenimi učenci in tistimi, ki težje napredujejo,
- odloča o vzgojnih ukrepih in
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

32. člen

Razrednik vodi delo oddelčnega učiteljskega zbora, analizira vzgojne in učne rezultate oddelka, skrbi za reševanje vzgojnih in učnih problemov posameznih učencev, sodeluje s starši in šolsko svetovalno službo, odloča o vzgojnih ukrepih ter opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

33. člen

Strokovne aktivne sestavljajo učitelji istega predmeta oziroma predmetnih področij.

Strokovni aktivni obravnavajo problematiko predmeta oziroma predmetnega področja, usklajujejo merila za ocenjevanje, dajejo učiteljskemu zboru predloge za izboljšanje vzgojno-izobraževalnega dela, obravnavajo pripombe staršev in učencev ter opravljajo druge strokovne naloge, določene z letnim delovnim načrtom.

4. Svet staršev

34. člen

Za organizirano uresničevanje interesa staršev se v zavodu oblikuje svet staršev zavoda.

Svet staršev zavoda je sestavljen tako, da ima v njem vsak oddelek po enega predstavnika, ki ga starši izvolijo na roditeljskem sestanku oddelka.

Prvi sklic sveta staršev opravi ravnatelj.

Svet staršev:

- predlaga nadstandardne programe,
- daje soglasje k predlogu ravnatelja o nadstandardnih storitvah,
- daje mnenje o predlogu programa razvoja zavoda in o letnem delovnem načrtu,
- razpravlja o poročilih ravnatelja o vzgojno-izobraževalni problematiki,
- obravnava pritožbe staršev v zvezi z vzgojno-izobraževalnim delom,
- voli predstavnike staršev v svet zavoda in
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

5. Svetovalna služba

35. člen

Zavod organizira, v skladu z normativi in standardi, svetovalno službo, ki svetuje učencem in staršem ter sodeluje z učitelji in vodstvom šole pri načrtovanju, spremljanju in evalvaciji razvoja zavoda ter pri opravljanju vzgojno-izobraževalnega dela in poklicno svetuje.

Pri opravljanju poklicnega svetovanja se svetovalna služba povezuje z Republiškim zavodom za zaposlovanje.

6. Knjižnica

36. člen

Zavod ima knjižnico.

Knjižnica zbira knjižnično gradivo, ga strokovno obdeluje, hrani, predstavlja in izposoja ter opravlja informacijsko-dokumentacijsko delo kot sestavino vzgojno-izobraževalnega dela v zavodu.

Zavod ustanovi učbeniški sklad, čigar upravljanje določi minister.

Za učence, ki zaradi socialnega položaja ne morejo plačati prispevka za izposajo učbenikov iz učbeniškega sklada, zagotovi sredstva država v skladu z merili, ki jih določi minister.

V. ZAPOSLENI V ZAVODU

37. člen

Vzgojno-izobraževalno in drugo strokovno delo v zavodu opravljajo učitelji, svetovalni delavci, knjižničarji in drugi strokovni delavci, ki z njimi sodelujejo pri izvajanju strokovnih nalog, potrebnih za nemoteno delovanje zavoda (v nadaljnjem besedilu: strokovni delavci).

Strokovni delavci izvajajo vzgojno-izobraževalno delo v skladu z zakonom in javno veljavnimi programi tako, da zagotavljajo objektivnost, kritičnost in pluralnost ter so pri tem strokovno avtonomni.

Strokovni delavci morajo obvladati slovenski knjižni jezik, imeti ustrezno izobrazbo, določeno z zakonom in drugimi predpisi, ter opravljen strokovni izpit v skladu z zakonom.

Znanje slovenskega knjižnega jezika se preverja pri strokovnem izpitu. Pri učiteljih, ki niso diplomirali na slo-

venskih univerzah, se znanje slovenskega knjižnega jezika preverja ob prvi namestitvi.

Smer strokovne izobrazbe za strokovne delavce, v primerih, ko to določa zakon, pa tudi stopnjo izobrazbe, določi minister, potem, ko si je pridobil mnenje pristojnega strokovnega sveta.

Strokovna, administrativna, tehnična in druga dela opravljajo delavci, določeni s sistemizacijo delovnih mest.

Delavci iz prejšnjega odstavka morajo imeti izobrazbo, določeno s sistemizacijo delovnih mest.

38. člen

Delovna razmerja, udeležba delavcev pri upravljanju in uresničevanje sindikalnih pravic delavcev v zavodu, zavod uredi v skladu z zakonom in kolektivno pogodbo, ter z zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja v svojem splošnem aktu.

Prosta delovna mesta strokovnih in drugih delavcev v zavodu se prijavijo na podlagi sistemizacije delovnih mest. Sistemizacijo delovnih mest določi na podlagi normativov in standardov ravnatelj v soglasju s šolsko upravo na območju katere ima zavod sedež.

Zavod si mora pred prijavo prostega delovnega mesta pridobiti soglasje ministra.

VI. VIRI IN NAČIN PRIDOBIVANJA SREDSTEV ZA DELO ZAVODA

39. člen

Ustanovitelj in država zagotavljata pogoje za delo zavoda.

Ustanovitelj zagotavlja zavodu sredstva in premoženje, s katerim je zavod upravljal do uveljavitve tega odloka ter sredstva in premoženje podružničnih šol.

Zavod samostojno upravlja s sredstvi, ki so mu dana v posest (upravljanje), ne more pa s pravnimi posli odtujiti nepremično premoženje ali le-to obremeniti s stvarnimi ali drugimi bremenami brez soglasja ustanovitelja.

Razmejitev financiranja javnih šol med državni proračun in sredstva lokalne skupnosti natančno opredeljuje zakon o financiranju vzgoje in izobraževanja v 81. in 82. členu.

40. člen

Zavod pridobiva sredstva za delo iz javnih sredstev, sredstev ustanovitelja, prispevkov učencev, sredstev od prodaje storitev in izdelkov ter iz donacij, prispevkov sponzorjev ter iz drugih virov.

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih zavod pridobi s prodajo proizvodov oziroma storitev, ustvarjenih z opravljanjem vzgoje in izobraževanja oziroma z opravljanjem drugih dejavnosti v skladu s tem odlokom, se uporablja za plačilo materialnih stroškov, investicijsko vzdrževanje in investicije, po predhodnem soglasju ustanovitelja pa tudi za plače.

Merila za delitev presežka prihodkov nad odhodki v zavodu določi minister.

Primanjkljaj prihodkov, ki v zavodu nastane pri izvajanju medsebojno dogovorjenega programa iz osnovnih dejavnosti, upoštevajoč dogovorjena merila, kriterije ter normative in standarde, ki veljajo za področja dejavnosti zavoda, krije ustanovitelj oziroma država.

41. člen

Za nadstandardne storitve lahko zavod pridobiva sredstva tudi z dotacijami, sponzorstvom, prispevki staršev in drugimi viri, določenimi z zakonom.

Zavod lahko ustanovi šolski sklad, iz katerega se financirajo dejavnosti posameznega razreda, ki niso sestavina izobraževalnega programa, oziroma se ne financirajo iz javnih sredstev, za nakup nadstandardne opreme, za zviševanje standarda pouka in podobno.

Sklad iz prejšnjega odstavka pridobiva sredstva iz prispevkov staršev, donacij, zapuščin in iz drugih virov.

Sklad upravlja upravni odbor, ki ima predsednika in šest članov, od katerih so najmanj trije predstavniki zavoda. Upravni odbor imenuje svet staršev. Predstavnike zavoda predlaga svet zavoda.

Za delovanje sklada lahko upravni odbor sprejme pravila.

VII. ODGOVORNOST USTANOVITELJA ZA OBVEZNOSTI ZAVODA

42. člen

Ustanovitelj odgovarja za obveznosti zavoda omejeno subsidiarno do vrednosti sredstev, s katerimi upravlja zavod.

VIII. NADZOR

43. člen

Nadzor nad izvajanjem zakonov, drugih predpisov in aktov, ki urejajo organizacijo, financiranje, namensko porabo sredstev in opravljanje dejavnosti vzgoje in izobraževanja v zavodu, izvaja šolska inšpekcija.

Nadzor nad zakonitostjo dela zavoda iz področij, ki niso navedena v prvem odstavku tega člena, izvajajo institucije družbenega razvoja, določene z zakonom.

44. člen

Porabo javnih sredstev v zavodu nadzoruje Računsko sodišče Republike Slovenije.

Gospodarjenje z nepremičninami v lasti ustanovitelja nadzira ustanovitelj ali upravni odbor sklada, če je ustanovljen premoženjski sklad, v katerega so vključene nepremičnine v upravljanju zavoda.

Nadzor nad namensko porabo proračunskih sredstev ima pravico opravljati tudi ustanovitelj zavoda.

IX. SPLOŠNI AKTI ZAVODA

45. člen

Zavod lahko v zadevah, ki jih ne ureja ta odlok ter v drugih zadevah, ki jih je potrebno regulirati z interno normativo, uredi svojo notranjo organizacijo in delo s pravili. Pravila sprejme svet zavoda.

Zavod ima lahko tudi druge splošne akte, s katerimi ureja druge zadeve, če tako določa zakon.

Pravila in splošni akti iz drugega odstavka tega člena ne smejo biti v neskladju s tem odlokom.

46. člen

Splošne akte zavoda sprejema svet zavoda ali ravnatelj. Razmejitev pristojnosti pri sprejemanju splošnih aktov zavoda se določi s pravili zavoda.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

47. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o ustanovitvi zavoda, ki ga je sprejel Občinski svet občine

Šmarje pri Jelšah dne 20. 7. 1995 in objavljen v Uradnem listu RS, št. 48/95, dne 18. 8. 1995.

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati statut zavoda, sprejet na svetu zavoda dne 21. 2. 1992.

48. člen

Zavod mora uskladiti svojo organizacijo in organe zavoda v roku treh mesecev od dneva uveljavitve tega odloka.

Do imenovanja sveta zavoda skladno s tem odlokom, se podaljša mandat dosedanjim članom sveta zavoda.

49. člen

Ravnatelj zavoda preneha mandat z iztekom dobe, za katero je bil imenovan. Po izteku mandata ravnatelj se opravi razpis prostega delovnega mesta na način in po postopku, določenem s tem odlokom in zakonom.

Ne glede na določbo prvega odstavka 25. člena tega odloka, je lahko do 1. 9. 2000 imenovan za ravnatelja tudi, kdor ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka 25. člena tega odloka.

Kdor je imenovan za ravnatelja v skladu s prejšnjim odstavkom, si mora pridobiti predpisano izobrazbo in naziv najkasneje do 1. 9. 2002, oziroma mora najkasneje v dveh letih po imenovanju opraviti ravnateljski izpit.

Ravnatelj, ki ne opravi obveznosti v roku iz prejšnjega odstavka, preneha mandat na podlagi zakona.

Ravnatelj oziroma pomočnik ravnatelja, ki ima na dan uveljavitve zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja srednjo izobrazbo, petindvajset let delovne dobe in je opravljal funkcijo ravnatelja oziroma pomočnika dva mandata in ravnatelj oziroma pomočnik ravnatelja, ki ima srednjo izobrazbo in je opravljal funkcijo ravnatelja oziroma pomočnika ravnatelja vsaj tri mandate, je lahko imenovan za ravnatelja oziroma pomočnika ravnatelja ne glede na določbo prvega odstavka 25. člena oziroma drugega odstavka 27. člena tega odloka.

Ravnatelj oziroma pomočnik ravnatelja, ki ne izpolnjuje pogojev o izobrazbi iz prvega odstavka 25. člena oziroma drugega odstavka 27. člena tega odloka in ima na dan uveljavitve ZOFVI manj kot 10 let do pridobitve pravice do starostne pokojnine ter je opravljal funkcijo ravnatelja oziroma pomočnika ravnatelja najmanj tri mandate, je lahko imenovan za ravnatelja oziroma za pomočnika ravnatelja ne glede na določbo prvega odstavka 25. člena oziroma drugega odstavka 27. člena tega odloka.

50. člen

Ravnatelj zavoda je dolžan poleg nalog, za katere je pristojen po zakonu, opraviti vse potrebno, da zavod uskladi organizacijo dela ter oblikuje svet zavoda v skladu s tem odlokom v roku treh mesecev od dneva uveljavitve tega odloka.

51. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 061-90/96

Šmarje pri Jelšah, dne 20. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Šmarje pri Jelšah
Stanko Javornik l. r.

3216.

Na podlagi 18. člena statuta Občine Šmarje pri Jelšah (Uradni list RS, št. 34/95, 17/96) je Občinski svet občine Šmarje pri Jelšah na seji dne 19. 9. 1996 sprejel

S K L E P**1**

Najemnina za poslovne prostore:

1. kategorije: poslovni prostori v katerih se opravlja pridobitna dejavnost; trgovina, storitve, sedeži podjetij... znaša 12 DEM za m²;

2. kategorije: poslovni prostori v katerih se opravljajo družbene dejavnosti; javni zavodi, politične stranke, društva, združenja... znaša 10 DEM za m²;

3. kategorija: neogrevani prostori, skladišča, garaže... znaša 5 DEM za m².

2

Predlagana višina najemnin je določena brez obratovalnih stroškov, in sicer za dobo enega leta.

3

Politične stranke lahko na občinski svet naslovijo pisno vlogo za pomoč pri sofinanciranju plačila najemnin za poslovne prostore, kjer opravljajo svojo dejavnost.

Št. 061-92/96

Šmarje pri Jelšah, dne 20. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Šmarje pri Jelšah
Stanko Javornik l. r.

TURNIŠČE**3217.**

Na podlagi 3. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93), 61. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 87/94, 14/95) in 19. člena statuta Občine Turnišče (Uradni list RS, št. 38/95) je Občinski svet občine Turnišče na 16. seji dne 9. 9. 1996 sprejel

O D L O K**o gospodarskih javnih službah v Občini Turnišče****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Ta odlok določa dejavnosti, ki so gospodarske javne službe v občini Turnišče in ureja način in oblike njihovega izvajanja.

Z gospodarskimi javnimi službami se zagotavlja materialne dobrine kot proizvode in storitve, katerih trajno in nemoteno proizvajanje v javnem interesu zagotavlja občina zaradi zadovoljevanja javnih potreb, kadar in kolikor jih ni mogoče zagotavljati na trgu.

2. člen

Kot javne službe se opravljajo dejavnosti, ki so z zakonom določene kot obvezne javne službe in dejavnosti, ki so kot javne službe določene s tem odlokom.

II. GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE**3. člen**

Na območju Občine Turnišče se kot obvezne javne službe opravljajo naslednje dejavnosti:

- oskrba s pitno vodo,
- odvajanje in čiščenje komunalnih, odpadnih in padavinskih vod,
- ravnanje s komunalnimi odpadki,
- odlaganje ostankov komunalnih odpadkov,
- javna snaga in čiščenje javnih površin,
- pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva narave,
- urejanje in vzdrževanje javnih poti, površin za pešce, zelenih površin, pešpoti in drugih javnih površin,
- gasilska služba.

4. člen

Poleg obveznih javnih služb občina organizira tudi izbirne gospodarske javne službe na naslednjih področjih:

- urejanje in vzdrževanje pokopališč,
- pogrebne storitve,
- urejanje in vzdrževanje ulic, trgov in cest, ki niso razvrščene v magistralne in regionalne ceste,
- vzdrževanje in urejanje javnih tržnic,
- oskrba s plinom,
- urejanje javnih parkirišč,
- javna razsvetljava v naseljih, ki obsega razsvetljavo prometnih in drugih javnih površin,
- urejanje prometne signalizacije in neprometne ter prometnih režimov,
- kabelsko informacijski sistem,
- zimska služba.

Kot izbirne gospodarske javne službe se lahko izvajajo tudi druge dejavnosti, ki jih določi občinski svet.

5. člen

Gospodarske javne službe se opravljajo na celotnem območju občine, če z odlokom iz 6. člena tega odloka ni drugače določeno.

Uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo z lokalnimi javnimi službami je obvezna, če z zakonom ali občinskim odlokom ni drugače določeno.

Uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo kot izbirne lokalne gospodarske službe, ni obvezna, če zakon ali akt občine za posamezne primere ne določata drugače.

Javne dobrine, ki se zagotavljajo z gospodarskimi javnimi službami so pod enakimi pogoji dostopne vsakomur.

III. IZVAJANJE GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB**6. člen**

Občina s splošnimi odloki podrobneje uredi način opravljanja posamezne ali več gospodarskih javnih služb oziroma podrobneje določi elemente iz 7. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93).

Gospodarske javne službe se izvajajo na podlagi predpisanih tehničnih, oskrbovalnih, stroškovnih, organizacijskih in drugih standardov in normativov. V primerih, ko ti niso predpisani za celotno državo, se predpišejo z odloki iz prvega odstavka tega člena.

7. člen

Župan občine je pri predlaganju odločitev na področju gospodarskih javnih služb, ki jih sprejema občinski svet ter pri sprejemanju odločitev, ki so v njegovi pristojnosti, dolžan zagotavljati, da se gospodarske javne službe opravljajo v okviru racionalno, funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov.

8. člen

Izvajanje gospodarskih javnih služb zagotavlja občina neposredno ali z dajanjem koncesij.

9. člen

Občina zagotavlja neposredno izvajanje gospodarskih javnih služb z ustanavljanjem režijskih obratov ali javnih podjetij.

10. člen

Režijski obrat se ustanovi, kadar bi bilo zaradi majhnega obsega in značilnosti dejavnosti gospodarske javne službe neekonomično in neracionalno ustanoviti javno podjetje, istočasno pa tudi ni pogojev za podelitev koncesije, ali neposrednega prenosa v izvajanje ali pa bi bilo to nesmotno.

11. člen

Javno podjetje se ustanovi kot podjetje v lasti občine ali kot podjetje v mešani lastnini v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

12. člen

Vprašanja povezana z dejavnostjo javnega podjetja in njenim izvajanjem, z uporabo objektov in naprav, potrebnih za izvajanje dejavnosti in medsebojne pravice in obveznosti med občino kot ustanoviteljico in javnim podjetjem, se urejajo z aktom o ustanovitvi javnega podjetja.

Ustanoviteljske pravice do javnega podjetja izvršuje občinski svet.

13. člen

Za izvajanje gospodarskih javnih služb lahko občina (koncedent) da koncesijo fizični ali pravni osebi (koncesionar), ki je registrirana in izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti, ki so predmet koncesije.

14. člen

S koncesijskim aktom se določi predmet in pogoje opravljanja gospodarske javne službe za posamezno koncesijo, prav tako pa se s tem aktom v skladu z zakonom o gospodarskih javnih službah določi postopek javnega razpisa in izbora kandidata. Izvajalca dejavnosti na podlagi koncesije izbere Občinski svet občine Turnišče. Na podlagi odločitve občinskega sveta izda župan upravno odločbo o izbiri koncesionarja.

15. člen

Z izbranim izvajalcem sklene pogodbo o koncesiji župan v imenu in za račun občine.

IV. STROKOVNO-TEHNIČNE, ORGANIZACIJSKE IN RAZVOJNE NALOGE

16. člen

Strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge na področju gospodarskih javnih služb opravlja strokovna služba občinske uprave.

Naloge iz prejšnjega odstavka se lahko poveri v izvajanje ustreznim strokovno usposobljeni organizaciji ali podjetju, če je to racionalno in ekonomično, ali če so potrebna posebna strokovna znanja in oprema.

17. člen

Naloge iz 15. člena tega odloka se nanašajo zlasti na:

- razvoj, načrtovanje in pospeševanje gospodarskih javnih služb,
- investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti in napravami potrebnimi za izvajanje gospodarskih javnih služb,
- postopke ustanavljanja in organiziranja javnih podjetij in režijskih obratov,
- strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb,
- financiranje gospodarskih javnih služb,
- določanje pogojev in dajanje soglasij k dovoljenjem za poseg v prostor in okolje, če ti zadevajo infrastrukturne objekte in naprave gospodarskih javnih služb, če ni to kot javno pooblastilo preneseno na izvajalce gospodarskih javnih služb,
- dajanje predpisanih dovoljenj za priključitev na infrastrukturne objekte in naprave gospodarskih javnih služb, če ni to kot javno pooblastilo preneseno na izvajalce gospodarskih javnih služb.

V. VARSTVO UPORABNIKOV JAVNIH DOBRIN

18. člen

Za varstvo uporabnikov javnih dobrin ustanovi občina svet za varstvo uporabnikov javnih dobrin Občine Turnišče, ki šteje 5 članov.

Člane imenuje občinski svet, pri čemer upošteva zastopanost vseh uporabnikov javnih dobrin celotnega območja.

19. člen

Svet uporabnikov zlasti:

- varuje interese uporabnikov javnih dobrin in daje občinskemu organu predloge iz področja gospodarskih javnih služb,
 - zastopa interese občanov v zvezi z načrtovanjem in financiranjem gospodarskih javnih služb in s tem povezanih objektov in naprav v razmerju do občine,
 - zastopa interese občanov v razmerju do izvajalcev gospodarskih javnih služb in opozarja na pomanjkljivosti ter predlaga izboljšave,
 - opravlja druge naloge v skladu s svojimi pravili ali drugim akti o delu in poslovanju.
- Občina zagotavlja pogoje za delo sveta uporabnikov.

20. člen

Občinski svet in župan sta dolžna obravnavati pripombe in predloge sveta uporabnikov.

Občinski svet je dolžan obvestiti svet uporabnikov o svojih stališčih in ukrepih v skladu s poslovnikom o svojem delu, župan pa najkasneje v roku 30 dni od dneva, ko je prejel pripombo ali predlog sveta uporabnikov.

VI. FINANCIRANJE GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

21. člen

Gospodarske javne službe se financirajo s ceno javnih dobrin, iz proračunskih sredstev občine in drugih virov.

Uporabniki, katerim so zagotovljene storitve gospodarskih javnih služb, morajo te storitve obvezno uporabljati in plačati.

22. člen

Storitve gospodarskih javnih služb, ki so individualne in izmerljive se financirajo iz cene, ki jo plačujejo njihovi uporabniki glede na količino porabe. Cena je lahko tudi v obliki tarife, takse, nadomestila ali povračila.

Občinski svet lahko določi, da se cene posameznih storitev plačujejo diferencialno glede na posamezne vrste uporabnikov in glede na količino porabljenih in nujenih javnih dobrin.

23. člen

Predloge cen oziroma spremembe cen javnih dobrin in storitev določa občinski svet na predlog izvajalca.

VII. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

24. člen

Do sprejema predpisov iz 6. člena tega odloka se za urejanje zadev, ki niso urejene s tem odlokom, za posamezna področja gospodarske infrastrukture, uporabljajo do sedaj veljavni predpisi in sklenjene pogodbe.

25. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 6/96-16

Turnišče, dne 9. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Turnišče
Edvard Špilak, dipl. inž. agr. l. r.

3218.

Na podlagi 60. člena zakona o vodah (Uradni list RS, št. 38/91) 3. in 5. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83) ter zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 66/93) in 19. člena statuta Občine Turnišče (Uradni list RS, št. 38/95) je Občinski svet občine Turnišče na 16. seji dne 9. 9. 1996 sprejel

O D L O K

o zaščiti vodnih virov na območju Občine Turnišče

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se določijo varstveni pasovi in ukrepi za zavarovanje vodnih virov pred onesnaževanjem, ki bi utegnili škodljivo vplivati na higiensko neoporečnost in kakovost pitne vode na območju Občine Turnišče.

2. člen

Zavarujejo se naslednji vodni viri, ki se izkoriščajo za pitno vodo:

- Vodni vir novega črpališča v Turnišču.

3. člen

Varnostni pasovi za zavarovanje vodnih virov so naslednji:

1. najožji varstveni pas – območje s najstrožjim režimom zavarovanja, v grafičnem delu označen kot cona 1 in 0,
2. ožji varstveni pas – območje s strogim režimom zavarovanja, v grafičnem delu označen kot cona 2,
3. širši varstveni pas – območje s higiensko-tehničnim režimom zavarovanja, v grafičnem delu označen kot cona 3.

4. člen

Za vsak poseg v varstveni pas vodnih virov, ki bi lahko vplival na spremembe lastnosti vodnega vira, je potrebno pridobiti predpisana soglasja.

II. VARSTVENI PASOVI

1. Najožji varstveni pas z najstrožjim režimom zavarovanja

5. člen

Najožji varstveni pas obsega neposredno okolico objekta za oskrbo s pitno vodo, kjer obstoja možnost direktnega vpliva na količino in kakovost pitne vode, cona 0 in 1.

Meja pasu sega 36 m od črpališča proti jugovzhodu, 283,3 m proti severozahodu in 113 m na vsako stran od srednje tokovnice ter zajema naslednje dele parcelnih števil od parc. št. 573 do 588, od parc. št. 618 do 628, parc. št. 630 in del parc. št. 4351 k.o. Turnišče

V najožjem varstvenem pasu ni dovoljen nikakršen poseg v prostor. Površine so namenjene izključno objektom, ki služijo za preskrbo z vodo in z njimi upravlja upravljalec javnega vodovoda.

Najožji varstveni pas predstavlja območje s strogim režimom zavarovanja za katerega veljajo naslednje določbe:

- meje najožjega varstvenega pasu je potrebno označiti z vidnimi opozorilnimi tablami,
- področje cone 0 je potrebno ustrezno ograditi tako, da je dostop možen samo zaposlenim oziroma pooblaščenim osebam,
- prepovedana je gradnja novih objektov z izjemo objektov, ki so namenjeni vodovodu,
- prepovedan je promet in skladiščenje vseh naftnih derivatov ter drugih naravnih in škodljivih snovi,
- prepovedano je vsako gnojenje in uporaba vseh sredstev za zaščito rastlin in živalskih škodljivcev,
- prepovedano je odpiranje gramoznic in izkoriščanje gramozja ter peskokopov,
- prepovedana je gradnja cest z izjemo dovoznih poti za potrebe vodovoda,
- prepovedano je izvajanje vsakih minerskih del,
- prepovedana je gradnja kanalizacije,
- prepovedano je odlaganje vseh vrst odpadkov,

2. Ožji varstveni pas s strogim režimom zavarovanja

6. člen

Ožji varstveni pas, cona 2, s strogim režimom zavarovanja je namenjen zaščiti podtalnice in sega tako daleč, da traja pretok podtalnice od roba cone 1 do roba cone 2 en mesec.

Meje ožjega varstvenega pasu, cona 2, sega 108,9 m od roba cone 1 proti severozahodu in 113 m na vsako stran od srednje tokovnice ter zajema naslednje dele parcelnih števil od parc. št. 573 do 588, od parc. 618 do 628, parc. št. 630 in del parc. št. 4351.

V ožjem varstvenem pasu s strogim režimom zavarovanja se zavaruje vodozbirno območje in zanj veljajo naslednje določbe:

- na vseh cestah in poteh ob vstopu v ožji varstveni pas se postavijo vidne opozorilne table,
- prepovedana je uporaba vseh sredstev za zaščito in varstvo rastlin ter zatiranje živalskih škodljivcev,
- prepovedana je gradnja skupnih čistilnih naprav za odpadno vodo in ponikovalnic,
- prepovedana je novogradnja industrijskih poslopij in obrtnih delavnic, dovoljena pa je gradnja stanovanjskih objektov pod posebnimi pogoji,
- prepovedano je odlaganje smeti in drugih odpadkov,
- prepovedano je odvzemanje in pretakanja lahko tekočih naftnih derivatov in drugih nevarnih tekočin,
- dovoljen je tranzitni promet le po ustrezno zaščiteneh cestah,
- prepovedano je odvzemanje zemlje in gramoza,
- dovoljena je agrotehnika na podlagi gnojilnega načrta.

3. Širši varstveni pas s higiensko-tehničnim režimom zavarovanja

7. člen

Širši varstveni pas, cona 3, s higiensko-tehničnim režimom zavarovanja je namenjen zaščiti toka podtalnice proti črpališču. Pretok podtalnice od roba cone 2 do roba cone 3 traja tri mesece.

Meja širšega varstvenega pasu, cone 3, sega 606 m od roba cone 2 proti severozahodu in 113 m na vsako stran od srednje tokovnice ter zajema naslednje dele parcelnih števil: od parc. št. 224 do 236, 238, 249, 292, 293, od 270 do 273, od 467 do 504, od 565 do 576, 634, 635, 638, 639, del poti 4350 in 4351 vse k.o. Turnišče in deli parc. št. 656, 657, 660, 661, 662, 664, 666, 669, do 671 do 681, 682, 682/2 in 683 k.o. Renkovci.

Širši varstveni pas s higiensko-tehničnim režimom zavarovanja je namenjen za zaščito toka podtalnice proti črpališču in je označen z opozorilno tablo. V tem pasu je prepovedano ali samo v omejenem obsegu dovoljeno opravljati naslednje dejavnosti:

- prepovedana je uporaba vseh sredstev za zaščito rastlin in zatiranje živalskih škodljivcev,
- prepovedana je gradnja greznic in ponikovalnic za odpadno vodo,
- prepovedano je skladiščenje lahkotekočih naftnih derivatov in drugih tekočih nevarnih snovi,
- dovoljena je usmerjena stanovanjska in druga gradnja, čista industrija in obrt, vendar mora biti območje poprej opremljeno z neprepustno kanalizacijo,
- dovoljena je agrotehnika na podlagi gnojilnega načrta,
- prepovedano je odvažanje zemlje in črpanje gramoza,
- čistilne naprave za odpadne vode se smejo graditi le zunaj varstvenih pasov vodnih virov,
- prepovedana je sprememba kmetijskega zemljišča,
- prepovedana je gradnja ponikovalnic za odpadne vode,
- prepovedano je odlaganje vseh vrst odpadkov.

8. člen

Z denarno kaznijo od 10.000 do 120.000 SIT se kaznuje pravna oseba ali posameznik, ki krši 5., 6. in 7. člen tega odloka.

Prav tako se kaznuje z denarno kaznijo od 10.000 do 30.000 SIT odgovorna oseba pravne osebe ter posameznik za storjene prekrške iz zgoraj omenjenih členov odloka o zaščiti vodnih virov na območju Občine Turnišče.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

9. člen

Upravljalca mora v roku enega leta po uveljavitvi tega odloka izdelati program za izvedbo vodnih virov v skladu s tem odlokom in ga predložiti v potrditev Občinskemu svetu občine Turnišče.

Upravljalca je dolžan v roku treh mesecev od sprejetja tega odloka pridobiti od ustrezne institucije gnojilni načrt ter ga predložiti v potrditev Občinskemu svetu občine Turnišče.

10. člen

Obstoječe dejavnosti v varstvenih pasovih morajo njihovi izvajalci urediti po določilih tega odloka.

Lastniki oziroma upravljalci objektov in zemljišč morajo prilagoditi razmere zahtevam tega odloka, v najožjem varstvenem pasu v roku enega leta, v ožjem varstvenem pasu v dveh letih in v širšem varstvenem pasu v treh letih po uveljavitvi tega odloka.

11. člen

Lastniki kmetijskih zemljišč v varstvenih pasovih, kjer se omeji izkoriščanje zemljišč so upravičeni do odškodnine v skladu z zakonskimi predpisi.

12. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja zdravstvena inšpekcija ter ostale pristojne inšpekcije (okolje-varstvena, komunalna, kmetijska, gozdarska...).

13. člen

Meje varstvenih pasov so določene na podlagi odloka o lokacijskem načrtu za novo vodovodno črpališče z varstvenimi pasovi v Turnišču (Uradne objave, št. 16/87).

14. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije

Št. 7/96-16

Turnišče, dne 9. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Turnišče
Edvard Špilak, dipl. inž. agr. l. r.

VELIKE LAŠČE

3219.

Na podlagi prvega odstavka 41. in 140. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91 in 8/96) ter 16. člena statuta Občine Velike Lašče (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Velike Lašče na 19. redni seji dne 11. septembra 1996 sprejel

O D L O K

o ustanovitvi vzgojnoizobraževalnega zavoda Osnovne šole Primoža Trubarja Velike Lašče

I. USTANOVITELJ

1. člen

Občina Velike Lašče je ustanovitelj javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Primoža Trubarja Velike Lašče (v nadaljevanju: šola).

Sedež ustanovitelja je Velike Lašče 15, 1315 Velike Lašče.

Ustanoviteljske pravice in dolžnosti izvršuje Občinski svet občine Velike Lašče.

II. IME IN SEDEŽ

2. člen

Ime šole je: Osnovna šola Primoža Trubarja Velike Lašče.

Sedež šole je: Velike Lašče 123, 1315 Velike Lašče.

3. člen

V sestavi šole so naslednje enote:

- centrala osnovna šola, Velike Lašče 123,
- podružnična šola Turjak, Turjak 10, p. Turjak,
- podružnična šola Karlovica, Karlovica 5, p. Velike Lašče,
- podružnična šola Rob, Rob 1, p. Rob,
- vrtec Sončni žarek, Velike Lašče 123, p. Velike Lašče.

III. PEČAT ŠOLE

4. člen

Šola ima pečat okrogle oblike s premerom 35 mm in pečat s premerom 20 mm. Pečat vsebuje ime in sedež šole. Sredi pečata je grb Republike Slovenije.

Ravnatelj šole sprejme sklep o hrambi in uporabi pečatov šole ter določi delavce, ki so zanje odgovorni.

IV. DEJAVNOSTI ŠOLE

5. člen

Dejavnost šole je:

- M/80.102 – osnovnošolsko splošno izobraževanje,
- M/80.101 – predšolska vzgoja (dejavnost vrtcev).

Šola izvaja javnoveljavni izobraževalni program, ki je sprejet na način in po postopku, določenem z zakonom ter opravlja druge dejavnosti in naloge, ki so potrebne za opravljanje osnovnošolskega izobraževanja kot so: izvajanje nadstandardnih in drugih programov, druge oblike dela z učenci, organizacija šolskih prireditiv, organizacija prevoza učencev, priprava šolske prehrane in podobno.

Enota vrtca izvaja javnoveljavni program za predšolske otroke, ki je sprejet na način in po postopku, določenem z zakonom.

Šola lahko organizira vzgojo in varstvo predšolskih otrok v vzgojnovarstveni družini in občasno varovanje otrok na domu ter opravlja druge dejavnosti, ki so namenjene opravljanju predšolske vzgoje.

V. ŠOLSKI OKOLIŠ

6. člen

Šolski okoliš obsega celotno območje Občine Velike Lašče.

VI. ORGANI ŠOLE

7. člen

Organi šole so:

- svet šole,
- ravnatelj,
- strokovni organi,
- svet staršev.

1. Svet šole

8. člen

Organ upravljanja šole je svet šole.

Svet šole odloča o zadevah, ki jih določa zakon, ta odlok ali drug predpis ter o zadevah, za katere je pooblaščen drug organ.

Svet šole šteje enajst članov:

- tri člane, predstavnike ustanovitelja, imenuje Občinski svet občine Velike Lašče;
- tri člane, predstavnike staršev, izvoli svet staršev z večino glasov staršev, navzočih na seji;
- pet članov, predstavnikov delavcev šole, ki jih izvolijo delavci šole na neposrednih in tajnih volitvah.

9. člen

Dokler ne bo sprejet zakon ali drug predpis, ki bo urejal sodelovanje delavcev pri upravljanju zavodov, se za postopek volitev in odpoklica predstavnikov delavcev v svet šole ter za prenehanje članstva v svetu šole, smiselno uporabljajo določbe zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju (Uradni list RS, št. 42/93).

2. Ravnatelj

10. člen

Ravnatelj je pedagoški vodja in poslovodni organ šole. Ravnatelj šole organizira in vodi delo in poslovanje šole, predstavlja in zastopa šolo in je odgovoren za zakonitost dela šole.

Ravnatelj vodi tudi strokovno delo šole in je odgovoren za strokovnost dela šole.

Ravnatelja imenuje in razrešuje svet šole po postopku, določenem z zakonom.

11. člen

Ravnatelj imenuje pomočnika ravnatelja, ki mu pomaga pri opravljanju poslovodnih in pedagoških nalog.

Pomočnik ravnatelja opravlja naloge, za katere ga pisno pooblasti ravnatelj in ga nadomešča v njegovi odsotnosti.

3. Strokovni organi

12. člen

Strokovni organi šole so.

- učiteljski zbor,
- oddelčni učiteljski zbor,
- razredniki in
- strokovni aktivni.

4. Svet staršev

13. člen

Za organizirano uresničevanje interesa staršev se v šoli oblikuje svet staršev.

Svet staršev šole je sestavljen tako, da ima v njem vsak oddelek po enega predstavnika, ki ga starši izvolijo na roditeljskem sestanku oddelka.

VII. SREDSTVA ZA DELO

14. člen

Premoženje, s katerim upravlja šola in ga uporablja za opravljanje dejavnosti, za katero je ustanovljena, je lastnina ustanovitelja.

Šola lahko razpolaga s premičnim premoženjem, z nepremičnim premoženjem pa samo po predhodnem soglasju ustanovitelja.

Šola odgovarja ustanovitelju za upravljanje s premoženjem.

15. člen

Šola pridobiva sredstva za delo iz sredstev državnega proračuna, sredstev ustanovitelja, prispevkov učencev, sredstev od prodaje storitev in izdelkov, iz donacij, prispevkov sponzorjev in iz drugih virov.

VIII. NAČIN RAZPOLAGANJA S PRESEŽKOM PRIHODKOV NAD ODHODKI IN NAČIN KRITJA PRIMANJKLJAJA SREDSTEV ZA DELO

16. člen

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih šola pridobi s prodajo proizvodov oziroma storitev, ustvarjenih z opravljanjem vzgoje in izobraževanja oziroma z opravljanjem drugih dejavnosti v skladu s tem odlokom, se uporablja za plačilo materialnih stroškov, investicijsko vzdrževanje in investicije, po predhodnem soglasju ustanovitelja pa tudi za plače.

V primeru primanjkljaja sredstev za dejavnost šole se način kritja tega primanjkljaja določi v soglasju z ustanoviteljem.

IX. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI ŠOLE V PRAVNEM PROMETU

17. člen

Šola je pravna oseba in nastopa v pravnem prometu v svojem imenu in za svoj račun, z omejitvijo, da brez predhodnega soglasja ustanovitelja ne sme sklepati pravnih poslov v zvezi z nepremičnim premoženjem.

Šola odgovarja za svoje obveznosti s sredstvi, s katerimi razpolaga.

Ustanovitelj odgovarja za obveznosti šole omejeno subsidiarno do vrednosti sredstev, ki so v proračunu ustanovitelja predvidena za opravljanje dejavnosti šole.

Šola je vpisana pri Okrožnem sodišču v Ljubljani pod reg. št. 887/00.

X. MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI MED USTANOVITELJEM IN ŠOLO

18. člen

Ustanovitelj ima do šole naslednje pravice in obveznosti:

- ugotavlja skladnost planov in programov dela šole s plani in programi Občine Velike Lašče;
- spremlja in nadzira namenskost porabe sredstev;
- daje soglasje k statusnim spremembam in spremembam dejavnosti;
- opravlja druge zadeve v skladu s tem odlokom in drugimi predpisi.

Šola:

- sprejema program razvoja šole in letni delovni načrt ter enkrat letno poroča o izvajanju le-teh;

– sodeluje pri načrtovanju razvoja dejavnosti v Občini Velike Lašče;

– zagotavlja ustanovitelju podatke, potrebne za spremljanje in financiranje dejavnosti ter statistične namene.

XI. JAVNOST DELA

19. člen

Delo šole je javno.

Javnost dela šole se zagotavlja s sporočili staršem, novinarjem in drugim predstavnikom javnosti.

Starši, novinarji in drugi predstavniki javnosti ne morejo prisostvovati sejam in drugim oblikam dela organov šole ter vzgojnoizobraževalnemu delu šole, razen v primerih, kot je to določeno z zakonom ali drugimi predpisi in jih ravnatelj šole izrecno povabi.

Javnost obvešča o delu šole ravnatelj ali oseba, ki jo pooblasti.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

Šola mora v skladu z določili tega odloka uskladiti svojo organizacijo in oblikovati organe šole v roku treh mesecev od dneva uveljavitve tega odloka.

21. člen

Učenci, ki imajo prebivališče izven šolskega okoliša šole, lahko nadaljujejo izobraževanje v šoli do zaključka osnovnošolskega izobraževanja oziroma izpolnitve osnovnošolske obveznosti.

22. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka prenehajo veljati:

- odlok o ustanovitvi Osnovne šole Primoža Trubarja Velike Lašče (Uradni list RS, št. 19/92).
- statut šole.

23. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1078/96

Velike Lašče, dne 11. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Velike Lašče
Peter Indihar l. r.

3220.

Na podlagi zakona o funkcionarjih v državnih organih (Uradni list RS, št. 30/90, 18/91, 22/91-I in 4/93), 4. člena zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in organih lokalne skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94) in določb začasnega sklepa o razvrstitvi občin v skupine in določitvi količnika za najvišje vrednoteno funkcijo v posamezni skupini (Uradni list RS, št. 21/95) je Občinski svet občine Velike Lašče na seji dne 11. septembra 1996 sprejel

S K L E P
o spremembi pravilnika o plačah funkcionarjev
Občine Velike Lašče

1. člen

Spremeni se 4. člen pravilnika o plačah funkcionarjev Občine Velike Lašče (Uradni list RS, št. 47/95), ki sedaj glasi:

Količniki za določitev osnovne plače funkcionarjev so:

- župan 6,50
- tajnik 5,50

Za funkcionarje:

- predsedniku občinskega sveta se izplača sejnina v znesku 11.000 SIT (za pripravo in vodenje sej sveta),
- predsednikom občinskih odborov se izplača sejnina v znesku 6.000 SIT (za pripravo in vodenje sej odborov),
- županu se izplača sejnina v znesku 6.000 SIT (za sejo sveta oziroma sejo odbora).

Za ostale funkcionarje:

- podžupan,
- podpredsednik občinskega sveta,
- predsedniki komisij in svetov,
- člani občinskega sveta,
- zunanji člani odborov

se izplača sejnina v znesku 5.000 SIT (seje občinskega sveta in nadzornega odbora) in 4.000 SIT (seje komisij in ostalih delovnih teles).

V primeru, da se kateri od funkcionarjev zaposli kot delavec občinske uprave, se mu določi količnik v skladu s sistemizacijo.

2. člen

Ta sklep se uporablja od 1. septembra 1996 dalje.

Št. 1075/96

Velike Lašče, dne 11. septembra 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Velike Lašče
Peter Indihar l. r.

3221.

Občinski svet občine Velike Lašče je na svoji seji dne 19. julija 1996 na podlagi 10. člena statuta občine Velike Lašče (Uradni list RS, št. 34/95) sprejel

S K L E P
o določitvi nepremičnin in opreme, ki sestavlja javno
infrastrukturo na področju kulture

I

V skladu z 29. in drugim odstavkom 63. člena zakona o uredništvu javnega interesa na področju kulture postanejo javna infrastruktura na področju kulture naslednje nepremičnine na območju Občine Velike Lašče.

Kulturni dom Rob
Zadružni dom Turjak
Trubarjeva domačija

Prostori, namenjeni kulturni dejavnosti v Levstikovem domu v Velikih Laščah.

Kot javna infrastruktura se ob istih pogojih in z istim dnem razglašajo tudi oprema v teh nepremičninah, ki služi kulturnim dejavnostim.

II

Nepremičnine iz I. točke tega sklepa se kot javna infrastruktura na področju kulture na predlog občinskega sveta zaznamujejo v zemljiški knjigi.

Št. 1074/96

Velike Lašče, dne 19. julija 1996.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Velike Lašče
Peter Indihar l. r.

VIDEM

3222.

Na podlagi 109. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94 in 70/95), 19. člena statuta Občine Videm (Uradni vestnik Ormož–Ptuj, št. 11/95) ter s soglasjem s predsedniki svetov krajevnih skupnosti Občine Videm, je Občinski svet občine Videm na seji dne 17. 9. 1996 sprejel

O D L O K
o določitvi volilnih enot in števila članov svetov
krajevnih skupnosti Občine Videm

1. člen

S tem odlokom se za prve volitve v svete krajevnih skupnosti (v nadaljevanju: KS) Občine Videm določijo volilne enote in število članov svetov KS.

2. člen

Volilne enote se po posameznih KS oblikujejo za območje enega ali več naselij ali delov naselij.

3. člen

Na prvih volitvah v svete KS štejejo sveti naslednje število članov:

- Svet KS Dolena osem članov,
- Svet KS Leskovec trinajst članov,
- Svet KS Podlehnik trinajst članov,
- Svet KS Videm Pri Ptuj enajst članov.

4. člen

Za prve volitve v svet KS Videm pri Ptuj se oblikuje 10 volilnih enot.

1. volilna enota obsega naselje del Lancova vas, voli se en član sveta,

2. volilna enota obsega naselje Ljubstava, del Majski vrh (brez hišne št. 29/a), del Dravinjski vrh (hišne št. od 13 do 54), voli se en član sveta,

3. volilna enota obsega naselje Pobrežje, voli se dva člana sveta,

4. volilna enota obsega naselje Dravci in Soviče, voli se en član sveta,

5. volilna enota obsega naselje Tržec, voli se en član sveta,

6. volilna enota obsega naselji Videm pri Ptuj in del Dravinjski vrh (hišne št. od 1 do 3/d in od 55 do 74), del Vareja (hišna št. 1), voli se en član sveta,

7. volilna enota obsega naselja del Dravinjski vrh (hišne št. od 4 do 12/b) in del Majski vrh (hišna št. 29/a), voli se en član sveta.

8. volilna enota obsega naselje Šturmovci, voli se en član sveta,

9. volilna enota obsega naselje Vareja (brez hišne št. 1), voli se en član sveta,

10. volilna enota obsega naselje Jurovci, voli se en član sveta.

5. člen

Za prve volitve v svete KS Dolena se oblikuje 8 volilnih enot.

1. volilna enota obsega naselje Bolečka vas, voli se en član sveta,

2. volilna enota obsega naselje Dolena, voli se en član sveta,

3. volilna enota obsega naselji del Popovci (hišne št. od 17 do 30) in del Zg. Pristava (hišne št. od 39 do 53), voli se en član sveta,

4. volilna enota obsega naselji Sela, voli se en član sveta,

5. volilna enota obsega naselje Barislovci, voli se en član sveta,

6. volilna enota obsega naselje Trnovec, voli se en član sveta,

7. volilna enota obsega naselje del Zg. Pristava (hišne št. od 1 do 38), voli se en član sveta,

8. volilna enota obsega naselje del Popovci (hišne št. od 1 do 16), voli se en član sveta.

6. člen

Za prve volitve v svete KS Leskovec se oblikuje 11 volilnih enot.

1. volilna enota obsega naselji Zg. Leskovec in Berinjak, voli se en član sveta,

2. volilna enota obsega naselje Sp. Leskovec, voli se en član sveta,

3. volilna enota obsega naselje Belavšek, voli se en član sveta,

4. volilna enota obsega naselje Trdobojci, voli se en član sveta,

5. volilna enota obsega naselje Repišče, voli se en člana sveta,

6. volilna enota obsega naselje Veliki okič, voli se dva člana sveta,

7. volilna enota obsega naselje Skorišnjak, voli se en član sveta,

8. volilna enota obsega naselje Gradišče, voli se en član sveta,

9. volilna enota obsega naselje Strmec pri Leskovcu, voli se en član sveta,

10. volilna enota obsega naselje Mala Varnica, voli se en član sveta,

11. volilna enota obsega naselje Velika Varnica, volita se dva člana sveta .

7. člen

Za prve volitve v svete KS Podlehnik se oblikuje 12 volilnih enot.

1. volilna enota obsega naselja del Sedlašek (hišne št. 1 do 11), del Dežno pri Podlehniku (hišne št. od 1 do 7) in Podlehnik, volita se dva člana sveta,

2. volilna enota obsega naselji Gorca in del Dežno pri Podlehniku (hišne št. od 12 do 17 in od 21 do 44), voli se en član sveta,

3. volilna enota obsega naselje Zakl, voli se en član sveta,

4. volilna enota obsega naselji del Jablovec (hišne št. od 21 do 57) in del Dežno pri Podlehniku (hišna št. 19), voli se en član sveta,

5. volilna enota obsega naselje Stanošina, voli se en član sveta,

6. volilna enota obsega naselje Zg. Gruškovje, voli se en član sveta,

7. volilna enota obsega naselje Ložina, voli se en član sveta,

8. volilna enota obsega naselje Rodni vrh, voli se en član sveta,

9. volilna enota obsega naselji Strajna in del Jablovec (hišne št. od 1 do 19), voli se en član sveta,

10. volilna enota obsega naselje del Sedlašek (hišne št. 14, 15/a in od 43 do 126), voli se en član sveta,

11. volilna enota obsega naselje Kozminci, voli se en član sveta,

12. volilna enota obsega naselji Sp. Gruškovje, del Sedlašek (hišne št. 12 in od 20 do 38), voli se en član sveta.

8. člen

Mandatna doba svetov KS izvoljenih na prvih volitvah traja 2 leti oziroma do rednih volitev v občinski svet.

9. člen

Ta odlok začne veljati z dnem sprejema in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 21/96

Predsednik
Občinskega sveta
občine Videm
Friderik Bračič l. r.

VLADA

3223.

Na podlagi četrtega odstavka 8. člena zakona o zunanjetrgovinskem poslovanju (Uradni list RS, št. 13/93, 66/93, 7/94 in 58/95), 2. člena uredbe o določitvi obsega kontingentov za uvoz blaga v letu 1996 (Uradni list RS, št. 69/95) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93 in 23/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembi uredbe o določitvi obsega kontingentov za uvoz blaga v letu 1996

1. člen

V uredbi o določitvi obsega kontingentov za uvoz blaga v letu 1996 (Uradni list RS, št. 69/95) se v Prilogi 1 pri tarifni številki 52.05 – bombažna preja (nad 85 odstotkov bombaža) količina '4.700' nadomesti s količino '8.700'.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 330-04/93-10/5-8

Ljubljana, dne 3. oktobra 1996.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

3224.

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93 in 23/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev**

1. člen

Cene proizvodov in storitev proizvodnje in distribucije vode, odvajanja in prečiščevanja odpadkov in odvažanja in odlaganja odpadkov (v nadaljnjem besedilu: storitve), ki so bile oblikovane v skladu z uredbo o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev (Uradni list RS, št. 30/96) in so se uporabljale na tržišču na dan 9. oktobra 1996, se od 1. decembra 1996 dalje lahko povečajo za največ en odstotek.

2. člen

Zavezanci, ki so v času veljavnosti uredbe o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev (Uradni list RS, št. 30/96) z zahtevkom Vladi Republike Slovenije predlagali odreditev višje stopnje povišanja cen, lahko povišajo cene v času veljavnosti te uredbe v skladu s sprejetim sklepom Vlade Republike Slovenije.

3. člen

V primeru, da cene, oblikovane na podlagi prvega člena te uredbe, ne pokrivajo stroškov za odplačilo zapadlih anuitet kreditov mednarodnim finančnim institucijam, ki se v skladu s pogodbo odplačujejo iz cene storitev in za katere, na podlagi predpisov, jamči Republika Slovenija, lahko zavezanec z zahtevkom predlaga Vladi Republike Slovenije, da ta odredi višjo stopnjo povišanja cen. Zahtevku mora biti priložena analiza cen in stroškov, pregled porabe sredstev kredita, kot vsi podatki, iz katerih je razvidno, da cena ne vsebuje deleža, potrebnega za odplačilo anuitet.

Zahtevek se vložijo na upravno enoto, na območju katere se storitev opravlja. Upravna enota zahtevek, opremljen z mnenjem, posreduje na Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj, Kotnikova 5, Ljubljana.

Če upravna enota ugotovi, da zahtevek ni popoln, o tem obvesti zavezanca. Zavezanec mora na način in v roku, ki ga določi upravna enota, zahtevek dopolniti, sicer se šteje, da zahtevek ni bil vložen.

Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj lahko zahteva tudi dodatne podatke, če oceni, da so ti potrebni za rešitev zahtevka zavezanca.

Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj pripravi predlog Vladi Republike Slovenije za odreditev višje stopnje povišanja cen na podlagi mnenja upravne enote, mnenja župana občine in soglasja Ministrstva za okolje in prostor ter Ministrstva za finance.

4. člen

Zavezanci, ki oblikujejo cene storitev v skladu s prvim členom te uredbe, v času trajanja te uredbe ne smejo spreminjati dobavnih in drugih plačilnih pogojev.

5. člen

Za opravljanje storitve, ki jo zavezanec opravlja prvič, se cena lahko oblikuje tako, da ne presega ravni cene, ki je že uporabljena na tržišču za enako storitev in vrsto uporabnika, opravljeno s podobno ali enako tehnologijo.

Najmanj osem dni pred uporabo cene komunalne storitve iz prejšnjega odstavka morajo zavezanci o tem obvestiti Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj ter Ministrstvo za okolje in prostor.

Obvestilo mora vsebovati:

- naziv in firmo zavezanca,
- območje, na katerem se bo storitev izvajala,
- predvideno razčlenitev stroškov za opravljeno storitev,
- opis tehnologije opravljanja storitve in predviden obseg na enoto storitve,
- datum predvidenega pričetka opravljanja storitve,
- raven cene storitve z navedbo primerljive cene za enako storitev, ki se na tržišču že uporablja, ter navedbo območja, na katerem se ta storitev opravlja.

6. člen

Zavezanci, ki oblikujejo cene storitev v skladu s to uredbo, morajo najkasneje pet dni po uveljavitvi cen o tem obvestiti Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj.

Obvestilo mora vsebovati podatke o doseženih ravneh cen posameznih vrst storitev po vrstah uporabnikov in doseženih povprečnih cenah po posameznih vrstah storitev po in pred izvršenim povišanjem.

7. člen

Ta uredba začne veljati 10. oktobra 1996.

Št. 380-05/93-14/10-8

Ljubljana, dne 3. oktobra 1996.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

3225.

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93 in 23/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o dopolnitvi uredbe o načinu oblikovanja cen pogrebnih in dimnikarskih storitev**

1. člen

4. člen uredbe o načinu oblikovanja cen pogrebnih in dimnikarskih storitev (Uradni list RS, št. 44/96) se dopolni tako, da se doda nov odstavek, ki se glasi:

‘Zavezanci, ki so v času veljavnosti uredbe o dajanju soglasja k cenam storitev tržnic, dimnikarskih in pogrebnih storitev in k cenam parkiranja in varovanja vozil (Uradni list RS, št. 22/96) z zahtevkom Vladi Republike Slovenije predlagali izdajo soglasja k cenam, lahko povišajo cene v času veljavnosti uredbe o načinu oblikovanja cen pogrebnih in dimnikarskih storitev (Uradni list RS, št. 44/96) v skladu s sprejetim sklepom Vlade Republike Slovenije.’

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 380-05/96-25/2-8

Ljubljana, dne 3. oktobra 1996.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

3226.

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93 in 23/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o dajanju soglasja k cenam plina iz omrežja in daljinskega ogrevanja**

1. člen

S to uredbo se določi ukrep določitve cen s pridobitvijo soglasja k cenam proizvodnje, prenosa in distribucije plina ter proizvodnje in distribucije toplote.

Ta uredba določa tudi način in postopek za pridobitev soglasja k cenam proizvodov in storitev, navedenih v prvem odstavku.

2. člen

Soglasje iz 1. člena te uredbe da Vlada Republike Slovenije.

3. člen

Pravne in fizične osebe (v nadaljnjem besedilu: zavezanec), ki opravljajo storitve dejavnosti, navedene v 1. členu te uredbe, vložijo zahtevek za izdajo soglasja k cenam naštetih storitev (v nadaljnjem besedilu: zahtevek) na upravno enoto, na območju katere opravljajo dejavnost. Upravna enota zahtevek s svojim mnenjem posreduje na Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj, Kotnikova 5, Ljubljana.

Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj pridobi mnenje župana občine, na območju katere se opravlja dejavnost in pripravi predlog Vladi Republike Slovenije za izdajo soglasja k cenam.

4. člen

Zahtevek mora vsebovati:

- ime in sedež zavezanca z navedbo dejavnosti, za katero je zavezanec registriran, in matično številko iz poslovnega registra,
- ustrezen predpis o določitvi opravljanja storitve kot javne službe,
- pogodbo o izdaji koncesije v primeru, da je zavezanec koncesionar,
- navedbo občin na območju katerih se opravljajo storitve navedenih dejavnosti,
- cene po vrstah storitev in vrstah uporabnikov ter povprečno ceno, ki se uporablja na dan vložitve zahtevka in odstotek povečanja teh cen v letih 1994, 1995 in 1996,
- predlagane cene po vrstah storitev in vrstah uporabnikov ter povprečno ceno, za katere se vlaga zahtevek z datumom predvidene uveljavitve,
- pregled prihodkov in odhodkov ter njihovo strukturo za proizvod oziroma storitev, za katero se vlaga zahtevek, v letih 1994, 1995 in do datuma vložitve zahtevka,
- bilanco uspeha in bilanco stanja za celotno podjetje,
- pogoje za dobavo in odjem plina ali ogrevne toplote v času vložitve zahtevka in ostale poslovne pogoje.

5. člen

Če upravna enota ugotovi, da zahtevek ni popoln o tem obvesti zavezanca. Zavezanec mora na način in v roku, ki ga določi upravna enota, zahtevek dopolniti, sicer se šteje, da zahtevek ni bil vložen.

Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj lahko zahteva tudi dodatne podatke, če oceni, da so ti potrebni za rešitev zahtevka zavezanca.

6. člen

Zavezanec, ki so v času veljavnosti uredbe o dajanju soglasja k cenam plina iz omrežja in daljinskega ogrevanja (Uradni list RS, št. 30/96) z zahtevkom Vladi Republike Slovenije predlagali izdajo soglasja k cenam, lahko povišajo cene v času veljavnosti te uredbe v skladu s sprejetim sklepom Vlade Republike Slovenije.

7. člen

Ta uredba začne veljati 10. oktobra 1996.

Št. 380-01/94-3/8-8

Ljubljana, dne 3. oktobra 1996.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

3227.

Na podlagi 9. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93 in 23/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o določitvi odkupne cene sladkorne pese letine 1996

1. člen

S to uredbo se določi minimalna odkupna cena sladkorne pese letine 1996.

2. člen

Tovarna sladkorja d.d., Ormož odkupi sladkorno peso letine 1996 od pridelovalcev v Republiki Sloveniji po minimalni odkupni ceni 7,82 tolarja za kilogram oddane čiste sladkorne pese s 16-odstotno polarizacijo sladkorja fco prevzemno mesto določeno s strani Tovarne sladkorja d.d., Ormož.

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 380-03/96-11/1-8

Ljubljana, dne 3. oktobra 1996.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

3228.

Na podlagi drugega odstavka 3. člena in 6. člena zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvo, proizvodnjo in ponudbo hrane (Uradni list RS, št. 5/91) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93 in 23/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah in dopolnitvah uredbe o finančnih intervencijah za celostno urejanje podeželja in obnovo vasi za leto 1996

1. člen

V uredbi o finančnih intervencijah za celostno urejanje podeželja in obnovo vasi za leto 1996 (Uradni list RS, št. 23/96 in 31/96) se v 1. členu spremeni:

v točki a):

- skupna vrednost 89,982.000 SIT tako, da se glasi 88,282.000 SIT;
- znesek proračunske postavke 6556 – Sanacija nedokončanih komasacij iz 53,722.000 SIT na 39,772.000 SIT;
- doda se nova proračunska postavka 1506 – Raziskovalne naloge s področja celostnega urejanja prostora in promocija CRPOV v višini 12,250.000 SIT.

Postavka	Opis	SIT
6555	Priprava in uvajanje nacionalnega programa namakanja	16,280.000
6556	Sanacija nedokončanih komasacij	39,772.000
3807	Državni demonstracijski center namakanja	2,160.000
1508	Vzdrževanje akumulacije Vogršek	17,820.000
1506	Raziskovalne naloge s področja celostnega urejanja prostora in promocija CRPOV	12,250.000

v točki d):

- skupna vrednost 485,977.646 SIT tako, da se glasi 487,727.646 SIT;
- zneski pri naslednjih proračunskih postavkah, tako da se glasi:

Postavka	Opis	SIT
1458	Celostno urejanje podeželja in obnova vasi – izvedba	41,943.198
1475	Agromelioracije – trajni nasadi in opore	99,590.050
1491	Agromelioracije	139,254.528
1502	Komasacije	8,340.000

Višine ostalih proračunskih postavk so nespremenjene.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 402-03/95-2/6-8

Ljubljana, dne 3. oktobra 1996.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

Popravek

V odredbi o homologiranju vozil glede na emisijo onesnaževanja v izpušnih plinih motorjev v odvisnosti od vrste goriva (št. 83.02), objavljeni v Uradnem listu RS, št. 15-765/96 z dne 15. III. 1996, se pod številko 765, v točki 7.2.2. letnica "1998" nadomesti z letnico "1996".

**Ministrstvo za znanost
in tehnologijo**

Popravek

V sklepu o določitvi vrednosti točke za odmero davka od premoženja na posest stavb, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 37-2403/96 z dne 18. VII. 1996, da se 1. člen pravilno glasi:

“Vrednost točke za izračun davka od premoženja na posest stavb v Občini Dobrova–Horjul–Polhov Gradec za leto 1996 znaša 344,59 SIT.”

Predsednik
Občinskega sveta
občine Dobrova–Horjul–Polhov Gradec
Anton Gerjolj l. r.

Popravek

V odloku o ustanovitvi javnega vzgojnoizobraževalnega zavoda Osnovna šola Ivana Groharja, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 50-2982/96 z dne 6. IX. 1996,

se druga in tretja alineja 2. člena pravilno glasita:
– Podružnična šola Bukovica, Bukovica 21, Selca,
– Podružnična šola Bukovščica, Bukovščica 4, Selca.

Župan
Občine Škofja Loka
Igor Draksler l. r.

Popravek

V sklepu o številu članov sveta krajevne skupnosti ter določitvi volilnih enot v krajevni skupnosti za prve volitve v

svet krajevne skupnosti (Škofja Loka), objavljenem v Uradnem listu RS, št. 51-3046/96 z dne 13. IX. 1996, se v tretji alineji 3. točke pod 2. doda za besedo "Partizanska c." beseda "razen", za besedilom "Kidričeva c. 1–14" pa besedi "razen 13".

Župan
Občine Škofja Loka
Igor Draksler l. r.

VSEBINA

PRESEDENIK REPUBLIKE	Stran
3163. Ukaz o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije	4565

VLADA

3223. Uredba o spremembi uredbe o določitvi obsega kontingentov za uvoz blaga v letu 1996	4636
3224. Uredba o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev	4636
3225. Uredba o dopolnitvi uredbe o načinu oblikovanja cen pogrebnih in dimnikarskih storitev	4637
3226. Uredba o dajanju soglasja k cenam plina iz omrežja in daljinskega ogrevanja	4637
3227. Uredba o določitvi odkupne cene sladkorne pese letine 1996	4638
3228. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o finančnih intervencijah za celostno urejanje podeželja in obnovo vasi za leto 1996	4638

MINISTRSTVA

3164. Odredba o videzu in uporabi certifikacijskega znaka za označevanje proizvodov, ki jih je treba certificirati	4565
3165. Odredba o homologiranju cestnih vozil glede na zaviranje (št. 13.09)	4566
3166. Odredba o homologiranju zaščitnih čelad za voznike in sovoznike motornih koles in koles z motorjem (št. 22.04)	4570
3167. Odredba o homologiranju vozil za javni prevoz potnikov glede izvedbe nadgradnje (št. 36.02)	4571
3168. Odredba o homologiranju avtobusov z manjšim številom sedežev glede izvedbe nadgradnje (št. 52.00)	4579
3169. Odredba o homologiranju vozil, ki so opremljena z zasilnim rezervnim kolesom (št. 64.00)	4584
3170. Odredba o homologiranju posebnih opozorilnih svetilk za motorna vozila (št. 65.00)	4585
3171. Odredba o homologiranju avtobusov glede trdnosti njihove nadgradnje (št. 66.00)	4585
3172. Odredba o homologiranju posebnih naprav na motornih vozilih, ki jih poganja utekočinjen plin (št. 67.00)	4586
3173. Odredba o homologiranju žarometov za motorna kolesa z asimetričnim kratkim in dolgim svetlobnim pramenom, ki so opremljeni s halogeno žarnico HS1 (št. 72.00)	4587
3174. Odredba o homologiranju vozil glede krmilja (št. 79.01)	4588
3175. Odredba o homologiranju žarometov s halogeno žarnico HS2 za mopede in njim enaka cestna motorna vozila (št. 82.00)	4590
3176. Odredba o homologiranju nadomestnih naprav za dušenje zvoka na motornih kolesih (št. 92.00)	4591
3177. Odredba o homologiranju dieselskih motorjev, ki se vgrajujejo v kmetijske in gozdarske traktorje, glede na emisijo snovi iz motorja, ki onesnažujejo okolje (št. 96.00)	4591
3178. Odredba o spremembi odredbe o homologiranju vozil glede omejevanja njihove najvišje hitrosti in glede vgradnje homologirane naprave za omejevanje hitrosti (SLD) ter naprav za omejevanje hitrosti (SLD) – (št. 89)	4592

	Stran		Stran
3179. Pravilnik o izvajanju projektnega pristopa pri sofinanciranju programov kadrovske prenove podjetij in preprečevanju prehoda presežnih delavcev v odprto brezposelnost	4593	3201. Odlok o pobiranju takse za urejanje prometa ob vikendih in praznikih na parkiriščih območja Občine Ig	4612
3180. Zneski povračil, nadomestil in drugih prejemkov za zaposlene v državnih organih	4596	3202. Sklep o povprečni gradbeni ceni za m ² koristne stanovanjske površine, vrednosti stavbnih zemljišč in stroških komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč na območju Občine Ig v letu 1996	4613
USTAVNO SODIŠČE			
3181. Odločba o odpravi uredbe o načinu opravljanja pomorske pilotaže in uredbe o koncesiji za opravljanje pomorske pilotaže	4597	3203. Razpis prvih rednih volitev v svete krajevnih skupnosti na območju Občine Kočevje	4613
SODNI SVET			
3182. Zneski drugih osebnih prejemkov in povračil sodnikov	4598	3204. Odlok o gospodarskih javnih službah v Občini Medvode	4613
DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE			
3183. Sklep o uskladitvi pokojnin od 1. septembra 1996	4598	3205. Odlok o izvajanju gospodarskih javnih služb s podelitvijo koncesije (Medvode)	4616
3184. Sklep o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo	4599	3206. Ugotovitev, da je mandat občinskega svetnika prešel na naslednjega kandidata iz liste kandidatov – Slovenski krščanski demokrati (SKD) v 1. volilni enoti (Medvode)	4618
3185. Sklep o najvišji pokojninski osnovi	4599	3207. Odlok o krajevni turistični taksi v Mestni občini Slovenj Gradec	4618
3186. Sklep o zneskih dodatka za pomoč in postrežbo	4599	3208. Odlok o komunalnem nadzoru v Mestni občini Slovenj Gradec	4619
3187. Sklep o zneskih invalidnin za telesno okvaro	4599	3209. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Slovenske Konjice za leto 1996	4620
3188. Sklep o uskladitvi preživnin po zakonu o preživninskem varstvu kmetov	4600	3210. Odlok o uporabi sredstev rezerv Občine Slovenske Konjice	4620
3189. Sklep o znesku starostne pokojnine kmetov	4600	3211. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi Sklada stavbnih zemljišč Občine Slovenske Konjice	4621
3190. Sklep o spremembah in dopolnitvah statuta Odvetniške zbornice Slovenije	4601	3212. Odlok o krajevni taksi v Občini Slovenske Konjice	4621
3191. Sklep o vrednosti točke zdravniške tarife	4601	3213. Sklep o ukinitvi zemljišča v splošni rabi (Slovenske Konjice)	4622
3192. Poročilo o rasti cen življenjskih potrebščin in cen na drobno na območju Slovenije za september 1996	4601	3214. Sklep o višini prispevka za povrnitev dela stroškov za krajevno telefonsko omrežje v Občini Šentjur pri Celju	4622
OBČINE			
3193. Odlok o komunalnih taksah v Občini Črnomelj	4601	3215. Odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Šmarje pri Jelšah	4622
3194. Razpis posvetovalnega referenduma, za območje Krajevne skupnosti Senožče, o postavitvi meteorološkega radarja na Slatni (Divača)	4604	3216. Sklep o najemini za poslovne prostore (Šmarje pri Jelšah)	4629
3195. Sklep o uvedbi posebnega prispevka – samoprispevka za financiranje, modernizacijo krajevne ceste Cikava–Sela pri Šmarju in za gradnjo kanalizacije Sela pri Šmarju (Grosuplje)	4604	3217. Odlok o gospodarskih javnih službah v Občini Turnišče	4629
3196. Poročilo volilne komisije Krajevne skupnosti Šmarje-Sap o izidu glasovanja na referendumu o uvedbi posebnega prispevka za financiranje, modernizacijo krajevne ceste Cikava–Sela pri Šmarju in gradnjo kanalizacije Sela pri Šmarju (Grosuplje)	4605	3218. Odlok o zaščiti vodnih virov na območju Občine Turnišče	4631
3197. Sklep o razpisu referenduma za plačilo posebnega samoprispevka za del območja Krajevne skupnosti Višnja Gora, za financiranje modernizacije krajevnih cest Višnja Gora–Spodnje Brezovo, Gorenje Brezovo–Vrh pri Višnji Gori in del Turnherjeve ulice v Višnji Gori (Grosuplje)	4605	3219. Odlok o ustanovitvi vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Primoža Trubarja Velike Lašče	4632
3198. Odlok o ustanovitvi, organizaciji in pooblastilih krajevnih skupnosti v Občini Hrpelje-Kozina	4607	3220. Sklep o spremembi pravilnika o plačah funkcionarjev Občine Velike Lašče	4634
3199. Odlok o gospodarskih javnih službah v Občini Ig	4610	3221. Sklep o določitvi nepremičnin in opreme, ki sestavljajo javno infrastrukturo na področju kulture (Velike Lašče)	4635
3200. Odlok o povprečni gradbeni ceni za m ² koristne stanovanjske površine, vrednosti stavbnih zemljišč in stroških komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč na območju Občine Ig v letu 1996	4612	3222. Odlok o določitvi volilnih enot in števila članov svetov krajevnih skupnosti Občine Videm	4635
		– Popravek odredbe o homologiranju vozil glede na emisijo onesnaževanja v izpušnih plinih motorjev v odvisnosti od vrste goriva (št. 83.02)	4639
		– Popravek sklepa o določitvi vrednosti točke za odmero davka od premoženja na posest stavb	4639
		– Popravek odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Ivana Groharja	4639
		– Popravek sklepa o številu članov sveta krajevne skupnosti ter določitvi volilnih enot v krajevni skupnosti za prve volitve v svet krajevne skupnosti (Škofja Loka)	4639